

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.5.17.
COM(2023) 258 final

2023/0156 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az Uniós Vámkódexnek és az Európai Unió vámhatóságának a létrehozásáról, valamint
a 952/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2023) 198} - {SWD(2023) 140} - {SWD(2023) 141}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az EU vámuniója az európai integráció és jólét valódi sikertörténete. A vámunió az uniós egységes piac alapja és őre¹, amely lehetővé teszi az áruk Unión belüli szabad mozgását. Az Unió a világ egyik legnagyobb kereskedelmi tömbjeként a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatokban egységes álláspontot képvisel. A vámunió zökkenőmentes működése alapvető fontosságú az EU gazdasága és jóléte, valamint nemzetközi versenyképessége szempontjából. A nemzetközi kereskedelem számos előnnyel jár a polgárok és a vállalatok számára, ugyanakkor a vámtarifák, kvóták és egyéb kereskedelmi intézkedések hozzájárulnak az Unióban az ipari termelés és a munkahelyek védelméhez, továbbá bevételt biztosítanak az államháztartásnak.

Az uniós gazdaságban jelenleg zajlik a zöld és digitális kettős átállás, ezért ambiciózus jogszabályok elfogadásával olyan környezetvédelmi, biztonsági, szociális és digitális szabályok elfogadására került sor, amelyek meghatározzák a vállalkozások egységes piacon belüli és kívüli működését. Ezt az ambiciózus menetrendet alááshatja, ha az uniós termelést olyan harmadik országokból származó import váltja fel, amelyek nem tartják be ezeket a szabályokat. Az ellátási lánc központi vámügyi felügyelete és ellenőrzése nélkül az Unió nem képes teljes mértékben áttekinteni a területére belépő és onnan kilépő áruk forgalmát. Ez nemcsak az ágazati szintű uniós politikák hitelességét gyengíti, hanem korlátozza az EU geopolitikai jelentőségét is.

A vámhatóságokat egyre több feladat terheli, amelyek az elmúlt években elfogadott, fent említett, igen ambiciózus jogszabályokból erednek. Ennek eredményeként a vámhatóságok jelenleg az egyre több és egyre összetettebb feladat, valamint az e-kereskedelemben forgalmazott, kis értékű szállítmányok számának ugrásszerű növekedése okozta nyomás alatt működnek. Emellett az ellátási lánc központi felügyelete nélkül az Unió nem képes teljes mértékben áttekinteni és ellenőrizni, hogy mely áruk lépnek be az egységes piacra és mely áruk hagyják el azt. Ez fokozza a vámeljárással, az adatokkal és az informatikával, valamint a vámunió irányításával kapcsolatos eredendő kihívásokat. Amint azt a hatásvizsgálat is mutatja, a vámhatóságoknak a védelmi feladataik ellátása során egyrészt a kockázatkezeléssel, másrészt a piacfelügyeleti hatóságokkal, büntetőhatóságokkal és szervekkel, adóhatóságokkal és más partnerekkel való együttműködéssel kapcsolatos problémákat kell megoldaniuk. Problémát jelentenek továbbá a kereskedelemre nehezedő adminisztratív terhek, az e-kereskedelmi termékek ellenőrzésének nehézségei, a korlátozott adatminőség és -hozzáférés, valamint a végrehajtás terén a tagállamok között tapasztalható eltérések.

A reform révén bővülnek a vámhatóságok kapacitásai, így képesek lesznek megfelelőbben felügyelni és ellenőrizni, hogy mely áruk lépnek be a vámunió területére, és mely áruk hagyják el azt. A vámügyi reform olyan hosszú távú stratégiai döntés, amelynek célja, hogy biztosítani lehessen az ellátási láncok változásaihoz való rugalmasabb alkalmazkodást,

¹ European Parliament resolution of 18 January 2023 on the 30th anniversary of the single market: celebrating achievements and looking towards future developments (Az Európai Parlament 2023. január 18-i állásfoglalása az egységes piac 30. évfordulójáról: az eredmények megünneplése és a jövőbeli fejlődés lehetőségének vizsgálata) ([P9_TA\(2023\)0007](#)).

továbbá eredményesebben érvényt lehessen szerezni az EU és tagállamai pénzügyi érdekeinek, valamint az uniós biztonsági, védelmi és közérdekeknek.

Mindezek alapján Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke politikai iránymutatásaiban a következőket jelentette be: „*Eljött az ideje, hogy a vámuniót magasabb szintre emeljük, valamint ellássuk egy olyan erősebb kerettel, amely lehetővé teszi számunkra a polgáraink és az egységes piacunk jobb védelmét. Javaslatot fogok tenni egy olyan átfogó intézkedéscsomagra, amely integrált európai megközelítés útján megerősíti a vámokkal kapcsolatos kockázatkezelést és támogatja a hatékony tagállami ellenőrzéseket*”².

Első lépésként a Bizottság vámügyi cselekvési tervet terjesztett elő³, amelyben konkrét reform-előkészítő intézkedéseket vázolt fel. A tervben bejelentetteknek megfelelően és az Európai Parlament kérése nyomán a Bizottság elvégezte az Uniós Vámkódex végrehajtásának időközi értékelését⁴, amely elismerte az előrehaladást, ugyanakkor megállapította, hogy meg kell erősíteni az e-kereskedelemre, valamint a tilalmakra és korlátozásokra vonatkozó keretet. Az időközi értékelés emellett felvázolta a 27 nemzeti vámügyi informatikai rendszer kifejlesztésével kapcsolatos kihívásokat is. A vámügyi cselekvési terv előirányzott továbbá egy, a reform előnyeit és hátrányait elemző hatásvizsgálatot, valamint a nemzeti vámigazgatásokkal egy vitacsoport keretében folytatandó stratégiai megbeszélést arról, hogy a vámunió miként tehető dinamikusabbá, technológiailag fejlettebbé és válságbiztosabbá; e megbeszélésre 2022-ben került sor.

Felismerve, hogy strukturális változásra van szükség, a Bizottság az érdekelt felekkel, a tudományos körökkel és a nemzetközi partnerekkel együttműködve uniós vámügyi előrejelzést készített a 2040-ig tartó időszakra vonatkozóan. Az előrejelzési jelentésben megfogalmazott ajánlás szerint „*a vámunió irányítási kihívásának kezelésében – az egységes álláspont érdekében – előnyben kell részesíteni a közös, központi struktúrát, fel kell lendíteni a technológiai fejlődést és a lehető leghatékonyabban kell felhasználni a vámügyi adatokat*”⁵. Ezenkívül a „bölcsék” munkacsoportjának az uniós vámunió előtt álló kihívásokról szóló független jelentése arra a következtetésre jutott, hogy „*a szabályok és eljárások alkalmazása terén továbbra is komoly különbségek vannak a nemzeti vámhatóságok között*”, és hogy „*a polgárok és a tagállamok védelmének szintje ma az áruk ellenőrzésének helyétől függ, továbbá a csalárd és gondatlan vállalkozások jelentős, alacsony kockázattal járó előnyt élveznek a becsületes és jogszabálykövető vállalkozásokkal és magánszemélyekkel szemben*”⁶.

Az Európai Számvevőszék különjelentéseiben azonosította a vámügyi kihívásokat. Egyik jelentésében megállapította, hogy a vámellenőrzések elégtelen harmonizációja árt az EU pénzügyi érdekeinek, és ajánlásokat fogalmazott meg a Bizottság számára „*a vámellenőrzések*

² A Union that strives for more – My agenda for Europe [Guidelines for the next European Commission 2019-2024](#) (Ambiciózusabb Unió – Programom Európa számára: Iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára, 2019–2024).

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak – A vámunió magasabb szintre emelése: cselekvési terv, [COM\(2020\) 581 final](#).

⁴ Bizottsági szolgálati munkadokumentum az Uniós Vámkódex végrehajtásának időközi értékeléséről, [SWD\(2022\) 158 final](#).

⁵ Ghiran, A., Hakami, A., Bontoux, L. és Scapolo, F., [The Future of Customs in the EU 2040](#) (A vámügyek jövője az EU-ban – Jövőkép a 2040. évre), az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2020.

⁶ [Putting more Union in the European customs, Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe](#) – Report by the Wise Persons Group on the Reform of the EU Customs Union (Az Unió erősítése az európai vámügyekben – Tíz javaslat az EU vámuniójának Európa geopolitikai szerepéhez való hozzáigazítása érdekében – A „bölcsék” munkacsoportjának jelentése az EU vámuniójának reformjáról), Brüsszel, 2022. március.

egységes alkalmazásának előmozdítására, valamint teljes körű elemzési és koordinációs kapacitás uniós szintű kialakítására és végrehajtására” vonatkozóan⁷. A Számvevőszék megállapította továbbá, hogy „a vámügyi informatikai fejlesztések késedelmeinek fő oka a változó projekt tartalom, az EU és a tagállamok által hozzárendelt erőforrások elégtelensége és a többszintű irányítási struktúra miatti hosszadalmas döntéshozatali eljárás volt”⁸. Az e-kereskedelem tekintetében az ellenőrök rámutattak a helyes héa- és vámösszegek beszedésével kapcsolatos kihívásokra⁹. Egy másik jelentés a jogszabályi keret hiányosságaira és a behozatali eljárások nem hatékony alkalmazására hívta fel a figyelmet, nevezetesen arra, hogy „különböző módszereket alkalmaznak a vámellenőrzés szempontjából az alulértékelés, a származás helytelen megjelölése és a téves besorolás kezelésére, valamint a vámjogi szankciók kiszabására”, ami befolyásolja a vámhivatal gazdasági szereplő általi megválasztását¹⁰.

Ez a reform egyszerűsíti az Unió Vámkódexet és csökkenti a bürokráciát, összhangban a Bizottság célravezető és hatásos szabályozás programjával (REFIT). Ez a program a Bizottság 2022. évi munkaprogramjának része „Az emberközpontú gazdaság” prioritás keretében¹¹.

A reform két további jogalkotási javaslatot tartalmaz, amelyeket a Bizottság a mai napon egy átfogó csomag részeként fogadott el, nevezetesen egyrészt a héairányelv¹², másrészt a vámmentességi rendelet és a Kombinált Nomenklatúra¹³ módosítására vonatkozóan. Mindkét módosítás kiegészíti a vámügyi reformot az áruk távértékesítésével (e-kereskedelmi ügyletek) kapcsolatos kihívások kezeléséhez szükséges intézkedések tekintetében, nevezetesen azáltal, hogy megszünteti a 150 EUR-s küszöbértéket, amely felett a jelenlegi szabályok értelmében vámot kell fizetni.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

Az Unió Vámkódex az Unió vámterületén zajló vámeljárások fő jogi és informatikai kerete. Ez a reform felülvizsgálja és hatályon kívül helyezi az alap-jogiaktust. Ezt követi a részletes végrehajtási jogi aktusok és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok felülvizsgálata.

⁷ Európai Számvevőszék, [04/2021. sz. különjelentés](#): Vámellenőrzések: az elégtelen harmonizáció árt az Unió pénzügyi érdekeinek.

⁸ Európai Számvevőszék, [26/2018. sz. különjelentés](#): A vámügyi informatikai rendszerek sorozatos késedelmek: mi okozott problémát?

⁹ Európai Számvevőszék, [12/2019. sz. különjelentés](#): E-kereskedelem: még számos kihívás vár megoldásra a héa- és vámbeszedés terén.

¹⁰ Európai Számvevőszék, [19/2017. sz. különjelentés](#): Importeljárások: a jogszabályi keretek hiányosságai és a nem kellően eredményes végrehajtás hátrányos hatással vannak az Unió pénzügyi érdekeire.

¹¹ [Commission Work Programme 2022](#) – Making Europe stronger together (A Bizottság 2022. évi munkaprogramja – Együtt erősebbé tesszük Európát).

¹² Javaslat – A Tanács irányelve a 2006/112/EK irányelvnek az importált termékek távértékesítését elősegítő adóalanyokra vonatkozó héaszabályok, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás, valamint a behozatali héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozás alkalmazása tekintetében történő módosításáról (HL L ...).

¹³ Javaslat – A Tanács rendelete a vámunió átfogó reformjának részeként a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet, valamint vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet módosításáról (HL L ...).

A reform összhangban van az uniós költségvetés saját forrásairól szóló jogszabályokkal, amelyek a vámokat a bevételek közvetlen forrásaként határozzák meg¹⁴, valamint a saját forrásoknak az Unió rendelkezésére bocsátására vonatkozó szabályokkal¹⁵.

A javaslat biztosítja a harmadik országokból vagy területekről feladott árukhoz kapcsolódó B2C e-kereskedelmi értékesítések hea- és vámjogi kezelésének teljes körű összehangolását. Ez az összehangolás kiterjed a hatályra, a vámok és adók megállapításának, beszedésének és megfizetésének határidejére, a kapcsolódó jelentéstételi kötelezettségekre, valamint az online értékesítők, különösen a piacterek kötelezettségeinek harmonizációjára. A szinkronizált szabályok lehetővé teszik, hogy az online értékesítők a harmadik országokból importált áruk uniós fogyasztók számára történő online értékesítése során valódi, mindenre kiterjedő árat kínáljanak, kivéve, ha az árukra uniós szinten harmonizált jövedéki adók¹⁶ és kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznak.

2023. február 27-én az Európai Bizottság és az Egyesült Királyság kormánya elvi politikai megállapodásra jutott (Windsori Keretmegállapodás), amely egy olyan átfogó közös megoldáscsomagot foglal magában, amelynek célja az észak-írországi polgárok és vállalkozások előtt álló gyakorlati kihívások megnyugtató rendezése. A közös megoldások többek között új vámügyi megállapodásokat jelentenek. Az EU-Egyesült Királyság vegyes bizottság 2023. március 24-én elfogadta a Windsori Keretmegállapodással kapcsolatos, különösen a vámügy területére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1/2023 határozatot. Az 1/2023 határozat értelmében az Egyesült Királyság értesítheti az Uniót, és amennyiben nem sikerül megoldást találni, felfüggesztheti a határozat azon rendelkezéseit, amelyek az Egyesült Királyság egy másik részéből Észak-Írországba történő olyan áruk szállítására vonatkozó szabályokat határoznak meg, amely áruk esetében nem áll fenn az Unióba történő beléptetés kockázata, amennyiben az ilyen árumozgásokra vonatkozó könnyítéseket előíró uniós jogi aktusok részben vagy egészben oly módon veszítik hatályukat, hogy már nem írnak elő azonos szintű könnyítéseket. A vámjogszabályok e rendeletben meghatározott felülvizsgálata nem érinti az 1/2023 vegyes bizottsági határozatban említett könnyítések szintjét.

• **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A vámügyi fellépés 350-nél is több, és egyre növekvő számú különböző uniós jogszabály végrehajtását támogatja olyan szakpolitikai területeken, mint a kereskedelem, az ipar, a biztonság, az egészségügy, a környezetvédelem és az éghajlat-politika¹⁷. A reform megerősíti a vámhatóságok e szolgáltatás nyújtására vonatkozó kapacitását, és létrehozza a piacfelügyeleti hatóságokkal, a bűnüldöző és más hatóságokkal, valamint az uniós ügynökségekkel és szervekkel, köztük a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségével (Europol) és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel (Frontex) való

¹⁴ A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

¹⁵ A Tanács 609/2014/EU, Euratom rendelete (2014. május 26.) a tradicionális, a hea- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről (HL L 168., 2014.6.7., 39. o.).

¹⁶ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).

¹⁷ Európai Bizottság, Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság, [Integrated EU prohibitions & restrictions list](#): indicative calendar and list as of 1.1.2022 legal notice (Unió szintű tilalmak és korlátozások jegyzéke: indikatív naptár és lista, 2022. január 1., jogi nyilatkozat), az Európai Unió Kiadóhivatala, 2022.

együttműködés keretét. A reform összhangban áll az egyéb uniós szakpolitikákkal, nevezetesen a következőkkel:

- A **piacfelügyeleti rendelet**¹⁸, amely jogi keretet biztosít az uniós piacon értékesített egyes nem élelmiszer jellegű termékek kockázatalapú ellenőrzéséhez, különösen azáltal, hogy az egységes piacra belépő nem biztonságos vagy nem megfelelő termékek felderítése érdekében szisztematikus együttműködést és információcserét tesz lehetővé a piacfelügyeleti hatóságok és a vámhatóságok között. A vámhatóságoknak végre kell hajtaniuk továbbá a felülvizsgált **általános termékbiztonsági rendeletet**¹⁹ és azokat az új szabályokat, amelyek célja, hogy – a vonatkozó javaslatok elfogadását követően – megvalósuljon a részben vagy egészben **kényszermunkával**²⁰ előállított termékek egységes piacon történő forgalomba hozatalának hatékony betiltása.
- A **környezetvédelmi jogszabályok** területén a vámhatóságok számos – többek között a vegyi anyagokra²¹, a vadon élő állat- és növényfajok védelmére²², valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó – szabály végrehajtásában vesznek részt, a veszélyes anyagok használatának és kibocsátásának minimalizálása révén^{23,24}. A vámhatóságoknak az erdőirtás visszaszorítására²⁵ és a hulladékszállítmányok kezelésére²⁶ irányuló új uniós szabályokat is alkalmazniuk kell. Emellett a fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezésre irányuló javaslat értelmében a vámhatóságok feladat lesz az is, hogy az egységes piacon forgalomba hozott termékek életciklusa során jelentkező negatív környezeti hatások csökkentése érdekében vessék össze a vám-árunyilatkozatot az importált árukra vonatkozó, újonnan létrehozott *digitális termékútlevele*ben szereplő információkkal²⁷. Az

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25.).

¹⁹ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az általános termékbiztonságról, az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 87/357/EGK tanácsi irányelv és a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, COM(2021) 346.

²⁰ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon belüli tilalmáról, COM(2022) 453 final.

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről.

²² A Tanács 338/97/EK rendelete (1996. december 9.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről (HL L 61., 1997.3.3., 1. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 517/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a fluortartalmú üvegházhatású gázokról és a 842/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2014.5.20., 195. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1005/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) az ózonréteget lebontó anyagokról (HL L 286., 2009.10.31., 1. o.).

²⁵ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és Unióból történő kiviteléről, valamint a 995/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről, COM(2021) 706.

²⁶ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a hulladékszállításról, valamint az 1257/2013/EU és az (EU) 2020/1056 rendelet módosításáról, COM(2021) 709 final.

²⁷ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról és a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, COM(2022) 142 final.

importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozására irányuló javaslat²⁸ segíteni fog annak biztosításában, hogy az EU éghajlat-politikai célkitűzéseit ne veszélyeztesse a kibocsátáshelyezés kockázata, és arra fogja ösztönözni a nem uniós országok termelőit, hogy környezetbarátabbá tegyék termelési folyamataikat. A mechanizmus az importált árukra vonatkozik, és a vámhatóságok támogatják a végrehajtást.

- A **végrehajtást illetően** a vám- és mezőgazdasági jogszabályok alkalmazása tekintetében a nemzeti hatóságok közötti és a Bizottsággal való kölcsönös segítségnyújtás jogalapja megfelelő intézkedéseket ír elő. Ezek közé tartoznak a vámcsalások megelőzésére, kivizsgálására és büntetőeljárás alá vonására vonatkozó szabályok²⁹, valamint a tagállamok és az Unió bűnüldöző hatóságai és szervei közötti operatív együttműködés kerete, amelynek célja, hogy – például a kábítószer- és tiltott tűzfegyver-kereskedelem elleni fellépéssel – biztosítsa az Unión belüli biztonságot³⁰.
- A **digitális szolgáltatásokról szóló új jogszabály** egyértelmű kötelezettségeket állapít meg a digitális szolgáltatók számára az illegális tartalmak kezelésére, ami az online piacokon a gazdasági szereplők fokozott nyomomonkövethetőségét és ellenőrzését eredményezi annak biztosítása érdekében, hogy az egységes piacon forgalomba hozott termékek biztonságosak legyenek³¹.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja megállapítja, hogy a vámunió az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik. Következésképpen csak az Unió fogadhat el vámjogszabályokat, míg azok végrehajtásáért a tagállamok felelősek.

E kezdeményezés jogalapja az EUMSZ 33., 114. és 207. cikke.

Az EUMSZ 33. és 114. cikke feljogosítja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arra, hogy intézkedéseket hozzanak a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti vámügyi együttműködés megerősítésére annak érdekében, hogy a belső határok megszüntetése és az áruk szabad mozgásának megvalósítása révén biztosítsák a belső piac megfelelő működését.

Az EUMSZ 207. cikke arra az előfeltevésre épül, hogy a kezdeményezés hatálya túlmutat a vámhatóságok közötti együttműködésen, és a harmadik országokkal folytatott kereskedelmet szabályozó politikára alkalmazandó nemzetközi kerettel összhangban – a kereskedelempolitika fontos aspektusaként – kiterjed a kereskedelemkönnyítésre és a tiltott kereskedelemmel szembeni védelemre is.

²⁸ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról, COM(2021) 564.

²⁹ A Tanács 515/97/EK rendelete (1997. március 13.) a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o.).

³⁰ További információk az [operatív együttműködésről](#).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet).

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Mivel a javaslat az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

Az Unió Vámkódexben megállapított közös vámszabályokat és -eljárásokat a tagállamok hajtják végre. A meglévő keret egységes és harmonizált végrehajtása során a folyamatok, gyakorlatok és megközelítések széttagozottságát eredményező problémák merültek fel, ami veszélyezteti a vámuniót. Az ilyen széttagozottságot és a kapcsolódó következményeket nem lehet tagállami szinten megoldani. Ezért a feltárt problémák kezelése és az egységes végrehajtás biztosítása érdekében a vám eljárásokra, a közös adatkezelésre és az uniós szintű irányításra vonatkozó felülvizsgált és átfogó szabályokra van szükség.

Ez a kezdeményezés nem lépi túl az ezen célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket. A fent említett elemek kölcsönösen erősítik egymást, és lehetővé teszik mind a hatóságokra, mind a magánszektor szereplőire nehezedő terhek jelentős csökkentését, a szabályok és gyakorlati eljárások hatékony harmonizációját, valamint egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak a gazdasági szereplők számára a vámügyi kötelezettségek teljesítése során.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az eszköz (rendelet) megválasztása alapvető fontosságú, mivel a vámunióknak jogbiztonságot kell nyújtania a kereskedelem és a hatóságok számára. A vámunióknak biztosítania kell a jogszerű kereskedelem zökkenőmentes lebonyolítását, ugyanakkor lehetővé kell tennie a hatóságok hatékony, kockázatalapú beavatkozását annak érdekében, hogy hagyományos saját forrásokból hozzájáruljon az uniós vívmányok főbb elemeinek, nevezetesen az egységes piacnak, az Unió biztonságának és az uniós költségvetésnek a végrehajtásához. Az Unió Vámkódex, amelyet a reform hatályon kívül helyez, szintén rendelet típusú jogi aktus.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A Bizottság 2022-ben az Unió Vámkódex jogi rendelkezéseinek végrehajtásáról és informatikai rendszereinek megvalósításáról időközi értékelést nyújtott be, amelyben az eredményességet, a hatékonyságot, a relevanciát, a kapcsolódó szakpolitikákkal való koherenciát és az uniós hozzáadott értéket vizsgálta³². Az értékelő jelentés rámutatott arra, hogy az Unió Vámkódex végrehajtása a 2016–2020-as időszakban csak részlegesen volt sikeres.

Először is, bár az értékelés megállapította, hogy a jogi rendelkezések végrehajtása jó úton halad, a vámkódex által előírt 17 informatikai rendszer megvalósításával kapcsolatban továbbra is nehézségek tapasztalhatók. 2020-ig nyolc rendszert telepítettek sikeresen, amelyek az érdekelt felek szerint kielégítően működnek, 2021-ben további négy készült el, öt rendszert pedig 2025 végéig fokozatosan kell kiépíteni.

³² Commission Staff Working Document on the interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code (Bizottsági szolgálati munkadokumentum az Unió Vámkódex végrehajtásának időközi értékeléséről), SWD(2022) 158.

Másodszor, a vámügyi környezet javítása terén történt némi kézzelfogható előrelépés, de ez nem egyformán érinti az értékelésben elemzett valamennyi területet. Az Unió Vámkódex hozzájárult a vámszabályok egyértelműsítéséhez és harmonizálásához annak érdekében, hogy kevesebb legyen a tagállamok közötti eltérő megközelítés, például a vámhatósági határozatok, az engedélyezett gazdálkodói státusz megadására vonatkozó feltételek és egyes különleges eljárások területén. Több más területen azonban a harmonizáció nem elégséges, különösen a kockázatkezelés és az engedélyezett gazdálkodói státusz nyomon követése terén, valamint továbbra is problémát jelent a szabályok eltérő értelmezése. Továbbá mivel több olyan változás, amely az Unió Vámkódex által bevezetett legjelentősebbek közé tartozik – például a vámkezelési folyamat néhány egyszerűsítése (többek között a behozatalkor végzett uniós szintű központi vámkezelés és a kapcsolódó kereskedelmi könnyítések) – a folyamatban lévő informatikai projektektől függ, az Unió Vámkódex várható előnyei közül sokat még nem sikerült megvalósítani.

Harmadszor, az értékelés feltárta, hogy az Unió Vámkódex végrehajtása során nem használták ki teljes mértékben a kapcsolódó szakpolitikákkal való lehetséges szinergiákat, továbbá nincs megfelelő koordináció és információcsera a vámhatóságok és az egyéb uniós szakpolitikáknak a határon történő alkalmazásáért felelős egyéb érintett nemzeti hatóságok között, különösen a tilalmak és korlátozások hatálya alá tartozó áruk tekintetében. A jelentések szerint a követelmények, a szabványok (különösen az adatgyűjtési és -megosztási szabályok) és az eljárások összehangolására irányuló elégtelen koordináció akadályozza a digitalizációt, és gátolja a kulcsfontosságú egyszerűsítések végrehajtását.

Az értékelés azt is megvizsgálta, hogy az Unió Vámkódex releváns-e a jelenleg a vámhatóságok előtt álló legsürgetőbb kihívások, például az e-kereskedelmi műveletekből származó hatalmas mennyiségű vám-árunyilatkozat és eljárás kezelésére való képesség szempontjából. E tekintetben az értékelés elismerte, hogy az Unió Vámkódex a főként a hagyományos kereskedelmen alapuló üzleti modellre épül, amelynek keretében teherhajókon nagy mennyiségű hasonló áru tengeri szállítását végzik. Bár ez a modell nagyrészt ma is létezik, a vámhatóságok számára és a vámjogszabályok tekintetében kihívást jelent azon e-kereskedelmi ügyletek számának drámai növekedése, amelyek során kis értékű szállítmányokat egyedileg szállítanak harmadik országokból az uniós végső fogyasztókhoz. 2022-ben a H7 nyilatkozattal 890 millió e-kereskedelmi ügyletet jelentettek be, ami az összes behozatali vám-árunyilatkozat 73 %-át, ugyanakkor az összes behozatali értéknek csak 0,5 %-át tette ki. Az e-kereskedelmi ügyletek a nem pénzügyi kockázatokhoz kapcsolódó, az EU-ban alkalmazott tilalmaknak és korlátozásoknak való megfelelés tekintetében is problémát jelentenek. Ezért az értékelések további intézkedéseket javasoltak e kihívások jogalkotási kezelése érdekében.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk, valamint szakértői vélemények beszerzése**

A vámjogszabályok felülvizsgálatáról 2022. július 20-án nyilvános konzultáció indult, amely 2022. szeptember 19-ig tartott³³. A kérdőívre, amely az EU „Ossza meg velünk véleményét!” elnevezésű platformján az EU összes hivatalos nyelvén elérhető volt, 192 válasz érkezett. A válaszadók *határozottan egyetértenek abban*, hogy a potenciálisan a vámunió reformjának részét képező szakpolitikai változások és mechanizmusok közül a következőket kell végrehajtani az alábbi fontossági sorrendben:

³³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13316-Revision-of-the-Union-Customs-Code_hu

1. A vámalakiságok egyszerűsítése az Unióban letelepedett megbízható gazdasági szereplők számára (69,47 %).
2. A vámügyi és nem vámügyi hatóságok közötti együttműködés fokozása (55,79 %), különösen az információcsere (65,97 %), az operatív koordináció (59,47 %), valamint a tilalmak és korlátozások jobb érvényesítése (47,37 %) terén.
3. Új partnerségek a megbízható gazdasági szereplőkkel és más illetékes hatóságokkal a jobb kockázatkezelés érdekében, beleértve az előzetes rakományinformációkra vonatkozó követelmény megerősítését (53,16 %).
4. Uniós szintű vámügyi információs környezet biztosítása (54,21 %), amelynek legfontosabbnak tartott jellemzői a válaszadók 73,16 %-a szerint az egyszerűsített adatszolgáltatás (az adatok újrafelhasználásának lehetővé tétele, az átfedések elkerülése stb.), továbbá az adatkezelési képességek (64,21 %) és a vámalakiságoktól eltérő alakiságok kezelésére szolgáló „egyablakos ügyintézés” koncepciója (63,16 %).
5. A vámjogszabályok hozzáigazítása az e-kereskedelmi ügyletekhez, például a vállalkozások és a fogyasztók közötti forgalom felügyeletének, valamint az érintett szereplők valamennyi adójellegű és nem adójellegű szabály betartásáért való felelősségének megerősítése révén (52,11 %).
6. A válaszadók 35,79 %-a határozottan egyetért a vámunió irányításának egy uniós szintet biztosító reformjával (a további 23 % általában egyetért ezzel, körülbelül 4,5 % nem ért egyet, a többi válaszadó pedig nem nyilvánított véleményt); ha *azonban* létezne ilyen uniós szint, akkor annak feladata kellene, hogy legyen különösen a vámtisztviselők képzése (59,47 %), az informatikai irányítás (51 %), a vámügyi berendezések finanszírozása (44,74 %) és a válságokra való uniós szintű reagálás (41,5 %).
7. A válaszadóknak csak 31 %-a véli úgy, hogy a zöld menetrendet integrálni kell a vámügyi menetrendbe, míg 27,8 % általában egyetért ezzel, 6,31 % pedig nem ért egyet vele.

A nyilvános konzultáció mellett a szakértői érdekelt felek véleményének összegyűjtése érdekében számos célzott konzultációs tevékenységet szerveztek az alábbiak szerint (a részleteket lásd a hatásvizsgálat II. mellékletében):

- Megbeszélések a nemzeti vámigazgatási szervekkel a vitacsoport³⁴ keretében i. a „bölcsek” munkacsoportjának jelentésében foglalt ajánlásokról, a gazdasági szereplőkkel való új partnerség szükségességéről és jellemzőiről, valamint a megerősített vámfelügyeletről és kockázatkezelésről; ii. a más hatóságokkal való megerősített együttműködési keretről és a zöld vámügyi menetrendről; valamint iii. egy új adatparadigmáról és irányításról.
- Megbeszélés a Kereskedelmi Kapcsolattartó Csoport³⁵ kereskedelmi képviselőivel négy külön ülésen i. az Unió Vámkódex felülvizsgálatához kapcsolódó üzleti igényekről és javaslatokról, ii. a „bölcsek” munkacsoportjának jelentésében foglalt ajánlásokról, iii. az érdekelt felekkel folytatott nyilvános konzultáció eredményeiről és iv. a reform kulcsfontosságú elemeiről.

³⁴ A vámügyi vitacsoport a Bizottság vámpolitikai szakértői csoportjának egyik alcsoportja. Lásd a szakértői csoportok bizottsági nyilvántartását, kód: E00944.

³⁵ A szakértői csoportok bizottsági nyilvántartása, kód: E02134.

- Konzultáció a tagállamok vámigazgatásai szerveivel a nemzeti vámhatóságok főigazgatóiból álló vitacsoport keretében, amely kifejezetten a reformcsomag különböző építőelemeit vizsgálja.
- Konzultáció a Kereskedelmi Kapcsolattartó Csoportban képviselt uniós szintű kereskedelmi társulásokkal, szövetségekkel és vállalatokkal.
- Konzultáció az árukra vonatkozóan a határokon alkalmazandó különböző szabályozási követelményekkel foglalkozó bizottsági szolgálatokkal.

Emellett a szóban forgó kezdeményezést alátámasztó bizonyítékokat olyan meglévő dokumentumforrásokból gyűjtötték össze, mint a jogszabályok és más szakpolitikai dokumentumok, vám- és kereskedelmi statisztikák, a vonatkozó szakpolitikákról készült értékelések és jelentések, valamint a kapcsolódó kezdeményezésekre vonatkozó információk, a hatásvizsgálat I. mellékletében felsoroltak szerint. A hatásvizsgálat elkészítéséhez igénybe vettek három külső szakértői tanulmányt, amelyek az Uniós Vámkódex végrehajtásának értékeléséről, az engedélyezett gazdálkodói programról és az e-kereskedelem jelentette kihívások megoldásáról készültek³⁶.

A konzultációs tevékenységek lehetővé tették mind minőségi, mind mennyiségi információk és adatok összegyűjtését, amelyeket a Bizottság a megfelelő technikák alkalmazásával szisztematikusan feldolgozott és elemzett. A kvalitatív adatokat (beleértve a Bizottsághoz eljuttatott beadványokból és véleményekből származó adatokat is) kulcsfontosságú témák szerint kódolták, majd különböző nézőpontokból áttekintették és elemezték, és szöveges formában ismertették. A kvantitatív adatokat (a kérdőívekre adott válaszokat) Excel táblázatokban és a nyilvános konzultációkra adott válaszok elemzésére és megjelenítésére szolgáló bizottsági eszköz (public consultation dashboard) használatával dolgozták fel, majd olyan statisztikai módszerekkel elemezték, mint például a gyakoriságvizsgálat, a kombinációs táblázatok és az egyszerű trendszámítás.

• **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálatról szóló jelentés tervezetét 2022. szeptember 30-án nyújtották be a Bizottság **Szabályozói Ellenőrzési Testületéhez**. Egy 2022. október 26-i találkozót követően a Testület 2022. október 28-án negatív véleményt adott ki, és több területen is javításokra tett javaslatot. A felülvizsgált jelentést 2022. december 21-én nyújtották be ismét. A Testület 2023. január 27-én fenntartások mellett kedvező véleményt fogalmazott meg. A felülvizsgálat a Testület által javítandó területként azonosított valamennyi kérdéssel foglalkozott, többek között az azonnali cselekvés szükségességének jobb indokolásával, az értékeléshez és az Európai Számvevőszék munkájához való kapcsolódással, a más kezdeményezésekkel való koherenciával, a dinamikus alapforgatókönyv (többek között a vámügyi cselekvési terv) meghatározásával, a beavatkozási logikával, a célkitűzések feltérképezésével, a zöld megállapodás célkitűzéseivel való hozzájárulással, az egyes lehetőségek gyakorlati működésének módjával, azzal, hogy a lehetőségek és intézkedések milyen mértékben

³⁶

Study to support the interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code, Oxford Research, Ipsos, CASE, Wavestone and Economisti Associati (Az Uniós Vámkódex végrehajtásának időközi értékelését támogató tanulmány), Oxford Research, Ipsos, CASE, Wavestone és Economisti Associati, 2021. Study on the Authorised Economic Operator Programme (Tanulmány az engedélyezett gazdálkodói programról), Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies and Economisti Associati, 2023. Study on an integrated and innovative overhaul of EU rules governing e-commerce transactions from third countries from a customs and taxation perspective (Tanulmány a harmadik országokból származó e-kereskedelmi ügyletekre vonatkozó uniós szabályok vám- és adóügyi szempontból történő integrált és innovatív felülvizsgálatáról) Pricewaterhouse Coopers EU Services 2022 (nem végleges).

kumulatívak és kimerítőek, a lehetőségek kombinációinak azonosításával, a megvalósíthatósági és finanszírozási kockázatokkal, a költségek és hasznok bemutatásával, a hatáselemzéssel, többek között a javasolt irányítási struktúrák hatásával kapcsolatban, a fogyasztók körében és az informatika terén felmerülő költségekre vonatkozó feltételezésekkel, az érdekelt felek véleményének figyelembevételével, a nyomkövetési és értékelési intézkedésekkel, a vámeljáráásokra és a megbízható gazdasági szereplőkre vonatkozó opciók szerinti egyes intézkedések azonosításával, az e-kereskedelmi lehetőségek magyarázatával, beleértve a 150 EUR-s mentességi küszöb eltörlését, az „egy be, egy ki” megközelítéssel, a költségek és hasznok, valamint a szemléltető adatok meghatározásával, az irányítási megoldások hatásvizsgálatával, a fogyasztókra gyakorolt hatásokkal, különösen a 150 EUR összegű vámmentesség megszüntetése tekintetében, valamint az utólagos értékeléssel.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület véleménye alapján javított hatásvizsgálat tisztázta és összefoglalta a reform szükségességét igazoló öt fő problématerületet:

1. *A vámhatóságok számára gondot okoz az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló küldetésük teljesítése, valamint az ágazati szakpolitikákhoz (termékbiztonság, védelem, az emberek, az állatok és a növények egészségének védelme, a környezetvédelem stb.) kapcsolódó egyre több nem pénzügyi követelménynek való megfelelés.* Mivel a behozatalnak és a kivitelnek csak kis részét lehet fizikailag ellenőrizni, a vámügyi eljárás a kockázatkezeléstől függ – a kockázatkezelés azonban jelenleg uniós szinten nem kellően hatékony, nem kellően egységes, illetve nem kellően átfogó. Emellett a vámhatóságoknak a kihívások széles körét illetően **együtt kell működniük más hatóságokkal**, de ennek az együttműködésnek a minősége és hatékonysága gyakran elmarad az optimálistól, és Unió-szerte eltérő.
2. *A jelenlegi vámeljáráások alapján a gazdasági szereplőknek az ellátási láncban több – és nem mindig interoperábilis – informatikai rendszeren keresztül többször is hasonló információkat kell szolgáltatniuk az árukról a különböző hatóságok számára. Ez adminisztratív terhet ró a jogszerűen működő gazdálkodókra.*
3. **A jelenlegi vámmodell nem megfelelő az e-kereskedelem kezelésére.** Az e-kereskedelem hatalmas térnyerése megváltoztatta a kereskedelem jellegét: a hagyományosan, nagy mennyiségű rakományok útján az Unióba behozott árukról áttevődött a hangsúly a közvetlenül az egyéni fogyasztóknak eljuttatott több millió kis küldeményre. A vámhatóságok nincsenek felkészülve a növekvő mennyiségű áru és vám-árunyilatkozat kezelésére. Ezenkívül bizonyíthatóan rendszeresen visszaélnék a 150 EUR-s küszöbértékkel, amely alatt nem kell vámot fizetni; emellett ez a mentesség előnyben részesíti a harmadik országbeli e-kereskedelmi szolgáltatókat a hagyományos kereskedelemmel és az uniós kiskereskedőkkel szemben, ami torzítja a versenyt.
4. **Az adatok minősége, hozzáférhetősége és elemzése korlátozott.** Bár a vámeljáráások digitalizáltak, valamint a vámügyi kockázatelemzés és -ellenőrzés adatokon alapul, *a vámfelügyelet, illetve a kockázatelemzés és -ellenőrzés elvégzéséhez szükséges adatok egy decentralizált vámügyi informatikai infrastruktúra rendszereiben széttagoltan és duplikáltan vannak jelen.* Ez a vámhatóságok számára költséggel jár, nem rugalmas, és akadályozza az adatok hatékony felhasználását. Az Uniói Vámkódex nem biztosít átfogó jogi keretet az adatok cseréjére és felhasználására vonatkozóan, ami szintén akadályozza, hogy az adatok a

vámhatóságok, a Bizottság, más hatóságok vagy a partnerországok között megoszthatók legyenek.

5. Az ellenőrzési gyakorlatok és módszerek, az egyszerűsítések végrehajtása és a vámjogszabályok megsértése esetén alkalmazandó szankciók terén *a tagállamok között jelentősek az eltérések*. Nincs megfelelő uniós szintű kockázatelemzés a kereskedelmi forgalom felügyeletére és a szabálytalan kereskedelem felderítésére, így a szabályokat be nem tartó gazdasági szereplők olyan uniós belépési pontokat találhatnak, ahol az ellenőrzés alacsonyabb szintű.

E problémák miatt: i. a **vámok beszedése** nem teljes körű – a bevételkiesés aláássa az EU és a tagállamok pénzügyi érdekeit; ii. veszélyes, nem megfelelő vagy hamisított termékek továbbra is belépnek az EU egységes piacára, illetve elhagyják azt; és iii. **illegális árukat** csempésznek az EU-ba úgy, hogy a fokozott vámhatósági ellenőrzést alkalmazó országok helyett más belépési pontokon szállítják be azokat. Mindezek következtében romlik a szabálykövető ágazatok versenyképessége, így a jogszerű vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) – esetében nyereségcsökkenés, munkahelymegszűnés és bevételkiesés következik be, továbbá veszélybe kerül az uniós polgárok biztonsága.

A hatásvizsgálat a problémák fő mozgatórugóit a következőkben határozta meg: i. a vám eljárások elégtelensége és túlzott összetettsége; ii. a szétagolt és összetett vámügyi digitalizáció; valamint iii. a vámunió szétagolt irányítási struktúrája.

E problémák és a mögöttes okaik kezelésére a hatásvizsgálat három fő eldöntendő szakpolitikai kérdést azonosított; az ezek alapján hozott döntések nagyban meghatározzák, hogy a vámunió milyen mértékben lesz képes egységes fellépés keretében a bevételbeszedésre, a védelemre és az egyszerűsítésre. Ezek a kérdések az alábbiak:

- Milyen mértékben kellene megreformálni a vám eljárásokat?
- Milyen mértékben kellene megreformálni a vámügyi adatkezelési megközelítést?
- Milyen mértékben kellene megreformálni a vámunió irányítását?

A hatásvizsgálat négy lehetőséget vizsgált meg, amelyek mindegyike koherens intézkedéscsomagot biztosít e három szakpolitikai döntés tekintetében:

1. **1. lehetőség – a folyamatok egyszerűsítése.** Ennek keretében megvizsgálták a folyamat kulcsfontosságú, egymástól kölcsönösen függő összetevőit, nevezetesen magának a folyamatnak a lépéseit, a különböző szereplők szerepét és megfelelési felelősségüket, az adatok felhasználását, a megbízhatóbb gazdasági szereplők kezelését, az e-kereskedelmi forgalom kezelését, valamint azt, hogy a szabályok megszegésének megakadályozása érdekében hogyan alkalmazzák a szankciókat az egész EU-ra kiterjedően. E lehetőség szerint a behozatali folyamat kevesebb lépésből állna és egyszerűsödne, egyértelműbb lenne a szereplők (nevezetesen az importőrök és az exportőrök) felelősségi köre, megszűnne a legfeljebb 150 EUR értékű áruk vámmentessége, továbbá az elektronikus platformok vélelmezett importőrnek minősülnének, és – egyszerűbb vámszámítási megközelítés alkalmazásával – a vállalkozások és fogyasztók közötti e-kereskedelmi forgalom tekintetében vámfizetési kötelezettségük lenne. A kereskedelmi partnerség vonatkozásában a *megbízható ellenőrzött gazdálkodókra* („Trust and Check traders”) vonatkozó új típusú megközelítést vezetne be, amely további kiváltságokat (például kevesebb és célzottabb vámellenőrzés, valamint az áruk „önálló forgalomba bocsátásának” lehetősége) biztosítana az átlátható és megbízható gazdasági szereplők számára. Közös megközelítést vezetne be a közigazgatási szankciókra vonatkozóan. Így a

Bizottság a kockázatkezelés támogatása érdekében jobban hozzáférhetne az adatokhoz. Ezeket a változtatásokat a jelenlegi digitalizációs modell és a meglévő vámügyi irányítási struktúra keretében hajtánák végre, ami az értékelés szerint korlátozná hatásukat.

2. A **2. lehetőség** kiegészítené az 1. alternatívát azzal, hogy egy **uniós vámhatóság összehangolná a tagállamok közötti kockázatkezelési együttműködést**, támogatná a szabályok egységes végrehajtását és irányítaná a vámügyi programokat. Ez a csomag a jelenlegi digitalizációs modellen alapulna.
3. A **3. lehetőség** értelmében az 1. lehetőség szerinti egyszerűbb vámeljárások központosított informatikai modell keretében történő lebonyolítására létrejönne egy, a Bizottság által kezelt **uniós vámügyi adatközpont**. Az adatközpont megkönnyítené a különböző szereplőktől származó információk összegyűjtését, uniós vámügyi kockázatkezelés céljából történő feldolgozását és más illetékes hatóságokkal való cseréjét. Ami az irányítást illeti, a Bizottság nagyobb szerepet kapna, különösen a kockázatkezelés megszervezésében, figyelembe véve azonban a Bizottság kapacitásainak korlátait és azt is, hogy a Bizottságnak nincs szervezeti felhatalmazása az új adatkörnyezetben rejlő lehetőségek teljes kiaknázására.
4. A **4. lehetőség** értelmében a vámeljárások egyszerűsödnek, és azokat egy **uniós vámhatóság** által kezelt **uniós vámügyi adatközponton** keresztül hajtánák végre, az uniós vámhatóság pedig (a 2. lehetőségen túlmenően) a működési kockázatkezelésért és az adatkezelésért is felelős lenne, valamint támogatná az egyszerűsített eljárások lebonyolítását.

Az előnyben részesített lehetőség a 4. lehetőség. Három eleme (megreformált vámeljárások, amelyeket egy uniós vámhatóság által kezelt központi uniós vámügyi adatközpont segítségével hajtánák végre) erősítik egymást a jobb eredmények elérése és az egész Unióban érvényesülő szinergiák létrehozása érdekében. Ez a leghatékonyabb lehetőség, mivel a központi struktúrákba való beruházás jelentősen csökkenti a tagállamok és a vállalkozások költségeit. Előnyei különösen a következők³⁷:

- **Erősebb vámfelügyelet.** Az adatokhoz való jobb hozzáférés és az adatok uniós vámügyi adatközponton keresztül történő feldolgozása hatékonyabbá teszi az uniós kockázatkezelést, és növeli a vámhatóságok csalásfelderítési kapacitását azáltal, hogy azonosítja az uniós szinten működő kockázatos gazdálkodók profilját. További bevételeket generál majd az Unió és tagállamai számára. Az adatokhoz való jobb hozzáférés és a hatóságok közötti jobb koordináció növelni fogja a vámhatóságoknak az uniós követelményeknek meg nem felelő áruk felderítésére és kivonására irányuló kapacitását, ami a polgárok és a fogyasztók javát szolgálja.
- **A jogszerű kereskedelem adminisztratív terheinek csökkenése.** A felülvizsgált folyamatok egyszerűbbek, és az adatokat az uniós vámügyi adatközpont egységes interfészén keresztül csak egyszer gyűjtik a releváns forrásból. Az értékelés becslése szerint évente mintegy 1,2 milliárd EUR és 2,6 milliárd EUR közötti megtakarítás érhető el (figyelembe véve a vállalkozások és fogyasztók közötti e-kereskedelmi forgalomra vonatkozó 150 EUR-s küszöbérték eltörléséből eredő, a vállalkozásokra kivetett megnövekedett vámterhet, amely évente körülbelül 1 milliárd EUR-ra becsülhető).

³⁷

A hatásvizsgálatban szereplő feltételezések és időhorizont alapján, a hatásvizsgálat összeállításakor.

- **A funkcióknak (informatikai, adat- és kockázatkezelési funkciók) az uniós vámhatóságnál történő központosítása a tagállamok vámügyi informatikai kiadásai tekintetében jelentős megtakarításokat eredményez.** Az értékelés becslése szerint ezek a megtakarítások kezdetben körülbelül 194 millió EUR-t tehetnek ki, és 15 év alatt éves szinten mintegy 2,3 milliárd EUR-ra emelkedhetnek. Az **uniós vámhatóság biztosítja** a nemzeti vámigazgatási szervek és más hatóságok közötti **koordinációt**.
- **A versenyfeltételek azonosak lesznek az e-kereskedelem és a hagyományos kereskedelem számára.** A felülvizsgált eljárások lehetővé teszik, hogy az e-kereskedelmi szereplők egyszerűbb módon nyújthassanak pénzügyi és nem pénzügyi információkat, és ezen információk tekintetében felelősség terhelje őket; a fogyasztók számára az átláthatóbb árak és díjak jelentenek előnyt.
- **A vámunió egységesen lép fel.** A felülvizsgált eljárásokat egy központi uniós vámhatóság hajtja végre egy központi uniós vámügyi adatközpont segítségével, ami a tagállamok közötti eltéréseket megszüntetve elősegíti, hogy a végrehajtás valamennyi tagállamban egységes legyen.

A **társadalmi és környezeti hatásokat** illetően ez a lehetőség várhatóan jelentős előnyökkel jár azáltal, hogy a vámhatóságok – a többi érintett hatósággal együttműködve – jobban végrehajtják a társadalmi és környezetvédelmi célokat szolgáló jogszabályokat. Így különösen:

- Az előnyben részesített alternatíva – vagyis az uniós vámhatóság operatív koordinációs feladatának az uniós vámügyi adatközpontban biztosított adateszközökkel és -folyamatokkal való kombinálása – a legjobb megoldás arra, hogy a határon folytatott vámügyi fellépés eredményeinek javítása érdekében a vámügyi és a releváns társadalom- és környezetvédelmi politikák között strukturált, uniós szintű együttműködés alakuljon ki.
- A gazdálkodók által a vámhatóságok számára nyújtott további információknak tovább kell javítaniuk a vámhatóságok azon képességét, hogy segítsék a társadalmi célokat szolgáló konkrét jogszabályok – például a kényszermunkát tiltó jogszabályok – vagy a környezetvédelmi célok végrehajtását.
- A 150 EUR összegű vámmentesség megszüntetése véget vet annak a gyakorlatnak, hogy a vámmentesség kihasználása érdekében a nagy értékű megrendeléseket több, egyenként 150 EUR-nál kisebb értékű szállítmányra bontják, ami pozitív környezeti hatást gyakorol a szállításból származó kibocsátásokra.
- Az importált árukra vonatkozó termékkövetelmények hatékonyabb érvényesítése következtében a termelés áthelyeződhet az Unióba.

A hatásvizsgálatban szereplő felhasználási esetek tovább szemléltetik, hogy a reform miként fogja támogatni a vonatkozó jelenlegi szakpolitikai célkitűzések végrehajtását, többek között a környezettudatos tervezés és a fenntartható termékek, a fogyasztói kibocsátások, az egyszer használatos műanyagok, a környezetben tartósan megmaradó vegyi anyagok, valamint az uniós ipart és munkahelyeket érintő, szabálytalan behozatalból eredő tisztességtelen verseny csökkentése, továbbá általában a piacfelügyeleti tevékenységek területén.

A **fenntartható fejlesztési célokat** illetően a hatásvizsgálat megállapította, hogy a reform milyen módon járulna hozzá ezek megvalósításához az áruk nemzetközi kereskedelmével és az ellátási láncokkal kapcsolatban hozott intézkedések révén, amelyek különösen:

- a 8. céllal összefüggésben elősegítik a jogszerű kereskedelem megkönnyítését;

- a 12. céllal összefüggésben javítják az olyan behozatal vagy kivitel felderítését és megelőzését, amely ellentétes például a hulladékokra, a vegyi anyagokra vagy a biztonságos és fenntartható terméktervezésre vonatkozó uniós szabályokkal;
- a 15. céllal összefüggésben megerősítik a területi ökoszisztémák védelmét (pl. az erdőirtásból származó termékek behozatalának korlátozásával) és a biológiai sokféleség védelmét (a CITES-sel ellentétes áruforgalom felderítésének elősegítése révén).

A javaslat teljes mértékben összhangban van *a jelentős károkozás elkerülését* célzó elvvel. Javítani fogja a környezetvédelmi politikák végrehajtását, valamint egyszerűsíti és hatékonyabbá teszi a nemzetközi kereskedelmi műveletek gazdálkodók általi lebonyolítását, valamint az említett műveletek gazdálkodók és hatóságok általi felügyeletét. Az erőforrások és eszközök központi környezetben történő összevonása következtében kevesebb lesz a duplikált rendszerfejlesztési és az adminisztratív tevékenység, így a vámeljáráásokra fordított idő és ennek megfelelően az erőforrás-felhasználás is csökken.

A javaslat az *„alapértelmezésben digitális technológiák” és az „alapértelmezett adatvédelem”* elveken alapul. Összhangban van az olyan kiemelt bizottsági kezdeményezésekkel, mint a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály, az adatkormányzási rendelet, az általános adatvédelmi rendelet és az európai uniós adatvédelmi rendelet. Olyan felhasználóközpontú folyamatokat biztosít, amelyek automatizálhatók, lehetővé téve, hogy a vámhatóságokkal folytatott valamennyi operatív információcserét egyetlen többcélú uniós interfészen keresztül, elektronikusan bonyolítsák le. Támogatja az egyszeri adatszolgáltatás elvét, az adatok újrafelhasználását és az adatminimalizálás elvét azáltal, hogy előírja a benyújtott adatok más folyamatokban történő felhasználását, valamint az uniós egyablakos vámügyintézési környezet megközelítést alkalmazza, amely összekapcsolja a vámalakiságokat és a vámalakiságoktól eltérő alakításokat ((EU) 2022/2399 rendelet); lehetővé teszi továbbá az adatközpontú politika alkalmazását is. Paradigmaváltást biztosít, amely a többszörös szakértői nemzeti rendszerekről a **szolgáltatások és rendszerek** rugalmas központi rendszerére helyezi a hangsúlyt, lehetővé téve a folyamatok **olcsóbb, következetesebb, dinamikusabb és rugalmasabb módon** történő fejlesztését és megváltoztatását. Támogatni fogja az innovációt és a digitális technológiákat azáltal, hogy lehetővé teszi a fejlett elemzési technikák vámügyi műveletekben történő uniós szintű alkalmazását, valamint az erőforrások összevonását és az ebben az összefüggésben valamennyi tagállam által használható elemek nyílt forráskódú fejlesztését. A tervezet megfelel a digitalizáció követelményeinek, mivel olyan rendelkezéseket is tartalmaz, amelyek a technikai vonatkozásokat, például az adatalemekkel és szabályokkal kapcsolatos felhatalmazásokat és feladat-átruházásokat szabályozzák.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A vámeljáráások csökkentése és egyszerűsítése, valamint a vámhatóságokkal való kapcsolattartásra szolgáló egységes uniós portál (az uniós vámügyi adatközpont) bevezetése várhatóan jelentősen csökkenti az adminisztratív terheket a jelenleg hatályos Uniói Vámkódexhez képest.

A hatásvizsgálat becslése szerint az előnyben részesített lehetőség 15 éves időtávon összesen 26 milliárd EUR megtakarítást is eredményezhet a gazdálkodók számára (figyelembe véve a vállalkozások és fogyasztók közötti e-kereskedelmi forgalomra vonatkozó 150 EUR-s küszöbérték eltörléséből eredő, a vállalkozásokra kivetett megnövekedett vámterhet, amely évente körülbelül 1 milliárd EUR-ra becsülhető).

- **Alapjogok**

A vámhatóságok nagy tapasztalattal rendelkeznek az üzleti szempontból érzékeny információk, pénzügyi és személyes adatok gyűjtése és feldolgozása terén. A Vámkódex felülvizsgálata teljes mértékben tiszteletben tartja a személyes adatok védelméhez való alapvető jogot. A reform révén még javul is e jog védelme, amint azt a 4. lehetőség hatásvizsgálata mutatja. Az adatközpont integrálná a személyes adatok védelmére szolgáló eszközöket és ellenőrzéseket, lehetővé téve, hogy az egyes adatkezelők biztosítsák az adatvédelmi jogokat. Ez pozitív hatással jár az érintettekre nézve is, akik minden tagállamban nagyon hasonló módon gyakorolhatják jogaikat.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A reform révén a vámhatóságok jobban be tudják szedni a kifizetetlen vámokat, továbbá jobban tudják kezelni az alulértékelést és a csalást. Ezenkívül a 150 EUR alatti értékű árukra vonatkozó vámmentesség eltörlése kiskapukat szüntet meg, és folyó árakon számolva évente mintegy 750 millió EUR többletbevételt jelent az uniós költségvetés számára.

A vámok beszedése fokozatosan áthelyeződik az áruk bejelentésének helyéről az importőr vagy exportőr Unión belüli letelepedési helyére. Ez megkönnyíti az ellenőrzést és a vámok beszedését, valamint egyszerűsíti az együttműködést az importőr vagy az exportőr számára, különösen a kkv-k esetében. Bár ez a változás nem gyakorol közvetlen hatást a teljes uniós költségvetésre vagy az uniós költségvetéshez való nemzeti hozzájárulásokra, fokozatosan megváltoztathatja a vámösszegek azon részének megoszlását, amelyet a tagállamok a vámok beszedési költségeként visszatartanak.

Az uniós vámhatóság és az uniós vámügyi adatközpont fejlesztése nem teszi szükségessé a költségvetés növelését a 2021–2027-es időszakban, mivel az első két évben jelentkező mintegy 60 millió EUR költség finanszírozása a 2021–2027-es vámügyi program keretében biztosított. 2027 után a reform következtében az uniós költségvetésre a becslések szerint összesen körülbelül 1,855 milliárd EUR költség hárul. Ebből fedezhetők – a 2027 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről és programokról szóló megállapodás sérelme nélkül – azoknak a feladatoknak a költségei, amely feladatok a javaslat értelmében az uniós vámhatóságra, valamint az uniós vámügyi adatközpontra hárulnak.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság által működtetett, a *vámunió teljesítményével kapcsolatos projekt (CUP)* – a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal támogatása érdekében – évente összegyűjti és elemzi a tagállamok által az uniós vámügyi tevékenységekről, tendenciákról és teljesítményről szolgáltatott összesített információkat. Az elemzés egyik fő eredménye a vámunió teljesítményéről szóló, kizárólag a tagállamoknak címzett éves jelentés, amely a vámunió főbb fejleményeire vonatkozóan olyan következtetéseket és ajánlásokat fogalmaz meg, amelyek az alábbi uniós stratégiai célkitűzésekhez kapcsolódó fő teljesítménymutatók elemzésén alapulnak: védelem, versenyképesség, könnyítés, ellenőrzés és együttműködés. A CUP-mutatók a beszedett vámok összegétől kezdve az egyszerűsítések alkalmazásán és az engedélyezett gazdálkodók vámeljárásokban betöltött szerepén át a vámallenőrzések terén és a tiltott kereskedelem felderítése érdekében tett intézkedésekig számos tevékenységtípusra vonatkoznak.

A CUP-adatok gyűjtése jelenleg önkéntes, ami kérdéseket vet fel az adatok minőségével, teljességével és következetességével, valamint az adatok tulajdonjogával és bizalmas

kezelésével kapcsolatban. E kezdeményezés célja, hogy továbbfejlessze a CUP-adatokon alapuló méréseket azáltal, hogy jogi alapot biztosít egy olyan strukturált keret létrehozásához, amely az éves jelentés elkészítéséhez lehetővé teszi a vámügyi teljesítményre vonatkozó releváns információk szolgáltatását és elemzését. Emellett a CUP jogalapja végre eszközt biztosít a jelenlegi kezdeményezés nyomán követéséhez és értékeléséhez, javítva a kockázatelemzési mutatókat, az ellenőrzési inputokat és outputokat, valamint a védelem, az adatgyűjtés és az egyszerűsítés tekintetében elért eredményeket jelző mutatókat. Ez megszünteti a hatékony bizottsági felügyeleti eszközök hiányát, amint azt az Unió Vámkódex értékelése is jelzi.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A reform révén bővülnek a vámhatóságok kapacitásai, így képesek lesznek megfelelőbben felügyelni és ellenőrizni, hogy mely áruk lépnek be a vámunió területére, és mely áruk hagyják el azt. A vámhatóságok az ellátási láncra vonatkozó információk adatelemzésén alapuló új stratégiai megközelítést fognak alkalmazni annak érdekében, hogy célzott és összehangolt vámügyi intézkedéseket hozzanak. Erősebbé válik a vámhatóságok, a piacfelügyeleti hatóságok, a büntetőhatóságok és szervek, az adóhatóságok és más partnerek együttműködési kerete. A kereskedelmi szereplőkkel való új partnerség keretében csökkennek az adminisztratív terhek, és egyszerűsödnek a vámeljáráások. Egy új uniós vámügyi adatközpont megkönnyíti az információk egységes központi környezetben történő cseréjét és kombinálását. Egy új uniós vámhatóság központi kockázatelemzést végez, és támogatja a nemzeti közigazgatási szerveket, ami összehangolt vámügyi fellépéshez vezet. Ezek az intézkedések felkészítik a vámuniót a jövőre, amelyet az e-kereskedelem növekvő volumene és az egyre összetettebbé váló tilalmak és korlátozások jellemeznek.

Az új Unió Vámkódex felépítése egyszerű és intuitív. Meghatározásra kerül a vámhatóságok, az importőr, az exportőr és a fuvarozó szerepe és felelőssége. Az információkat az új uniós vámügyi adatközpontban gyűjtik, és kockázatelemzés céljából feldolgozzák. Ezt követően egy-egy cím foglalkozik az áruk beléptetésével és kiléptetésével. Új címekbe rendezve kerül bevezetésre a válságkezelési mechanizmus, az uniós vámhatóság, valamint a vámjogszabályok megsértése esetén alkalmazandó és a nem büntetőjogi szankciók közös minimális harmonizációja.

Az I. cím bevezeti az új Unió Vámkódexet, amely az előző Vámkódex számos elemére épül. A vámhatóságok küldetése megerősödik, ami tükrözi az általuk nyújtott szolgáltatások széles körét, a vámok beszedésétől kezdve a polgárok, a környezet és más közérdekek védelméig, a tisztességtelen, szabálytalan és illegális kereskedelem elleni küzdelemig, valamint a jogszerű kereskedelmi forgalom támogatásáig. A cím ismerteti a felülvizsgált vámeljáráásokra vonatkozó fogalom meghatározásokat, mindenekelőtt az importőr és az exportőr, a távértékesítés tekintetében a vélelmezett importőr definícióját, valamint a tilalmakat és korlátozásokat.

A reform a felelős szereplők vonatkozásában átláthatóságra és elszámoltathatóságra törekszik, ugyanakkor egyszerűsíti a vámeljáráásokat. A II. cím meghatározza az importőr, a vélelmezett importőr és az exportőr vámügyi felelősségét. A **szerepeket** illetően a jelenlegi rendszer egyik hiányossága, hogy a vámhatóságok felé elszámoltatható személyek, például a nyilatkozattevő és a fuvarozó nehezebben tudják teljesíteni a pénzügyi és nem pénzügyi megfeleléssel kapcsolatos előírásokat. Mindezek alapján a szerepek szintjén az a legmegfelelőbb változtatás, ha a megfelelés felelőssége az importőröket és az exportőröket terheli. A vámhatóság megköveteli tőlük, hogy az Unió területén telepedjenek le (amit a nyilatkozattevő esetében már az előző Vámkódex 170. cikkének (2) bekezdése is előírt), és regisztráljanak a letelepedés helye szerinti tagállamban, a felsorolt kivételekkel. Az online értékesítőkre és az

e-kereskedelmi platformokra eddig nem vonatkoztak a behozatali vámalakiságok. Vélelmezett importőrként nemcsak az uniós fogyasztóknak értékesített áruk szabad forgalomba bocsátásához szükséges adatokat lesznek kötelesek a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani, hanem a héával kapcsolatos célokból gyűjtendő információkat is. Tisztázásra kerül az árukat a vámterületre behozó fuvarozó szerepe és az e célból szükséges információk köre is. Az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó rendszer továbbra is biztosítja a vállalkozások és a vámhatóságok közötti sikeres együttműködést. Ez a partnerség a „megbízható ellenőrzött gazdálkodó” új státusz bevezetésével magasabb szintre emelkedik. A megbízható és átlátható módon működő gazdasági szereplők biztosítják, hogy a szabályoknak való megfelelésüket és az áruik mozgását rögzítő elektronikus rendszereikhez a vámhatóságok hozzáférjenek. Cserébe bizonyos előnyöket élveznek, nevezetesen azt a lehetőséget, hogy az árukat a vámhatóság nevében forgalomba bocsássák, és a vámtartozás megfizetését elhalasszák.

A III. cím egy, a jelenlegi vámügyi informatikai rendszereket fokozatosan integráló és felváltó, új adatparadigmát mutat be, amely az egyes tagállamokban számos rendszer keretében működő 27 informatikai környezetről a rendszerek és szolgáltatások központosított rendszerére való áttérés útján valósul meg. Az uniós vámügyi adatközpont olyan rendszerek és szolgáltatások központilag kifejlesztett környezete, amelyek használata kötelező. Újradefiniálja a vámügyi és egyéb adatok gyűjtésének, vámfelügyeletre való felhasználásának és partnerhatóságokkal való megosztásának módját. Emellett olyan új „motorként” működik, amely feldolgozza, összekapcsolja és tárolja az információkat, valamint uniós szintű kockázatelemzést végez. Mindezek együttes hatására a vámhatóságok a kockázatértékelésük tekintetében jobb képet kapnak az ellátási láncról, valamint célzottabb és stratégiaileg megfelelőbb vámügyi intézkedésekre nyílik lehetőség. Emellett lehetővé válik az adatvédelmi szabályok, az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok, az informatikai biztonság és a titoktartás horizontális, összehangolt és következetes alkalmazása.

A IV. cím változatlanul hagyja az Unió vámterületére behozandó vagy onnan kiszállítandó, a meghatározott célra történő felhasználási eljárás vagy a belső árutovábbítási eljárás alá vonandó áruk vámfelügyeletének hatókörére vonatkozó alapvető koncepciókat. Kiigazítja az illetékes vámhivatalok azonosítását annak érdekében, hogy meghatározza az importőr vagy exportőr letelepedési helye szerinti felelős vámhivatal szerepét. A vámfelügyelet, az ellenőrzések és a kockázatsökkentő intézkedések alapja a teljes ellátási lánc valós idejű, uniós szintű kockázatkezelése lesz. A reformban középponti helyet foglal el a pénzügyi és nem pénzügyi kockázatok kezelésének javítása. A IV. cím mind a pénzügyi, mind a nem pénzügyi kockázatok tekintetében egyértelműen ismerteti a kockázatkezelési folyamatot, valamint a Bizottság, az uniós vámhatóság és a vámhatóságok e területen betöltött szerepét és felelősségi körét. Foglalkozik az uniós vámügyi adatközpontnak a vámügyi kockázatkezelés támogatásában való felhasználásával, valamint rendelkezik a kockázatkezelés és -ellenőrzés szempontjából releváns információk átfogó cseréjéről és felhasználásáról. A nemzeti vámhatóságok továbbra is vezető szerepet töltenek be a nemzeti kockázatkezelésben és a szükséges vámmellenőrzések elvégzésében. Az új uniós szintű kockázatelemzés alapján az uniós vámhatóság uniós ellenőrzési ajánlásokat fog kiadni a vámhatóságok számára. Az ellenőrzési ajánlásokat végre kell hajtani, vagy indokolni kell, hogy miért nem alkalmazták azokat. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén közös kockázati kritériumokat és standardokat, valamint közös kiemelt ellenőrzési területeket fog meghatározni, és azonosíthat olyan, más jogszabályok által szabályozott konkrét területeket is, amelyek a vámügyi kockázatkezelés és -ellenőrzés tekintetében elsőbbségi kezelést igényelnek. A IV. cím előírja továbbá, hogy a kockázatkezelés végrehajtását a folyamatos fejlesztés támogatása érdekében szisztematikusan értékelni kell.

Az V. cím azokat a különböző vámeljáráásokat ismerteti, amelyek lehetővé teszik, hogy a gazdasági szereplők az árukat ideiglenesen tárolják vagy az EU egységes piacán szabad forgalomba bocsássák. Főszabály szerint továbbra is a vámhatóságok felelősek az áruk átengedéséért és az áruk vámeljáráás alá vonásáért. Az engedélyezett megbízható ellenőrzött gazdálkodók aktív vámbeavatkozás nélkül is forgalomba bocsáthatják áruikat, amennyiben az információk előzetesen rendelkezésre állnak, és az árukat nem választották ki ellenőrzésre. A cím egyértelmű szabályokat tartalmaz az eljárásra és a jogkövetkezményekre vonatkozóan is, amennyiben a vámhatóságoknak az áruk átengedése előtt konzultálniuk kell más illetékes hatóságokkal, beleértve az importőrökkel szembeni azon követelmény előírását, hogy az áruk forgalmazásáról a szabad forgalomba bocsátást követően is tájékoztatást nyújtsanak. A vámhatóságok minden esetben leállíthatják az áruk mozgását, megtagadhatják az áruk átengedését, és végső soron lefoglalhatják az árukat. Az V. cím átmeneti rendelkezéseket is tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a jelenlegi vámeljáráások a jogbiztonság fenntartásával az átmeneti időszak alatt és az új adatkezelési rendszerek működésbe lépéséig folytathatók legyenek.

A VI. cím bemutatja az áruk vámunióba történő behozatalának új, egyszerűsített eljárását, amely jelentős egyszerűsítést eredményez és csökkenti az adminisztratív terheket. A vámhatóságok kockázatelemzés céljából információkat gyűjtenek, beleértve az előzetes rakományinformációkat és az indulás előtti információkat, és szükség esetén beavatkoznak. A vámigazgatási szervek a kockázatok azonosítása érdekében az egyes szállítmányokról az ellátási lánc felügyeletére helyezik át a hangsúlyt. A vámhatóságok az uniós vámügyi adatközpontban található információk alapján továbbra is be tudnak avatkozni minden egyes szállítmány esetében. A vámeljáráás típusától függően létezik egy minimális információkészlet, amelyet a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátani vagy számukra elérhetővé kell tenni. Amennyiben a vámhatóság előzetesen rendelkezik a vonatkozó információkkal, és nem lát beavatkozást igénylő kockázatot vagy problémát, az áruk az előzetes értékelés elvének megfelelően mozoghatnak, beavatkozásra pedig csak szükség esetén kerül sor. A szükséges rendszerek kifejlesztéséhez biztosítandó átmeneti időszakot követően a többszörös vám-árunyilatkozatok helyébe fokozatosan az üzleti adatok felhasználása lép. A vámhatóságok ellátásilánc-felügyeletének megerősítése érdekében korábban is szolgáltatathatók információk. A 2. generációs importellenőrzési rendszer (ICS2) „többszörös benyújtások” eljárásával kapcsolatos pozitív tapasztalatokra építve az ellátási lánc különböző szereplői megadhatják a vonatkozó információk rájuk eső részét. Például az importőr megadhatja a termékkel és az ügylettel kapcsolatos releváns információkat, míg a fuvarozó külön megadhatja az útvonalra és az érkezésre vonatkozó adatokat.

A VII. címben szereplő kiviteli szabályok a beléptetési eljárások mintáját követik. Az exportőr az Unióban letelepedett és nyilvántartásba vett jogalany. A vámhatóság összegyűjti a vonatkozó információkat, és kockázatelemzést végez. A jogszerű kereskedelmi forgalom egyszerűsödik, ugyanakkor erősödik a vámhatóságok felügyeleti kapacitása és a szabályok betartatására irányuló képessége.

A VIII. cím nem módosítja az előző Vámkódexben foglalt különleges eljárásokat. Releváns információk gyűjtését írja elő a különleges eljárások, például az árutovábbítás, az aktív és passzív feldolgozás, az ideiglenes behozatal, a meghatározott célra történő felhasználás vagy a vámszabad területek tekintetében. Az általános megközelítéssel összhangban javul a felelős gazdálkodó átláthatósága és elszámoltathatósága.

A IX. cím részletes szabályokat állapít meg a behozatali és kiviteli vámok, valamint az árukereskedelemre alkalmazandó egyéb intézkedések, például a dömpingellenes vámok alkalmazásához meghatározandó következő három elem tekintetében: besorolás, érték és származás. A javaslat nem módosítja ezeket a tényezőket, amelyeket nagyrészt a

Kereskedelmi Világszervezet és a Vámigazgatások Világszervezetének nemzetközi szabályai, valamint az EU kétoldalú kereskedelmi megállapodásai határoznak meg. Mivel azonban ezek a szabályok az e-kereskedelem szempontjából különösen összetettnek minősülnek, a cím két egyszerűsítést biztosít, amelyeket az importőr a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletekre alkalmazandó vám meghatározásakor alkalmazhat.

Az első egyszerűsítés a nem preferenciális származás igazolását érinti, amely alól az e-kereskedelmi áruk esetében el lehet tekinteni, ha az importőr az egyszerűsített tarifális elbánás alkalmazása mellett döntött. Erre azért van szükség, mert az ilyen igazolás beszerzésével járó adminisztratív teher általában aránytalan az áruk értékéhez képest. Másodsor, és szintén azzal a feltétellel, hogy az importőr az egyszerűsített tarifális elbánást alkalmazza, az áruk végső rendeltetési helyéig felmerülő szállítási költségeket bele kell számítani a vámértékbe. Ez a megközelítés a vállalkozások és fogyasztók közötti e-kereskedelmi ügyletek tekintetében – ahol a szállítási költségeket jellemzően a végső fogyasztó címéig határozzák meg – biztosítja a behozatali vám és a héa adóalapjának teljes összehangolását.

A X. címnek megfelelően a vámtartozás a szabad forgalomba bocsátás időpontjában keletkezik. A vámhatóságok munkája – mivel a szállítmányok helyett az ellátási láncokat vizsgálják – szintén inkább a letelepedett importőrre és exportőrre összpontosul. Az átmeneti időszakot követően a vámtartozás az importőr nyilvántartásba vételének helyén keletkezik, nem pedig a vám-árnyilatkozat benyújtásának helyén. Az új kereskedelmi partnerség keretében ez fontos egyszerűsítést jelent a gazdálkodók és különösen a kkv-k számára. A vámhatóságok viszont így jobb helyzetben lesznek ahhoz, hogy ellenőrizzék és auditálják a letelepedett importőröket. A vámok az uniós költségvetés hagyományos saját forrásai. A tagállamok beszedési költség címén megtartják a vámok egy részét, amelynek megoszlása az új rendelkezések alapján fokozatosan változhat. Továbbá a vámok összegét az importőr vagy az exportőr határozza meg, illetve a felelős vámhatóság abban az esetben, ha az importőr ezt nem tette meg. Az e-kereskedelemben a vélelmezett importőrnek – a héa-rendeletekhez hasonlóan – már az értékesítési ár megfizetésének időpontjában keletkezik vámtartozása. Mivel azonban ez már jóval azelőtt megtörténhet, hogy az áruk fizikailag megérkeznek az Unióba, az e-kereskedelmi közvetítők engedélyt kaphatnak arra, hogy bejelentsék a ténylegesen felmerült vámot, és hogy a fizetési kötelezettségüket időszakosan teljesítsék a letelepedés és a nyilvántartásba vétel helye szerinti tagállam felé.

Az elmúlt években a vámigazgatási szervek bizonyítottan válságállóak voltak és jól reagáltak a válságokra. A válsághelyzetek konkrét válaszokat igényelnek – amelyek lehetnek szigorúbb vagy kivételeket lehetővé tevő rugalmasabb válaszok – de ezeket az egész EU-ban hasonlóan kell alkalmazni. A XI. cím a válságokkal kapcsolatosan olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek közvetlenül az Uniós Vámkódex részét képezik. Az uniós vámhatóság különböző válságforgatókönyveket figyelembe vevő protokollokat és eljárásokat dolgoz ki, például közös kockázati kritériumok, megfelelő kockázatsökkentő intézkedések és együttműködési keret alkalmazására vonatkozóan, valamint a Bizottság végrehajtási jogi aktusai alapján biztosítja a protokollok és eljárások alkalmazását és végrehajtását.

Az EU-ban eddig hiányzott egy olyan egyértelmű struktúra, amely korunk kihívásaira felkészülten alkalmas a vámunió operatív irányítására. A XII. címben a rendelet létrehozza az uniós vámhatóságot, és megállapítja annak feladatait, felelősségi köreit és irányítását. A Bizottság megbízhatja az uniós vámhatóságot az uniós vámügyi adatközpont létrehozásával és működtetésével. Az uniós vámhatóság uniós szintű kockázatkezelést fog végezni, és ellenőrzési ajánlásokat fog kiadni a nemzeti vámhatóságok számára. Mindkét funkció alapvető fontosságú a vámügyi képességek Unió-szerte történő növelése és a vámunió magasabb szintre emelése szempontjából. Az uniós vámhatóság ezen kívül az egész EU-ban aktívan koordinálni fogja a vámügyi intézkedéseket, és végre fogja hajtani a vámunió

működésével kapcsolatos politikai prioritásokat. Az uniós vámhatóság uniós szinten együtt fog működni más ügynökségekkel, szervekkel és hálózatokkal, például az EUROPOL-lal, a FRONTEX-szel vagy az ECHA-val. Megkönnyíti továbbá a közigazgatási szervek közötti együttműködést, beleértve a szakértői csoportok munkáját, a képzést és a személyzet országok közötti cseréjét.

A Bíróság közelmúltbeli ítélezési gyakorlata szerint³⁸ az uniós ügynökségek székhelyének meghatározása az uniós jogalkotó hatáskörébe tartozik, amelynek e célból a Szerződések anyagi jogi szempontból releváns rendelkezéseiben meghatározott eljárásokkal összhangban kell eljárnia. A Bizottság helyénvalónak tartotta, hogy a javaslatában ne nevesítse a székhelyül szolgáló fogadó várost. A döntéshozatali folyamathoz való hozzájárulás érdekében és a közös megközelítés alapján figyelembe veendő kritériumokat a vonatkozó cikk indokolását tartalmazó preambulumbekzdés ismerteti. A székhely kiválasztásának átlátható pályázati eljárásról kell alapulnia, amelyet a jogalkotási eljárás vége előtt le kell zárni. A kérelmeket a tagállamoknak kell benyújtaniuk, mivel egy decentralizált uniós ügynökség befogadásához az érintett tagállam egyértelmű kötelezettségvállalására van szükség. A Bizottság készen áll arra, hogy segítséget nyújtson e kritériumok értékelésében, és az Európai Bíróság 2022. július 14-i ítéletének fényében és intézményi felelősségével összhangban aktívan együtt fog működni a társjogalkotókkal a székhely kiválasztásában.

Küldetésük teljesítése érdekében a vámhatóságok szorosan és rendszeresen együttműködnek a piacfelügyeleti hatóságokkal, az egészségügyi és növényegészségügyi ellenőrző hatóságokkal, a bűnüldöző hatóságokkal és szervekkel, a határigazgatási hatóságokkal, a környezetvédelmi szervekkel, a kulturális javakkal foglalkozó szakértőkkel és számos más, konkrét ágazati politikákért felelős hatósággal. A XIII. cím a vámhatóságok és az említett hatóságok közötti strukturált együttműködés új együttműködési keretét írja elő, amely négy területre terjed ki: a szabályok és jogszabályok területére, az adatcserére, a stratégiafejlesztésre és az összehangolt fellépésre. Az együttműködés során a konkrét problémák kezelését szolgáló közös felügyeleti és ellenőrzési stratégiák kidolgozására kerül sor. Pontosabban meghatározásra kerülnek azok az intézkedések, amelyekkel a vámhatóságok más szakpolitikai területeket támogathatnak, lehetővé téve, hogy az ágazati jogszabályokban a Vámkódexre lehessen hivatkozni. A nemzetközi együttműködés és a vámdiplomácia fontosabbá válik, a partnerekkel folytatott együttműködés megerősödik, és kiterjedhet a vámügyi adatok cseréjére is.

A vámjogszabályok megsértése esetén nemzeti szinten alkalmazandó gyakorlatok és szankciók tagállamonként jelentősen eltérnek, ami az áruk eltérő kezeléséhez és az árukereskedelem torzulásához vezet. A XIV. címben a reform bevezeti a vámjogszabályok megsértésének minősülő cselekmények vagy mulasztások minimális közös elemeit, a nem büntetőjogi szankciók minimális közös elemeit, valamint a közös elveket, de nem változtatja meg a tagállamok eljárási jogrendjét, és lehetővé teszi számukra, hogy további vámjogszabálysértéseket határozzanak meg, és további nemzeti szankciókat alkalmazzanak. Az egynél több tagállamot érintő vámjogszabálysértések esetében a hatóságok együttműködésére van szükség. Az uniós vámügyi adatközpont az átláthatóság érdekében összegyűjti a vámjogszabályok megsértésével kapcsolatos valamennyi határozatot és a hozzájuk kapcsolódó szankciókat.

A XV. cím záró rendelkezései meghatározzák a nemzeti rendszerekbe benyújtandó vámaránylatkozatokon alapuló jelenlegi gyakorlat folytatása, valamint az új rendszerre való áttérés tekintetében alkalmazandó ütemtervet. Az uniós vámügyi adatközpont kifejlesztésére

³⁸ A Bíróság 2022. július 14-i ítélete, Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa, C-743/19, 66. és 74. pont.

fokozatosan, az e-kereskedelemre vonatkozó új megközelítés bevezetésével kezdődően kerül sor. Az uniós vámügyi adatközpontot a gazdasági szereplők 2032 januárjától önkéntesen használhatják, 2037-től – az adatközpont teljes körű működésének kezdetétől – pedig kötelező lenne a használata. Az uniós vámhatóság létrehozása fokozatosan megy végbe, feladatait 2028-tól látja el.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**az Unió Vámkódexnek és az Európai Unió vámhatóságának a létrehozásáról, valamint a 952/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33., 114. és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió és a belső piac működése a vámunió alapul. A gazdálkodók és az uniós vámhatóságok érdekében az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² (a továbbiakban: Vámkódex) egyetlen jogi aktusban foglalta össze az általános szabályokat és eljárásokat tartalmazó különböző jogszabályokban szereplő vámjogszabályokat az Unió és az Unió vámterületén kívüli országok vagy területek közötti áruforgalommal kapcsolatban uniós szinten bevezetett tarifális és egyéb intézkedések végrehajtásának biztosítása érdekében, valamint az importterhek beszedésére vonatkozó rendelkezéseket. A tagállamok vámhatóságai felelősek e szabályok olyan operatív feladatok révén történő végrehajtásáért, mint a vám eljárások alkalmazása, a kockázatelemzés és az ellenőrzések elvégzése, valamint – a vámjogszabályok megsértése esetén – szankciók kiszabása.
- (2) A 952/2013/EU rendelet végrehajtása számos területen hiányosságokat tárt fel. Ezek közé tartoznak a következők: nem megfelelő/nem hatékony fellépés az Unió és polgárai vámjogszabályoktól eltérő uniós szakpolitikák által meghatározott, árukra vonatkozó nem pénzügyi kockázatokkal szembeni védelmének biztosítását illetően; a vámhatóságok azon képessége, hogy hatékonyan kezeljék a harmadik országból távértékesítés (e-kereskedelmi ügyletek) útján importált áruk növekvő mennyiségét; a 952/2013/EU rendelet által létrehozott informatikai rendszerarchitektúra kapacitása a vám eljárások digitalizálására, hogy lépést tartson a technológiai fejlődéssel, nevezetesen az adatok hasznosításán alapuló technológiákkal; a vámunió hatékony irányítási struktúráinak hiánya, ami a tagállamokban eltérő gyakorlatokhoz és a

¹ HL C [...], [...], [...] o.² Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (átdolgozás) (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

szabályok nem egységes végrehajtásához vezetett. Ezek a hiányosságok a vámunió és ezáltal a belső piac megfelelő működését gátló akadályok kialakulásához vezetnek a belső és külső kockázatok és veszélyek miatt.

- (3) Helyénvaló, hogy a vámjogszabályok figyelembe vegyék a globális kereskedelmi minták, a technológia és az üzleti modellek gyors fejlődését, valamint az érdekelt felek, köztük a polgárok igényeit. Ezért a 952/2013/EU rendelet számos tekintetben módosításra szorul. Az áttekinthetőség érdekében az említett rendeletet célszerű hatályon kívül helyezni és új rendelettel felváltani.
- (4) A vámunió célkitűzéseinek eléréséhez szükséges hatékony eszközök biztosítása érdekében felül kell vizsgálni és egyszerűsíteni kell az áruk Unió vámterületére történő beszállításának vagy onnan való kiszállításának módját szabályozó számos szabályt és eljárást. Modern és integrált interoperábilis elektronikus szolgáltatásokat kell biztosítani a vámjogszabályok végrehajtása szempontjából releváns információk gyűjtéséhez, feldolgozásához és cseréjéhez (az Európai Unió vámügyi adatközpontja, a továbbiakban: uniós vámügyi adatközpont). A vámunió meghatározott területeken történő összehangolt irányításának központi, operatív szerveként létre kell hozni az Európai Unió vámhatóságát (a továbbiakban: uniós vámhatóság).
- (5) A 952/2013/EU rendelet elfogadása óta a vámhatóságok szerepe átalakult, és egyre inkább kiterjed a vámfelügyelet alá tartozó árukra vonatkozó követelményeket megállapító uniós és nemzeti jogszabályok alkalmazására, különös tekintettel az árukra vonatkozó azon nem pénzügyi követelményekre, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen áruk belépjenek a belső piacra és ott mozogjanak. Az ilyen nem pénzügyi feladatok az évek során exponenciálisan növekedtek, összhangban az uniós vállalkozások és polgárok által a biztonság, a védelem, a fogyatékkal élő személyek számára való akadálymentesítés, a fenntarthatóság, az emberi, állati és növényi egészség és élet, a környezet, valamint az emberi jogok és az uniós értékek védelme tekintetében támasztott növekvő elvárásokkal. Új eszközök, például a digitális termékútlel bevezetésére van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a vámhatóságok által a termékekkel kapcsolatban alkalmazott egyéb jogszabályok továbbra is megfeleljenek ezeknek az elvárásoknak. Ezért figyelembe kell venni a nem pénzügyi kockázatok növekvő számát és összetettségét azáltal, hogy a vámhatóságok küldetésében külön meg kell említeni e közérdekek és adott esetben a nemzeti jogszabályok más hatóságokkal szoros együttműködésben történő védelmét.
- (6) Szerepük és a működésüknek keretet adó üzleti modellek alakulásának fényében, valamint annak érdekében, hogy a vámhatóságok egységesen járjanak el és hozzájáruljanak a belső piac zavartalan működéséhez, pontosabban meg kell határozni a vámhatóságok küldetését a céljaik és feladataik konkrétabb kijelölésével.
- (7) A 952/2013/EU rendeletben szereplő egyes fogalommeghatározásokat módosítani szükséges: hozzá kell őket igazítani e rendelet kibővített hatályához, összhangba kell hozni őket a más uniós jogi aktusokban foglalt meghatározásokkal, valamint pontosítani kell a különböző ágazatokban eltérő jelentéssel bíró terminológiát. A vámeljárássokban részt vevő egyes szereplők szerepének és felelősségi körének tisztázása érdekében új fogalommeghatározásokat kell beépíteni a vámjogszabályokba. Az importőr és az exportőr esetében az új fogalommeghatározásoknak a vámfelügyelet megerősítése érdekében e személyeket kell felelőssé tenniük az áruk megfelelőségéért, többek között a pénzügyi és a nem pénzügyi kockázatok tekintetében. A vélelmezett importőr új fogalma esetében az új fogalommeghatározásoknak biztosítaniuk kell, hogy egyes esetekben az Unión kívülről történő online értékesítéssel összefüggésben a

fogyasztó helyett valamely gazdálkodót tekintsenek importőrnek, és ő vállalja a megfelelő felelősséget. Indokolt új fogalommeghatározásokat bevezetni a vámfelügyeletre, a kockázatkezelésre és a vámellenőrzésekre vonatkozó rendelkezések szélesebb hatályával kapcsolatban is.

- (8) A vámok, a héa és a jövedéki adó beszedése, valamint a vámjogszabályok alkalmazása terén betöltött hagyományos szerepükön túl a vámhatóságok döntő szerepet játszanak a vámügyekre vonatkozó más uniós és adott esetben más nemzeti jogszabályok végrehajtásában is. Be kell vezetni a „vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok” fogalommeghatározását annak érdekében, hogy hatékony keret jöjjön létre az árukra vonatkozó e konkrét követelmények alkalmazásának és felügyeletének szabályozására. A szóban forgó tilalmak és korlátozások többek között a közerkölcs, a közrend vagy közbiztonság, az emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel rendelkező nemzeti kincsek védelme, az ipari vagy kereskedelmi tulajdon oltalma, valamint egyéb közérdek alapján lehetnek indokoltak, beleértve a kábítószer-prekursorok, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat megsértő áruk és a készpénz ellenőrzését. A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok fogalmának magában kell foglalnia továbbá a kereskedelempolitikai intézkedéseket, a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedéseket, valamint az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott korlátozó intézkedéseket is.
- (9) A jogi egyértelműség növelése érdekében a vámhatósági határozatokra vonatkozó bizonyos szabályokat módosítani kell. Először is helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a vámhatósági határozat meghozatalára illetékes vámhatóság a kérelmező letelepedési helye szerinti illetékes vámhatóság, mivel a letelepedés lesz az a fő elv, amely szerint bizonyos gazdálkodók, felülvizsgálat tárgyát képező egyes feltételek mellett és előre meghatározott határidőn belül, élvezhetik az e rendelet által bevezetett egyszerűsítések előnyeit, és letelepedési helyükön fizethetik a vámokat. Másodszor, a teljesség és a jogi egyértelműség érdekében a jogszabályba kell foglalni azt a legfeljebb 30 napos határidőt is, amelyen belül a kérelmezőnek kiegészítő információkat kell szolgáltatnia a vámhatóságnak azokban az esetekben, amikor ez utóbbi úgy ítéli meg, hogy a határozat iránti kérelem nem tartalmazza az összes szükséges információt.
- (10) Tisztázni kell, hogy milyen következményekkel jár, ha a vámhatóság a meghatározott határidőn belül nem hoz határozatot a kérelemre válaszul. Meg kell állapítani azt az elvet is, hogy ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy a kérelem elutasító határozat tárgyát képezi, és hogy a kérelmező a vámhatósági határozatokra vonatkozó általános szabállyal összhangban fellebbezést nyújthat be.
- (11) Amint azt az Európai Számvevőszék³ és a 952/2013/EU rendelet végrehajtásának értékelése is kiemelte, a vonatkozó rendelkezések megerősítésével kezelni kell a vámhatósági határozatokban előírt kritériumoknak és kötelezettségeknek való megfelelés egységes nyomon követésének hiányát. Egyrészt a határozatok jogosultjainak nemcsak meg kell felelniük a vonatkozó határozatokban előírt kötelezettségeknek, hanem folyamatosan figyelemmel is kell kísérniük azok betartását, és belső szervezetet kell létrehozniuk, amennyiben az ilyen [ön]ellenőrzési tevékenységek megelőzhetik, mérsékelhetik vagy orvosolhatják a vámeljárásaikban előforduló esetleges hibákat. Másrészt a vámhatóságoknak rendszeresen nyomon kell

³ Az Európai Számvevőszék 4/2021. sz. különjelentése: Vámellenőrzések: az elégtelen harmonizáció árt az Unió pénzügyi érdekeinek.

követniük a vámhatósági határozatoknak az ilyen határozatok jogosultjai általi végrehajtását, különösen akkor, ha e jogosultak kevesebb mint három éve jöttek létre, és ezért potenciálisan nagyobb valószínűséggel jelentenek kockázatot, annak biztosítása érdekében, hogy az adott személy teljesítse a vámhatósági határozatokban megállapított kötelezettségeket. Ez különösen fontos abban az esetben, ha ezek a személyek olyan különleges jogállással rendelkeznek, mint például az engedélyezett gazdálkodó (AEO) vagy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó („Trust and Check trader”), és a vám eljárások során számos könnyítésre jogosultak. Emellett az uniós szintű kockázatkezelés megerősítése érdekében a vámhatóságoknak értesíteniük kell az uniós vámhatóságot a kérelem alapján hozott valamennyi határozatról, és tájékoztatniuk kell a hatóságot a nyomkövetési tevékenységekről annak érdekében, hogy ezeket az információkat kockázatkezelési célokból figyelembe lehessen venni.

- (12) A vámhatóságok által kérelemre és bizonyos feltételek mellett elfogadott, kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozatok (KTF-határozatok) vagy kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozatok (KSZF-határozatok) mellett az (EU) .../...⁴ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet bevezette a vámjogszabályokba a kötelező érvényű értékmegállapítási felvilágosításra vonatkozó határozatokat (KÉF-határozatok). A vámjogszabályok felhasználóinak érdekében helyénvaló ugyanazon jogi aktusban meghatározni a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó három határozattípussal kapcsolatos szabályokat.
- (13) Egyértelműbben meg kell határozni az Unió vámterületére belépő és onnan kilépő árukért felelős személyek jogait és kötelezettségeit. A rendszeres vámügyi műveleteket végző személyekre vonatkozó elsődleges kötelezettség továbbra is a nyilvántartásba vétel a letelepedési helyük szerint illetékes vámhatóságoknál. Az egyszeri nyilvántartásba vételnek az egész vámunióra érvényesnek, ugyanakkor naprakésznek kell lennie. A gazdálkodókat ezért kötelezni kell arra, hogy tájékoztassák a vámhatóságokat a nyilvántartási adataikban bekövetkező bármely változásról. Az Unió vámterületére belépő és onnan kilépő árukért felelős személyek felelősek az áruknak a polgárok biztonságát és védelmét, valamint az emberek, állatok vagy növények egészségét és életét, a környezetet vagy a fogyasztókat érintő kockázataiért. Az importőr kötelezettségeit is meg kell határozni, különös tekintettel az Unió vámterületén való letelepedés kötelezettségére és az e kötelezettség alóli kivételekre. E szabályoknak az Unióban letelepedett nyilatkozattevőre vonatkozó hatályos szabályokat kell követniük. Hasonlóképpen meg kell határozni az exportőr kötelezettségeit is.
- (14) Pontosítani kell továbbá a vélelmezett importőrök kötelezettségeit, amelyek eltérnek a [többi] importőrre alkalmazandó kötelezettségektől. Rendelkezni kell különösen arról, hogy a vélelmezett importőrnek nemcsak az értékesített áruk szabad forgalomba bocsátásához szükséges adatokat kell a vámhatóságok rendelkezésére bocsátania, hanem azokat az információkat is, amelyeket a vélelmezett importőrnek a hía céljából

⁴ [HL: kérjük a következő jogi aktus számának beillesztését a szövegbe:] A Bizottság (EU) 2023/... felhatalmazáson alapuló rendelete (2023. hónap nap.) az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a kötelező érvényű vámérték-megállapítási felvilágosításra és a kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozatok tekintetében történő módosításáról [és kérjük az említett felhatalmazáson alapuló rendelet számának, dátumának, címének és HL-hivatkozásának beillesztését a lábjegyzetbe].

kell gyűjtenie. Ezeket az információkat a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet⁵ részletezi.

- (15) Azok a gazdálkodók, akik vagy amelyek megfelelnek bizonyos kritériumoknak és feltételeknek ahhoz, hogy a vámhatóságok a szabályokat betartó és megbízható gazdasági szereplőnek tekintsék őket, megkaphatják az AEO-státust, és ezáltal könnyítéseket élvezhetnek a vámeljáráások során. Amellett, hogy biztosítja az uniós kereskedelem nagy részét bonyolító gazdasági szereplők megbízhatóságát, az AEO-rendszer bizonyos, a 952/2013/EU rendelet értékelésében és az Európai Számvevőszék megállapításaiban kiemelt hiányosságoktól szenved. Ezen aggályok – különösen az AEO-státusszal rendelkezők megfelelésének nyomon követésével kapcsolatos eltérő nemzeti gyakorlatok és kihívások – kezelése érdekében módosítani kell a szabályokat, és be kell vezetni a vámhatóságok azon kötelezettségét, hogy legalább háromévente ellenőrizték a megfelelést.
- (16) A vámeljáráásokban bekövetkező változások és a vámhatóságok működésének módja új partnerséget tesz szükségessé a gazdasági szereplőkkel, azaz a megbízható ellenőrzött gazdálkodók rendszerét. A megbízható ellenőrzött gazdálkodóvá válás kritériumainak és feltételeinek az AEO-kritériumokra kell épülniük, de azt is biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági szereplő átláthatónak minősüljön a vámhatóságok számára. Ezért helyénvaló előírni a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára, hogy biztosítsanak hozzáférést a vámhatóságok számára a megfelelésüket és az áruik mozgását nyilvántartó elektronikus rendszereikhez. Az átláthatóságot bizonyos előnyöknek kell kísérniük, nevezetesen annak a lehetőségnek, hogy az árukat a vámhatóságok nevében azok aktív beavatkozása nélkül is átengedhessék, kivéve, ha a vámhatóságok által alkalmazott más jogszabályok az áru kiadása előtti jóváhagyást írnak elő, és hogy elhalaszthassák a vámtartozás megfizetését. Mivel e munkamódszernek fokozatosan fel kell váltania a vám-árunyilatkozatokon alapuló módszert, helyénvaló megállapítani a vámhatóságok azon kötelezettségét, hogy az átmeneti időszak végéig újraértékeljék a „vámügyi egyszerűsítések” típusú AEO-ra vonatkozó meglévő engedélyeket.
- (17) A vámeljáráások változásai szükségessé teszik a vámjogi képviselők szerepének tisztázását is. Továbbra is lehetővé kell tenni mind a közvetlen, mind a közvetett képviseletet, de egyértelművé kell tenni, hogy az importőr vagy exportőr közvetett képviselője vállalja, hogy teljesíti az importőrök vagy exportőrök valamennyi kötelezettségét, nemcsak a vámtartozás megfizetésének vagy garantálásának kötelezettségét, hanem a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok tiszteletben tartását is. Ezért a pénzügyi és a nem pénzügyi szempontok tekintetében az elszámoltathatóság biztosítása érdekében a vámjogi képviselőknek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lenniük, ahol importőröket vagy exportőröket képviselnek. Az Unióban letelepedett közvetett vámjogi képviselő igénybevétele ezért elérhető és arányos alternatíva az Unióban kereskedelmi jelenléttel nem rendelkező importőrök és exportőrök számára. Ezen túlmenően a harmadik országokban letelepedett vámjogi képviselők továbbra is nyújthatják szolgáltatásaikat az Unióban, amennyiben olyan személyeket képviselnek, akik vagy amelyek számára nem szükséges a letelepedés az Unió vámterületén.

⁵ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

- (18) Ahhoz, hogy valamennyi tagállamban biztosítva legyen a digitalizáció egységes szintje és az egyenlő versenyfeltételek melletti működés lehetősége a gazdálkodók számára, vámügyi célból kialakított, központosított, biztonságos és a kibertámadásokkal szemben ellenálló elektronikus szolgáltatásokból és rendszerekből álló uniós vámügyi adatközpontot kell létrehozni. Az uniós vámügyi adatközpontnak biztosítania kell az ott kezelt adatok minőségét, integritását, nyomonkövethetőségét és letagadhatatlanságát, hogy a későbbiekben sem a feladó, sem a címzett ne vitathassa az adatcsere létezését. Az uniós vámügyi adatközpontnak meg kell felelnie a személyes adatok kezelésére és a kiberbiztonságra vonatkozó szabályoknak. A Bizottságnak és a tagállamoknak közösen kell kialakítaniuk az uniós vámügyi adatközpontot. A Bizottságot meg kell bízni továbbá az uniós vámügyi adatközpont irányításával, végrehajtásával és fenntartásával, amely feladatokat másik uniós szervre ruházhatja át.
- (19) Az Európai Bíróság közelmúltbeli ítélezési gyakorlatával⁶ összhangban helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a gazdálkodók és a vámhatóságok közötti, az uniós vámügyi adatközponton keresztül, illetve által folytatott automatizált információcsere nem zárja ki az említett hatóságok vagy gazdálkodók felelősségét az érintett vámeljárásokkal kapcsolatban. Még abban az esetben is, ha a vámhatóságok részvétele az uniós vámügyi adatközponton keresztül történő elektronikus kommunikációra korlátozódik, úgy kell tekinteni, hogy az adott intézkedést az említett hatóságok fogadják el, mintha az uniós vámügyi adatközpont az említett hatóságok nevében járna el.
- (20) Az uniós vámügyi adatközpontnak lehetővé kell tennie az adatcserét más rendszerekkel, platformokkal vagy környezetekkel a vámhatóságok által feladataik ellátása során felhasznált adatok minőségének javítása, valamint a releváns vámügyi adatok más hatóságokkal való megosztása céljából, a belső piaci ellenőrzések hatékonyságának növelése érdekében. Az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁷ és az európai interoperabilitási keretben⁸ meghatározott megközelítéssel összhangban az uniós vámügyi adatközpontnak elő kell mozdítania a határokon és ágazatokon átnyúló interoperabilitást Európában. Ki kell használnia a kockázati információk uniós szinten rendelkezésre álló forrásaiban, például az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszerben (RASFF), a nem élelmiszer jellegű termékekre vonatkozó biztonsági riasztórendszerben (Safety Gate), a piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszerben (ICSMS), valamint a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére szolgáló portálban rejlő lehetőségeket. Támogatnia kell a vámhatóságok és más hatóságok, szervek és szolgálatok között a résztvevők saját hatáskörén belül megvalósuló stratégiai és operatív együttműködés fejlesztését, beleértve az információcserét és az interoperabilitást is. Emellett az uniós vámügyi adatközpontnak fejlett adatelemzések széles körét kell biztosítania, többek között mesterséges intelligencia használata révén is. Az említett adatelemzésnek lehetővé kell tennie a kockázatelemzést, a gazdasági elemzést és a prediktív elemzést az Unióba

⁶ T-81/22. sz. ügy (HL C 148., 2022.4.4.).

⁷ [HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a COM(2022) 720 final – 2022/0379 (COD) dokumentumban szereplő rendelet számát, ebbe a lábjegyzetbe pedig a számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását]. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete a közszféra Unión belüli magas szintű interoperabilitását biztosító intézkedések meghatározásáról (az Interoperábilis Európáról szóló jogszabály) [COM(2022) 720 final – 2022/0379 (COD)] (HL L ..., 2023., o.).

⁸ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Európai interoperabilitási keret – Végrehajtási stratégia, COM(2017) 134 final.

érkező vagy onnan kimenő szállítmányok lehetséges kockázatainak előrejelzése érdekében. A kereskedelmi forgalom jobb felügyeletének és a vámhatóságoktól eltérő hatóságokkal való együttműködés észszerűsítésének biztosítása érdekében az uniós vámügyi adatközpontnak képesnek kell lennie arra, hogy felhasználja az uniós egyablakos vámügyintézési környezet együttműködési keretét, és amennyiben ez a keret nem használható, olyan konkrét szolgáltatást kínáljon az említett hatóságok számára, amelyen keresztül hozzájuthatnak a releváns adatokhoz, információkat szolgáltathatnak a vámhatóságoknak és oszthatnak meg velük, és gondoskodhatnak az ágazati követelmények betartásáról. Erre akkor lenne szükség, ha a többi hatóság nem rendelkezne olyan elektronikus rendszerrel, amelyet össze lehetne kapcsolni az uniós vámügyi adatközponttal.

- (21) Az uniós vámügyi adatközpont mellett a tagállamok saját alkalmazásokat is kidolgozhatnak az uniós vámügyi adatközpontból származó adatok felhasználására. E célból, valamint a piacra jutáshoz szükséges idő csökkentése érdekében a tagállamok megbízhatják az uniós vámhatóságot a pénzügyekkel és az ilyen alkalmazások kidolgozására vonatkozó megbízatással. Ebben az esetben az uniós vámhatóságnak valamennyi tagállam javára ki kell dolgoznia az alkalmazásokat. Ezt nyílt forráskódú alkalmazások létrehozásával lehetne elérni, a megosztásra és újrafelhasználásra irányuló keretrendszer (Share and Reuse Framework) követve.
- (22) Az uniós vámügyi adatközpontnak lehetővé kell tennie a következőkben ismertetett adatáramlást. A gazdálkodók számára lehetővé kell tenni, hogy a vámjogszabályok teljesítéséhez szükséges valamennyi releváns adatot benyújtsák vagy abban hozzáférhetővé tegyék. Ezeket az adatokat uniós szinten kell kezelni és uniós szintű kockázatelemzéssel kell gazdagítani. Az így kapott adatokat a tagállami vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátani, amelyek ezeket az adatokat kötelezettségeik teljesítésére használnák fel. Végezetül az adatoknak az uniós vámügyi adatközpontból való lekérdezését követően elvégzett ellenőrzések eredményét visszafelé jelenteni kell az említett adatközpontnak.
- (23) Az uniós vámügyi adatközpontba benyújtott adatok nagyrészt a gazdálkodók által általuk forgalmazott árukkal kapcsolatban beküldött nem személyes adatok. Mindazonáltal az adatok személyes adatokat is magukban foglalnak majd, különösen a valamely gazdálkodó vagy hatóság nevében eljáró személyek nevét. A személyes adatok és a kereskedelmi információk egyenlő védelmének biztosítása érdekében helyénvaló, hogy ez a rendelet konkrét hozzáférési szabályokat, titoktartási szabályokat és az uniós vámügyi adatközpont használatára vonatkozó feltételeket határozzon meg. Különösen azt kell megállapítani, hogy a személyeken, a Bizottságon, a vámhatóságokon és az uniós vámhatóságon kívül mely szervezetek férhetnek hozzá az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy ott más módon rendelkezésre álló adatokhoz vagy kezelhetik azokat, egyensúlyt teremtve e szervezetek igényei és az annak biztosítására irányuló igény között, hogy a vámügyi célokból gyűjtött személyes és bizalmas adatokat csak a szükséges minimális mértékben használják fel további célokra.
- (24) Annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) gyakorolhassa vizsgálati hatásköreit az Unió érdekeit sértő csalárd tevékenységekkel kapcsolatban, helyénvaló, hogy a Bizottsághoz nagyon hasonló hozzáféréssel rendelkezzen az uniós vámügyi adatközpont adataihoz. Az OLAF-ot ezért fel kell jogosítani arra, hogy az adatokat kezelhesse a vonatkozó uniós jogszabályokban,

többek között a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁹ és az 515/97/EK tanácsi rendeletben¹⁰ foglalt adatvédelmi feltételeknek megfelelően. Annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Ügyészség vámügyi nyomozásokat folytathasson, jogosultnak kell lennie arra, hogy hozzáférést kérjen az uniós vámügyi adatközpontban tárolt adatokhoz. A tagállamok nemzeti informatikai rendszereiben ellátott funkciók megőrzése érdekében a tagállamok adóhatóságainak lehetőséget kell kapniuk vagy arra, hogy az adatokat közvetlenül az uniós vámügyi adatközpontban kezeljék, vagy arra, hogy adatokat nyerjenek ki az uniós vámügyi adatközpontból, és azokat más eszközökkel kezeljék. Ezért az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹¹ összhangban az élelmiszer-biztonságért felelős hatóságok és az (EU) 2019/1020 rendelettel összhangban a piacfelügyeletért felelős hatóságok számára megfelelő szolgáltatásokat és eszközöket kell biztosítani az uniós vámügyi adatközpontban annak érdekében, hogy a vonatkozó vámügyi adatok felhasználásával hozzájárulhassanak a vonatkozó uniós jogszabályok érvényesítéséhez, valamint együttműködhessenek a vámhatóságokkal a nem megfelelő termékek Unióba való belépésével kapcsolatos kockázatok minimalizálásáért. Helyénvaló, hogy az Europol kérésre hozzáférjen az uniós vámügyi adatközpontban tárolt adatokhoz az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹² meghatározott feladatainak ellátása érdekében. Az összes többi uniós és nemzeti szerv és hatóság, köztük az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) számára hozzáférést kell biztosítani az uniós vámügyi adatközpontban található nem személyes adatokhoz.

- (25) Az uniós vámügyi adatközpontban való hozzáférésre és az információcserére vonatkozó szabályok és rendelkezések nem érinthetik az 515/97/EK tanácsi rendelettel létrehozott váminformációs rendszert és az Európai Határ- és Parti Őrségről szóló (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelet 24. cikke szerinti jelentéstételi kötelezettségeket.
- (26) A Bizottságnak végrehajtási szabályokban meg kell határoznia az összes említett hatóság hozzáféréseinek módozatait, miután értékelte az egyes hatóságoknál vagy

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

¹⁰ A Tanács 515/97/EK rendelete (1997. március 13.) a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

hatóságkategóriáknál a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatok megfelelő kezelésének biztosítása érdekében meglévő biztosítékokat.

- (27) Helyénvaló, hogy az uniós vámügyi adatközpontok legfeljebb 10 évig tároljanak személyes adatokat. Ez az időtartam indokolt annak fényében, hogy a vámhatóságok a szállítmányra vonatkozó szükséges információk kézhezvételétől számított legfeljebb 10 éven belül közölhetik a vámtartozást, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság, az uniós vámhatóság, az OLAF, a vámhatóságok és a vámhatóságoktól eltérő hatóságok összevethessék az uniós vámügyi adatközpontban tárolt információkat a más rendszerekben tárolt és azokkal kicserélt információkkal. Ezen túlmenően ezt az időtartamot össze kell hangolni a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokban előírt tárolási időtartammal, amennyiben ezek a jogszabályok a vámellenőrzések szempontjából relevánsak. Helyénvaló továbbá, hogy amennyiben bírósági és közigazgatási eljárásokhoz, vizsgálatokhoz és a vámkezelést követő ellenőrzések során személyes adatokra van szükség, a megőrzési időt felfüggeszsek annak elkerülése érdekében, hogy a személyes adatokat töröljék és e célokra ne lehessen felhasználni őket.
- (28) Az uniós vámügyi adatközpontban szereplő személyes és egyéb adatok védelmének az érintettek jogainak korlátozására vonatkozó szabályokat is magában kell foglalnia. Ezért helyénvaló, hogy a vámhatóságok, a Bizottság vagy az uniós vámhatóság szükség esetén korlátozhassák az érintettek jogait annak biztosítása érdekében, hogy a jogérvényesítési tevékenységek, a kockázatelemzés és a vámellenőrzések ne kerüljenek veszélybe. Ezenkívül az ilyen korlátozásokat szükség esetén a jogérvényesítési tevékenységeket követő bírósági vagy közigazgatási eljárások védelme érdekében is alkalmazni lehet. A korlátozásoknak kellően indokoltnak kell lenniük a vámhatóságok tevékenységeinek és jogosultságainak a viszonylatában, és az e jogosultságok megőrzéséhez szükséges időre kell korlátozódniuk.
- (29) A személyes adatok e rendelet szerinti kezelését az (EU) 2016/679 rendelet, az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet vagy az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek megfelelően kell végezni, azok alkalmazási körén belül.
- (30) Az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság konzultált az európai adatvédelmi biztossal, aki [...] -án/-én nyilvánított véleményt.
- (31) Az uniós szintű vámügyi kockázatkezelési réteg alapvető fontosságú a vámellenőrzések tagállamokon belüli harmonizált alkalmazásának biztosításához. Jelenleg létezik egy közös kockázatkezelési keret, amely lehetővé teszi a vámellenőrzések elvégzéséhez szükséges közös kiemelt ellenőrzési területek, valamint közös kockázati kritériumok és standardok meghatározását a pénzügyi kockázatok területén, de jelentős hiányosságokat tartalmaz. Ahhoz, hogy kezelni lehessen a vámellenőrzések harmonizált alkalmazásának és a harmonizált kockázatkezelésnek az Unió és a tagállamok pénzügyi és nem pénzügyi érdekeit sértő hiányát, helyénvaló felülvizsgálni a szabályokat annak érdekében, hogy a pénzügyi és nem pénzügyi kockázatokra egyaránt kiterjedő, szilárdabb kockázatkezelési megközelítés jöjjön létre. Ez magában foglalja az Európai Számvevőszék által a pénzügyi kockázatok kezelésével kapcsolatban azonosított strukturális kihívások megoldását is. Különösen helyénvaló annak leírása, ciklikus megközelítés keretében, hogy a vámügyi kockázatkezelés mely tevékenységeket foglalja magában. Fontos továbbá meghatározni a Bizottság, az uniós vámhatóság és a tagállamok vámhatóságainak szerepét és felelősségi körét. Alapvető fontosságú továbbá annak

előírása, hogy a Bizottság közös kiemelt ellenőrzési területeket, valamint közös kockázati kritériumokat és standardokat állapíthasson meg, és azonosíthassa a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok területén azokat a konkrét területeket, amelyek elsőbbséget érdemelnek a közös kockázatkezelés és ellenőrzések tekintetében, a biztonság veszélyeztetése nélkül.

- (32) Ezért helyénvaló uniós szintű kockázatkezelési tevékenységeket és rendelkezéseket bevezetni a kockázatkezelés szempontjából releváns átfogó adatok uniós szintű gyűjtésének biztosítása érdekében, beleértve az összes ellenőrzés eredményét és értékelését is. Az uniós szintű kockázatkezelésnek részét képezné a közös kockázatelemzés és a vámhatóságoknak szóló megfelelő uniós ellenőrzési ajánlások kiadása. Ezeket az ellenőrzési ajánlásokat végre kell hajtani, vagy indokolni kell, hogy miért nem alkalmazták azokat. Lehetőséget kell biztosítani arra vonatkozó utasítás kiadására is, hogy az Unióba szánt árukat ne lehessen berakodni vagy szállítani. Az uniós szintű kockázatok és fenyegetések elemzésének folyamatosan frissített uniós szintű adatokon kell alapulnia, és meg kell határozni az Unió területén található, belépés és kilépés szerinti határátkelőhelyeken végrehajtandó intézkedéseket és ellenőrzéseket. Különösen a bűnüldöző és biztonsági hatóságokkal való együttműködés összefüggésében az uniós szintű kockázatkezelésnek lehetőség szerint hozzá kell járulnia az uniós szinten – többek között a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol) és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) által – végzett stratégiai elemzésekhez és fenyegetésvértékelésekhez, és ki kell használnia az azokból származó előnyöket, hogy hatékonyan és eredményesen hozzájárulhasson a bűnözés megelőzéséhez és a bűnözés elleni küzdelemhez.
- (33) Felül kell vizsgálni az áruk vámeljárási alá vonásának folyamatát, hogy az tükrözze az eljárásban részt vevő személyek új szerepét és felelősségi körét. Így a vámhatóságok tájékoztatásának felelősségét az áruért felelős személy viseli: a nyilatkozattevő helyett az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja. A felelős személynek a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátania az adatokat, amint rendelkezésre állnak, de mindenképpen az áruk vámeljárási alá vonása előtt, annak érdekében, hogy a vámhatóságok elvégezhesék a kockázatelemzést és megtehesék a megfelelő intézkedéseket. Mivel az e-kereskedelemben részt vevő vélelmezett importőrök ügyleteinek volumene nagyobb, és a vámtartozást az értékesítés időpontjában kell kiszámítaniuk, szemben az áru átengedésének időpontjával, helyénvaló ehhez igazítani a jelentéstételi kötelezettségük ütemezését. A vélelmezett importőröknek ezért legkésőbb a fizetés elfogadásának időpontját követő napon kell adatot szolgáltatniuk a behozandó áruk értékesítéséről. Ezzel szemben kellően indokolt körülmények között a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára az átengedett áruikra vonatkozó adatok későbbi megadását, mivel ezek a gazdasági szereplők folyamatosan megosztják a vámhatóságokkal az ügyleteikre vonatkozó adatokat, és megbízhatónak kell tekinteni őket. Ilyen körülmény lehet az, ha az átengedés időpontjában lehetetlen meghatározni az áru végleges vámértékét, mivel az egy határidős szerződéshez kapcsolódik, vagy ha be kell szerezni a vonatkozó alátámasztó okmányokat anélkül, hogy azok hatással lennének a vámtartozás kiszámítására.
- (34) Az áruknak az Unió vámterületére történő beléptetésére vonatkozó vámeljárási egyszerűsítése és annak biztosítása érdekében, hogy az említett árukért egyetlen személy legyen felelős, az ellátási lánc különböző szereplőinek biztosítaniuk kell az érintett árukra vonatkozó releváns információk rájuk eső részét, és azokat egy adott szállítmányhoz kell kapcsolniuk. Az áruk csak akkor léphetnek be, ha van olyan, az

Unióban letelepedett importőr, amely vállalja a felelősséget az adott árukért. Az importőrnek a lehető legkorábbi szakaszban, lehetőség szerint az áruk fizikai megérkezése előtt tájékoztatnia kell a vámhatóságot az árukról és arról a vámeljárásról, amely alá az árukat vonni kell. A szolgáltatónak vagy vámügynöknek meg kell tudnia adni az információkat az importőr nevében és érdekében, de továbbra is az importőr felelős annak biztosításáért, hogy az áruk megfeleljenek a pénzügyi és nem pénzügyi kockázatokkal kapcsolatos követelményeknek. Az árukat ténylegesen szállító fuvarozóknak szintén meg kell adniuk bizonyos információkat az árukról a berakodás vagy érkezés előtt (a továbbiakban: előzetes rakományinformációk), és információikat össze kell kapcsolniuk az importőr információival, amennyiben azokat korábban már benyújtották, anélkül, hogy szükségszerűen hozzáférnének az importőr által szolgáltatott összes adathoz. Emellett az összetettebb ellátási láncok és szállítási hálózatok figyelembevétele érdekében más személyek is kötelezhetők az Unió vámterületére behozandó árukra vonatkozó információk kiegészítésére. Az importőrt, a fuvarozót vagy a vámhatóságnak információt benyújtó bármely más személyt kötelezni kell arra, hogy amennyiben tudomása van arról, hogy az információ már nem helytálló, módosítsa azt, még azelőtt, hogy a vámhatóságok olyan szabálytalanságokat felfedeznének fel, amelyeket ellenőrizni kívánnak.

- (35) Az áruk első belépési helyéért felelős vámhatóságoknak kockázatelemzést kell végezniük az ezen árukról rendelkezésre álló információkról, és jogukban áll kockázatcsökkentő intézkedések széles körét meghozni, ha kockázatot észlelnek, ideértve a másik vámhatóság vagy más hatóság által az áruk berakodása előtt vagy az Unió vámterületére való megérkezésekor elvégzett ellenőrzés előírását. Általában a fuvarozó van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy tudja, mikor érkezett meg az áru, ezért neki kell értesítenie a vámhatóságot az érkezésről. Az összetettebb ellátási láncok és szállítási hálózatok figyelembevétele érdekében azonban más személyek is kötelezhetők arra, hogy az áruk kockázatelemzéséhez értesítsék a vámhatóságokat azok érkezéséről. Annak biztosítása érdekében, hogy a vámhatóságok előzetes rakományinformációkkal rendelkezzenek az Unió vámterületére beszállított valamennyi árurol, a fuvarozót meg kell akadályozni abban, hogy kirakodja azokat az árukat, amelyekről nem áll rendelkezésre információ, kivéve, ha a vámhatóságok felkérték a fuvarozót az áru vám elé állítására, vagy olyan vészhelyzet áll fenn, amely szükségessé teszi az áru kirakodását. Ezzel szemben azon áruk belépési folyamatának megkönnyítése érdekében, amelyekre vonatkozóan a vámhatóságok rendelkeznek megfelelő előzetes rakományinformációkkal, a fuvarozónak nem kell minden esetben vám elé állítania az árut a vámhatóságoknál, csak akkor, ha a vámhatóságok ezt kéri, vagy ha a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok ezt előírják.
- (36) Az Unió vámterületére beszállított nem uniós árukat átmeneti megőrzésben lévőnek kell tekinteni attól a pillanattól kezdve, hogy a fuvarozó bejelenti az áruk érkezését, egészen a vámeljárással való vonásukig, kivéve, ha azokat már árutovábbítási eljárás alá vonták. A megfelelő vámfelügyelet biztosítása érdekében ezt a helyzetet időben korlátozni kell. Ez az időtartam – kivételes esetektől eltekintve – nem haladhatja meg a 10 napot. Ha az importőrnek hosszabb ideig kell tárolnia az árut, annak vámraktárban kell lennie, ahol az áruk időkorlát nélkül tárolhatók. Az átmeneti megőrzési helyszínekre vonatkozó meglévő engedélyeket ezért a vonatkozó követelmények teljesülése esetén vámraktári engedéllyé kell átalakítani.
- (37) Fenn kell tartani azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák, hogy az áru uniós vagy nem uniós áru-e, és hogy az uniós áruk vámjogi státusa vélelmezhető vagy

bizonyítandó-e, különösen akkor, ha az áruk ideiglenesen elhagyják az Unió vámterületét.

- (38) Amint a vámhatóságok rendelkeznek a vonatkozó eljáráshoz szükséges információkkal, kockázatelemzés alapján el kell dönteniük, hogy további ellenőrzéseket végeznek az árun, átengedik azt, elutasítják vagy felfüggesztik az átengedését, vagy hagyják, hogy elteljen annyi idő, amelyet követően az áru átengedettnek tekinthető. A vámhatóságoknak ezt szükség esetén más hatóságokkal együttműködve kell megtenniük. Ennek megfelelően a vámhatóságoknak meg kell tagadniuk az áru átengedését, ha bizonyítékuk van arra, hogy az áru nem felel meg az alkalmazandó jogi követelményeknek. Ha a vámhatóságoknak más hatóságokkal kell konzultálniuk annak megállapítása érdekében, hogy az áru megfelel-e a követelményeknek, legalább a konzultáció idejére fel kell függeszteniük az áru átengedését. Ezekben az esetekben a vámhatóságoknak az áru vonatkozó későbbi döntését a többi hatóság választától kell függővé tenni. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen mind a gazdasági szereplők, mind a hatóságok akadályozása azokban az esetekben, amikor a megfelelés megállapítása némi időt igényel, a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni az áru átengedését azzal a feltétellel, hogy a gazdasági szereplő legfeljebb 15 napig folyamatosan tájékoztatást ad az áruk helyéről. Végezetül annak érdekében, hogy az információkat időben rendelkezésre bocsátó gazdasági szereplők jogbiztonsága biztosítva legyen anélkül, hogy a vámhatóságokat arra köteleznék, hogy minden szállítmányra reagáljanak, azokat az árukat, amelyeket észszerű időn belül nem választottak ki ellenőrzésre, átengedettnek kell tekinteni. A Bizottságot fel kell jogosítani arra, hogy ezt az időtartamot felhatalmazáson alapuló szabályokban határozza meg, szükség esetén hozzáigazítva azt a forgalom vagy a határátkelőhelyek típusához.
- (39) Amennyiben a megbízható ellenőrzött gazdálkodók teljes körű hozzáférést biztosítanak a vámhatóságok számára a rendszereikhez, nyilvántartásaikhoz és műveleteikhez, és megbízhatónak tekinthetők, lehetővé kell tenni számukra, hogy a vámhatóságok felügyelete mellett, de a beavatkozásukra nem várva átengedhessék áruikat. Ennek megfelelően a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára lehetővé kell tenni, hogy az árukat bármilyen belépési eljárás esetén az áruk végső rendeltetési helyén történő átvételkor, illetve kilépési eljárás esetén az áruk leszállítási helyén engedhessék át. Mivel a megbízható ellenőrzött gazdálkodók átláthatónak tekinthetők, az érkezést és/vagy a leszállítást megfelelően rögzíteni kell az uniós vámügyi adatközpontban. Ezeket a gazdálkodókat kötelezni kell arra, hogy amennyiben probléma merül fel, tájékoztassák a vámhatóságokat annak érdekében, hogy e hatóságok végleges döntést hozhassanak az átengedésről. Amennyiben a megbízható ellenőrzött gazdálkodók belső ellenőrzési rendszerei elég hatékonyak, a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy más hatóságokkal együttműködve engedélyezzék a gazdasági szereplők számára bizonyos ellenőrzések önálló elvégzését. A vámhatóságoknak azonban fenn kell tartaniuk annak lehetőségét, hogy az árukat bármikor ellenőrizzék.
- (40) Helyénvaló intézkedéseket hozni a vám-árunyilatkozatokon alapuló rendszerről a központi uniós vámügyi adatközpontnak nyújtott információkon alapuló rendszerre való átmenet szabályozására. A gazdálkodók számára az átmeneti időszak alatt lehetővé kell tenni, hogy vám-árunyilatkozatok benyújtásával nyilatkozzanak azon szándékukról, hogy árukat vám eljárás alá kívánnak vonni. Amint azonban rendelkezésre állnak az uniós vámügyi adatközpont képességei, a gazdasági szereplőknek lehetőséget kell kapniuk arra is, hogy az uniós vámügyi adatközponton

keresztül nyújtsanak be vagy bocsássanak a vámhatóságok rendelkezésére információkat, és a vámhatóságok azt követően nem engedélyezhetik a gazdálkodók számára vám-árunyilatkozattal kapcsolatos egyszerűsítések kérelmezését. Az átmeneti időszak végén valamennyi engedélynek érvényét kell veszítenie, mivel a vám-árunyilatkozatok onnantól már nem léteznek.

- (41) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 29. cikke előírja, hogy a harmadik országokból érkező termékek szabad forgalomban lévőnek tekintendők, ha eleget tettek a behozatal alaki követelményeinek, és a vámot vagy az azzal azonos hatású díjakat e termékekre beszedték. A szabad forgalomba bocsátás azonban nem értelmezhető a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak való megfelelés bizonyítékeként, amennyiben azok különleges követelményeket írnak elő a belső piacon értékesítendő vagy elhasználandó árukra vonatkozóan.
- (42) Az áruk Unió vámterületén kívülre történő szállításának folyamatát a belépési eljárással összhangban egyszerűsíteni és egyszerűsíteni kell. Ezért helyénvaló előírni, hogy az áruért az Unióban letelepedett személy, azaz az exportőr legyen felelős. Az exportőrnek az áru Unióból való kiszállítása előtt meg kell adnia vagy a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátania a vonatkozó információkat, feltüntetve, hogy uniós vagy nem uniós árurol van-e szó, és ki kell igazítania a szükséges információkat. A folyamat egyszerűsítése és az esetleges joghézagok elkerülése érdekében a kivitel fogalmának ki kell terjednie a nem uniós áruk kilépésére is, és ezáltal magában kell foglalnia az „újrakivitel” fogalmát is, amely korábban külön szabályozott fogalom volt.
- (43) Az Unió vámterületéről kivitt áruk megfelelő kockázatkezelésének biztosítása érdekében a kivitelért felelős vámhivatalnak kockázatelemzést kell végeznie az árukra vonatkozó információk tekintetében, és az áruk kilépése előtt meg kell hoznia vagy elő kell írnia a megfelelő intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk az áruk feladási helyéért felelős vámhivatal és a kilépési vámhivatal, valamint szükség esetén más hatóságok által elvégzendő ellenőrzések előírását, a vám eljárás alá vonás során előírt intézkedéseken túlmenően, amelyek akkor is alkalmazandók, ha az árukat kiviteli eljárás alá kívánják vonni.
- (44) Annak biztosítása érdekében, hogy a vámfelfüggesztési eljárások is átláthatóak legyenek, helyénvaló egyszerűsíteni a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyekkel kapcsolatos követelményeket. Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében azokat a feltételeket, amelyek alapján megállapítható, hogy szükség van-e uniós szintű véleményre annak értékeléséhez, hogy valamely engedély megadása hátrányosan érintheti-e az uniós termelők érdekeit – vagyis az úgynevezett gazdasági feltételek vizsgálatát – a felhatalmazáson alapuló szabályok révén történő szabályozás helyett az alap-jogiaktusban indokolt kodifikálni. Továbbá mivel az uniós termelők érdekeire gyakorolt hatás függhet a különleges eljárás alá vont áruk mennyiségétől, az uniós vámhatóságot fel kell jogosítani arra, hogy javaslatot tegyen egy bizonyos küszöbértékre, amely alatt az uniós termelők érdekeit várhatóan nem éri negatív hatás.
- (45) A felülvizsgált rajnai hajózási egyezmény 9. cikke egy mellékletre hivatkozik (Rajnai Manifest), amely azáltal könnyítette meg az áruk mozgását a Rajna folyón és mellékfolyóin, hogy azokat öt tagállam nemzeti határain áthaladó árutovábbítási vám eljárásnak tekintette¹³. A vámigazgatási szervek tájékoztatása szerint a Rajnai

¹³ Az eljárás a rajnai hajózásról szóló, 1868. október 17-i mannheimi törvényen és a Rajnai Hajózási Központi Bizottság által 1963. november 22-én elfogadott jegyzőkönyvön alapul. A rajnai hajózásról

Manifesztet a Rajnával határos államokban a gyakorlatban már nem használják árutovábbítási vámeljárásként. Ehelyett a Rajnán és mellékfolyóin az áruk szállítása a Vámkódex által létrehozott uniós árutovábbítási eljárás alkalmazásával történik, az új számítógépesített árutovábbítási rendszeren (NCTS) keresztül. Ezért helyénvaló törölni a Rajnai Manifesztre való hivatkozást azon esetek közül, amikor az áruk mozgása külső árutovábbításnak vagy uniós árutovábbításnak minősül.

- (46) Az uniós árutovábbítási eljárásból eredő kötelezettségeknek való megfelelésért felelős személlyel, valamint a szállítmány tartalmával és kockázataival kapcsolatos átláthatóság növelése érdekében helyénvaló előírni, hogy az árutovábbítási eljárás jogosultja közöljön legalább a szállítást motiváló importőrre vagy exportőrre, a szállítóeszközre és az említett eljárás alá vont áruk azonosítására vonatkozó információkat. Ezek az információk lehetővé tennék a vámhatóságok számára az érintett uniós árutovábbítási eljárás hatékonyabb felügyeletét és kockázatelemzés végzését. Az uniós árutovábbítási eljárást kötelezővé kell tenni, kivéve, ha az árukat az Unió vámterületére való belépéskor vagy onnan való kilépéskor azonnal más vámrendszer alá vonják. Abban az esetben, ha az importőr vagy az exportőr még nem ismert, az áru birtokosát kell az áru importőrének vagy exportőrének tekinteni, és őt kell felelősnek tekinteni a vámok, egyéb adók és terhek megfizetéséért. Az uniós árutovábbítási eljárást vámfelügyeletnek kell felváltania abban az esetben, ha az árut megbízható ellenőrzött gazdálkodó importálja vagy exportálja.
- (47) Az áruk TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozásáról szóló vámegyezmény (a továbbiakban: TIR-egyezmény) 6. mellékletének 2021. június 1-jén hatályba lépett módosítása¹⁴ módosította a 0.49. sz. magyarázó megjegyzést annak érdekében, hogy a bizonyos követelményeknek megfelelő gazdálkodók számára lehetővé tegye az „engedélyezett feladóvá” válást, amely az „engedélyezett címzettként” elismert gazdálkodók számára biztosított meglévő könnyítéseket tükrözi. Ezért az uniós vámjogszabályoknak az említett nemzetközi megállapodással való összehangolása érdekében a jogszabályba kell foglalni a TIR-egyezmény által létrehozott új lehetőséget.
- (48) Az e-kereskedelmi ügyletekben a vámszámításra vonatkozó általános szabályok alkalmazása sok esetben aránytalan adminisztratív terhet róna mind a vámigazgatási szervekre, mind a gazdálkodókra, különösen a bevételek beszedése tekintetében. A harmadik országokból e-kereskedelmi ügyleteken keresztül behozott árukra (a továbbiakban: importált áruk távértékesítése) vonatkozó szilárd és hatékony adó- és vámügyi elbánás kialakítása érdekében módosítani kell az uniós jogszabályokat, hogy megszűnjön az a küszöbérték, amely alatt az 1186/2009/EK tanácsi rendelettel¹⁵ összhangban a szállítmányonként 150 EUR-t meg nem haladó, elhanyagolható értékű áruk mentesülnek a behozatali vámok alól, valamint hogy a 2658/87/EGK tanácsi rendelettel¹⁶ (Kombinált Nomenklátúra) összhangban egyszerűsített tarifális elbánás

szóló mannheimi egyezmény Belgiumot, Németországot, Franciaországot, Hollandiát és Svájcot érinti a Rajnával határos országokként, amelyeket a törvény alkalmazásában egyetlen területnek kell tekinteni.

¹⁴ Az áruk TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó vámegyezmény (1975. évi TIR-egyezmény) módosításai. Az ENSZ C.N.85.2021.TREATIES-XI.A.16 letéteményesi értesítés alapján a TIR-egyezmény következő módosításai 2021. június 1-jén minden Szerződő Fél tekintetében hatályba lépnek (HL L 193., 2021.6.1., 1. o.).

¹⁵ A Tanács 1186/2009/EK rendelete (2009. november 16.) a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról (HL L 324., 2009.12.10., 23. o.).

¹⁶ A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

kerüljön bevezetésre a harmadik országokból behozott áruk távértékesítésére vonatkozóan. E javasolt módosítások fényében a Vámkódex tarifális besorolásra, származásra és vámértékre vonatkozó egyes szabályait módosítani kell annak érdekében, hogy biztosítva legyenek a vélelmezett importőr által a hÉa szempontjából távértékesítésnek minősülő, vállalkozások és fogyasztók közötti ügyletekben a vám meghatározásakor önkéntes alapon alkalmazandó egyszerűsítések. Az egyszerűsítéseknek magukban kell foglalniuk annak a lehetőségét, hogy a vámot a Kombinált Nomenklatúra keretében meghatározott új vámtételcsoportok egyikének alkalmazásával, egyszerűbb módon számítsák ki. A vállalkozások és fogyasztók közötti e-kereskedelmi ügyletekre vonatkozó egyszerűsített szabályok értelmében a hÉa nélküli, de a termék végső rendeltetési helyéig felmerülő teljes szállítási költséget tartalmazó nettó vételár tekintendő vámértéknek, és nincs szükség a származás figyelembevételére. Ha azonban a vélelmezett importőr az áruk származó státusának igazolásával preferenciális vámtételekben kíván részesülni, ezt a szokásos eljárások alkalmazásával megteheti.

- (49) Jelenleg a vámtartozásokat az a tagállam szedi be, ahol a vám-árnyilatkozatot benyújtották. A gazdasági szereplő dönti el, hogy ezt az első belépés szerinti országban teszi meg, vagy árutovábbítási eljárást alkalmaz, és a vámokat egy másik tagállamban fizeti meg. A szabályozás értelmében 2025-ben ez a rendszer megváltozik a központi vámkezelési informatikai rendszer bevezetésével, amely lehetővé teszi az engedélyezett gazdálkodók számára, hogy a letelepedési helyük szerinti tagállamban nyújtsák be a vám-árnyilatkozatot. E fejleményre tekintettel helyénvaló úgy módosítani a vámtartozás keletkezésének helyét meghatározó szabályokat, hogy a behozatali vámokat az importőr letelepedési helye szerinti tagállamnak fizessék be, mivel ez az a hely, ahol a vámhatóság a lehető legteljesebb ismeretekkel rendelkezhet a gazdálkodók nyilvántartásairól, műveleiről és kereskedelmi magatartásáról, különösen akkor, ha e gazdálkodók megbízható ellenőrzött gazdálkodói jogállást kapnak. Helyénvaló azonban, hogy a megbízható ellenőrzött gazdálkodónak nem minősülő gazdálkodók vámtartozása azon a helyen keletkezzen, ahol az áruk fizikailag található, legalább a felügyeleti modell értékeléséig.
- (50) Az e-kereskedelmi ügyletek esetében alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy a vámtartozást az áruk magánszemélyeknek történő online értékesítését kezelő online közvetítők, például internetes platformok megfelelően fizessék meg. Ezért helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a vélelmezett importőr a felelős azon vámtartozásért, amely akkor keletkezik, amikor a vevő fizet az e-kereskedelmi szereplőnek, a legtöbb esetben egy internetes platformnak. Az ilyen kötelezettséggel kapcsolatos terhek egyszerűsítése érdekében a vélelmezett importőr számára engedélyezhető, hogy időszakosan állapítsa meg az esedékes behozatali vámot és fizesse meg vámtartozásait, a vámhatóságok számára pedig lehetővé kell tenni, hogy ezeket egyetlen tételként vegyék az uniós költségvetés céljaira szolgáló könyvelésbe.
- (51) Helyénvaló megerősíteni az áruforgalomra vonatkozó korlátozó intézkedések végrehajtásának hatékonyabb felügyeletét célzó mechanizmust, amelyet a Tanács az EUMSZ 215. cikkével összhangban fogadhat el. Ilyen esetben az uniós vámhatóságnak támogatást kell nyújtania a Bizottságnak és a tagállamoknak annak biztosítása érdekében, hogy ezeket az intézkedéseket ne kerüljék meg. A vámhatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy minden szükséges lépést megtegyenek az intézkedéseknek való megfelelés érdekében, és ennek megfelelően tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az uniós vámhatóságot.

- (52) A vámunió potenciális válságainak kezelésére válságkezelési mechanizmust kell bevezetni. A vámügyi cselekvési terv¹⁷ kiemelte, hogy uniós szinten nem létezik ilyen mechanizmus. Ezért létre kell hozni egy olyan mechanizmust, amely az uniós vámhatóságot mint kulcsfontosságú szereplőt vonja be azon gyakorlati intézkedések és rendelkezések végrehajtásának előkészítésébe, koordinálásába és nyomon követésébe, amelyeket a Bizottság válság esetén kíván bevezetni. Az uniós vámhatóságnak a válság teljes időtartama alatt állandó jelleggel fenn kell tartania a válsághelyzetekre való reagálási készenlétet.
- (53) A vámunió jelenlegi irányítási kerete nem rendelkezik egyértelmű operatív irányítási struktúrával, és nem tükrözi a vámügynek a keret 1968-as létrehozása óta bekövetkezett fejlődését. A 952/2013/EU rendelet értelmében a kereskedelmi forgalom kockázatainak kezelésével kapcsolatos tevékenységek, például a helyszíni ellenőrzések végrehajtása és az azokkal kapcsolatos döntések a nemzeti vámhatóságok felelősségi körébe tartoznak. A nemzeti vámigazgatási szervek közötti együttműködés ellenére, amely a vámunió létrehozása óta fennáll, és a bevált gyakorlatok és a szakértelem cseréjéhez, valamint közös iránymutatások kidolgozásához vezetett, nem jött létre harmonizált megközelítés és működési keret. Jelenleg a tagállamokban eltérő gyakorlatok léteznek, amelyek gyengítik a vámuniót. Nincs központi kockázatelemzési kapacitás, nincs közös álláspont a kockázatok rangsorolásáról, korlátozott az összehangolt vámügyi fellépés és ellenőrzés, és az egységes piacot szolgáló különböző hatóságok közötti együttműködésnek sincs megfelelő kerete. A szakértelem és az erőforrások összevonását és a közös döntéshozatalt szolgáló központi uniós szintű operatív rétegnek kezelnie kell ezeket a hiányosságokat olyan területeken, mint az adatkezelés, a kockázatkezelés és a képzés annak érdekében, hogy a vámunió egységesen lépjen fel. Ezért helyénvaló létrehozni egy uniós vámhatóságot. Az új hatóság létrehozása elengedhetetlen a vámunió hatékony és megfelelő működésének biztosításához, a vámügyi intézkedések központi koordinálásához és a vámhatóságok tevékenységeinek támogatásához.
- (54) Az uniós vámhatóságot az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság decentralizált ügynökségekről szóló, 2012. július 19-i együttes nyilatkozatának és közös megközelítésének¹⁸ elvei alapján kell irányítani és működtetni.
- (55) Az uniós vámhatóság székhelyének kiválasztására vonatkozó döntéshozatali folyamathoz való hozzájárulás érdekében a következőket kell figyelembe venni: biztosított-e, hogy a hatóság létrehozható legyen a helyszínen e rendelet hatálybalépésekor, a helyszín megközelíthetősége és a személyzet tagjainak gyermekei számára megfelelő oktatási létesítmények megléte, valamint megfelelő hozzáférés a munkaerőpiachoz, a társadalombiztosításhoz és az orvosi ellátáshoz a személyzet tagjainak gyermekei és házastársai számára egyaránt. Tekintettel az uniós vámhatóság legtöbb tevékenységének együttműködésen alapuló jellegére, és különösen azon informatikai rendszerek közötti szoros kapcsolatra, amelyeket a Bizottság tart fenn az átmeneti időszakban, amely alatt az uniós vámhatóság kiépíti és működteti az uniós vámügyi adatközpontot, olyan helyen kell lennie, amely lehetővé teszi az ilyen szoros együttműködést a Bizottsággal, az uniós régióknak a nemzetközi kereskedelem szempontjából legrelevánsabb hatóságaival, valamint az érintett uniós és nemzetközi

¹⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak – A vámunió magasabb szintre emelése: cselekvési terv, 2020.9.28., COM(2020) 581 final.

¹⁸ [joint statement on decentralised agencies en.pdf \(europa.eu\)](#).

szervekkel (például a Vámigazgatások Világszervezetével a konkrét témákkal kapcsolatos termékeny gyakorlati együttműködés érdekében). E kritériumokat figyelembe véve az uniós vámhatóság székhelyének [...] kell lennie.

- (56) Az uniós vámhatóság hatékony működésének biztosítása érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak képviseltetniük kell magukat az igazgatótanácsban. Az igazgatótanács összetételének meghatározásakor – az elnök és az alelnök kiválasztását is ideértve – tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a szakmai tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó elveket. Tekintettel az Unió vámunióval kapcsolatos kizárólagos hatáskörére, valamint a vámügy és más szakpolitikai területek közötti szoros kapcsolatra, helyénvaló, hogy az igazgatótanács elnökét a Bizottság illetékes képviselői közül válasszák meg. Az uniós vámhatóság hatékony és eredményes működése érdekében az igazgatótanácsnak el kell látnia különösen a következő feladatokat: egységes programozási dokumentum elfogadása, beleértve az éves és többéves programozást, a hatóság költségvetésével kapcsolatos feladatok ellátása, a hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályok elfogadása, egy ügyvezető igazgató kinevezése, valamint az ügyvezető igazgató hatáskörébe tartozó, a hatóság operatív feladataihoz kapcsolódó döntéshozatali eljárások megállapítása. Az igazgatótanácsot végrehajtó testületnek kell segítenie.
- (57) Az uniós vámhatóság hatékony működésének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell biztosítani számára, amelynek bevételei az Unió általános költségvetéséből és a tagállamok önkéntes pénzügyi hozzájárulásaiból származnak. Kivételes és kellően indokolt körülmények között az uniós vámhatóság számára lehetővé kell tenni, hogy hozzájárulási megállapodások vagy támogatási megállapodások, valamint a kiadványokért és az uniós vámhatóság által nyújtott bármely egyéb szolgáltatásért fizetendő díjak révén további bevételeket kapjon.
- (58) Küldetésük teljesítése érdekében a vámhatóságok szorosan és rendszeresen együttműködnek a piacfelügyeleti hatóságokkal, az egészségügyi és növényegészségügyi ellenőrző hatóságokkal, a bűnüldöző szervekkel, a határigazgatási hatóságokkal, a környezetvédelmi szervekkel, a kulturális javakkal foglalkozó szakértőkkel és számos más, az ágazati politikákért felelős hatósággal. Tekintettel az egységes piac fejlődésére és a vámhatóságok változó szerepére, a tilalmak és korlátozások, valamint az e-kereskedelem növekedésére, ezt az együttműködést nemzeti, uniós és nemzetközi szinten is strukturálni kell és meg kell erősíteni. Az egyes szállítmányokra vagy az ellátási lánc konkrét eseményeire összpontosító együttműködés helyett strukturált együttműködési keretet kell létrehozni a vámhatóságok és az érintett szakpolitikai területekért felelős egyéb hatóságok között. Ennek az együttműködési keretnek a következő szempontokat kell magában foglalnia: a jogszabályok és a szakpolitikai igények alakulása egy adott területen, információcsere és -elemzés, átfogó együttműködési stratégia kialakítása közös felügyeleti stratégiák formájában, végül együttműködés az operatív végrehajtás, a nyomon követés és az ellenőrzések terén. A Bizottságnak elő kell segítenie továbbá a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok egy részének alkalmazását azáltal, hogy összeállítja azon uniós jogszabályok jegyzékét, amelyek a közérdek – például az emberi, állati vagy növényi egészség és élet, a fogyasztók és a környezet – védelmét célzó vámellenőrzések alá tartozó árukra vonatkozó követelményeket írnak elő.
- (59) Az egyértelműség növelése, valamint a vámhatóságok és más partnerhatóságok közötti együttműködési keret hatékonyabbá tétele érdekében össze kell állítani a vámhatóságok által kínált szolgáltatások jegyzékét, amelynek egyértelműen meg kell határoznia a vámhatóságok lehetséges szerepét az egyéb vonatkozó szakpolitikáknak

az Unió határain történő alkalmazásában. Emellett az uniós vámhatóságnak nyomon kell követnie az együttműködési keret alkalmazását. Az uniós vámhatóságnak szorosan együtt kell működnie a Bizottsággal, az OLAF-fal, más érintett uniós ügynökségekkel és szervekkel, például az Europolal és a Frontexszel, valamint az adott szakpolitikai területeken működő szakosodott ügynökségekkel és hálózatokkal, például az uniós termékmegfelelőségi hálózattal.

- (60) Az egyre inkább összekapcsolt világban a vám diplomácia és a nemzetközi együttműködés világszerte fontos szerepet játszik a vámhatóságok munkájában. A nemzetközi együttműködésnek elő kell irányoznia a vámügyi adatok nemzetközi megállapodások vagy önálló uniós jogszabályok alapján, megfelelő és biztonságos kommunikációs eszközökkel történő cseréjének lehetőségét, a bizalmas információk tiszteletben tartása és a személyes adatok védelme mellett, például az uniós vámügyi adatközponton keresztül.
- (61) Annak ellenére, hogy a Vámkódex harmonizálja a vámjogszabályokat, a 952/2013/EU rendelet csak azt a kötelezettséget írta elő a tagállamok számára, hogy rendelkezzenek a vámjogszabályok betartásának elmulasztásáért kiszabott szankciókról, és előírta, hogy az ilyen szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok tehát megválaszthatják a vámszankciókat, amelyek tagállamonként igen eltérőek, és idővel változhatnak. Le kell fektetni a vámjogszabálysértések és a nem büntetőjogi szankciók minimális alapját meghatározó közös keretet. Erre a keretre azért van szükség, hogy kezelni lehessen a vámjogszabályok megsértése elleni szankciók egységes alkalmazásának hiányát és az alkalmazás tagállamok közötti jelentős eltéréseit, amelyek a verseny torzulásához, kiskapukhoz és a legkedvezőbb feltételeket biztosító vámhatóság kiválasztásához („customs shopping”) vezethetnek. A keretnek tartalmaznia kell azon cselekmények és mulasztások közös jegyzékét, amelyeknek valamennyi tagállamban a vámjogszabályok megsértésének kell minősülniük. Az alkalmazandó szankció meghatározásakor a vámhatóságoknak meg kell állapítaniuk, hogy ezeket a cselekményeket vagy mulasztásokat szándékosan vagy súlyos gondatlanságból követték-e el.
- (62) Közös rendelkezéseket kell megállapítani a vámjogszabályok megsértésével kapcsolatos enyhítő tényezők és súlyosbító körülmények tekintetében. A vámjogszabálysértési eljárás megindítására vonatkozó elévülési időt a nemzeti joggal összhangban kell megállapítani, és annak 5 és 10 év között kell lennie a vámtartozás közlésének időbeli korlátozásán alapuló közös szabály biztosítása érdekében. Az illetékes joghatóság az, ahol a jogszabálysértést elkövették. A tagállamok közötti együttműködés szükséges azokban az esetekben, amikor a vámjogszabályokat egynél több tagállamban sértették meg; ilyen esetekben az elsőként eljárást indító tagállamnak együtt kell működnie az ugyanazon vámjogszabálysértés által érintett többi vámhatósággal.
- (63) Meg kell határozni a vámjogszabálysértések minimális közös alapját az e rendeletben megállapított kötelezettségek és a vámjogszabályok más részeiben előírt azonos kötelezettségek alapján történő meghatározásuk révén.
- (64) Meg kell határozni továbbá a nem büntetőjogi szankciók közös minimális alapját, előírva a pénzbírságok minimális összegét, a vámengedélyek visszavonásának, felfüggesztésének vagy módosításának lehetőségét, többek között az engedélyezett gazdálkodók és a megbízható ellenőrzött gazdálkodók esetében, valamint az áruk elkobzásának lehetőségét. A pénzbírságok minimális összegének attól kell függenie,

hogy a vámjogszabálysértést szándékosan követték-e el vagy sem, és hogy az hatással van-e a vámok és egyéb terhek összegére, valamint a tilalmakra vagy korlátozásokra. A nem büntetőjogi szankciók e minimális közös alapja a tagállamok nemzeti jogrendjének sérelme nélkül alkalmazandó, amelyek ehelyett büntetőjogi szankciókat írhatnak elő.

- (65) A vámunió teljesítményét legalább évente értékelni kell annak érdekében, hogy a Bizottság a tagállamok segítségével meg tudja határozni a megfelelő politikai irányvonalakat. A vámhatóságoktól való információgyűjtést formalizálni kell és el kell mélyíteni, mivel az átfogóbb jelentéstétel javítaná a teljesítményértékelést, és segíthetne a gyakorlatok egységesítésében és a vámpolitikai döntések hatásának értékelésében. Ezért helyénvaló jogi keretet bevezetni a vámunió teljesítményének értékelésére. Az elemzés kellő részletességének lehetővé tétele érdekében a teljesítménymérést nemcsak nemzeti szinten, hanem a határátkelőhelyek szintjén is el kell végezni. Az uniós vámhatóságnak támogatnia kell a Bizottságot az értékelési folyamatban azáltal, hogy összegyűjti és elemzi az adatokat az uniós vámügyi adatközpontban, és meghatározza, hogy a vámügyi tevékenységek és műveletek hogyan támogatják a vámunió stratégiai célkitűzéseinek és prioritásainak megvalósítását, és hogyan járulnak hozzá a vámhatóságok küldetéséhez. Az uniós vámhatóságnak különösen a fő tendenciákat, erősségeket, gyengeségeket, hiányosságokat és lehetséges kockázatokat kell azonosítani, és javításra vonatkozó ajánlásokat kell megfogalmaznia a Bizottság számára. Az uniós vámhatóságnak, különösen a bűnüldöző és biztonsági hatóságokkal való együttműködés összefüggésében, operatív szempontból részt kell vennie az uniós szinten végzett stratégiai elemzésekben és fenyegetésértékelésekben, beleértve az Europol és a Frontex által végzetteteket is.
- (66) Az arányosság elvével összhangban, a vámunió hathatós működésének lehetővé tételére és a közös kereskedelempolitika végrehajtására irányuló fő célkitűzések megvalósítása céljából szükséges és helyénvaló az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra alkalmazandó szabályokat és eljárásokat megállapítani. E rendelet az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (67) E rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében:
- a különleges adóügyi területekkel kapcsolatban részletesebb vámjogszabályi rendelkezések a csak egy tagállamot érintő uniós áruforgalom sajátos körülményeinek kezelésére,
 - a vámhatósági határozatokat illetően az ilyen határozatok alkalmazásával, kibocsátásával és kezelésével kapcsolatos feltételek, határidők, kivételek, nyomkövetési, felfüggesztési, megsemmisítési és visszavonási módok, beleértve a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatokat is,
 - a gazdálkodóknak a letelepedési helyük szerint illetékes vámhatóságoknál történő nyilvántartásba vételére vonatkozó minimális adatszolgáltatási követelmények és a nyilvántartásba vétel különleges esetei,
 - a nyomkövetési tevékenységek típusa és gyakorisága, az engedélyezett gazdálkodó számára biztosított egyszerűsítések és könnyítések,

- a megbízható ellenőrzött gazdálkodó nyomkövetési tevékenységeinek típusa és gyakorisága,
- a vámjogi képviselő vonatkozásában azok a feltételek, amelyek mellett az ilyen személy szolgáltatásokat nyújthat az Unió vámterületén, valamint azok az esetek, amelyekben mentesül az említett területen való letelepedés követelménye alól, és amelyekben a vámhatóságok nem követelik meg a meghatalmazás igazolását,
- az érintettek kategóriái és az uniós vámügyi adatközpontban kezelhető személyes adatok kategóriái,
- az áruk vámjogi státusával kapcsolatos részletesebb szabályok,
- az áruk vámeljáráshoz szükséges adatok típusa és az adatszolgáltatás határideje,
- az az észszerű időtartam, amely után úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok átengedték az árut, ha azokat egyáltalán nem választották ki ellenőrzésre,
- a vám-árunyilatkozatokkal kapcsolatban: azok az esetek, amikor a vám-árunyilatkozat elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon is benyújtható; az egyszerűsített árunyilatkozatok benyújtására vonatkozó engedély megadásának feltételei; a kiegészítő árunyilatkozatok benyújtására vonatkozó határidők, valamint az ilyen árunyilatkozatok benyújtásának kötelezettsége alóli mentesülés esetei; a vám-árunyilatkozat vámhatóságok általi érvénytelenítésének esetei; a központi vámkezelésre és a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzésre vonatkozó engedélyek megadásának feltételei,
- az áruk elkobzásának feltételei és eljárása,
- az előzetes rakományinformációkkal kapcsolatban: a szolgáltatandó kiegészítő adatok, a határidők, az adatszolgáltatás kötelezettsége alóli mentesség esete, azok a konkrét esetek, amikor az adatokat több személy is szolgáltathatja, azok a feltételek, amelyek mellett az információt szolgáltató vagy rendelkezésre bocsátó személy korlátozhatja személyazonosságának láthatóságát egy vagy több, szintén adatokat benyújtó személy számára,
- az áruk Unió vámterületére való beléptetésével kapcsolatban: a kockázatelemzés végrehajtására és a szükséges intézkedések megtételére vonatkozó határidők; a konkrét esetek és azon egyéb személyek, akiktől vagy amelyektől megkövetelhető, hogy átirányítás esetén bejelentsék a szállítmányok érkezését a tényleges első belépési vámhivatalnál; az áruk vám elé állítására kijelölt vámhivaltól eltérő helyek kijelölésének és jóváhagyásának feltételei; az áruk átmeneti megőrzésbe helyezésére szolgáló, vámraktárhoz tartozó helyek kijelölésének vagy jóváhagyásának feltételei,
- az áruk szabad forgalomba bocsátása céljából a vámhatóságoknak nyújtandó vagy rendelkezésükre bocsátandó adatok,
- azok az esetek, amelyekben az árut abban az állapotban visszahozottnak kell tekinteni, amelyben kivitelükre sor került, és amelyekben behozatalivám-mentesség adható azon árukra, amelyek a közös agrárpolitika keretében hozott intézkedések nyújtotta kedvezményekben részesültek,

- az Unió vámterületéről való kilépéskori, indulás előtti információkkal kapcsolatban: a minimális szintű, indulás előtti információk és azok a határidők, amelyekben belül az indulás előtti információkat az áruk kivitele előtt biztosítani kell vagy rendelkezésre kell bocsátani, az indulás előtti információk nyújtásának vagy rendelkezésre bocsátásának kötelezettsége alóli mentesülés konkrét esetei, valamint az áruk kilépésével kapcsolatban bejelentendő információk,
- az áruk kilépésével kapcsolatban: kockázatelemzés végrehajtására és a szükséges intézkedések megtételére vonatkozó határidők; az áruk kiviteli eljárás alá vonása céljából a vámhatóságoknak nyújtandó vagy rendelkezésükre bocsátandó adatok,
- a különleges eljárások tekintetében: az áruk ilyen eljárások alá vonása céljából a vámhatóságoknak nyújtandó vagy rendelkezésükre bocsátandó adatok; a különleges eljárásokra vonatkozó engedély megadásának feltételei alóli kivételek; azok az esetek, amelyekben a feldolgozás gazdasági jellege indokolja, hogy a vámhatóságok az uniós vámhatóság véleménye nélkül értékeljék, hogy az aktív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása nem érinti-e hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit; az érzékenyek tekintett áruk jegyzéke; a különleges eljárás lezárásának határideje; azok az esetek és feltételek, amelyekben, illetve amelyek mellett az importőrök és exportőrök az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen lévő árukat szállíthatnak; a vámraktározási vagy feldolgozási eljárás alá vont áruk szokásos kezelési módjai; a helyettesítő árukra vonatkozó részletesebb szabályok,
- az árutovábbítás tekintetében: azok a konkrét esetek, amelyekben az uniós árukat külső árutovábbítási eljárás alá kell vonni; az engedélyeknek a TIR-egyezmény alkalmazásában engedélyezett feladó és engedélyezett címzett számára történő megadásának feltételei; az uniós árutovábbítási eljárás jogosultja által benyújtandó további adatokkal kapcsolatos követelmények,
- a tárolás tekintetében: a vámraktár vagy vámszabad terület üzemeltetője által szolgáltatandó minimális adatok; a vámraktárak üzemeltetésére vonatkozó engedély megadásának feltételei,
- az ideiglenes behozattal kapcsolatban: az ideiglenes behozatali eljárás alkalmazásához teljesítendő, a vámjogszabályokban meghatározott teljes vagy részleges vámmentességre vonatkozó követelmények,
- a nem preferenciális származás meghatározásának szabályai és a preferenciális származás szabályai,
- különleges esetekben a vámérték meghatározásának egyszerűsítésére vonatkozó engedély megadásának feltételei,
- a vámtartozással kapcsolatban: az olyan árukra alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó részletesebb szabályok, amelyek esetében a vámtartozás különleges eljárás keretében keletkezett; az a meghatározott időtartam, amelyen belül nem lehet megállapítani a vámtartozás keletkezésének helyét, ha az árura vonatkozóan a vámeljárás még nem zárult le, vagy amennyiben az átmeneti megőrzést nem megfelelően fejezték be; a vámtartozás közlésére vonatkozó részletesebb szabályok,

- a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésének és a felfüggesztési időtartam meghatározásának szabályai; azok a szabályok, amelyeket a Bizottságnak a vámtartozás visszafizetésére és elengedésére vonatkozó határozat meghozatalakor be kell tartania; azon mulasztások listája, amelyek nincsenek jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárás helyes lefolytatására, a vámtartozás megszűnését illetően,
 - a biztosítékok tekintetében: azok a konkrét esetek, amelyekben az ideiglenes behozatali eljárás alá vont árukat illetően nincs szükség biztosítékra; a vámhatóságok által elismert bármely fizetési eszköztől és a kezes által nyújtott kezességvállalástól eltérő biztosíték formájának meghatározására vonatkozó szabályok; a biztosítéknyújtás formáira és a kezesre vonatkozó szabályok; a csökkentett összegű összekezezés alkalmazására vagy a biztosítéknyújtás alóli mentességre vonatkozó engedély kiadásának feltételei; a biztosítékok felszabadítására vonatkozó határidők,
 - a vámügyi együttműködéssel kapcsolatban a vámhatóságok által a vámjogszabályoktól eltérő jogszabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében meghozandó bármely egyéb kiegészítő intézkedés; azok a feltételek és eljárások, amelyek alapján egy tagállam felhatalmazást kaphat arra, hogy vámügyi együttműködés céljából harmadik országokkal tárgyalásokat kezdjen az adatcseréről,
 - az áruk vámeljárás alá vonásának felügyeletében illetékes vámhivatalnak és a vámtartozás keletkezési helyének azonosítására vonatkozó eltérések törlése vagy módosítása az e rendeletben előírt vámfelügyelet hatékonyságára vonatkozóan a Bizottság által elvégzendő értékelés fényében.
- (68) Különösen fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásával kapcsolatos előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy ezekre a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹⁹ foglalt elvekkel összhangban kerüljön sor.
- (69) Annak érdekében, hogy e rendelet végrehajtására egységes feltételek mellett kerüljön sor, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következők tekintetében: valamely kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatnak az érvényesség megszűnését vagy a visszavonást követő használatára vonatkozó eljárási szabályok elfogadása; a vámhatóságok arról való értesítésére vonatkozó eljárási szabályok elfogadása, hogy az ilyen határozathozatalt felfüggesztették, illetve hogy az ilyen felfüggesztést visszavonták; olyan határozatok elfogadása, amelyek valamely, kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozat visszavonására szólítják fel a tagállamokat; az engedélyezett gazdálkodó és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megadására vonatkozó kritériumok alkalmazási szabályainak elfogadása; azon elektronikus rendszerek, platformok és környezetek meghatározása, amelyekkel az uniós vámügyi adatközpont összekapcsolódik; az uniós vámügyi adatközpont bizonyos szolgáltatásaihoz és rendszereihez való hozzáférésre vonatkozó szabályok meghatározása, beleértve a személyes adatok védelmére és biztonságára vonatkozó konkrét szabályokat és feltételeket, és annak meghatározása, hogy mikor korlátozott a hozzáférés; a megfigyelés vámhatóságok általi irányítására vonatkozó intézkedések

¹⁹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

meghatározása; a közös adatkezelőknek az uniós vámügyi adatközpont valamely szolgáltatásán vagy rendszerén keresztül történő adatkezeléssel kapcsolatos felelősségi körére vonatkozó eljárási szabályok elfogadása; az importőr vagy az exportőr letelepedési helyéért felelős vámhivataltól eltérő illetékes vámhivatalok meghatározására vonatkozó eljárási szabályok elfogadása; az áruval kapcsolatos információk, vizsgálat és mintavételezés megerősítésére, a megerősítés eredményeire és az azonosításra vonatkozó intézkedések elfogadása; az egynél több tagállamban végrehajtott műveletek esetében az áruátengedést követő ellenőrzések alkalmazására vonatkozó intézkedések elfogadása; azon kikötők és repülőterek meghatározása, ahol kézi- és feladott poggyászsra vonatkozó vámellenőrzések és -alakiságok elvégzésére kerül sor; a vámellenőrzések és a kockázatkezelés harmonizált alkalmazásának biztosítására szolgáló intézkedések elfogadása, beleértve az információcserét, a közös kockázati kritériumok és standardok, valamint a közös kiemelt ellenőrzési területek létrehozását, valamint az e területeken végzett értékelési tevékenységeket; az uniós áruk vámjogi státusának igazolására és az igazolás ellenőrzésére vonatkozó eljárási szabályok meghatározása; az áruk vámeljárást alá vonására vonatkozó információk módosítására és érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályok meghatározása; az illetékes vámhivatal megállapítására, valamint elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módok használata esetén a vám-árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása; a normál vám-árunyilatkozat benyújtására és az alátámasztó okmányok rendelkezésre bocsátására vonatkozó eljárási szabályok; az egyszerűsített árunyilatkozat és a kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárási szabályok; vám-árunyilatkozatnak az áruk vám elé állítása előtti benyújtására, a vám-árunyilatkozat elfogadására és a vám-árunyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítására vonatkozó eljárási szabályok; a központi vámkezelésre és ebben az összefüggésben az áruk vám elé állítási kötelezettség alóli mentesítésére vonatkozó eljárási szabályok meghatározása; a nyilatkozattevő nyilvántartásaiba történő bejegyzésre vonatkozó eljárási szabályok; az árukról történő rendelkezésre vonatkozó eljárási szabályok; azon információk nyújtására vonatkozó eljárási szabályok, amelyek alapján megállapítható, hogy teljesültek a térti áruk behozatalivám-mentességére vonatkozó feltételek, és az annak bizonyítására vonatkozó eljárási szabályok, hogy teljesültek a tengeri halászati és egyéb, tengerből származó termékek behozatalivám-mentességére vonatkozó feltételek; az áruk kiléptetésére vonatkozó eljárási szabályok meghatározása; az indulás előtti információk megadására, módosítására és érvénytelenítésére, valamint a kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására, módosítására és érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályok elfogadása; az Unió területén nem letelepedett természetes személyek részére történő hea-visszatérítésre vonatkozó eljárási szabályok elfogadása; a tengerjáró hajók és a repülőgépek megérkezéséről, valamint az áruknak a megfelelő helyre való elszállításáról történő értesítésre vonatkozó eljárási szabályok meghatározása; az átmeneti megőrzési árunyilatkozat benyújtására, módosítására és érvénytelenítésére, valamint az áruk átmeneti megőrzésben történő szállítására vonatkozó eljárási szabályok; a különleges eljárásokra vonatkozó engedély megadására, a gazdasági feltételek vizsgálatára és az uniós vámhatóság azon véleményének kiadására vonatkozó eljárási szabályok elfogadása, amelyekben értékeli, hogy az aktív vagy passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása nem érinti-e hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit; a különleges eljárások lezárására vonatkozó eljárási szabályok elfogadása; a különleges eljárások összefüggésében a jogok és kötelezettségek átruházására és az áruk szállítására vonatkozó eljárási szabályok; a különleges eljárások összefüggésében a helyettesítő áruk felhasználására vonatkozó eljárási szabályok; az Unió vámterületén az árutovábbítással kapcsolatos nemzetközi megállapodások alkalmazására vonatkozó

eljárási szabályok; az áruknak az uniós árutovábbítási eljárás alá vonására és az árutovábbítási eljárás lezárására, ezen eljárás egyszerűsítéseinek működésére, valamint a valamely harmadik ország területén az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk vámfelügyeletére vonatkozó eljárás szabályok; az áruk vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonására és a vámraktárba helyezett áruk szállítására vonatkozó eljárás szabályok; a vámkontingensek és vámplafonok egységes kezelésére, valamint a szabad forgalomba bocsátás vagy árukivitel vámügyi megfigyelésének kezelésére vonatkozó intézkedések meghatározása; áruk tarifális besorolásának meghatározásához szükséges intézkedések elfogadása; a nem preferenciális származás igazolására és az igazolás ellenőrzésére vonatkozó eljárás szabályok meghatározása; áruk preferenciális származásának az Unióban való megállapítását elősegítő eljárás szabályok elfogadása; egyes áruk származásának meghatározásához szükséges intézkedések elfogadása; az Unió által egyoldalúan alkalmazott preferenciális intézkedések előnyeiből részesülő áruk preferenciális származására vonatkozó szabályoktól való átmeneti eltérés megadása; az áruk vámértékének meghatározására szolgáló eljárás szabályok meghatározása; a biztosítékok nyújtására, összegének meghatározására, nyomon követésére és felszabadítására, valamint a kezes által tett kötelezettségvállalás visszavonására és megszűnésére vonatkozó eljárás szabályok meghatározása; az összekeverés alkalmazásának ideiglenes megtiltására vonatkozó eljárás szabályok; vámtartozás keletkezésének esetére a vámhatóságok közötti kölcsönös segítségnyújtást biztosító intézkedések elfogadása; a behozatali vagy kiviteli vám visszafizetésére és elengedésére, a Bizottságnak nyújtandó tájékoztatásra és a Bizottság által a visszafizetéssel vagy elengedéssel kapcsolatban elfogadni szükséges határozatokra vonatkozó eljárás szabályok meghatározása; a válság azonosítására és a válságkezelési mechanizmus aktiválására vonatkozó intézkedés elfogadása; a valamely tagállam információcseréről szóló kétoldalú megállapodás vagy megegyezés megkötése céljából harmadik országgal folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásával és a felhatalmazás kezelésével kapcsolatos eljárás szabályok elfogadása; információcseréről szóló kétoldalú megállapodás vagy megegyezés megkötése céljából harmadik országgal folytatandó tárgyalások megkezdésére vonatkozó felhatalmazást illetően beadott tagállami kérelemmel kapcsolatos határozatok elfogadása; a vámunió teljesítménymérési keretének kialakítása, valamint azon információk meghatározása, amelyeket a tagállamoknak a teljesítménymérés céljából az uniós vámhatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk; a valutaátszámítás szabályainak megállapítása. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁰ megfelelően kell gyakorolni.

- (70) A tanácsadó-bizottsági eljárást kell alkalmazni a következők elfogadásához: végrehajtási jogi aktusok, amelyek kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok visszavonását írják elő adott tagállamok számára, mivel a szóban forgó határozatok csak egy tagállamot érintenek, és céljuk a vámjogszabályoknak való megfelelés; a vámhatóságoktól eltérő hatóságoknak az uniós vámügyi adatközpont meghatározott szolgáltatásaihoz és rendszereihez való hozzáférésére vonatkozó konkrét részleteket meghatározó végrehajtási jogi aktusok; a valamely tagállam által információcseréről szóló kétoldalú megállapodás vagy megegyezés megkötése céljából harmadik országgal folytatandó tárgyalások megkezdésére vonatkozó

²⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

felhatalmazást illetően beadott kérelemmel kapcsolatos végrehajtási jogi aktusok, mivel ezek csak egyetlen tagállamot érintenek; a behozatali vagy kiviteli vám összegének visszafizetésére vagy elengedésére vonatkozó végrehajtási jogi aktusok, mivel a szóban forgó határozatok közvetlenül a visszafizetés vagy elengedés kérelmezőjét érintik.

- (71) Helyénvaló, hogy a Bizottság kellőképpen indokolt, rendkívül sürgős esetekben azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogadhatson el az alábbiakhoz kapcsolódóan: a vámellenőrzések egységes alkalmazásának biztosítására szolgáló intézkedések, többek között a kockázati információk cseréje és a kockázatelemzés, a közös kockázati kritériumok és standardok, az ellenőrzési intézkedések és a közös kiemelt ellenőrzési területek tekintetében; a valamely tagállam által információcseréről szóló kétoldalú megállapodás vagy megegyező megkötése céljából harmadik országgal folytatandó tárgyalások megkezdésére vonatkozó felhatalmazást illetően beadott kérelemmel kapcsolatos határozatok; áruk tarifális besorolásának meghatározásához szükséges intézkedések; egyes áruk származásának meghatározásához szükséges intézkedések; a vámérték-megállapítás megfelelő módszerét vagy az áruk vámértékének konkrét helyzetekben történő meghatározásához alkalmazandó kritériumokat megállapító intézkedések; az összekapcsoltság alkalmazását ideiglenesen tiltó intézkedések; a válsághelyzet azonosítása és a válsághelyzet kezelésére vagy negatív hatásainak enyhítésére alkalmas intézkedések elfogadása; valamely tagállam információcseréről szóló kétoldalú megállapodás harmadik országgal való megtárgyalására és megkötésére való felhatalmazására irányuló határozatok.
- (72) A Bizottságnak meg kell tennie minden tőle telhetőt annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletben előírt felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok a Vámkódex alkalmazásának kezdőnapját megelőzően kellő időben hatályba lépjenek ahhoz, hogy a tagállamok időben végre tudják hajtani őket.
- (73) Indokolt úgy rendelkezni, hogy az uniós vámhatóságra vonatkozó rendelkezések – a 238. cikk kivételével – 2028. január 1-jétől legyenek alkalmazandóak. Addig az időpontig az uniós vámhatóságnak a Bizottság által kifejlesztett, a vámügyi információk cseréjére szolgáló, meglévő elektronikus rendszereket használva kell ellátnia feladatait. A távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánással és a vélelmezett importőrrel kapcsolatos rendelkezéseket 2028. január 1-jétől indokolt alkalmazni.
- (74) 2032-ben a gazdálkodók önkéntes alapon elkezdhetik használni az uniós vámügyi adatközpont képességeit. 2037 végéig teljes mértékben ki kell fejleszteni az uniós vámügyi adatközpontot, és azt minden gazdasági szereplőnek használnia kell. A megbízható ellenőrzött gazdálkodókat és a vélelmezett importőröket a letelepedésük helye szerinti tagállam felügyeli. eltérés alapján és felülvizsgálatot követően azok a gazdálkodók, amelyek sem a megbízható ellenőrzött gazdálkodói, sem a vélelmezett importőri státusszal nem rendelkeznek, továbbra is azon tagállam vámhatóságának felügyelete alatt maradnak, ahol az áruk fizikailag találhatók. A Bizottságnak 2035. december 31-ig értékelnie kell a két felügyeleti modellt, többek között annak tekintetében, hogy mennyire hatékonyak a csalások felderítésében és megelőzésében. Az értékelésnek a közvetett adózási szempontokat is figyelembe kell vennie. A Bizottságot fel kell jogosítani arra, hogy ezen értékelés alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján határozzon arról, hogy a két modellt fenn kell-e tartani, vagy – minden esetben – a gazdasági szereplő letelepedési helyéért felelős vámhatóságnak

kell átengednie az árukat. A vámtartozás keletkezésének helyét szintén a felelős vámhatóság meghatározásával összhangban kell megállapítani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. cím

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. fejezet

A vámjogszabályok alkalmazási köre és a vámhatóságok küldetése

1. cikk

Tárgy és alkalmazási kör

- (1) Ez a rendelet létrehozza az Unió Vámkódexet (a továbbiakban: Vámkódex). Megállapítja az Unió vámterületére beszállításra kerülő vagy onnan kiszállításra kerülő árukra alkalmazandó általános szabályokat és eljárásokat.

Ez a rendelet létrehozza továbbá az Európai Unió vámhatóságát (a továbbiakban: uniós vámhatóság), valamint az Európai Unió vámügyi adatközpontjának (a továbbiakban: uniós vámügyi adatközpont) létrehozására vonatkozó szabályokat, közös szabványokat és irányítási keretet.
- (2) A nemzetközi jog és a nemzetközi egyezmények, valamint az egyéb tárgykörökre vonatkozó uniós jogszabályok sérelme nélkül a Vámkódex egységesen alkalmazandó az Unió vámterületének egészén.
- (3) A vámjogszabályok egyes rendelkezései az Unió vámterületén kívül is alkalmazhatóak a különleges tárgykörökre vonatkozó jogszabályok vagy nemzetközi egyezmények keretén belül.
- (4) A vámjogszabályok egyes rendelkezései – beleértve a bennük megállapításra kerülő egyszerűsítéseket – alkalmazandók arra az uniós áruforgalomra, amelyet az Unió vámterületének a 2006/112/EK tanácsi irányelvben²¹ vagy az (EU) 2020/262 tanácsi irányelvben²² foglalt rendelkezések hatálya alá tartozó részei, valamint azon részei között folytatnak, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók, illetve e terület azon részei közötti áruforgalomra, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók.

2. cikk

A vámhatóságok küldetése

A vámellenőrzések összehangolt alkalmazásának megvalósítása, a vámunió egységes fellépése és a belső piac zavartalan működésének elősegítése érdekében a vámhatóságoknak felelősséget kell vállalniuk az Unió és tagállamai pénzügyi és

²¹ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

²² A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (átdolgozás) (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

gazdasági érdekeinek védelméért, a biztonság és a védelem biztosításáért, valamint a polgárokat és a lakosokat, a fogyasztókat, a környezetet és az ellátási láncok egészét védő egyéb uniós szakpolitikákhoz való hozzájárulásért, az Uniónak az illegális kereskedelemről való védelméért, a jogszerű üzleti tevékenység megkönnyítéséért, valamint az Unió nemzetközi kereskedelmének felügyeletéért a tisztességes és nyitott kereskedelem, valamint a közös kereskedelempolitika előmozdítása érdekében.

A vámhatóságoknak olyan intézkedéseket kell hozniuk, amelyek különösen a következőket célozzák:

- a) a vámok és egyéb terhek megfelelő beszedésének biztosítása;
- b) az áruk és az ellátási láncok ellenőrzésére vonatkozó megfelelő intézkedések bevezetése révén annak biztosítása, hogy a polgárok és a lakosok biztonságára vagy védelmére kockázatot jelentő áruk ne lépjenek be az Unió vámterületére;
- c) hozzájárulás az emberek, az állatok és a növények egészségének és életének, a környezetnek, a fogyasztóknak és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok révén védett egyéb közérdekeknek a védelméhez, szoros együttműködésben más hatóságokkal, annak biztosításával, hogy a kapcsolódó kockázatokat jelentő áruk ne lépjenek be az Unió vámterületére, illetve ne hagyják el azt;
- d) az Unió védelme a tisztességtelen, nem megfelelő és illegális kereskedelemmel szemben, többek között a gazdálkodók és az ellátási láncok szoros nyomon követése, valamint a vámjogszabálysértések és a szankciók minimális alapja révén;
- e) a jogszerű üzleti tevékenység támogatása a vámmellenőrzések és a jogszerű kereskedelem megkönnyítése közötti megfelelő egyensúly fenntartása, valamint a vámügyi folyamatok és a vám eljárások egyszerűsítése révén.

3. cikk

Vámterület

- (1) Az Unió vámterülete a következő területeket foglalja magában, parti tengereikkel, belvizeikkel és légterükkel együtt:
- a) a Belga Királyság területe;
 - b) a Bolgár Köztársaság területe;
 - c) a Cseh Köztársaság területe;
 - d) a Dán Királyság területe, a Feröer szigetek és Grönland kivételével;
 - e) a Németországi Szövetségi Köztársaság területe, Helgoland szigete és Büsingen területe kivételével (az 1964. november 23-án a Német Szövetségi Köztársaság és a Svájci Államszövetség között létrejött szerződés);
 - f) az Észt Köztársaság területe;
 - g) Írország területe;
 - h) a Görög Köztársaság területe;
 - i) a Spanyol Királyság területe, Ceuta és Melilla kivételével;

- j) a Francia Köztársaság területe, a francia tengerentúli országok és területek kivételével, amelyekre az EUMSZ negyedik részének rendelkezéseit kell alkalmazni;
 - k) a Horvát Köztársaság területe;
 - l) az Olasz Köztársaság területe, kivéve Livigno területét;
 - m) a Ciprusi Köztársaság területe a 2003-as csatlakozási okmány rendelkezéseinek megfelelően;
 - n) a Lett Köztársaság területe;
 - o) a Litván Köztársaság területe;
 - p) a Luxemburgi Nagyhercegség területe;
 - q) Magyarország területe;
 - r) a Máltai Köztársaság területe;
 - s) a Holland Királyság európai területe;
 - t) az Osztrák Köztársaság területe;
 - u) a Lengyel Köztársaság területe;
 - v) a Portugál Köztársaság területe;
 - w) Románia területe;
 - x) a Szlovén Köztársaság területe;
 - y) a Szlovák Köztársaság területe;
 - z) a Finn Köztársaság területe; és
 - aa) a Svéd Királyság területe.
- (2) A tagállamok területén kívül elhelyezkedő következő területeket, beleértve parti tengereiket, belvizeiket és légtereiket – a rájuk vonatkozó egyezményeket és szerződéseket figyelembe véve – úgy kell tekinteni, hogy részét képezik az Unió vámterületének:
- a) FRANCIAORSZÁG
Monaco területe, ahogyan azt az 1963. május 18-án Párizsban aláírt vámegyezmény meghatározza (Journal officiel de la République française [a Francia Köztársaság Hivatalos Lapja], 1963. szeptember 27., 8679. o.).
 - b) CIPRUS
Az Egyesült Királyságnak a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, Nicosiában 1960. augusztus 16-án aláírt szerződésben meghatározott Akrotiri és Dhekelia felségterületei (United Kingdom Treaty Series No 4 [1961] Cmd. 1252).

4. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban olyan, e rendeletet kiegészítő, illetve módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák a vámjogszabályoknak az 1. cikk (4) bekezdésében említett uniós

áruforgalomra alkalmazandó rendelkezéseit. Az említett jogi aktusok vonatkozhatnak csak egy tagállamot érintő uniós áruforgalommal kapcsolatos különleges körülményekre.

2. fejezet

Fogalommeghatározások

5. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „vámhatóságok”: a tagállamoknak a vámjogszabályok alkalmazásáért felelős vámigazgatásai és mindazok az egyéb hatóságok, amelyeket a nemzeti jog bizonyos vámjogszabályok alkalmazására felhatalmaz;
2. „vámjogszabályok”: a jogszabályok együttese, amely a következők összességéből áll:
 - a) a Vámkódex és az azt kiegészítő vagy végrehajtó, uniós vagy nemzeti szinten elfogadott rendelkezések;
 - b) a Közös Vámtarifa rendelkezései;
 - c) a vámmentességek uniós rendszerének létrehozásáról szóló jogszabályok;
 - d) nemzetközi megállapodások vámügyi rendelkezései, amennyiben ezek alkalmazandók az Unióban;
 - e) az (EU) 2022/2399 európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ és az azt módosító, kiegészítő vagy végrehajtó rendelkezések;
3. „a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok”: az Unió vámterületére belépő, onnan kilépő, azon áthaladó vagy az uniós piacon forgalomba hozandó árukra alkalmazandó vámjogszabályoktól eltérő jogszabályok, amelyek végrehajtásában a vámhatóságok részt vesznek;
4. „kereskedelempolitikai intézkedések”: az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámoktól, a kiegyenlítő vámoktól vagy bizonyos árukra kivetett emelt vámok formáját öltő védintézkedésektől eltérő, a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok részeként az EUMSZ 207. cikke alapján elfogadott intézkedések, ideértve különösen a különleges megfigyelési intézkedéseket és védintézkedéseket, behozatali vagy kiviteli engedélyek formájában;
5. „személy”: természetes személy, jogi személy, valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de ügyleti képességét az uniós vagy a nemzeti jog elismeri;
6. „gazdálkodó”: az a személy, aki vagy amely üzleti tevékenysége keretében részt vesz a vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben;
7. „az Unió vámterületén letelepedett személy”:

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2399 rendelete (2022. november 23.) az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezet létrehozásáról és a 952/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 317., 2022.12.9., 1. o.).

- a) természetes személy esetében az a személy, akinek szokásos tartózkodási helye az Unió vámterületén található;
 - b) jogi személy vagy személyegyesülés esetén az a személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye az Unió vámterületén van;
8. „állandó üzleti telephely”: olyan állandó telephely, ahol a szükséges emberi és műszaki erőforrás egyaránt állandó jelleggel biztosított, és amelyen keresztül az adott személy vámügyi műveleteinek teljes körű vagy részleges elvégzése történik;
9. „vámhatósági határozat”: a vámhatóságoknak a vámjogszabályokkal kapcsolatos bármely olyan aktusa, amely egy konkrét esetre vonatkozóan tesz megállapítást, és amely az érintett személyre vagy személyekre joghatással van;
10. „vámeljárási”: a következő eljárások bármelyike, amely alá az árut a Vámkódexnek megfelelően vonhatják:
- a) szabad forgalomba bocsátás;
 - b) különleges eljárások;
 - c) kivitel;
11. „vámalkiságok”: valamennyi olyan művelet, amelyet valamely személynek és a vámhatóságoknak el kell végezniük a vámjogszabályoknak való megfelelés érdekében;
12. „importőr”: minden olyan személy, aki vagy amely jogosult rendelkezni az áruknak harmadik országból az Unió vámterületére való beszállításáról, és rendelkezett is erről, vagy – eltérő rendelkezés hiányában – minden olyan személy, aki vagy amely vélelmezett importőrnek minősül;
13. „vélelmezett importőr”: minden olyan személy, aki vagy amely részt vesz a harmadik országokból az Unió vámterületére behozni kívánt termékek távértékesítésében, és aki vagy amely jogosult a 2006/112/EK irányelv XII. cikke 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás alkalmazására;
14. „exportőr”: minden olyan személy, aki vagy amely jogosult rendelkezni az áruknak az Unió vámterületéről való kiszállításáról, és rendelkezett is erről;
15. „vámjogi képviselő”: minden olyan személy, akit vagy amelyet egy másik személy kijelöl a vámhatóságok előtti ügyeiben a vámjogszabályok által megkövetelt cselekmények és vámalkiságok elvégzésére;
16. „adat”: aktusok, tények vagy információk bármilyen digitális vagy nem digitális megjelenítése, vagy az említett aktusok, tények és információk összeállításai, ideértve a dokumentum, hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel formájában történő megjelenítést is;
17. „vámügyi megfigyelés”: az Unió vámterületére belépő, onnan kilépő vagy azon áthaladó árukkal kapcsolatos információk gyűjtése és elemzése a szóban forgó árumozgások uniós szintű nyomon követése, továbbá a vámellenőrzések egységes alkalmazásának, a vámjogszabályok és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok betartásának biztosítása, valamint a kockázatelemzéshez és kockázatkezeléshez való hozzájárulás érdekében;

18. „kockázat”: az Unió vámterülete és az e területen kívüli országok között szállított árukkal, valamint az Unió vámterületén belül nem uniós áruk jelenlétével összefüggő olyan esemény bekövetkezésének valószínűsége és hatása, amely:
- a) sértené az Unió és tagállamai pénzügyi vagy gazdasági érdekeit;
 - b) fenyegetést jelentene az Unió, valamint polgárai és lakosai biztonságára és védelmére nézve; vagy
 - c) akadályozná az uniós vagy nemzeti intézkedések helyes alkalmazását;
19. „gazdasági elemzés”: valamely szakpolitika vagy gazdasági jelenség értékelése vagy számszerűsítése annak megértése érdekében, hogy a gazdasági tényezők hogyan hatnak egy szakpolitika működésére, egy földrajzi területre vagy személyek bármely csoportjára, abból a célból, hogy a jövőre nézve jobb döntéseket lehessen hozni;
20. „kockázatkezelés”: a kockázat szisztematikus megállapítása, ideértve a kockázatos gazdálkodók profiljának azonosítását is, és a kockázatnak való kitettség korlátozásához szükséges összes intézkedés végrehajtása;
21. „vámfelügyelet”: általában a vámhatóságok által a vámjogszabályok és indokolt esetben a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok betartásának biztosítása vagy az árukkal és azok ellátási láncával kapcsolatos kockázatok kezeléséhez való egyéb hozzájárulás céljából hozott intézkedés;
22. „vámellenőrzések”: a vámhatóságok által a vámjogszabályoknak és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak való megfelelés biztosítása vagy az árukkal és azok ellátási láncával kapcsolatos kockázatok kezeléséhez való egyéb hozzájárulás érdekében elvégzett konkrét intézkedések;
23. „véletlenszerű ellenőrzések”: a véletlenszerű mintavétel elvein alapuló vámellenőrzések egy adott sokaság tekintetében;
24. „az áru birtokosa”: az a személy, aki vagy amely az áru felett fizikai ellenőrzést gyakorol;
25. „fuvarozó”:
- a) belépés esetében az a személy, aki vagy amely az árukat az Unió vámterületére szállítja, illetve aki vagy amely az áruk beszállításáért a felelősséget viseli. Azonban:
 - i. kombinált szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely azt a szállítóeszközt üzemelteti, amely – az Unió vámterületére való beszállítását követően – saját erőből aktív szállítóeszközként továbbhalad;
 - ii. járatmegosztási vagy helybérleti megállapodás keretében történő tengeri vagy légi szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely az áruknak az Unió vámterületére történő tényleges fuvarozására vonatkozó szerződést megkötö, és a hajóraklevelet vagy a légifuvar-levelet kiállítja;
 - b) kilépés esetében az a személy, aki vagy amely az árukat az Unió vámterületéről kiszállítja, illetve aki vagy amely az áruk kiszállításáért a felelősséget viseli. Azonban:
 - i. olyan kombinált szállítás esetében, amikor az Unió vámterületéről kilépő aktív szállítóeszköz csupán szállít egy másik szállítóeszközt, amely az aktív szállítóeszköznek a rendeltetési helyére való megérkezését

követően aktív szállítóeszközként saját erőből továbbhalad, a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely azt a szállítóeszközt üzemelteti, amely miután elhagyta az Unió vámterületét és a rendeltetési helyére megérkezett, saját erőből továbbhalad;

- ii. járatmegosztási vagy helybérleti megállapodás keretében történő tengeri vagy légi szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki vagy amely az áruknak az Unió vámterületéről történő tényleges fuvarozására vonatkozó szerződést megkötö, és a hajóraklevelet vagy a légifuvarlevelet kiállítja;
- 26. „kockázatelemzés”: adatok, információk vagy dokumentumok – ideértve a személyes adatokat is – feldolgozása a lehetséges kockázatok azonosítása vagy számszerűsítése céljából, adott esetben az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁴ 3. cikkének 1. pontjában meghatározott elemzési módszerek és mesterséges intelligencia felhasználásával;
 - 27. „kockázati jelzés”: egy lehetséges kockázatra utaló jelzés, amely adatok, információk vagy dokumentumok kockázatelemzését végző automatizált adatfeldolgozási műveleteken alapul;
 - 28. „a kockázatelemzés eredménye”: jelzés esetében annak megállapítása automatikus eljárás vagy a kockázati jelzés ember általi további értékelése alapján, hogy egy adott kockázat fennáll-e vagy sem;
 - 29. „ellenőrzési ajánlás”: a vámhatóság vagy az uniós vámhatóság véleménye arról, hogy végre kell-e hajtani, és ha igen, mikor, hol és melyik vámhatóságnak kell elvégeznie a vámellenőrzést, ideértve a vámellenőrzéstől eltérő lehetséges további intézkedések azonosítását is;
 - 30. „ellenőrzési döntés”: az az egyedi aktus, amellyel a vámhatóságok döntenek arról, hogy egy ellenőrzést el kell-e végezni, vagy sem;
 - 31. „az ellenőrzés eredménye”: az ellenőrzés előzetes és végső megállapításai, ideértve adott esetben a megjelölt további intézkedést is, valamint adott esetben a megállapításokban vagy az intézkedésben érintett illetékes hatóságokat is;
 - 32. „közös kiemelt ellenőrzési terület”: konkrét vámeljárássok, árutípusok, útvonalak, fuvarozási módok vagy gazdálkodók, amelyeket abból a célból választottak ki, hogy egy bizonyos időszakban fokozott szintű kockázatelemzés, kockázatsökkentő intézkedések és vámellenőrzések tárgyát képezzék, a vámhatóságok által általában elvégzett egyéb ellenőrzések sérelme nélkül;
 - 33. „közös kockázati kritériumok és standardok”: a kockázati területre vonatkozó kockázatelemzés paraméterei és a kritériumok gyakorlati alkalmazására vonatkozó, kapcsolódó standardok;
 - 34. „felügyeleti stratégia”: egy adott kockázat kezelésére vonatkozó megközelítés, amelynek célja, hogy arányos és hatékony módon egyensúlyt teremtsen az operatív vámfelügyeleti erőfeszítések és a kockázatsökkentő intézkedések között az ellátási lánc egészében;

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../20... rendelete a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok (a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály) megállapításáról és egyes uniós jogalkotási aktusok módosításáról [COM(2021) 206 final] [(2021/0106(COD))].

35. „szállítmány”: egy feladó által egy címzettnek ugyanazon szállítóeszközzel – ideértve a multimodális szállítást is – és ugyanazon szállítási szerződés keretében továbbított, ugyanazon területről vagy harmadik országból érkező, ugyanolyan típusú, osztályú vagy azonos leírással rendelkező, vagy egybecsomagolt áruk;
36. „vámjogi státus”: az áruk uniós vagy nem uniós státusa;
37. „uniós áruk”: azok az áruk, amelyek a következő kategóriák valamelyikébe tartoznak:
- a) teljes egészében az Unió vámterületén létrejött vagy előállított áruk, amelyek nem tartalmaznak harmadik országból behozott árukat;
 - b) harmadik országból az Unió vámterületére beszállított és szabad forgalomba bocsátott áruk;
 - c) az Unió vámterületén belül kizárólag a b) pontban említett árukból vagy az a) és a b) pontban említett árukból előállított vagy termelt áruk;
38. „nem uniós áruk”: a 46. pontban említett áruktól eltérő vagy uniós vámjogi státusukat elvesztett áruk;
39. „áru átengedése”: a vámhatóságok vagy a nevükben eljáró más személyek azon intézkedése, amellyel az árut rendelkezésre bocsátják azon vámeljárás céljaira, amely alá az adott árut kívánják vonni;
40. „belépési gyűjtő árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon, a megadott határidőn belül értesíti a vámhatóságokat az áruknak az Unió vámterületére való beszállításáról;
41. „kilépési gyűjtő árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon, a megadott határidőn belül értesíti a vámhatóságokat az áruknak az Unió vámterületéről való kiszállításáról;
42. „átmeneti megőrzési árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi, hogy az áruk átmeneti megőrzésben vannak;
43. „vám-árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az árut egy adott vámeljárás alá kívánja vonni, adott esetben jelezve bármely alkalmazandó különleges rendelkezést;
44. „nyilatkozattevő”: az a személy, aki vagy amely saját nevében vám-árunyilatkozatot, átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, belépési gyűjtő árunyilatkozatot, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot, újrakiviteli árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést nyújt be, vagy az a személy, akinek vagy amelynek a nevében ilyen árunyilatkozatot vagy értesítést nyújtanak be;
45. „újrakiviteli árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az Unió vámterületéről nem uniós árukat kíván kiszállítani a vámszabad területi eljárás hatálya alatt vagy átmeneti megőrzésben lévő áruk kivételével;
46. „újrakiviteli értesítés”: azon okmány, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy valamely vámszabad területi eljárás hatálya alá tartozó vagy átmeneti megőrzésben lévő nem uniós árut kíván kiszállítani az Unió vámterületéről;

47. „harmadik országból importált áruk távértékesítése”: a 2006/112/EK irányelv 14. cikke (4) bekezdésének 2. pontjában meghatározottak szerint harmadik országokból vagy harmadik területekről importált áruk távértékesítése;
48. „gyártó”:
- a) a termék gyártója az adott termékre vonatkozó egyéb jogszabályok szerint; vagy
 - b) a termelő az EUMSZ 38. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mezőgazdasági termékek, illetve nyersanyagok esetében; vagy
 - c) az a) és a b) pontban említett gyártó vagy termelő hiányában az a természetes vagy jogi személy, illetve személyegyesülés, aki vagy amely a terméket gyártotta vagy gyártatta, és a terméket saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza;
49. „termékbeszállító”: az ellátási láncban részt vevő természetes vagy jogi személy, illetve személyegyesülés, aki vagy amely a termék egy részének vagy egészének gyártását gyártóként vagy bármilyen egyéb módon végzi;
50. „átmeneti megőrzés”: a nem uniós áruk azon helyzete, amikor azokat az Unió vámterületére történő megérkezésük fuvarozó általi bejelentése és vámeljárás alá vonásuk közötti időszakban vámfelügyelet alatt ideiglenesen tárolják;
51. „feldolgozott termékek”: azok a feldolgozási eljárás alá vont áruk, amelyeken feldolgozási műveleteket végeztek;
52. „feldolgozási műveletek”: a következők valamelyikét jelentik:
- a) az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést vagy az áru más áruhoz történő hozzáillesztését is;
 - b) az áru feldolgozása;
 - c) az áru megsemmisítése;
 - d) az áru javítása, ideértve az áru felújítását és helyreállítását is;
 - e) olyan áru felhasználása, amely nem található meg a feldolgozott termékekben, de lehetővé teszi vagy megkönnyíti ilyen termékek előállítását, még akkor is, ha a folyamat során teljesen vagy részben elhasználódik (gyártási segédanyagok);
53. „az árutovábbítási eljárás jogosultja”: az a személy, aki vagy amely az árutovábbítási árnyilatkozatot benyújtja, illetve aki vagy amely az áruknak az említett eljárás alá vonásához szükséges információkat szolgáltatja, illetve akinek vagy amelynek a nevében a nyilatkozatot benyújtják vagy az információkat szolgáltatják;
54. „elszámolási kulcs”: egy adott mennyiségű, feldolgozási eljárás alá vont áru feldolgozásából előállított feldolgozott termékek mennyisége vagy százaléka;
55. „harmadik ország”: az Unió vámterületén kívül fekvő ország vagy terület;
56. „távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánás”: a 2658/87/EGK rendelet 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében, valamint I. melléklete első része II. szakaszának G. pontjában meghatározott, távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánás;

57. „vám tartozás”: valamely személynek a hatályban lévő vámjogszabályok alapján az adott áruval vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére való kötelezettsége;
58. „adós”: a vám tartozás megfizetéséért felelős bármely személy;
59. „behozatali vám”: az áru behozatalakor fizetendő vám;
60. „kiviteli vám”: az áru kivitelekor fizetendő vám;
61. „vissza fizetés”: a már megfizetett behozatali vagy kiviteli vám összegének visszatérítése;
62. „elengedés”: a még meg nem fizetett behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó kötelezettség alóli mentesítés;
63. „vételi jutalék”: az a díj, amelyet az importőr azért fizet az ügynökének, mert képviseli őt az értékelendő áru vétele során;
64. „válság”: olyan esemény vagy helyzet, amely hirtelen veszélyezteti a polgárok, a gazdálkodók, valamint a vámhatóságok által alkalmazott személyzet biztonságát, védelmét, egészségét és életét, továbbá sürgős intézkedéseket tesz szükségessé az áruk beléptetése, kiléptetése vagy továbbítása tekintetében.

3. fejezet

A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS ELVEK

6. cikk

Kérelem alapján hozott határozatok

- (1) Ha valamely személy kérelmez egy, a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozatot, e személynek minden, az illetékes vámhatóságok által kért, a határozathozatalhoz szükséges információt meg kell adnia.

A vámjogszabályokban meghatározott feltételeknek megfelelően a határozatot kérelmezheti több személy is, és az vonatkozhat több személyre is.

Eltérő rendelkezés hiányában az illetékes vámhatóság a kérelmező letelepedési helye szerint illetékes vámhatóság.

- (2) A vámhatóságok késedelem nélkül és legkésőbb a határozat iránti kérelem kézhezvételét követő 30 naptári napon belül ellenőrzik, hogy teljesülnek-e a kérelem befogadásának feltételei.

Ha a vámhatóságok azt állapítják meg, hogy a kérelem tartalmazza mindazokat az információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a határozatot meghozzák, az első albekezdésben meghatározott határidőn belül közlik a kérelmezővel, hogy a kérelmet befogadták.

Ha a vámhatóságok azt állapítják meg, hogy a kérelem nem tartalmazza az összes szükséges információt, észszerű határidőn belül, amely nem haladja meg a 30 naptári napot, felkéri a kérelmezőt, hogy adja meg a szükséges kiegészítő információkat. A vámhatóságoknak, még abban az esetben is, ha további információkat kértek a

kérelmezőtől, el kell dönteniük, hogy a kérelem hiánytalan és elfogadható-e, vagy hiányos, és az első kérelem benyújtásától számított legfeljebb 60 naptári napon belül el kell utasítani. Ha a vámhatóságok az említett határidőn belül nem tájékoztatják kifejezetten a kérelmezőt arról, hogy a kérelmet elfogadták-e, a kérelmet a 60 naptári nap elteltével elfogadottnak kell tekinteni.

- (3) Eltérő rendelkezés hiányában az illetékes vámhatóság az (1) bekezdésben említett határozatot legkésőbb a kérelem befogadásától számított 120 naptári napon belül meghozza, és erről a kérelmezőt késedelem nélkül értesíti.

Amennyiben a vámhatóságok a határozathozatal határidejét nem tudják betartani, a vonatkozó határidő lejárta előtt erről értesítik a kérelmezőt, megjelölve a határidő túllépésének indokait, és feltüntetve azt a további időtartamot, amelyet a határozathozatalhoz szükségesnek tartanak. Eltérő rendelkezés hiányában ez a további időtartam nem haladhatja meg a 30 naptári napot.

A második albekezdés sérelme nélkül, a vámhatóságok a határozat meghozatalára a vámjogszabályokban megállapított határidőt meghosszabbíthatják, amennyiben a kérelmező a kedvező határozat meghozatalához szükséges feltételeknek és kritériumoknak való megfelelést célzó kiigazítások megtétele érdekében ezt kérelmezi. A kiigazításokról és a megtételükhöz szükséges további időtartamról tájékoztatni kell a vámhatóságot, amely határoz a meghosszabbításról.

Amennyiben a vámhatóságok az első, a második és a harmadik albekezdésben megállapított határidőn belül nem hoznak határozatot, a kérelmező a kérelmet elutasítottként tekintheti, és fellebbezhet az ilyen elutasító határozat ellen. A kérelmező továbbá tájékoztathatja az uniós vámhatóságot arról, hogy a vámhatóságok nem hoztak határozatot a vonatkozó határidőn belül.

- (4) A határozatban vagy a vámjogszabályokban előírt eltérő rendelkezés hiányában a határozat attól a naptól kezdve hatályos, amelyen a kérelmező azt megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta. A 17. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetek kivételével az elfogadott határozatok a vámhatóságok által attól a naptól végrehajthatók.
- (5) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a határozat időbeli korlátozás nélkül érvényes.
- (6) Egy olyan határozat meghozatala előtt, amely hátrányosan érintené a kérelmezőt, a vámhatóságoknak közölniük kell a határozatuk alapjául használni kívánt okokat a kérelmezővel, akinek vagy amelynek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezze álláspontját egy attól a naptól számított, meghatározott időtartamon belül, amelyen a közlést megkapta vagy úgy tekintendő, hogy megkapta (meghallgatáshoz való jog). Ezen időtartam lejártát követően a kérelmezőt megfelelő formában értesíteni kell a határozatról.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a következő esetek egyikében sem:

- a) amennyiben az a 13. cikk (1) bekezdésében említett, kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatra vonatkozik;
- b) a vámkontingensből való részesedés megtagadása esetén, amennyiben az adott vámkontingens kerete a 145. cikk (4) bekezdésének első albekezdése értelmében kimerült;

- c) amennyiben az Unió és lakói biztonságára és védelmére, az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy a fogyasztókra jelentett veszély jellege vagy szintje úgy kívánja;
 - d) amennyiben a határozat célja egy olyan másik határozat végrehajtásának biztosítása, amellyel kapcsolatban a kérelmező lehetőséget kapott álláspontjának kifejtésére, az érintett tagállam jogának sérelme nélkül;
 - e) amennyiben csalás elleni küzdelem céljából indított vizsgálatot sértene;
 - f) egyéb meghatározott esetekben.
- (7) A kérelmezőt hátrányosan érintő határozatban meg kell jelölni az alapjául szolgáló okokat és utalni kell a [16.](#) cikkben meghatározott jogorvoslati jogra.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, az illetékes vámhivatal kijelölésére vonatkozó kivételek;
 - b) az e cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem befogadására vonatkozó feltételek;
 - c) azok az esetek, amikor egy konkrét határozat meghozatalára vonatkozó határidő – beleértve a határidő esetleges meghosszabbítását is – eltér az e cikk (3) bekezdésében említett határidőktől;
 - d) az e cikk (4) bekezdésében említett esetek, ha a határozat nem attól a naptól kezdve hatályos, amelyen a kérelmező azt megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta;
 - e) az e cikk (5) bekezdésében említett azon esetek, amikor a határozat nem időbeli korlátozás nélkül érvényes;
 - f) az e cikk (6) bekezdésének első albekezdésében említett időtartam;
 - g) az e cikk (6) bekezdése második albekezdésének f) pontjában említett meghatározott esetek.
- (9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárást:
- a) a határozat iránti kérelemnek az (1) és a (2) bekezdés szerinti benyújtása és befogadása;
 - b) az e cikkben említett határozat meghozatala, ideértve adott esetben a meghallgatáshoz való joggal és az érintett tagállamokkal való konzultációval kapcsolatos eljárást is.

E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

7. cikk

A kérelemre hozott határozatok kezelése

- (1) A határozat jogosultjának teljesítenie kell a határozatból eredő kötelezettségeit.

- (2) A határozat jogosultjának folyamatosan nyomon kell követnie a határozatokból eredő feltételek és kritériumok teljesülését, valamint a kötelezettségek teljesítését, és adott esetben a jogellenes vagy szabálytalan ügyletek megelőzésére, felderítésére és kijavítására képes belső ellenőrzési rendszert kell létrehoznia.
- (3) A határozat jogosultja köteles haladéktalanul értesíteni a vámhatóságot a határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a szóban forgó határozat fenntartását vagy tartalmát.
- (4) A vámhatóságoknak rendszeresen nyomon kell követniük, hogy a határozat jogosultja továbbra is teljesíti-e a vonatkozó kritériumokat és kötelezettségeket, különös tekintettel arra, hogy a határozat jogosultja képes-e megfelelő belső ellenőrzések révén megelőzni és orvosolni a hibákat, illetve reagálni azokra. E nyomonkövetési tevékenység alapján a vámhatóságoknak adott esetben értékelniük kell a határozat jogosultjának kockázati profilját. Amennyiben a határozat jogosultja három évnél rövidebb ideje az Unió vámterületén letelepedett személy, a vámhatóságoknak a jogosultat a határozat meghozatalát követő első évben szoros nyomon követés alatt kell tartaniuk.
- (5) A vámhatóságok kötelesek tájékoztatni az uniós vámhatóságot a kérelem alapján hozott határozatokról és a (4) bekezdéssel összhangban végzett valamennyi nyomonkövetési tevékenységről. Az uniós vámhatóság ezeket az információkat kockázatkezelési célból figyelembe veszi.
- (6) A vámhatóságoknak a 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig rögzíteniük kell határozataikat a tagállamok és a Bizottság által kifejlesztett, információcserére szolgáló, meglévő elektronikus rendszerekben. A tagállamok és a Bizottság e rendszerekben hozzáférhetnek az említett határozatokhoz és az azok alapjául szolgáló információkhoz.
- (7) A más tárgykörökre vonatkozó olyan rendelkezések sérelme nélkül, amelyek meghatározzák azokat az eseteket, amikor a határozatok érvénytelenek vagy semmisek, a határozatot hozó vámhatóságok bármikor megsemmisíthetik, visszavonhatják vagy módosíthatják a határozatot, amennyiben az nem felel meg a vámjogszabályoknak. A vámhatóságoknak tájékoztatniuk kell az uniós vámhatóságot a vámhatósági határozatok ilyen megsemmisítéséről, visszavonásáról és módosításáról.
- (8) Meghatározott esetekben a vámhatóságok elvégzik az alábbiakat:
- a) újraértékelnek egy adott határozatot;
 - b) felfüggesztik azokat a határozatokat, amelyek nem megsemmisítendő, visszavonandó vagy módosítandó.
- (9) A határozat meghozatalában illetékes vámhatóság a határozat megsemmisítése, visszavonása vagy módosítása helyett a következő esetekben felfüggeszti a határozatot:
- a) ha lehetségesnek tartja, hogy elegendő ok van a határozat megsemmisítésére, visszavonására vagy módosítására, de nem rendelkezik minden olyan elemmel, amely alapján határozhatna a megsemmisítésről, visszavonásról vagy módosításról;
 - b) ha úgy ítéli meg, hogy a határozat feltételei nem teljesülnek vagy a határozat jogosultja nem teljesíti a határozatból eredő kötelezettségeit, és indokoltnak

tartja, hogy a határozat jogosultja időt kapjon a feltételek teljesüléséhez vagy a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges intézkedések megtételére;

- c) ha a felfüggesztést a határozat jogosultja kéri azért, mert ideiglenesen nem képes teljesíteni a határozat feltételeit vagy a határozatból eredő kötelezettségeit.

Az (1) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott esetekben a határozat jogosultja köteles értesíteni a határozat meghozatalában illetékes vámhatóságot azokról az intézkedésekről, amelyeket a feltételek teljesülése vagy a kötelezettségek teljesítése érdekében meg fog tenni, valamint ezen intézkedések időigényéről.

- (10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
 - a) a határozatok e cikk (2)–(4) bekezdésében említett nyomon követésére vonatkozó részletes szabályok;
 - b) az e cikk (8) bekezdésében említett meghatározott esetek és a határozatok újraértékelésére vonatkozó szabályok.

8. cikk

A határozatok egész Unióra szóló érvényessége

Azon esetek kivételével, amikor a határozat rendelkezik arról, hogy a hatálya egy vagy több tagállamra korlátozódik, a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok érvényessége az Unió vámterületének egészére kiterjed.

9. cikk

A kedvező határozatok megsemmisítése

- (1) A vámhatóságoknak meg kell semmisíteniük a határozat jogosultja számára kedvező határozatot, ha az összes alábbi feltétel teljesül:
 - a) a határozatot helytelen vagy hiányos információ alapján hozták meg;
 - b) a határozat jogosultja tudta, vagy észszerűen tudnia kellett volna, hogy az információ helytelen vagy hiányos volt;
 - c) ha az információ helyes és teljes körű lett volna, a határozat más lett volna.
- (2) A határozat jogosultját értesíteni kell a határozat megsemmisítéséről.
- (3) A megsemmisítés attól a naptól kezdve lép hatályba, amelyen az eredeti határozat hatályba lépett, kivéve, ha a vámjogszabályoknak megfelelően erről a határozatban másképp rendelkeznek.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a kedvező határozatok megsemmisítésére vonatkozó szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

10. cikk

A kedvező határozatok visszavonása és módosítása

- (1) A [9.](#) cikkben említettektől eltérő esetekben a kedvező határozatot vissza kell vonni vagy módosítani kell:
- a) ha a határozat kiadására vonatkozó feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy már nem teljesül; vagy
 - b) a határozat jogosultjának kérelmére.
- (2) Eltérő rendelkezés hiányában a több személynek címzett kedvező határozat csak annak a személynek a tekintetében vonható vissza, aki vagy amely a határozatban foglalt kötelezettséget nem teljesíti.
- (3) A határozat jogosultját értesíteni kell a határozat visszavonásáról vagy módosításáról.
- (4) A 6. cikk [\(4\)](#) bekezdését alkalmazni kell a határozat visszavonására vagy módosítására.
- Kivételes esetekben azonban, ha a határozat jogosultjának jogos érdekei úgy kívánják, a vámhatóságok a visszavonás vagy módosítás hatálybalépésének napját legfeljebb egy évvel későbbi időpontra is tehetik. Ezt az időpontot a visszavonó vagy módosító határozatban fel kell tüntetni.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) a (2) bekezdésben említett azon esetek, amelyekben a több személynek címzett kedvező határozatot vissza lehet vonni a határozatból eredő kötelezettségek teljesítését elmulasztó személytől eltérő személyek tekintetében is;
 - b) azon rendkívüli esetek, amelyekben a vámhatóságok a (4) bekezdés második albekezdésének megfelelően megváltoztathatják azt az időpontot, amikor a visszavonás vagy a módosítás hatályba lép.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a kedvező határozatok visszavonására vagy módosítására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

11. cikk

Előzetes kérelem nélkül hozott határozatok

Azon esetek kivételével, amikor a vámhatóság igazságügyi hatóságként jár el, a 6. cikk [\(4\)](#), [\(5\)](#), [\(6\)](#) és [\(7\)](#) bekezdése, a 7. cikk [\(7\)](#) bekezdése, valamint a [8.](#), a [9.](#) és a [10.](#) cikk vonatkozik azokra a határozatokra is, amelyeket a vámhatóságok az érintett személy előzetes kérelme nélkül hoztak.

12. cikk

A vámeljárással vagy átmeneti megőrzés alá vont árukra vonatkozó határozatokra alkalmazandó korlátozások

A kedvező határozat visszavonása, módosítása vagy felfüggesztése nem érinti azokat az árukat, amelyeket a visszavonás, módosítás vagy felfüggesztés hatálybalépésének időpontjában a visszavont, módosított vagy felfüggesztett határozat alapján már vámeljárással

vagy átmeneti megőrzés alá vontak és még az említett vámeljárás alatt állnak, vagy átmeneti megőrzésben vannak, kivéve, ha az érintett személy azt kéri.

2. SZAKASZ

KÖTELEZŐ ÉRVÉNYŰ FELVILÁGOSÍTÁS

13. cikk

A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok

- (1) A vámhatóságoknak kérelemre kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozatokat (KTF-határozatok), kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozatokat (KSZF-határozatok) és kötelező érvényű értékmegállapítási felvilágosításra vonatkozó határozatokat (KÉF-határozatok) kell hozniuk.

Az ilyen kérelem nem fogadható be az alábbi esetekben:

- a) ha a kérelmet valamely határozat jogosultja vagy az érdekében eljáró személy ugyanabban a vámhivatalban vagy egy másikban a következőkkel kapcsolatban nyújtja vagy nyújtotta be:
 - i. KTF-határozatok esetében azonos áruval kapcsolatban;
 - ii. KSZF-határozatok esetében azonos áruval kapcsolatban és a származás megszerzését meghatározó azonos körülmények között;
 - iii. KÉF-határozatok esetében a vámértéket meghatározó azonos körülmények között lévő áruval kapcsolatban;
 - b) ha a kérelem nem kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozat tervezett felhasználására vagy valamely vámeljárás tervezett alkalmazására vonatkozik.
- (2) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok csak az áruk tarifális besorolása, illetve származásuk vagy vámértékük megállapítása tekintetében kötelező érvényűek az alábbiakat illetően:
- a) a vámhatóságokat a határozat jogosultjával szemben csak az olyan áruk tekintetében kötelezik, amelyekre nézve a vámalakiságokat a határozat hatálybalépésének napját követően végezték el;
 - b) a határozat jogosultját a vámhatóságokkal szemben e határozatok csak attól a naptól kötelezik, amelyen a határozatról az értesítést megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.
- (3) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok a hatálybalépésük napjától számítva három évig érvényesek.
- (4) A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatoknak egy bizonyos vámeljárás keretében való alkalmazásához a határozat jogosultjának be kell tudnia bizonyítani, hogy:
- a) KTF-határozat esetében az érintett áruk minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak;
 - b) KSZF-határozat esetében az érintett áruk és a származás megszerzését meghatározó körülmények minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak és körülményeknek;

- c) KÉF-határozat esetében az érintett áruk vámértékét meghatározó körülmények minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt körülményeknek.

14. cikk

A kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok kezelése

- (1) A KTF-határozat a 13. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti, ha már nem felel meg a jogszabályoknak az alábbiak következtében:
- a) a 145. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett nomenklatúrák módosításának elfogadása;
 - b) a 146. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések elfogadása.
- Ilyen esetekben a KTF-határozat az ilyen módosítás vagy intézkedés alkalmazásának kezdőnapjától kezdődő hatállyal veszti érvényét.
- (2) A KSZF-határozat az alábbi esetekben veszti érvényét a 13. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt:
- a) amennyiben jogilag kötelező erejű uniós jogi aktus elfogadására kerül sor vagy az Unió olyan megállapodást köt, amely az Unióban alkalmazandóvá válik, és a KSZF-határozat már nem felel meg az ezáltal meghatározott jogszabályoknak – az említett jogi aktus vagy megállapodás alkalmazásának kezdőnapjától;
 - b) amennyiben a KSZF-határozat már nem egyeztethető össze a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által létrehozott, a származási szabályokról szóló megállapodással vagy az áruk származásának meghatározására vonatkozó olyan tanácsadói véleményekkel, tájékoztatással, tanácsadással és hasonló aktusokkal, amelyek biztosítják az említett megállapodás értelmezésének és alkalmazásának egységességét – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételük időpontjától.
- (3) A KÉF-határozat az alábbi esetekben veszti érvényét a 13. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt:
- a) amennyiben olyan jogilag kötelező erejű uniós jogi aktus kerül elfogadásra, amelynek a KÉF-határozat nem felel meg – az említett jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától;
 - b) amennyiben a KÉF-határozat már nem egyeztethető össze az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkével vagy az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló 1994. évi megállapodással (a WTO vámérték-megállapítási egyezménye), illetve az említett megállapodás értelmezése céljából a Vámérték-megállapítási Bizottság által elfogadott határozatokkal – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététel időpontjától.
- (4) A kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok visszamenőleges hatállyal nem veszítik érvényüket.
- (5) A 7. cikk (7) bekezdésétől és a 9. cikktől eltérve a vámhatóságoknak csak abban az esetben kell megsemmisíteniük a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatokat, ha azok a kérelmezőktől kapott pontatlan vagy hiányos információk alapján alapulnak.

- (6) A vámhatóságoknak a 7. cikk [\(7\)](#) bekezdésének és a [10.](#) cikknek megfelelően kell visszavonniuk a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatokat. Mindazonáltal, ha a határozat jogosultja kérelmezi, az nem kerül visszavonásra.
- (7) A kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatokat nem lehet módosítani.
- (8) A vámhatóságoknak vissza kell vonniuk a KTF-határozatokat, ha azok már nem egyeztethetők össze a 145. cikk (2) bekezdésének [a\)](#) és [b\)](#) pontjában említett nomenklatúrák bármelyikének értelmezésével, az alábbiak közül bármelyik következtében:
- a) a 2658/87/EGK rendelet 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának második franciabekezdésében említett magyarázó megjegyzések, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételük időpontjától kezdődő hatállyal;
 - b) az Európai Unió Bíróságának valamely ítélete, az ítélet rendelkező részének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől kezdődő hatállyal;
 - c) a Vámegyháttműködési Tanács létrehozásáról szóló, 1950. december 15-én, Brüsszelben kelt egyezmény által felállított szervezet keretében elfogadott, a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer Nomenklatúrájához fűzött magyarázatok módosítása, vagy valamely besorolási döntés vagy vélemény, a Bizottság közleményének az *Európai Unió Hivatalos Lapja C* sorozatában való közzétételének időpontjától kezdődő hatállyal.
- (9) A KSZF- és KÉF-határozatokat vissza kell vonni, ha azok már nem egyeztethetők össze az Európai Unió Bíróságának valamely ítéletével, az ítélet rendelkező részének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől kezdődő hatállyal.
- (10) Ha egy kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozat az (1) bekezdés b) pontjának, illetve a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően érvényét veszti, vagy ha azt a (6), a (8) vagy a (9) bekezdésnek megfelelően visszavonják, a határozat továbbra is felhasználható az adott határozat alapján és érvényességének megszűnése vagy visszavonása előtt kötött, kötelező érvényű szerződések tekintetében. Ez a további felhasználhatóság nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor a KSZF-határozatot kivinni kívánt áruk tekintetében hozták.

Az első albekezdésben említett további felhasználhatóság nem haladhatja meg az attól a naptól számított hat hónapot, amelyen a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozat érvényességét veszti vagy visszavonásra kerül. A 146. cikk [\(4\)](#) bekezdésében, a 151. cikkben vagy a 158. cikkben említett intézkedés azonban kizárhatja a további felhasználhatóságot, vagy rövidebb időtartamot állapíthat meg. Olyan termékek esetében azonban, amelyekhez behozatali vagy kiviteli igazolást nyújtottak be a vámalakiságok elvégzésekor, a hat hónapos időtartam helyébe az igazolás érvényességi ideje lép.

A kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok további felhasználhatóságának igénybevétele érdekében az érintett határozat jogosultjának kérelmet kell benyújtania a határozatot meghozó vámhatósághoz az azon időponttól számított 30 napon belül, amikor a határozat érvényessége megszűnik, illetve amikor a határozat visszavonásra kerül, és a kérelemben fel kell tüntetnie azokat a mennyiségeket, amelyekre a további felhasználhatóságot kérelmezi, valamint azt a tagállamot vagy tagállamokat, amelyben vagy amelyekben a további felhasználhatóság időtartama alatt az áruk vámkezelése meg fog történni. A vámhatóságnak határozatot kell hoznia a további felhasználhatóságról és erről haladéktalanul értesítenie kell a határozat jogosultját, mégpedig legkésőbb 30 nappal

azt az időpontot követően, amelyben a határozat meghozatalához számára szükséges minden információt kézhez kap.

- (11) A Bizottság értesíti a vámhatóságokat, amennyiben:
- a) felfüggeszti az olyan árukra vonatkozó kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok meghozatalát, amelyek esetében a helyes és egységes tarifális besorolás, illetve a származás vagy a vámérték helyes megállapítása nem biztosított; vagy
 - b) visszavonja az a) pontban említett felfüggesztést.
- (12) A Bizottság határozatot hozhat, amelyben felkéri a tagállamokat, hogy vonjanak vissza KTF-, KSZF- vagy KÉF-határozatokat az áruk helyes és egységes tarifális besorolásának, illetve a származás vagy a vámérték helyes megállapításának biztosítása érdekében. Ilyen határozat elfogadása előtt a Bizottságnak közölnie kell a határozata alapjául használni kívánt okokat a KTF-, KSZF- vagy KÉF-határozat jogosultjával, akinek, illetve amelynek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezze álláspontját egy attól a naptól számított, meghatározott időtartamon belül, amelyen a közlést megkapta vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.
- (13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (12) bekezdésében említett határozatok meghozatalára vonatkozó szabályok meghatározása révén történő kiegészítése céljából, különös tekintettel az érintett személyeknek a Bizottság által meghozandó határozat alapjául szolgáló indokokról való tájékoztatására, valamint arra a határidőre, amelyen belül az említett személyek kifejezhetik álláspontjukat.
- (14) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:
- a) kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozat felhasználása azt követően, hogy az érvényességét veszítette vagy visszavonásra került, a (10) bekezdésnek megfelelően;
 - b) a vámhatóságok Bizottság általi értesítése a (11) bekezdés a) és b) pontjában foglaltaknak megfelelően.
- E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (15) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja azokat a határozatokat, amelyekben felkéri a tagállamokat a (12) bekezdésben említett határozatok visszavonására. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. SZAKASZ

JOGORVOSLAT

15. cikk

Igazságügyi hatóság által hozott határozatok

A [16.](#) és a [17.](#) cikk nem alkalmazható azokra a jogorvoslat iránti kérelmekre, amelyeket az igazságügyi hatóság vagy az igazságügyi hatósággént eljáró vámhatóságok által hozott, a

vámjogsabályok alkalmazására vonatkozó határozat megsemmisítése, visszavonása vagy módosítása céljából nyújtanak be.

16. cikk

Jogorvoslati jog

- (1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogsabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti.

Bármely személy, aki vagy amely a vámhatóságtól egy határozat meghozatalát kérte, és kérelmére a határozatot nem kapta meg a 6. cikk (3) bekezdésében említett határidőn belül, szintén jogosult a jogorvoslati jog gyakorlására.
- (2) A jogorvoslati jog legalább két lépésben gyakorolható:
 - a) első lépésben a tagállamok által erre a célra kijelölt vámhatóság, illetve igazságügyi hatóság vagy más szerv előtt;
 - b) ezt követően valamely olyan, magasabb szintű független szerv előtt, amely lehet igazságügyi hatóság vagy ezzel egyenértékű szakosodott szerv, a tagállamokban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően.
- (3) A jogorvoslatot abban a tagállamban kell benyújtani, ahol a határozatot hozták vagy annak meghozatalát kérték.
- (4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.

17. cikk

A végrehajtás felfüggesztése

- (1) A jogorvoslat benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.
- (2) A vámhatóságok azonban teljes egészében vagy részben felfüggesztik az adott határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezhetik, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogsabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.
- (3) A (2) bekezdésben említett esetekben, amelyekben a vitatott határozat hatására behozatali- vagy kivitelivám-fizetési kötelezettség merül fel, a határozat végrehajtásának felfüggesztését biztosíték nyújtásához kell kötni, kivéve, ha dokumentált értékelés alapján megállapítást nyer, hogy az ilyen biztosíték az adósnak valószínűleg súlyos gazdasági nehézségeket okozna.

4. SZAKASZ

DÍJAK ÉS KÖLTSÉGEK

18. cikk

A díjak és költségek tilalma

- (1) A vámhatóságok nem számítanak fel díjat a vámellenőrzés elvégzéséért vagy a vámjogsabályok bármely más alkalmazásáért, ha ez az illetékes vámhivatal hivatalos nyitvatartási idejében történik.

- (2) A vámhatóságok meghatározott szolgáltatások nyújtása esetén díjat számíthatnak fel vagy megtéríthetik a költségeket, különösen a következők tekintetében:
- a) vámtisztviselők jelenléte kérésre a hivatalos munkaidőn kívül, illetve a vámhivatali helyiségektől vagy területektől eltérő helyen;
 - b) elemzések vagy szakértői jelentések az árukról, valamint az árunak a kérelmezőhöz történő visszaküldéséhez szükséges postaköltség, különösen a [13.](#) cikk alapján hozott határozatokkal vagy a [39.](#) cikknek megfelelő információnyújtással összefüggésben;
 - c) az áruk vizsgálata vagy azokból történő mintavétel megerősítési célokra, vagy az áruk megsemmisítése, amikor a vámtisztviselők alkalmazásán kívüli költségek is keletkeznek;
 - d) kivételes ellenőrzési intézkedések, amikor ezek az áru jellege vagy valamely lehetséges kockázat miatt szükségesek.

II. cím

A SZEMÉLYEK VÁMJOGSZABÁLYOK SZERINTI KÖTELEZETTSÉGEI ÉS JOGAI

1. fejezet

Nyilvántartásba vétel

19. cikk

Nyilvántartásba vétel

- (1) Az Unió vámterületén letelepedett gazdálkodóknak a letelepedési helyük szerint illetékes vámhatóságnál nyilvántartásba kell vetetniük magukat a gazdálkodók nyilvántartási és azonosító számának (EORI-szám) beszerzése céljából. A nyilvántartásba vételnek lehetőség szerint magában kell foglalnia a gazdálkodónak a 910/2014/EU rendeletben említett nemzeti elektronikus azonosítási rendszerekben való elektronikus azonosítását is.
- (2) A nyilvántartásba vett gazdálkodóknak tájékoztatniuk kell a vámhatóságokat a nyilvántartási adataikban bekövetkezett minden változásról, különösen, ha ez a letelepedési helyük megváltoztatásával jár.
- (3) Meghatározott esetekben az Unió vámterületén nem letelepedett gazdálkodóknak nyilvántartásba kell vetetniük magukat annál a vámhatóságnál, amely azért a helyért felelős, ahol első alkalommal nyújtanak be árunyilatkozatot vagy határozat iránti kérelmet.
- (4) A gazdálkodónak nem minősülő személyek eltérő rendelkezés hiányában nem kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a vámhatóságoknál.

Azon esetekben, amikor az első albekezdésben említett személyek kötelesek nyilvántartásba vetetniük magukat, a következők alkalmazandók:

- a) amennyiben az Unió vámterületén letelepedett személyek, a letelepedési helyükért felelős vámhatóságnál kell nyilvántartásba vetetniük magukat;
- b) amennyiben nem az Unió vámterületén letelepedett személyek, annál a vámhatóságnál kell nyilvántartásba vetetniük magukat, amely azért a helyért

felelős, ahol első alkalommal nyújtanak be árunyilatkozatot vagy határozat iránti kérelmet.

- (5) Meghatározott esetekben a vámhatóságok érvénytelenítik a nyilvántartásba vételt.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba vételre vonatkozó minimális adatszolgáltatási követelmények;
 - b) a (3) bekezdésben említett meghatározott esetek;
 - c) a (4) bekezdés első albekezdésében említett azon esetek, amikor a gazdálkodónak nem minősülő személyek kötelesek a vámhatóságokkal nyilvántartásba vetetni magukat;
 - d) az (5) bekezdésben említett meghatározott esetek, amikor a vámhatóságok érvénytelenítenek valamely nyilvántartásba vételt;
 - e) a nyilvántartásba vételért felelős vámhatóság.
- (7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az (1) bekezdésben említett, a nyilvántartásba vételért felelős vámhatóságot. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. fejezet

Importőr és vélelmezett importőr

20. cikk

Importőrök

- (1) Az importőrnek a következő kötelezettségeket kell teljesítenie:
- a) minden olyan információ megadása, megőrzése és vámhatóságok rendelkezésére bocsátása haladéktalanul az adott információ rendelkezésre állásakor, de mindenképpen az áruk átengedését megelőzően, amely szükséges a tárolással vagy azon vámeljárással kapcsolatban, amely alá az árut a [88.](#), a [118.](#), a [132.](#) és a [135.](#) cikkel összhangban vonni kívánják, vagy a passzív feldolgozási eljárás lezárásához;
 - b) a vámok és az egyéb alkalmazandó terhek helyes kiszámításának és megfizetésének biztosítása;
 - c) annak biztosítása, hogy az Unió vámterületére belépő vagy onnan kilépő áruk megfeleljenek a vámhatóságok által alkalmazott vonatkozó egyéb jogszabályoknak, valamint az ilyen megfelelést igazoló megfelelő nyilvántartások biztosítása, vezetése és rendelkezésre bocsátása;
 - d) az importőr vámjogszabályokban meghatározott bármely egyéb kötelezettsége.
- (2) Az importőrnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.
- (3) A (2) bekezdéstől eltérve az Unió vámterületén való letelepedés követelménye nem vonatkozik a következő importőrökre vagy személyekre:
- a) árukat árutovábbítási vagy ideiglenes behozatali eljárás alá vonó importőr;

- b) átmeneti megőrzésben maradó árukat beszállító importőr;
- c) árukat alkalmilag vám eljárások alá vonó személyek, amennyiben a vámhatóságok indokoltnak találják az ilyen eljárás alá vonást;
- d) az Unió vámterületével határos ország területén letelepedett azon személyek, akik vagy amelyek az árukat az említett ország határán fekvő uniós határvámhivatalnál állítják vám elé, feltéve, hogy az adott ország viszonyosság alapján szintén megadja a kapcsolódó kedvezményeket az Unió vámterületén letelepedett személyeknek;
- e) az Unió vámterületén letelepedett közvetett képviselő által képviselt vélelmezett importőr.

21. cikk

Vélelmezett importőrök

- (1) A 20. cikk (1) bekezdésének [a\)](#) pontjától eltérve a vélelmezett importőröknek legkésőbb a fizetés elfogadásának időpontját követő napon, de mindenképpen az áruk átengedését megelőzően meg kell adniuk vagy rendelkezésre kell bocsátaniuk az Unió vámterületére behozandó áruk távértékesítésére vonatkozó információkat.
- (2) Az áruk szabad forgalomba bocsátásához a 88. cikk [\(3\)](#) bekezdésének [a\) pontjával](#) összhangban szolgáltatandó információk sérelme nélkül az e cikk (1) bekezdésében említett információknak tartalmazniuk kell legalább a 282/2011/EU végrehajtási rendelet 63c. cikkének (2) bekezdésében előírt elemeket.
- (3) Amennyiben a valamely vélelmezett importőr által távértékesítés keretében korábban behozott árukat visszaküldik az eredeti feladó címére vagy az Unió vámterületén kívüli más címre, a vélelmezett importőrnek érvénytelenítenie kell az említett áruk szabad forgalomba bocsátásával kapcsolatos információkat, és be kell nyújtania vagy rendelkezésre kell bocsátania az áruknak az Unió vámterületéről való kilépésére vonatkozó igazolást.

3. fejezet

Exportőr

22. cikk

Exportőrök

- (1) Az exportőrnek a következő kötelezettségeket kell teljesítenie:
 - a) minden olyan információ megadása, megőrzése és vámhatóságok rendelkezésére bocsátása haladéktalanul az adott információ rendelkezésre állásakor, de mindenképpen az áruk átengedését megelőzően, amely szükséges azon vám eljárással kapcsolatban, amely alá az árut a [99.](#) és a [140.](#) cikkel összhangban vonják, vagy az ideiglenes behozatali eljárás lezárásához;
 - b) a vámok és adott esetben az egyéb terhek helyes kiszámításának és beszedésének biztosítása;
 - c) annak biztosítása, hogy az Unió vámterületére belépő vagy onnan kilépő áruk megfeleljenek a vámhatóságok által alkalmazott vonatkozó egyéb jogszabályoknak, valamint az ilyen megfelelést igazoló megfelelő nyilvántartások biztosítása, vezetése és rendelkezésre bocsátása;

- d) a vámjogszabályokban meghatározott bármely egyéb kötelezettség.
- (2) Az exportőrnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.
- (3) A (2) bekezdéstől eltérve az Unió vámterületén való letelepedés követelménye nem vonatkozik a következő exportőrökre:
 - a) árukat árutovábbítási eljárás alá vonó, az ideiglenes behozatali eljárást lezáró vagy korábban átmeneti megőrzésben lévő árukat exportáló exportőr;
 - b) árukat alkalmilag vám eljárások alá vonó személyek, amennyiben a vámhatóságok azt indokoltnak találják;
 - c) az Unió vámterületével határos ország területén letelepedett azon személyek, akik vagy amelyek az árukat az említett ország határán fekvő uniós határvámhivatalnál állítják vám elé, feltéve, hogy az adott ország viszonyosság alapján szintén megadja a kapcsolódó kedvezményeket az Unió vámterületén letelepedett személyeknek.

4. fejezet

Az engedélyezett gazdálkodó és a megbízható ellenőrzött gazdálkodó

23. cikk

Az engedélyezett gazdálkodó státus kérelmezése és engedélyezése

- (1) Az Unió vámterületén lakóhellyel rendelkező, ott bejegyzett vagy nyilvántartásba vett és a [24.](#) cikkben felsorolt kritériumoknak megfelelő személy engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezhet.

A vámhatóságok – szükség esetén más hatóságokkal folytatott konzultációt követően – megadják a következő típusú engedélyek egyikét vagy mindkettőt:

 - a) a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely lehetővé teszi annak jogosultja számára, hogy a vámjogszabályoknak megfelelően egyszerűsítéseket élvezzen; vagy
 - b) a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely a jogosultat a biztonsági és védelmi szempontok tekintetében könnyítésekre jogosítja fel.
- (2) Az (1) bekezdés második albekezdésében említett két típusú engedéllyel egyszerre is lehet rendelkezni.
- (3) Az (1) bekezdésben említett személyeknek eleget kell tenniük a 7. cikk [\(2\)](#) és [\(3\)](#) bekezdésében meghatározott kötelezettségeknek. A vámhatóságoknak a 7. cikk [\(4\)](#) bekezdésével összhangban nyomon kell követniük, hogy a gazdálkodó folyamatosan megfelel-e az engedélyezett gazdálkodó státusra vonatkozó kritériumoknak és feltételeknek.

A vámhatóságoknak legalább háromévente el kell végezniük az engedélyezett gazdálkodó tevékenységeinek és belső nyilvántartásainak részletes nyomon követését.
- (4) Az engedélyezett gazdálkodó státust – e cikk [\(5\)](#) bekezdésére és a [24.](#) cikkre is figyelemmel – valamennyi tagállam vámhatóságai elismerik.

- (5) A vámhatóságoknak a státus elismerése alapján és feltéve, hogy a vámjogszabályokban meghatározott, valamely konkrét típusú egyszerűsítésre vonatkozó követelmények teljesülnek, engedélyezniük kell, hogy a gazdálkodó az adott egyszerűsítésben részesüljön. A vámhatóságok nem vizsgálják újra a státus megadásakor egyszer már megvizsgált kritériumokat.
- (6) Az (1) bekezdésben említett engedélyezett gazdálkodók a számukra megadott engedély típusától függően a vámellenőrzések tekintetében több könnyítésben részesülnek, mint az egyéb gazdálkodók, így többek között kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzésen kell átesniük. Az engedélyezett gazdálkodó státust kedvezően kell figyelembe venni a vámügyi kockázatkezelés alkalmazásában.
- (7) A vámhatóságok az engedélyezett gazdálkodó státusból eredő kedvezményeket a harmadik országokban letelepedett személyek esetében azoknak biztosítják, akik vagy amelyek teljesítik az érintett országok vagy területek vonatkozó jogszabályaiban megállapított feltételeket és kötelezettségeket, amennyiben e feltételeket és kötelezettségeket az Unió az Unió vámterületén letelepedett engedélyezett gazdálkodókra vonatkozóan megállapított feltételekkel és kötelezettségekkel egyenértékűnek ismeri el. Hacsak az Unió másképpen nem dönt, a kedvezmények megadásának kölcsönösségi alapon kell történnie, és azt az Unió valamely nemzetközi megállapodása vagy a közös kereskedelempolitika terén hozott uniós jogszabály révén meg kell erősíteni.
- (8) Közös üzletmenet-folytonossági mechanizmust kell létrehozni, amely segít reagálni a kereskedelmi forgalomnak a biztonsági riasztási szintek emelkedése, határlezárások és/vagy természeti katasztrófák, veszélyes anyagok által előidézett vészhelyzetek vagy egyéb súlyos események miatt bekövetkező zavaraira, biztosítva, hogy a vámhatóságok a lehető legnagyobb mértékben elősegíthessék és felgyorsíthassák az engedélyezett gazdálkodókhoz kapcsolódó elsőbbségi rakományokat.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) az (1) bekezdésben említett személyek és a (3) bekezdésben említett vámhatóságok által végzett nyomunkövetési tevékenységek típusa és gyakorisága;
 - b) az (5) bekezdésben említett, engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó egyszerűsítések;
 - c) a (6) bekezdésben említett könnyítések.
- (10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az (1) bekezdés második albekezdésében említett, az engedélyezett gazdálkodó státus meghatározásával kapcsolatos konzultációkra vonatkozó eljárási szabályokat, beleértve a válaszadásra vonatkozó határidőket is. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

24. cikk

Az engedélyezett gazdálkodó státus megadása

- (1) Az engedélyezett gazdálkodó státus megadására vonatkozó kritériumok a következők:

- a) vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének, valamint súlyos bűncselekmény elkövetésének hiánya; a gazdasági vagy üzleti tevékenységekkel kapcsolatos jogsértéseket és bűncselekményeket kell figyelembe venni;
 - b) annak bizonyítása a kérelmező részéről, hogy műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének a megfelelő vámellenőrzést lehetővé tévő rendszerén keresztül, továbbá a meg nem felelés tényleges orvoslásának bizonyítása; a kérelmező biztosítja, hogy az érintett munkavállalói utasítást kapjanak arra, hogy a vámhatóságot tájékoztassák, ha a megfeleléssel kapcsolatban nehézségeket fedeznek fel, és megfelelő eljárásokat hoz létre annak érdekében, hogy az ilyen jellegű nehézségekről a vámhatóság tájékoztatást kapjon;
 - c) fizetőképesség, amely akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező olyan jó pénzügyi helyzetben van, amely lehetővé teszi számára kötelezettségei teljesítését az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőinek kellő figyelembevételével;
 - d) a 23. cikk (1) bekezdésének [a\)](#) pontjában említett engedély vonatkozásában a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó szakértelemre vagy szakmai képesítésekre vonatkozó gyakorlati előírások;
 - e) a 23. cikk (1) bekezdésének [b\)](#) pontjában említett engedély vonatkozásában a végzett tevékenységhez igazított megfelelő biztonsági, védelmi és megfelelési előírások. Az előírások akkor tekinthetők teljesítettnek, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a nemzetközi ellátási lánc biztonságát és védelmét biztosító megfelelő intézkedéseket alkalmaz, többek között a testi épség, a belépési ellenőrzés, a logisztikai folyamatok és bizonyos árutípusok kezelése, a személyzet és az üzleti partnerek azonosítása tekintetében.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az (1) bekezdésben említett kritériumok alkalmazására vonatkozó szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megadása

- (1) Az Unió vámterületén lakóhellyel rendelkező vagy ott nyilvántartásba vett, a (3) bekezdésben meghatározott kritériumoknak megfelelő és üzleti tevékenysége keretében legalább 3 éve rendszeresen vámműveleteket folytató importőr vagy exportőr kérelmezheti a megbízható ellenőrzött gazdálkodó („Trust and Check trader”) státust a letelepedési helye szerinti tagállam vámhatóságánál.
- (2) A vámhatóságok a státust a szükség esetén más hatóságokkal lefolytatott konzultációt követően adják meg, miután a (3) bekezdésben foglalt kritériumoknak való megfelelés értékelése érdekében betekintettek a kérelmező elmúlt 3 évre vonatkozó adataiba.
- (3) A vámhatóságok a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust az alábbi kritériumok mindegyikének megfelelő személyeknek adják meg:
 - a) vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének, valamint súlyos bűncselekmény elkövetésének hiánya; a gazdasági vagy üzleti

tevékenységekkel kapcsolatos jogsértéseket és bűncselekményeket kell figyelembe venni;

- b) annak bizonyítása a kérelmező részéről, hogy műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és szállítási nyilvántartások vezetésének a megfelelő vámellenőrzést lehetővé tévő rendszerén keresztül, továbbá a meg nem felelés tényleges orvoslásának bizonyítása; a kérelmezőnek biztosítania kell, hogy az érintett munkavállalói tájékoztassák a vámhatóságot, ha a megfeleléssel kapcsolatban nehézségeket fedeznek fel, és megfelelő eljárásokat hoz létre annak érdekében, hogy az ilyen jellegű nehézségekről a vámhatóság tájékoztatást kapjon;
- c) fizetőképesség, amely akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező olyan jó pénzügyi helyzetben van, amely lehetővé teszi számára kötelezettségei teljesítését az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőinek kellő figyelembevétele mellett. A kérelmezőnek a kérelem benyújtását megelőző 3 évben teljesítenie kellett az áruk behozatalakor vagy kivitelekor vagy azzal kapcsolatban beszedett vámok és minden egyéb illeték, adó vagy díj megfizetésével kapcsolatos pénzügyi kötelezettségeit, beleértve az Unión belüli műveletekkel kapcsolatban fizetendő héára és jövedéki adókra vonatkozó kötelezettségeket is;
- d) a végzett tevékenység típusához és méretéhez közvetlenül kapcsolódó szakértelemre vagy szakmai képesítésekre vonatkozó gyakorlati előírások, beleértve az érintett munkavállalók azzal kapcsolatos eligazítását, hogy miként tartásuk a kapcsolatot a vámhatóságokkal az uniós vámügyi adatközponton keresztül;
- e) a végzett tevékenység típusához és méretéhez igazított megfelelő biztonsági, védelmi és megfelelési előírások. Az előírások akkor tekinthetők teljesítettnek, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a nemzetközi ellátási lánc biztonságát és védelmét biztosító megfelelő intézkedéseket alkalmaz, többek között a testi épség, a belépési ellenőrzés, a logisztikai folyamatok és bizonyos árutípusok kezelése, a személyzet és az üzleti partnerek azonosítása tekintetében;
- f) olyan elektronikus rendszer megléte, amely valós időben biztosítja vagy teszi elérhetővé a vámhatóságok számára az áruk mozgására és az (1) bekezdésben említett személynek a szóban forgó árukra alkalmazandó valamennyi követelménynek való megfelelésére vonatkozó összes adatot, beleértve a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos követelményeket is, valamint adott esetben biztosítja az alábbiaknak az uniós vámügyi adatközpontban való megosztását:
 - i. vámnyilvántartások;
 - ii. számviteli rendszer;
 - iii. kereskedelmi és szállítási nyilvántartások;
 - iv. a követési és logisztikai rendszer, amely azonosítja az uniós és nem uniós árukat, valamint adott esetben megjelöli az áruhelyet;
 - v. a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokkal összhangban megadott jogosítványok és engedélyek;
 - vi. a vámtartozások megállapításának helyességére vonatkozó ellenőrzéshez szükséges teljes nyilvántartás.

- (4) Az (1) bekezdésben említett személyeknek eleget kell tenniük a 7. cikk [\(2\)](#) és [\(3\)](#) bekezdésében meghatározott kötelezettségeknek. A vámhatóságoknak a 7. cikk (4) bekezdésével összhangban nyomon kell követniük, hogy a gazdálkodó folyamatosan megfelel-e az megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusra vonatkozó kritériumoknak és feltételeknek.

A vámhatóságoknak legalább háromévente el kell végezniük a megbízható ellenőrzött gazdálkodó tevékenységeinek és belső nyilvántartásainak részletes nyomon követését. A megbízható ellenőrzött gazdálkodónak tájékoztatnia kell a vámhatóságokat vállalati struktúrájának, tulajdonosi szerkezetének, fizetőképességi helyzetének, kereskedelmi modelljeinek bármينemű megváltozásáról, illetve a helyzetében és tevékenységeiben bekövetkezett bármely más jelentős változásról. A vámhatóságoknak újra kell értékelniük a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státusát, ha e változások bármelyike jelentős hatással van a szóban forgó státusra. A vámhatóságok az újraértékelésről szóló határozat meghozataláig felfüggeszthetik ezt az engedélyt.

- (5) Amennyiben valamely megbízható ellenőrzött gazdálkodó megváltoztatja a letelepedés helye szerinti tagállamát, a fogadó tagállam vámhatóságai újraértékelhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodó engedélyét, miután konzultáltak a státust eredetileg megadó tagállammal, és megkapták az érintett gazdálkodóra vonatkozó korábbi nyilvántartásokat. Az újraértékelés során az eredeti engedélyt megadó tagállam vámhatósága felfüggesztheti az engedélyt.

A megbízható ellenőrzött gazdálkodónak tájékoztatnia kell a fogadó tagállam vámhatóságait vállalati struktúrájának, tulajdonosi szerkezetének, fizetőképességi helyzetének, kereskedelmi modelljeinek bármينemű megváltozásáról, illetve a helyzetében és tevékenységeiben bekövetkezett bármely más jelentős változásról, ha e változások bármelyike hatással van a szóban forgó státusra.

- (6) Amennyiben valamely megbízható ellenőrzött gazdálkodó esetében felmerül a gyanú, hogy gazdasági vagy üzleti tevékenységével kapcsolatban csalárd tevékenységben vett részt, a státusát fel kell függeszteni.

Ha a vámhatóságok a [7.](#), a [9.](#), illetve a [10.](#) cikkel összhangban felfüggesztették, megsemmisítették vagy visszavonták egy megbízható ellenőrzött gazdálkodó engedélyét, meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az e cikk (7) bekezdésében említett engedélyek és az e cikk (8) bekezdésében említett könnyítések felfüggesztése, megsemmisítése vagy visszavonása is megtörténjen.

- (7) A vámhatóságok a következőket engedélyezhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára:

- a) az áruikra vonatkozó adatok egy részének az áruk átengedését követő megadása, az 59. cikk [\(3\)](#) bekezdésével összhangban;
- b) bizonyos ellenőrzések elvégzése és az áruk átengedése az áruknak az importőr, a tulajdonos vagy a címzett telephelyén történő átvételekor és/vagy az exportőr, a tulajdonos vagy a feladó telephelyéről történő elszállításkor, a [61.](#) cikkel összhangban;
- c) annak vélelmezése, hogy a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyek [102.](#), [103.](#), [109.](#) és [123.](#) cikkel összhangban történő megszerzése céljából megadják a műveletek megfelelő lefolytatásához szükséges garanciát;

- d) az adott gazdálkodó által átengedett összes árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozás időszakos meghatározása a 181. cikk (4) bekezdésével összhangban;
- e) a vámtartozás kifizetésének elhalasztása a 188. cikkel összhangban.
- (8) A megbízható ellenőrzött gazdálkodók a számukra megadott engedélytől függően a vámellenőrzések tekintetében több könnyítésben részesülnek, mint az egyéb gazdálkodók, így többek között kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzésen kell átesniük. A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust kedvezően kell figyelembe venni a vámügyi kockázatkezelés céljából.
- (9) A 110. cikktől eltérve, amennyiben a vámterületre belépő vagy onnan kilépő áruk importőre vagy exportőre rendelkezik a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal, az árukat vámfelfüggesztési eljárás alá tartozónak kell tekinteni, és azoknak a végső rendeltetési helyükig vámfelügyelet alatt kell maradniuk az árutovábbítási eljárás alá vonás kötelezettsége nélkül. A megbízható ellenőrzött gazdálkodó felelős a vámok, egyéb adók és egyéb terhek megfizetéséért a letelepedés helye és az engedély megadásának helye szerinti tagállamban.
- (10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (4) bekezdésében említett nyomonkövetési tevékenységek típusának és gyakoriságának meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a következőket:
- a) a (2) bekezdésben említett, a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státus megállapítása céljából más hatóságokkal folytatott konzultációra vonatkozó szabályok;
- b) a (3) bekezdésben említett kritériumok alkalmazására vonatkozó szabályok;
- c) az (5) bekezdésben említett, vámhatóságokkal folytatott konzultációra vonatkozó szabályok.
- E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

26. cikk

A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodóra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) A 265. cikk (4) bekezdésében megállapított időpontig a vámhatóságok a feltételeknek megfelelő személyeknek „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státust adhatnak, és engedélyezhetik számukra, hogy a vámjogszabályokkal összhangban bizonyos egyszerűsítésekben és könnyítésekben részesüljenek.
- (2) A 265. cikk (3) bekezdésében megállapított időpontig a vámhatóságoknak értékelniük kell az engedélyezett gazdálkodók érvényes, „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyeit annak ellenőrzése érdekében, hogy jogosultjaik megkaphatják-e a megbízható ellenőrzött gazdálkodó státust. Amennyiben nem, a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státust és a 23. cikk (5) bekezdésében említett egyszerűsítéseket vissza kell vonni.

- (3) Az engedély újraértékeléséig vagy a 265. cikk (3) bekezdésében megállapított időpontig, attól függően, hogy melyik következik be korábban, a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státus elismerése érvényben marad, kivéve, ha a határozatok megsemmisítéséről, visszavonásáról vagy módosításáról szóló [9.](#) és [10.](#) cikk alkalmazandó.

5. fejezet

Vámjogi képviselet

27. cikk

Vámjogi képviselők

- (1) Bármely személy kijelölhet vámjogi képviselőt.
- Az ilyen képviselet lehet közvetlen, amely esetben a vámjogi képviselő egy másik személy nevében és érdekében jár el, vagy közvetett, amely esetben a vámjogi képviselő saját nevében, de egy másik személy érdekében jár el.
- A 20. és a 22. cikk alkalmazásában a saját nevében, de valamely importőr vagy exportőr érdekében eljáró közvetett vámjogi képviselőt kell az importőrnek, illetve az exportőrnek tekinteni.
- (2) A vámjogi képviselőnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.
- Ez a követelmény – eltérő rendelkezés hiányában – nem vonatkozik arra az esetre, ha a vámjogi képviselő olyan személyek érdekében jár el, akikre vagy amelyekre nem vonatkozik az Unió vámterületén való letelepedés követelménye.
- (3) A megbízható ellenőrzött gazdálkodó státussal rendelkező vámjogi képviselő csak akkor ismerhető el ilyenként, ha közvetett képviselőként jár el. Közvetlen képviselőként eljárva a vámjogi képviselő megbízható ellenőrzött gazdálkodóként ismerhető el, ha az a személy, akinek vagy amelynek a nevében és érdekében eljár, ilyen státust kapott.
- (4) A Bizottságnak az uniós joggal összhangban meg kell határoznia azokat a feltételeket, amelyek mellett a vámjogi képviselők szolgáltatást nyújthatnak az Unió vámterületén.
- (5) A tagállamoknak alkalmazniuk kell az Unió vámterületén nem letelepedett vámjogi képviselőkre a (4) bekezdésnek megfelelően meghatározott feltételeket.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) azon esetek, amelyekben nem alkalmazandó a (2) bekezdés második albekezdésében említett mentesség;
 - b) a (4) bekezdésben említett azon feltételek, amelyek mellett a vámjogi képviselők szolgáltatást nyújthatnak az Unió vámterületén.

28. cikk

A képviselők meghatalmazása

- (1) A vámhatóságok előtti eljárás során a vámjogi képviselő nyilatkozik arról, hogy a képviselt személy érdekében jár el, valamint arról, hogy a képviselet közvetlen vagy közvetett.
- Azon személyeket, akik vagy amelyek elmulasztanak nyilatkozatot tenni arról, hogy vámjogi képviselőként járnak el, illetve akik azt állítják, hogy vámjogi képviselőként járnak el anélkül, hogy erre meghatalmazással bírnának, úgy kell tekinteni, mint akik vagy amelyek saját nevükben és saját érdekükben járnak el.
- (2) Azoktól a személyektől, akik vagy amelyek úgy nyilatkoznak, hogy vámjogi képviselőként járnak el, a vámhatóságok megkövetelhetik, hogy bizonyítékot szolgáltatassanak a képviselt személy általi meghatalmazásukra vonatkozóan.
- Meghatározott esetekben a vámhatóságoknak nem kell megkövetelniük erre vonatkozó bizonyíték nyújtását.
- (3) A vámhatóságok nem követelhetik meg, hogy a vonatkozó cselekményeket és vámalakiságokat rendszeresen végző, vámjogi képviselőként eljáró személy minden egyes esetben bizonyítékot mutasson be a meghatalmazásáról, feltéve, hogy e személy az említett bizonyítékot kérésre be tudja mutatni a vámhatóságoknak.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (2) bekezdésében említett azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben a vámhatóságoknak nem kell megkövetelniük a meghatalmazás bizonyítását.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a (3) bekezdésben említett meghatalmazás megszerzésére és bizonyítására vonatkozó szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. cím

UNIÓS VÁMÜGYI ADATKÖZPONT

29. cikk

Az uniós vámügyi adatközpont funkciói és célja

- (1) Az uniós vámügyi adatközpont biztonságos és a kibertámadásokkal szemben ellenálló elektronikus szolgáltatásokat és rendszereket biztosít az adatok, köztük a személyes adatok vámügyi célú felhasználásához. A következő funkciókat kell biztosítania:
- a) a vámjogszabályok elektronikus végrehajtásának lehetővé tétele;
 - b) a szóban forgó adatközpontban kezelt adatok minőségének, integritásának, nyomonkövethetőségének és letagadhatatlanságának biztosítása, beleértve az ilyen adatok módosítását is;
 - c) az (EU) 2016/679 rendelet, az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ és az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶

²⁵

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése

személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezéseinek való megfelelés biztosítása;

- d) kockázatelemzés, gazdasági elemzés és adatelemzés lehetővé tétele, többek között mesterségesintelligencia-rendszereknek [a mesterséges intelligenciáról szóló 2021/0106 (COD) jogszabály]²⁷ szerinti használata révén;
 - e) az említett szolgáltatások és rendszerek más elektronikus rendszerekkel, platformokkal vagy környezetekkel való interoperabilitásának lehetővé tétele a XIII. címmel összhangban történő együttműködés céljából;
 - f) az (EU) 2022/2399 rendelet 4. cikkével létrehozott európai uniós egyablakos tanúsítványcsere-rendszer integrálása;
 - g) a harmadik országokkal folytatott információcsere lehetővé tétele;
 - h) az áruk vámügyi megfigyelésének lehetővé tétele.
- (2) A személyek, a Bizottság, a vámhatóságok, az uniós vámhatóság vagy más hatóságok által az (1) bekezdésben felsorolt funkciók révén végzett cselekmények továbbra is az említett személyek, a Bizottság, a vámhatóságok, az uniós vámhatóság vagy más hatóságok saját cselekményei, még akkor is, ha azokat automatizálták.
- (3) A Bizottság kifejleszti, bevezeti és fenntartja az uniós vámügyi adatközpontot, ideértve a benne lévő adatok feldolgozására vonatkozó műszaki előírások nyilvánosságra hozatalát is, és adatminőségi keretet dolgoz ki.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdésben említett funkciók módosítása céljából az uniós jogszabályok által az e rendelet 31. cikkében említett hatóságokra ruházott új feladatok figyelembevétele, valamint e funkcióknak az említett hatóságok részéről a vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtása során felmerülő változó igényekhez való hozzáigazítása érdekében.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az alábbiakat:
- a) a tagállamok és a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján kifejlesztett elektronikus rendszerek fenntartására és alkalmazására vonatkozó technikai rendelkezések;
 - b) e rendszerek fokozatos kivezetésére vonatkozó munkaprogram.

E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a büncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete (HL L ...,, ... o.). [HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a COM(2021) 206 final, 2021/0106(COD) dokumentumban szereplő rendelet számát, ebbe a lábjegyzetbe pedig az említett rendelet számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását].

30. cikk

Az uniós vámügyi adatközpontból származó adatok felhasználására szolgáló nemzeti alkalmazások

- (1) A tagállamok az uniós vámügyi adatközponthoz való csatlakozáshoz szükséges alkalmazásokat fejleszthetnek annak érdekében, hogy adatokat szolgáltatassanak az uniós vámügyi adatközpontnak és feldolgozzák az abból származó adatokat.
- (2) A tagállamok felkérhetik az uniós vámhatóságot az (1) bekezdésben említett alkalmazások kidolgozására. Ebben az esetben az említett tagállamoknak kell finanszírozniuk a fejlesztést.
- (3) Amennyiben az uniós vámhatóság a (2) bekezdéssel összhangban alkalmazást fejleszt ki, azt valamennyi tagállam rendelkezésére kell bocsátania.

31. cikk

A személyes adatok és egyéb adatok uniós vámügyi adatközpontban történő kezelésének céljai

- (1) A személyek az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy más módon rendelkezésre álló adatok közül azokhoz férhetnek hozzá, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is, amelyeket az adott személy továbbított vagy a nevében továbbítottak, vagy amelyeket neki címeztek vagy szántak. Ilyen hozzáférés kizárólag a következők céljából biztosítható:
 - a) az adott személyre vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok alapján háruló jelentéstételi kötelezettségek teljesítése, beleértve bármely személy vonatkozásában az Unióban esetlegesen fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősség meghatározását; és
 - b) annak igazolása, hogy az adott személy megfelel a vámjogszabályoknak és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak.
- (2) A vámhatóságok kizárólag a következő célokból és az azok megvalósításához szükséges mértékben kezelhetik az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokat, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is:
 - a) a vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos feladataik ellátása, beleértve bármely személy vonatkozásában az Unióban esetlegesen fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősség meghatározását, valamint a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését;
 - b) a IV. címben előírt, ellenőrzésekkel és kockázatkezeléssel kapcsolatos feladataik ellátása;
 - c) az együttműködéshez szükséges feladatok elvégzése a XIII. címben előírt feltételek mellett.

A vámellenőrzések hatékonyságának biztosítása érdekében valamennyi vámhatóság megkaphatja és feldolgozhatja az olyan vámellenőrzésből származó adatokat, amely során nem megfelelő árukat észleltek.

- (3) Az uniós vámhatóság kizárólag a következő célokból és az azok megvalósításához szükséges mértékben kezelheti az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban

más módon rendelkezésre álló adatokat, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is:

- a) a IV. cím 3. fejezetében előírt, vámügyi kockázatkezeléssel kapcsolatos feladatainak ellátása;
 - b) a XII. cím 2. fejezetében előírt feladatainak ellátása;
 - c) az együttműködés szempontjából releváns feladatok elvégzése, a XIII. címben előírtak szerint.
- (4) A Bizottság kizárólag a következő célokból és az azok megvalósításához szükséges mértékben kezelheti az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokat, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is:
- a) a IV. cím 3. fejezetében előírt, kockázatkezeléssel kapcsolatos feladatainak ellátása;
 - b) az áruk tarifális besorolásával, származásával és értékével, valamint vámügyi megfigyelésével kapcsolatos feladatainak ellátása, az I. és a IX. címmel összhangban;
 - c) a korlátozó intézkedésekkel és a válságkezeléssel kapcsolatos feladatainak ellátása, a XI. címmel összhangban;
 - d) az uniós vámhatósággal kapcsolatos feladatainak ellátása, a XII. címmel összhangban;
 - e) az együttműködéshez szükséges feladatok elvégzése a [XIII.](#) címben előírt feltételek mellett;
 - f) a vámunió teljesítményének felmérése és értékelése a XV. cím 1. fejezetével összhangban;
 - g) a vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok végrehajtásának nyomon követése és mindezen jogszabályok egységes alkalmazásának biztosítása, beleértve bármely személy vonatkozásában az Unióban esetlegesen fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősség meghatározását;
 - h) olyan statisztikák és egyéb elemzések készítése az uniós jogszabályokban előírtak szerint, amelyekhez az uniós vámügyi adatközpontban tárolt adatokra van szükség.
- (5) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) kizárólag a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikke és az 515/97/EK tanácsi rendelet szerinti vámügyekkel kapcsolatos tevékenységeinek elvégzése céljából és az ahhoz szükséges mértékben kezelheti az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokat, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is, a fent említett rendeletekben meghatározott adatvédelmi feltételek mellett.
- (6) Az Európai Ügyészség (EPPO) kérésre, kizárólag az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet²⁸ 4. cikke szerinti feladatainak ellátása céljából és az ahhoz szükséges

²⁸ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

mértékben hozzáférhet az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokhoz, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is, amennyiben az Európai Ügyészség által vizsgált magatartás a vámügyeket érinti, az e cikk (14) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett.

- (7) A tagállamok adóhatóságai kizárólag abból a célból és az ahhoz szükséges mértékben kezelhetik az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokat, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is, hogy megállapítsák bármely személynek az adott árukkal kapcsolatban az Unióban esetlegesen fizetendő vámok, díjak és adók tekintetében fennálló felelősségét, az e cikk (14) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett.
- (8) Az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹ 3. cikkének 3. pontjában meghatározott illetékes hatóságok kizárólag az élelmiszerek, takarmányok és növények forgalomba hozatalára vagy biztonságosságára irányadó uniós jogszabályok érvényesítése, valamint a nem megfelelő termékek Unióba történő belépésével kapcsolatos kockázatok minimalizálása érdekében a vámhatóságokkal folytatandó együttműködés céljából és az e célok megvalósításához szükséges mértékben hozzáférhetnek az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokhoz, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is, az e cikk (14) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett.
- (9) A tagállamok által az (EU) 2019/1020 rendelet 10. cikkével összhangban kijelölt piacfelügyeleti hatóságok kizárólag a termékek forgalomba hozatalára vagy biztonságosságára irányadó uniós jogszabályok érvényesítése, valamint a nem megfelelő áruk Unióba történő belépésével kapcsolatos kockázatok minimalizálása érdekében a vámhatóságokkal folytatandó együttműködés céljából és az e célok megvalósításához szükséges mértékben kezelhetik az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokat, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is, az e cikk (14) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett.
- (10) A Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol) kérésre, kizárólag az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke szerinti feladatainak ellátása céljából és az ahhoz szükséges mértékben hozzáférhet az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokhoz, beleértve a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokat is, amennyiben ezek a feladatok a vámügyekhez kapcsolódnak, az e cikk (14) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett.

²⁹

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

- (11) Más nemzeti hatóságok és uniós szervek, köztük az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex), a következők céljából kezelhetnek az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló nem személyes adatokat az e cikk (14) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott feltételek mellett:
- a) a vámalakítások teljesítéséhez szükséges feladataik ellátása;
 - b) az uniós jogszabályok által az említett hatóságokra ruházott feladatok ellátása;
 - c) az 52. cikkben említett, uniós szintű kockázatkezelési tevékenységek teljesítéséhez kapcsolódó feladataik ellátása.
- (12) A 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig a Bizottság, az OLAF és a létrehozását követően az uniós vámhatóság, kizárólag a (4), az (5) és a (6) bekezdésben meghatározott célokból, kezelheti a Bizottság által a 952/2013/EU rendelet alapján kifejlesztett, információcserére szolgáló, meglévő elektronikus rendszerekből származó adatokat, beleértve a személyes adatokat is.
- (13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a (2)–(4) bekezdés módosítása céljából annak érdekében, hogy pontosítsa és kiegészítse az ott meghatározott célokat a vámjogszabályok vagy egyéb jogszabályok végrehajtása során felmerülő változó igények fényében.
- (14) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat és módozatokat állapít meg a (6)–(11) bekezdésben említett hatóságoknak az uniós vámügyi adatközpontban tárolt vagy abban más módon rendelkezésre álló adatokhoz – köztük a személyes és az üzleti szempontból érzékeny adatokhoz – való hozzáférésére vagy a szóban forgó adatoknak az említett hatóságok általi kezelésére vonatkozóan. E szabályok és módozatok meghatározása során a Bizottságnak minden hatóság vagy hatóságkategória tekintetében el kell végeznie az alábbiakat:
- a) az érintett hatóság által annak biztosítása érdekében alkalmazott meglévő biztosítékok felmérése, hogy az adatkezelés a célnak megfelelően történjen;
 - b) az adatkezelés célhoz viszonyított arányosságának és szükségességének biztosítása;
 - c) azon konkrét adatkategóriák meghatározása, amelyekhez a hatóság hozzáférhet vagy amelyeket kezelhet;
 - d) annak mérlegelése, hogy az érintett hatóságnak ki kell-e jelölnie egy konkrét kapcsolattartó pontot, személyt vagy személyeket, vagy további biztosítékokat kell-e nyújtania;
 - e) annak felmérése, hogy szükséges-e korlátozni az adatok későbbi megosztását;
 - f) az adatokhoz – többek között a személyes, illetve az üzleti szempontból érzékeny adatokhoz – való hozzáférés iránti kérelmek feltételeinek és módozatainak, valamint annak meghatározása, hogy a közös adatkezelők közül melyik biztosítja a hozzáférést az uniós vámügyi adatközponthoz.

E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

32. cikk

Személyes adatok az uniós vámügyi adatközpontban

- (1) Az érintettek alábbi kategóriáinak személyes adatai kezelhetők az uniós vámügyi adatközpontban, kizárólag a 31. cikkben meghatározott célok megvalósításához szükséges mértékben:
- a) a 19. cikkel összhangban gazdálkodóként nyilvántartásba vett vagy nyilvántartásba vételt kérelmező érintettek;
 - b) a vámjogszabályok vagy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben alkalmilag részt vevő érintettek;
 - c) azon érintettek, akiknek a személyes adatai szerepelnek a 40. cikkben említett alátámasztó okmányokban vagy a vámjogszabályok és a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok által előírt kötelezettségek teljesítéséhez szükséges bármely további bizonyítékban;
 - d) azon érintettek, akiknek a személyes adatait az 50. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint kockázatkezelési célból gyűjtött adatok tartalmazzák;
 - e) a vámhatóságok, a vámhatóságoktól eltérő hatóságok vagy bármely más érintett hatóság vagy engedélyezett szervezet engedéllyel rendelkező munkatársai, akiknek személyes adatai szükségesek az uniós vámügyi adatközpontban tárolt információkhoz való hozzáférés megfelelő ellenőrzéséhez és felügyeletéhez;
 - f) a Bizottság, az uniós vámhatóság vagy az uniós vámügyi adatközpontban való hozzáférésre jogosult más uniós szervek megbízásából munkát végző munkatársak vagy engedéllyel rendelkező harmadik felek.
- (2) A személyes adatok alábbi kategóriái kezelhetők az uniós vámügyi adatközpontban a 31. cikkel összhangban:
- a) a 36. cikkben említett uniós vámügyi adatmodellben szereplő személyes adatok;
 - b) az 50. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint kockázatkezelési célból gyűjtött adatok között szereplő személyes adatok;
 - c) az (1) bekezdés e) és f) pontjában említett, az uniós vámügyi adatközpontban szereplő adatok kezelésére jogosult munkatársak megfelelő azonosításához szükséges személyes adatok.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az érintettek kategóriáinak és a személyes adatok e cikk (1) és (2) bekezdésében említett kategóriáinak módosítása vagy kiegészítése céljából, az információs technológia fejlődésének figyelembevétele érdekében és az információs társadalom fejlődési szintjének tükrében.

33. cikk

Az uniós vámügyi adatközpontban szereplő személyes adatok megőrzési ideje

- (1) Az uniós vámügyi adatközpontban szereplő személyes adatok egy meghatározott szolgáltatás révén az adatoknak a szolgáltatásban történő rögzítésétől számított legfeljebb 10 évig tárolhatók. A [48.](#) cikkben előírt azon esetek, az OLAF, az EPPO vagy a tagállami hatóságok által indított azon vizsgálatok, a Bizottság által indított

azon kötelezettségsegési eljárások, valamint azon közigazgatási és bírósági eljárások, amelyek személyes adatokat érintenek, halasztó hatállyal bírnak az említett adatok megőrzési idejére nézve.

- (2) Az (1) bekezdésben előírt időszakot követően a személyes adatokat a körülményeknek megfelelően törölni vagy anonimizálni kell.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a személyes adatok megőrzési idő eltelte utáni anonimizálására vonatkozó szabályokat.

34. cikk

Az uniós vámügyi adatközpontban kezelt személyes adatokkal kapcsolatos szerepek és felelősségi körök

- (1) A tagállamok vámhatóságai, a Bizottság és az uniós vámhatóság a 31. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában, a 31. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontjában, valamint a 31. cikk (4) bekezdésének a) és e) pontjában említett kockázatkezelés és együttműködés céljából az uniós vámügyi adatközpontban végzett személyesadatkezelés tekintetében közös adatkezelőnek minősülnek.
- (2) Önállóan mindegyik vámhatóság adatkezelőnek minősül a 31. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett célokból általa kezelt személyes adatok tekintetében.
- (3) A Bizottság egyedüli adatkezelőnek minősül a 31. cikk (4) bekezdésének c), d) és f)–g) pontjában említett célokból általa kezelt személyes adatok tekintetében.
- (4) A 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig a Bizottság, az OLAF, az EPPO és az uniós vámhatóság egyedüli adatkezelőnek minősül a 31. cikk (12) bekezdésében említett adatkezelés tekintetében.
- (5) Az (1) bekezdésben említett közös adatkezelők:
 - a) együttműködnek az érintettek által benyújtott kérelmek időben történő feldolgozása és az érintetteket megillető jogok gyakorlásának megkönnyítése érdekében;
 - b) segítik egymást a közös adatkezelés kapcsán felmerült esetleges adatvédelmi incidensek észlelésével és kezelésével kapcsolatos kérdésekben;
 - c) megosztják egymással az érintetteknek az (EU) 2016/679 rendelet III. fejezetének 2. szakasza, az (EU) 2018/1725 rendelet III. fejezetének 2. szakasza és adott esetben az (EU) 2016/680 irányelv III. fejezete szerinti tájékoztatásához szükséges releváns információkat;
 - d) biztosítják és védik az (EU) 2016/679 rendelet 32. cikke, az (EU) 2018/1725 rendelet 33. cikke és adott esetben az (EU) 2016/680 irányelv 25. cikke alapján közösen kezelt személyes adatok biztonságát, integritását, rendelkezésre állását és bizalmas jellegét.
- (6) A Bizottság az (EU) 2016/679 rendelet 26. cikkével és az (EU) 2018/1725 rendelet 28. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a közös adatkezelők érintettekkel kapcsolatos szerepét és velük való kapcsolatát. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az érintettek jogainak korlátozása

- (1) Amennyiben az (EU) 2016/679 rendelet 15. és 18. cikkében, valamint az (EU) 2018/1725 rendelet 17. és 20. cikkében említett hozzáférési és adatkezelés-korlátozási jog valamely érintett általi gyakorlása, illetve az érintett számára az (EU) 2016/679 rendelet 34. cikkének (1) bekezdése és az (EU) 2018/1725 rendelet 35. cikkének (1) bekezdése szerint valamely adatvédelmi incidensről nyújtandó tájékoztatás veszélyeztetné a vámügy területén valamely természetes személlyel kapcsolatban folyamatban lévő vizsgálatot, a vámellenőrzések elvégzését vagy a vámügy területén valamely természetes személlyel kapcsolatban azonosított konkrét kockázat kezelését, a vámhatóságok, az uniós vámhatóság és a Bizottság az (EU) 2016/679 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c), e), f) és h) pontjával összhangban, valamint a Bizottság és az uniós vámhatóság az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének a), c), e) és g) pontjával összhangban részben vagy egészben korlátozhatja az említett jogokat, amennyiben a korlátozás szükséges és arányos.
- (2) A vámhatóságoknak, a Bizottságnak és az uniós vámhatóságnak az (1) bekezdésben említett korlátozások alkalmazása előtt eseti alapon értékelnie kell a szóban forgó korlátozások szükségességét és arányosságát, figyelembe véve az érintett jogait és szabadságait érintő lehetséges kockázatokat.
- (3) A más szervezetektől a feladataival összefüggésben kapott személyes adatok kezelése során az adott vámhatóságnak, az uniós vámhatóságnak vagy a Bizottságnak – adatkezelőként vagy közös adatkezelőként eljárva – az (1) bekezdésben említett korlátozás alkalmazása előtt konzultálnia kell ezekkel a szervezetekkel az (1) bekezdésben említett korlátozások bevezetésének lehetséges indokairól, valamint az ilyen korlátozások szükségességéről és arányosságáról.
- (4) Amennyiben a vámhatóság, a Bizottság vagy az uniós vámhatóság részben vagy egészben korlátozza az (1) bekezdésben említett jogokat, a következőket kell tennie:
 - a) az érintett kérelmére adott válaszában tájékoztatnia kell az érintettet az alkalmazott korlátozásról és annak fő okairól, valamint arról, hogy az érintett panaszt nyújthat be a nemzeti adatvédelmi hatóságokhoz vagy az európai adatvédelmi biztoshoz, illetve bírósági jogorvoslatért valamely nemzeti bírósághoz vagy az Európai Unió Bíróságához fordulhat; és
 - b) rögzítenie kell a korlátozás okait, beleértve a korlátozás szükségességének és arányosságának értékelését, valamint azokat az okokat, amelyek miatt a hozzáférés megadása veszélyeztetné a kockázatkezelést és a vámellenőrzéseket.

Az első albekezdés a) pontjában említett tájékoztatást el lehet halasztani, el lehet hagyni vagy meg lehet tagadni az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkének (8) bekezdésével összhangban, vagy ha a tájékoztatás hátrányosan befolyásolná a korlátozás céljait.
- (5) A vámhatóságoknak, a Bizottságnak, illetve az uniós vámhatóságnak a honlapjukon/intranetes felületükön közzétett adatvédelmi nyilatkozatba bele kell foglalniuk egy olyan szakaszt, amely általános tájékoztatást nyújt az érintettek számára a jogaik esetleges korlátozásáról.

- (6) A Bizottságnak végrehajtási jogi aktusok útján meg kell állapítania azokat a védintézkedéseket, amelyek megakadályozzák a visszaéléseket és a jogosulatlan hozzáférést vagy továbbítást azon személyes adatok tekintetében, amelyek korlátozások hatálya alá tartoznak vagy tartozhatnak. E védintézkedések közé tartozik a szerepek, a felelősségi körök és az eljárási lépések meghatározása, valamint a korlátozások megfelelő nyomon követése és alkalmazásuk rendszeres felülvizsgálata, amelyre legalább hathavonta sort kell keríteni. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

36. cikk

Unió vámügyi adatmodell

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a 31. cikk (1)–(4) bekezdésében említett célok teljesítéséhez szükséges adatok meghatározása érdekében történő kiegészítése céljából. Ezek az adatszolgáltatási követelmények alkotják az uniós vámügyi adatmodellt.

37. cikk

Az együttműködés technikai eszközei

- (1) A Bizottságnak, az uniós vámhatóságnak és a vámhatóságoknak az uniós vámügyi adatközpontot kell használniuk a 31. cikk (6)–(11) bekezdésében említett hatóságokkal és uniós szervekkel e rendeletnek megfelelően folytatott információcsere során.
- (2) Az Unió vonatkozásában az (EU) 2022/2399 rendelet mellékletében felsorolt egyéb alakítások és rendszerek tekintetében az uniós vámügyi adatközpont biztosítja az interoperabilitást az említett rendelettel létrehozott uniós egyablakos vámügyintézési környezeten keresztül.
- (3) Amennyiben a vámhatóságoktól vagy uniós szervektől eltérő hatóságok az uniós jogszabályok által létrehozott, azok célkitűzéseinek elérésére használt vagy azokban említett elektronikus eszközöket használnak, az együttműködés ezen elektronikus eszközöknek az uniós vámügyi adatközponttal való interoperabilitása révén is megvalósulhat.
- (4) Amennyiben a vámhatóságoktól eltérő hatóságok nem használnak az uniós jogszabályok által létrehozott, azok célkitűzéseinek elérésére használt vagy azokban említett elektronikus eszközöket, ezek a hatóságok a 31. cikkel összhangban használhatják az uniós vámügyi adatközpont konkrét szolgáltatásait és rendszereit.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a (3) és a (4) bekezdésben említett interoperabilitás és kapcsolat technikai módozataira vonatkozó szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

38. cikk

Kiegészítő információk cseréje a vámhatóságok és a gazdálkodók között

- (1) A vámhatóságok és a gazdálkodók – különösen a kockázat azonosítására és ellensúlyozására irányuló kölcsönös együttműködés céljából – kicserélhetnek

egymás között bármely olyan információt, amelyet a vámjogszabályok kifejezetten nem követelnek meg. Erre a cserére írásos megállapodás alapján kerülhet sor, és magában foglalhatja a vámhatóságok számára a gazdálkodók elektronikus rendszereihez biztosított hozzáférést.

- (2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés keretében az egyik fél által a másik rendelkezésre bocsátott információ bizalmas, kivéve, ha a két fél másként állapodik meg, vagy ha a hatályos rendelkezések mást írnak elő.

39. cikk

Információnyújtás a vámhatóságok részéről

- (1) A vámhatóságoktól bárki kérhet felvilágosítást a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban. A vámhatóságok visszautasíthatják az ilyen kérést, ha az nem egy ténylegesen tervezett, nemzetközi áruforgalommal kapcsolatos tevékenységhez kapcsolódik.
- (2) A vámhatóságoknak rendszeres párbeszédet kell folytatniuk a gazdálkodókkal és más, a nemzetközi áruforgalomban érintett hatóságokkal. Elő kell segíteniük az átláthatóságot azáltal, hogy a vámjogszabályokat, az általános igazgatási rendelkezéseket és a kérelem-formanyomtatványokat szabadon elérhetővé teszik, méghozzá – amikor kivitelezhető – díjmentesen és az interneten keresztül.

40. cikk

Információ és alátámasztó okmányok

- (1) Az azon konkrét vámeljáráshoz szükséges adatok és információk megadásakor vagy rendelkezésre bocsátásakor, amely alá az árukat vonták vagy szándékoznak vonni, a személyeknek biztosítaniuk kell vagy rendelkezésre kell bocsátaniuk az ezen adatok és információk megszerzéséhez használt eredeti papíralapú okmányok digitális másolatait, amennyiben léteznek ilyen papíralapú eredeti példányok.
- (2) A 266. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig vám-árunyilatkozat benyújtásakor az azon vámeljáráshoz irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányoknak, amelyekre az árukat bejelentették, a benyújtás időpontjában a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk.
- (3) Az (EU) 2022/2399 rendelet mellékletében felsorolt, vámalakiságoktól eltérő alkalmazandó uniós alakításokhoz kapcsolódó alátámasztó okmányokat úgy kell tekinteni, mint amelyeket biztosítottak vagy rendelkezésre bocsátottak, vagy mint amelyek a nyilatkozattevő birtokában vannak, ha a vámhatóságok az említett rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjával összhangban képesek megszerezni a szükséges adatokat a megfelelő uniós nem vámügyi rendszerekből az európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcserérendszer útján.
- (4) Az alátámasztó okmányokat a személyeknek azokban az esetekben is be kell nyújtaniuk, amikor a szóban forgó okmányok a vámügyi kockázatkezeléshez és ellenőrzésekhez szükségesek.
- (5) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok sérelme nélkül a vámhatóságok engedélyezhetik a gazdálkodók számára a (3) bekezdésben említett igazoló okmányok kiállítását.

- (6) A meghatározott okmányokra vonatkozó eltérő rendelkezések hiányában az érintett személy a vámellenőrzés céljából köteles megőrizni az okmányokat és információkat legalább három évig, a vámhatóságok számára hozzáférhető és elfogadható bármely módon. Ez az időtartam:
- a) annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az árukat átengedik;
 - b) meghatározott célra történő felhasználásukra való tekintettel nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áruk esetében annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben a szóban forgó árukra vonatkozó vámfelügyelet megszűnik;
 - c) a más vámeljárást alá vont áruk, illetve az átmeneti megőrzésben lévő áruk esetében annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az adott vámeljárást lezárták, illetve az átmeneti megőrzés befejeződött.
- (7) A 182. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely vámtartozással kapcsolatban a végrehajtott vámellenőrzés azt mutatja, hogy a vonatkozó tételt javítani kell a könyvelésben, és az érintett személyt erről értesítették, az okmányokat és az információkat az e cikk (6) bekezdésében megállapított határidőn túl további három évig meg kell őrizni.
- (8) Amennyiben jogorvoslat iránti kérelem benyújtására került sor, vagy közigazgatási vagy bírósági eljárás indult, az okmányokat és az információkat az (1) bekezdésben meghatározott időtartamig vagy – attól függően, hogy melyik következik be később – a jogorvoslati eljárás vagy a közigazgatási vagy bírósági eljárás befejezéséig kell megőrizni.

IV. cím

VÁMFELÜGYELET, VÁMELLENŐRZÉSEK ÉS KOCKÁZATKEZELÉS

1. fejezet

Vámfelügyelet

41. cikk

Vámfelügyelet

- (1) Az Unió vámterületére beszállítandó vagy onnan kiszállítandó áruk vámfelügyelet alatt állnak és vámellenőrzés alá vonhatók.
- (2) Az Unió vámterületére beszállított áruk vámfelügyelet alatt maradnak mindaddig, amíg ez vámjogi státusuk meghatározásához szükséges.
- (3) A nem uniós áruk vámfelügyelet alatt maradnak mindaddig, amíg vámjogi státusuk meg nem változik, vagy az Unió vámterületéről ki nem szállítják vagy meg nem semmisítik őket.
- (4) Az Unió vámterületére történő belépéskor az uniós áruk vámfelügyelet alatt állnak vámjogi státusuk megerősítéséig, kivéve, ha meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonják őket.
- (5) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vont uniós áruk vámfelügyelet alatt állnak a következő esetekben:

- a) ha az adott áru ismételt felhasználásra alkalmas, az azon időpontot követő legfeljebb két évig, amikor az árut a nulla vagy a csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatározott célokra először felhasználták;
 - b) amíg az árut nem használták fel arra a célra, amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak;
 - c) amíg az árut nem szállították ki az Unió vámterületéről, nem semmisítették meg vagy nem ajánlották fel az államnak;
 - d) amíg az árut nem használták fel egy attól a céltól eltérő célra, mint amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak, és a vonatkozó behozatali vámot meg nem fizették.
- (6) A kivitelre átengedett vagy passzív feldolgozási eljárás alá vont uniós áruk az Unió vámterületéről való kiszállításuk, az államnak való felajánlásuk vagy megsemmisítésük időpontjáig, illetve a kapcsolódó vám-árunyilatkozat vagy a kivitelre vonatkozó releváns adatok érvénytelenítéséig vámfelügyelet alatt állnak.
- (7) A belső árutovábbítási eljárás alá vont uniós áruk vámfelügyelet alatt állnak mindaddig, amíg meg nem érkeznek rendeltetési helyükre az Unió vámterületén.
- (8) Bármely személy, aki vagy amely vámfelügyelet alatt álló áruk birtokosa, a vámhatóságok engedélyével bármikor megvizsgálhatja az árut vagy mintát vehet azokból, különösen tarifális besorolásuk, vámértékük vagy vámjogi státusuk megállapítása érdekében.

42. cikk

Illetékes vámhivatalok

- (1) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a tagállamok határozzák meg a vámhivatalaik helyét és illetékességét.
- (2) A tagállamok – a forgalom és az áruk jellegének, valamint azon vámeljárásoknak a figyelembevételével, amelyek alá az árut vonják – gondoskodnak arról, hogy az említett vámhivatalok hivatalos nyitvatartási ideje észszerű és megfelelő legyen annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a nemzetközi forgalom akadályozása és torzítása.
- (3) Az áruk vámeljárás alá vonásának felügyeletében illetékes vámhivatal az importőr vagy az exportőr letelepedési helyéért felelős vámhivatal.
- Az első albekezdéstől eltérve az áruk vámeljárás alá vonásának felügyeletében illetékes vámhivatal a megbízható ellenőrzött gazdálkodóktól és a vélelmezett importőröktől eltérő importőrök és exportőrök tekintetében az azon helyért felelős vámhivatal, ahol a vám-árunyilatkozatot a 63. cikk (4) bekezdésének megfelelően benyújtották vagy az adatszolgáltatás módjának a 63. cikk (2) bekezdése szerinti megváltoztatása hiányában benyújtották volna.
- (4) A megbízható ellenőrzött gazdálkodó vagy a vélelmezett importőr letelepedési helyéért felelős vámhivatal köteles:
- a) felügyelni az áruknak az adott vámeljárás alá vonását;
 - b) elvégezni a megadott információk megerősítésére irányuló vámellenőrzéseket, és szükség esetén további alátámasztó okmányokat kérni;

- c) indokolt esetben vámellenőrzések elvégzését kérni az áruk feladási helyéért vagy végső rendeltetési helyéért felelős vámhivaltól;
 - d) vámellenőrzések elvégzését kérni az áruk belépési vagy kilépési helyéért felelős vámhivaltól, ha olyan kockázat áll fenn, amely azonnali intézkedést tesz szükségessé, amint az áruk megérkeznek az Unió vámterületére, vagy mielőtt elhagyják az Unió vámterületét;
 - e) elvégezni a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok összegének beszedéséhez szükséges vámalakításokat.
- (5) Annak a vámhivatalnak, amely felelős az áruk feladási vagy végső rendeltetési helyéért, illetve a (4) bekezdés d) pontja szerint azon helyért, ahol az áruk belépnek az Unió vámterületére vagy kilépnek onnan, el kell végeznie az importőr letelepedési helyéért felelős vámhivatal által kért vámellenőrzéseket, és az ellenőrzéseket kérő vámhivatal rendelkezésére kell bocsátania ezen ellenőrzések eredményeit, az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó saját ellenőrzéseinek sérelme nélkül.
- (6) Az illetékes vámhivataloknak hozzáféréssel kell rendelkezniük a jogszabályok helyes alkalmazásának biztosításához szükséges információkhoz.
- (8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a (3) bekezdésben említettől eltérő illetékes vámhivatalok – köztük a belépési és kilépési vámhivatalok – meghatározására vonatkozó eljárási szabályokat, valamint az (5) bekezdésben említett, a vámhivatalok közötti együttműködésre vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. fejezet

Vámellenőrzések

43. cikk

Vámellenőrzések

- (1) Az e cím 3. fejezetében foglalt rendelkezések sérelme nélkül a vámhatóságok elvégezhetnek bármely általuk szükségesnek ítélt vámellenőrzést, beleértve a véletlenszerű ellenőrzéseket is.
- (2) A vámellenőrzések magukban foglalhatják többek között az áruk vizsgálatát, a mintavételt, a bármely személy által megadott információk hitelességének, integritásának, pontosságának és teljességének, valamint az okmányok meglétének, hitelességének, pontosságának és érvényességének megerősítését, a gazdálkodók számviteli és kereskedelmi nyilvántartásainak és adatforrásainak vizsgálatát, a szállítóeszközök átvizsgálását, a poggyász vagy egyéb, a személyek által szállított vagy náluk lévő áru átvizsgálását, továbbá hivatalos vizsgálatok és egyéb hasonló cselekmények elvégzését. Szükség esetén a vámellenőrzések magukban foglalják az elektronikus adatok, többek között az uniós vámügyi adatközpontnak szolgáltatott adatok adatforrásának kezelését is.
- (3) Azokban az esetekben, amikor más hatóságok ugyanazon áruk tekintetében a vámellenőrzéstől eltérő ellenőrzéseket végeznek, a vámhatóságoknak törekedniük kell arra, hogy az ilyen ellenőrzéseket e más hatóságokkal szoros együttműködésben

és – amikor lehetséges – a vámellenőrzésekkel egy időben és egy helyen végezzék el (egyablakos ellenőrzés) a vámhatóságok koordinálása mellett.

44. cikk

A megadott adatok megerősítése

- (1) A személyek által a vámhatóságok rendelkezésére bocsátott adatok pontosságának megerősítése céljából a vámhatóságok:
 - a) megvizsgálhatják az adatokat és az alátámasztó okmányokat, ideértve a gazdálkodók birtokában lévő vagy a nevükben valamely szolgáltató által tárolt adatforrásokhoz való hozzáférést is;
 - b) előírhatják egyéb okmányok vagy adatok benyújtását, beleértve a gazdálkodók birtokában lévő vagy a nevükben valamely szolgáltató által tárolt adatokat is;
 - c) hozzáférést kérhetnek a személy elektronikus nyilvántartásaihoz;
 - d) megvizsgálhatják az árukat;
 - e) mintákat vehetnek elemzéshez vagy az áruk részletes vizsgálatához.
- (2) Az áruk vizsgálata, mintavétel vagy az árukat fuvarozó szállítóeszközök vizsgálata céljából a vámhatóságok bármikor megkövetelhetik az áru kirakodását és kicsomagolását.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az (1) bekezdésben említett, információk megerősítésére vonatkozó intézkedéseket. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

45. cikk

Az áruk vizsgálata és mintavétel

- (1) Az árunak a vizsgálat és a mintavétel helyére történő szállítását, valamint minden olyan műveletet, amely a vizsgálathoz vagy a mintavételhez szükséges, az importőr, az exportőr vagy a fuvarozó végzi, vagy az ő felelőssége alatt kell végrehajtani. A felmerült költségeket az importőr vagy az exportőr viseli.
- (2) Az importőr, az exportőr vagy a fuvarozó jogosult arra, hogy jelen legyen vagy képviselve legyen az áru vizsgálatánál és a mintavételnél. A vámhatóság – amennyiben erre alapos indoka van – megkövetelheti az importőrtől, az exportőrtől vagy a fuvarozótól, hogy legyen jelen vagy képviselve, amikor az árut megvizsgálják vagy mintát vesznek, illetve hogy biztosítsa az ilyen vizsgálat vagy mintavétel megkönnyítéséhez szükséges segítséget.
- (3) Amennyiben a mintavétel a hatályos rendelkezéseknek megfelelően történik, a vámhatóság nem tartozik kártalanítási felelősséggel azzal kapcsolatban, de viseli az elemzések és vizsgálatok költségeit.
- (4) Ha az áruknak csak egy részét vizsgálják meg vagy csak egy részéből vesznek mintákat, a részleges vizsgálatnak, illetve a minták elemzésének vagy vizsgálatának az eredményeit úgy kell tekinteni, hogy azok az ugyanazon szállítmányban lévő összes árura vonatkoznak.

Az importőr vagy az exportőr kérheti azonban az áruk további vizsgálatát vagy újabb minta vételét, ha úgy ítéli meg, hogy a részleges vizsgálatnak, illetve a minták elemzésének vagy vizsgálatának az eredményei nem érvényesek az érintett áruk többi részére. A kérésnek eleget kell tenni, feltéve, hogy az árukat nem engedték még át, vagy ha már átengedték, akkor az importőr vagy az exportőr igazolja, hogy azokat semmilyen módon nem változtatták meg.

- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett, az áruk vizsgálatára és az azokból történő mintavételre vonatkozó intézkedéseket. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

46. cikk

A megerősítés eredményei

- (1) Az importőr, az exportőr vagy a fuvarozó által megadott adatok megerősítésének eredményeit fel kell használni az azon vámeljárássra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához, amely alá az árut vonták.
- (2) Ha nem kerül sor a megadott adatok megerősítésére, az (1) bekezdést az importőr vagy az exportőr által megadott adatok alapján kell alkalmazni.
- (3) A vámhatóságok által végzett megerősítés eredményei azonos bizonyító erővel bírnak az Unió vámterületének egészén.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett, a megerősítések eredményeire vonatkozó intézkedéseket. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

47. cikk

Azonosítási intézkedések

- (1) A vámhatóságok vagy – adott esetben – azon gazdálkodók, akiknek vagy amelyeknek ezt a vámhatóságok engedélyezték, megteszik az áru azonosításához szükséges intézkedéseket, amennyiben ez szükséges az azon vámeljárássra vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelés biztosításához, amely alá az árut vonni kívánják.
Ezen azonosítási intézkedések azonos joghatással bírnak az Unió vámterületének egészén.
- (2) Az árura, a csomagolásra vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközöket csak a vámhatóságok vagy az általuk erre felhatalmazott egyéb személyek távolíthatják el vagy semmisíthetik meg, kivéve, ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként az említett eszközök eltávolítása vagy megsemmisítése az áru vagy a szállítóeszköz védelmének biztosítása érdekében elengedhetetlen.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza, hogy mely intézkedések számítanak az e cikkben említett azonosítási intézkedéseknek. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Áruátengedést követő ellenőrzések

- (1) Vámellenőrzés céljából a vámhatóságok az áru átengedését követően:
 - a) megerősíthetik a megadott adatok pontosságát és teljességét, valamint bármely alátámasztó okmány meglétét, hitelességét, pontosságát és érvényességét;
 - b) megvizsgálhatják a gazdálkodónak az érintett árukkal kapcsolatos műveletekre, valamint az ezen árukat érintő korábbi vagy későbbi kereskedelmi ügyletekre vonatkozó számviteli és egyéb nyilvántartásait;
 - c) megvizsgálhatják az árukat és mintát vehetnek belőlük, amennyiben még van rá lehetőség;
 - d) hozzáférhetnek a gazdálkodók rendszereihez az adatoknak az uniós vámügyi adatközpontban történő megadására vagy rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség teljesülésének megerősítése céljából.
- (2) Az ilyen ellenőrzés az importőr vagy az exportőr, az áru birtokosa, az említett műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett valamilyen más személy, vagy az említett dokumentumokat és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy helyiségében vagy területén végezhető el.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az (1) bekezdésben említett ellenőrzésekre alkalmazandó intézkedéseket, beleértve azokat az eseteket is, amikor a műveletekre egynél több tagállamban kerül sor, valamint az audit és más megfelelő módszerek ilyen ellenőrzésekkel összefüggésben történő alkalmazására vonatkozó intézkedéseket. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésének megfelelően kell elfogadni.

Unión belüli légi és tengeri járatok

- (1) A vámellenőrzéseket vagy -alakiságokat az Unión belüli légi járaton utazó vagy az Unión belüli tengeri utazáson részt vevő személyek kézi- és feladott poggyásza tekintetében csak akkor kell elvégezni, ha a vámjogszabályok ilyen ellenőrzéseket vagy vámalakiságokat előírnak.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása nem érinti az alábbiakat:
 - a) biztonság és védelem;
 - b) a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokhoz kapcsolódó ellenőrzések.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza azon kikötők és repülőterek listáját, amelyeken a vámellenőrzéseket és -alakiságokat el kell végezni a következők tekintetében:
 - a) a következő személyek kézi- és feladott poggyásza:
 - i. akik nem uniós repülőtérrel érkező olyan légi járművön utaznak, amely egy uniós repülőtérre való közbülső leszállás után egy másik uniós repülőtérre folytatja útját;
 - ii. akik olyan légi járművön utaznak, amely egy uniós repülőtérre való közbülső leszállás után egy nem uniós repülőtérre folytatja útját;

- iii. akik ugyanazon hajón olyan egymás utáni útszakaszokból álló tengeri utazáson vesznek részt, amely egy nem uniós kikötőből indul, ott megáll, vagy oda érkezik;
 - iv. akik kedvtelési célú vízi jármű és turisztikai vagy üzleti célú légi jármű fedélzetén utaznak;
- b) kézi- és feladott poggyászok:
- i. amelyek egy nem uniós repülőtérrel jövő légi jármű fedélzetén érkeznek egy uniós repülőtérre, és amelyeket ezen uniós repülőtérrel egy Unió belüli légi járatként közlekedő légi járműre rakodnak át;
 - ii. amelyeket egy uniós repülőtérrel rakodtak be egy Unió belüli légi járatként közlekedő légi járműre, és amelyeket át fognak rakodni egy másik uniós repülőtérrel egy olyan légi járműre, amelynek rendeltetési helye egy nem uniós repülőtér.

E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. fejezet

Vámügyi kockázatkezelés

50. cikk

Általános elvek

- (1) A vámhatóságok kockázatkezelés és elsősorban automatizált kockázatelemzés alapján meghatározzák, hogy az árukat, a gazdálkodókat és az ellátási láncokat vámellenőrzésnek vagy más kockázatcsökkentő intézkedéseknek vetik-e alá, és ha igen, hol és mikor kerül sor ezekre az ellenőrzésekre és egyéb kockázatcsökkentő intézkedésekre.
- (2) A Bizottság, az uniós vámhatóság és a vámhatóságok a vámügyi kockázatkezelést alkalmazzák arra, hogy e fejezet rendelkezéseivel összhangban különbséget tegyenek az árukhoz, a gazdálkodókhoz és az ellátási láncokhoz kapcsolódó valamennyi kockázat szintje között.
- (3) A vámügyi kockázatkezelésnek legalább a következő tevékenységeket magában kell foglalnia, adott esetben ciklikus alapon szervezve:
 - a) az uniós vámügyi adatközpontban és más forrásokból rendelkezésre álló releváns adatok, köztük a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó releváns adatok gyűjtése, feldolgozása, cseréje és elemzése;
 - b) a kockázatok azonosítása, elemzése, értékelése vagy előrejelzése, többek között statisztikai és prediktív módszerek, valamint véletlenszerű ellenőrzések alapján;
 - c) a kockázatok kezeléséhez szükséges intézkedések kidolgozása, beleértve a közös kiemelt ellenőrzési területek, közös kockázati kritériumok és standardok, valamint felügyeleti stratégiák meghatározását;
 - d) intézkedések előírása és megtétele, többek között megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések és vámellenőrzések kiválasztása;

- e) a kockázatkezelési és az ellenőrzési tevékenységek végrehajtásával kapcsolatos visszajelzések gyűjtése;
 - f) a kockázatkezelési és az ellenőrzési tevékenységek nyomon követése és felülvizsgálata azok javítása céljából.
- (4) Kockázatsökkentő intézkedések lehetnek a következők:
- a) a fuvarozónak vagy az exportőrnek arra vonatkozóan adott utasítás, hogy ne kerüljön sor az áruk berakodására vagy szállítására;
 - b) további információk vagy intézkedés kérése;
 - c) azon helyzetek azonosítása, amelyekben helyénvaló lehet egy másik vámhatóság intézkedése;
 - d) javaslattétel a valamely ellenőrzés elvégzéséhez legmegfelelőbb helyre és intézkedésekre;
 - e) az áruknak az Unió vámterületéről történő kiszállításakor használandó útvonal és betartandó határidő meghatározása.

51. cikk

Szerepek és felelősségi körök

- (1) A Bizottság közös kiemelt ellenőrzési területeket, valamint közös kockázati kritériumokat és standardokat állapíthat meg bármely típusú kockázatra vonatkozóan, beleértve többek között a pénzügyi érdekekhez kapcsolódó kockázatokat.
- (2) E cikk (6) bekezdése f) pontjának és a 43. cikknek a sérelme nélkül a Bizottság meghatározhatja a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok területén belül azokat a konkrét területeket, amelyekkel kiemelten kell foglalkozni a vámügyi kockázatkezelés és ellenőrzések tekintetében.
- (3) A Bizottság:
 - a) szakpolitikai iránymutatást nyújthat az uniós vámhatóság számára a kockázatkezelési projektekre és a felügyeleti stratégiákra vonatkozóan;
 - b) felkérheti az uniós vámhatóságot, hogy végezze el bármely kockázatkezelési tevékenység végrehajtásának időszakos vagy eseti értékelését;
 - c) bármely kockázatra vonatkozóan felkérheti az uniós vámhatóságot, hogy dolgozzon ki felügyeleti stratégiát, és végezzen fenyegetésértékeléseket.
- (4) Az (1)–(3) bekezdésben említett célokból a Bizottság összegyűjtheti, feldolgozhatja és elemezheti az uniós vámügyi adatközpontban és más forrásokból rendelkezésre álló adatokat, ideértve a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó adatokat is.
- (5) Az uniós vámhatóság uniós szintű kockázatkezelési tevékenységeket végez a (3) bekezdés a) pontjában említett vámpolitikai iránymutatások és a (2) bekezdésben említett prioritások alapján. Kötelezettségei:
 - a) az uniós vámügyi adatközpontban és más forrásokból rendelkezésre álló adatok, köztük a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó adatok gyűjtése, feldolgozása és elemzése;

- b) a Bizottság segítése a közös kiemelt ellenőrzési területek, valamint a közös kockázati kritériumok és standardok meghatározásában, a kockázatkezeléssel kapcsolatos operatív ismeretek és technikai szakértelem alapján;
 - c) amennyiben a (3) bekezdéssel összhangban felkérést kap, felügyeleti stratégiák kidolgozása, adott esetben a vámhatóságoktól eltérő hatóságokkal együtt, és fenyegetésvértékelések végzése;
 - d) e cím alkalmazásában a releváns adatok megosztása a vámhatóságokkal és más hatóságokkal, lehetőség szerint az uniós vámügyi adatközponton keresztül, az [53. cikkkel](#) összhangban;
 - e) közös kockázatelemzés kidolgozása és végrehajtása kockázati jelzések és kockázatelemzési eredmények létrehozása érdekében, valamint adott esetben ellenőrzési ajánlások kiadása és egyéb megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések megjelölése a vámhatóságok számára, többek között a Bizottság által megállapított közös kiemelt ellenőrzési területek és közös kockázati kritériumok és standardok alkalmazása és a válsághelyzetek kezelése tekintetében;
 - f) az OLAF tájékoztatása, ha csalás eseteit azonosítja vagy gyanítja, és az ezekkel az esetekkel kapcsolatos összes szükséges információ megadása.
- (6) A vámhatóságok kötelezettségei a következő tevékenységeknek az uniós vámügyi adatközpontban és más forrásokból rendelkezésre álló adatok felhasználásával történő végzését foglalják magukban:
- a) az uniós vámügyi adatközpontban és más forrásokból rendelkezésre álló adatok, köztük a vámhatóságoktól eltérő hatóságoktól származó adatok gyűjtése, feldolgozása és elemzése;
 - b) nemzeti kockázatkezelési tevékenységek végzése, beleértve a kockázatelemzést, az együttműködést és a kockázatkezelésre vonatkozó információk cseréjét az érintett nemzeti hatóságokkal, valamint kockázatcsökkentő intézkedések meghozatala;
 - c) a közös kockázati kritériumok és standardok érvényre juttatásához, valamint a közös kiemelt ellenőrzési területek szempontjából szükséges nemzeti folyamatok végrehajtása;
 - d) az uniós vámhatóság által létrehozott, illetve kiadott kockázati jelzések, kockázatelemzési eredmények és ellenőrzési ajánlások végrehajtása;
 - e) ellenőrzési ajánlások kiadása és egyéb megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések megjelölése más tagállamok vámhatóságai számára;
 - f) ellenőrzési döntések meghozatala;
 - g) ellenőrzések végzése e cím 2. fejezetével, valamint az alkalmazandó közös kockázati kritériumokkal és standardokkal összhangban;
 - h) abban az esetben, ha valamely ellenőrzési ajánlást nem hajtott végre, ennek megindokolása az uniós vámhatóság felé.
- (7) Az uniós vámhatóság negyedévente, valamint szükség esetén vagy a Bizottság kérésére eseti alapon is tájékoztatja a Bizottságot kockázatkezelési tevékenységeiről és azok eredményéről. E tekintetben a Bizottság rendelkezésére bocsát minden szükséges információt.

- (8) A 265. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontig a Bizottság elláthatja az uniós vámhatóság e cikkben említett kockázatkezelési feladatait.

52. cikk

Közös kockázati kritériumok és standardok

- (1) A közös kockázati kritériumok és standardok a következők közül valamennyit tartalmazzák:
- a) a kockázatok leírása;
 - b) az áruk vagy gazdálkodók vámellenőrzésre történő kiválasztásához alkalmazandó kockázati tényezők vagy mutatók;
 - c) a vámhatóságok által végrehajtandó vámellenőrzések jellege;
 - d) kockázatelemzés és kockázatsökkentő intézkedések alkalmazása az ellátási láncban, beleértve az információk vagy intézkedés kérését, valamint az arra vonatkozó utasítást is, hogy ne kerüljön sor berakodásra vagy szállításra;
 - e) a c) pontban említett vámellenőrzések alkalmazásának időtartama.
- (2) A közös kockázati kritériumok és standardok megállapításakor a következő tényezők mindegyikét figyelembe kell venni:
- a) az arányosság a kockázathoz képest;
 - b) az ellenőrzések szükséges alkalmazásának sürgőssége;
 - c) a kereskedelmi forgalomra és az egyes tagállamok ellenőrzési erőforrásaira gyakorolt, észszerűen várható hatás.

53. cikk

A kockázatkezelés és az ellenőrzések szempontjából releváns információk

- (1) A kockázatra vonatkozó információkat és jelzéseket, a kockázatelemzések eredményeit, az ellenőrzési ajánlásokat és ellenőrzési döntéseket, valamint az ellenőrzések eredményeit minden esetben rögzíteni kell abban az operatív folyamatban, amelyre vonatkoznak, valamint az uniós vámügyi adatközpontban, függetlenül attól, hogy nemzeti vagy közös kockázatelemzésen, illetve véletlenszerű kiválasztáson alapultak-e. A vámhatóságoknak meg kell osztaniuk egymással, az uniós vámhatósággal és a Bizottsággal a kockázatra vonatkozó információkat.
- (2) A vámhatóságok, az uniós vámhatóság és a Bizottság jogosultak az e cikk (1) bekezdésében említett elemeket az [51.](#) és az [54.](#) cikkben említett szerepeiknek és felelősségi köreiknek megfelelően kezelni.
- (3) Az uniós vámhatóság lehetőség szerint az uniós vámügyi adatközpontot használja az uniós vámhatóság, a Bizottság vagy valamely vámhatóság által a kockázatkezelés szempontjából relevánsnak minősített bármely más adat-, dokumentum- vagy információforrás összegyűjtésére vagy az azokkal való együttműködésre.
- (4) A 265. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontig a Bizottság látja el az uniós vámhatóság e cikkben említett feladatait.

A vámügyi kockázatkezelés értékelése

- (1) A Bizottság az uniós vámhatósággal és a vámhatóságokkal együttműködve legalább kétevente értékeli a kockázatkezelés végrehajtását annak érdekében, hogy folyamatosan javítsa annak operatív és stratégiai eredményességét és hatékonyságát; a Bizottság emellett szükség esetén és folyamatosan elvégzendő értékelési tevékenységeket is szervezhet.
- (2) E célból az uniós vámhatóság összegyűjti és elemzi a vonatkozó információkat, és elvégzi az összes szükséges tevékenységet. Az uniós vámhatóság e tekintetben időszakos vagy eseti jelentéseket kérhet egy vagy több tagállamtól.
- (3) E célból, valamint az e cím szerinti szerepének és felelősségi körének ellátása céljából a Bizottság feldolgozhatja az uniós vámügyi adatközponton keresztül rendelkezésre álló releváns információkat, és további információkat kérhet az uniós vámhatóságtól és a nemzeti hatóságoktól.
- (4) A közös kockázati kritériumok és a közös kiemelt ellenőrzési területek meghatározása során a Bizottság adott esetben figyelembe veszi az e cikk alapján elvégzett értékeléseket.

A végrehajtási hatáskörök átruházása

- (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a vámellenőrzések és a kockázatkezelés harmonizált alkalmazásának biztosítására szolgáló intézkedéseket, beleértve az információcserét, valamint az e címben említett közös kockázati kritériumok és standardok és közös kiemelt ellenőrzési területek létrehozását. Az ilyen intézkedéseknek ki kell terjedniük legalább az alábbi elemekre:
 - a) az uniós vámügyi adatközpontban a kockázatkezeléssel és az ellenőrzésekkel kapcsolatban rögzítendő információk, beleértve a kockázatra vonatkozó információkat, a kockázatelemzések eredményeit, az ellenőrzési ajánlásokat, az ellenőrzési döntéseket és az ellenőrzések eredményeit, valamint az ilyen információkhoz való hozzáféréshez és azok kezeléséhez való jogot;
 - b) a meglévő váminformációs rendszerek átmeneti használatára vagy az azokhoz való átmeneti hozzáférésre vonatkozó eljárási intézkedések; az uniós vámügyi adatközpont és más rendszerek közötti interoperabilitás kezelésére vonatkozó eljárási intézkedések;
 - c) az áruátengedést követő ellenőrzések és a véletlenszerű ellenőrzések keretében fennálló jelentéstételi kötelezettség alkalmazásával kapcsolatos eljárási intézkedések;
 - d) az uniós vámhatóság és más konkrét uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint más illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó megállapodások, beleértve az információcserét is;
 - e) a felelős vámhatóság azonosítása olyan egyedi kockázatkezelési eljárások esetében, amelyek egynél több tagállamot is érinthetnek;
 - f) az ellenőrzésekkel, beleértve az egynél több tagállamot érintő, áruátengedést követő ellenőrzéseket, valamint a mintavétel és az érintett vámhatóságok

közötti egyéb ellenőrzések alapján kapott eredmények rendelkezésre állásával kapcsolatos eljárási szempontok;

- g) a kockázatra vonatkozó információknak a vámhatóságok, az uniós vámhatóság és a Bizottság közötti megosztásával kapcsolatos megállapodások;
- h) az 51. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint az 52. cikkben említett közös kiemelt ellenőrzési területek és közös kockázati kritériumok és standardok, beleértve – szükség esetére – a sürgős alkalmazásukra vonatkozó szabályokat is.

E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (2) A szóban forgó intézkedések – ideértve ezeknek az esetlegesen közvetlen biztonsági vagy védelmi kockázatot jelentő válságokra vagy eseményekre való hatékony reagálás érdekében történő sürgős alkalmazására vonatkozó módoszatok meghatározását is – jellegéből adódóan rendkívül sürgős, és a közös kockázatkezelés gyors frissítésének, valamint az információcsere, a közös kockázati kritériumok és standardok és a közös kiemelt ellenőrzési területek tekintetében a kockázatok alakulásával összefüggésben végrehajtandó kiigazítás a szükségessége által kellően indokolt esetekben a Bizottság a 262. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

V. cím

ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSA

1. fejezet

Az áruk vámjogi státusa

56. cikk

Az áruk uniós vámjogi státusának vélelmezése

- (1) Az Unió vámterületén található minden áru uniós vámjogi státussal rendelkező árunak vélelmezendő, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy az áru nem minősül uniós árunak.
- (2) Meghatározott esetekben, amikor az (1) bekezdésben meghatározott vélelem nem alkalmazandó, az áruk uniós vámjogi státusát bizonyítani kell.
- (3) Meghatározott esetekben a teljes egészében az Unió vámterületén létrejött vagy előállított áruk nem rendelkeznek az uniós vámjogi státussal, amennyiben átmeneti megőrzésben lévő vagy külső árutovábbítási, tárolási, ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozási eljárás alá vont árukból állították őket elő.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
 - a) azon konkrét esetek, amelyekben az (1) bekezdésben meghatározott vélelem nem alkalmazandó;

- b) azon feltételek, amelyek mellett az áruk uniós vámjogi státusának igazolása megkönnyíthető;
 - c) azon konkrét esetek, amelyekben a (3) bekezdésben említett áruk nem rendelkeznek az áruk uniós vámjogi státusával.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az áruk uniós vámjogi státusának igazolására és megerősítésére vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

57. cikk

Az áruk uniós vámjogi státusának elvesztése

Az uniós áruk a következő esetekben válnak nem uniós árukká:

- a) ha azokat kiszállítják az Unió vámterületéről, amennyiben a belső árutovábbítás szabályai nem alkalmazandók;
- b) ha azokat külső árutovábbítási, tárolási vagy aktív feldolgozási eljárás alá vonják, amennyiben azt a vámjogszabályok megengedik;
- c) ha azokat a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták és azt követően vagy felajánlották az államnak, vagy megsemmisítették és hulladék marad hátra;
- d) ha a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó árunyilatkozatot érvénytelenítik az áruk átengedését követően.

58. cikk

Az Unió vámterületét ideiglenesen elhagyó uniós áruk

- (1) A 112. cikk (2) bekezdésének [b\)](#), [c\)](#), [d\)](#) és [e\)](#) pontjában említett esetekben az áruk csak akkor őrzik meg uniós vámjogi státusukat, ha azt a vámjogszabályok által meghatározott feltételek mellett és formában állapították meg.
- (2) Meghatározott esetekben az uniós áruk vámeljárás alá helyezés és vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállíthatók az Unió vámterületének egyik pontjáról a másikra úgy, hogy közben ideiglenesen elhagyják e területet.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (2) bekezdésében említett azon meghatározott esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az áruk vámjogi státusa nem változik meg.

2. fejezet

Eljárás alá vonás és átengedés

59. cikk

Áru vámeljárás alá vonása

- (1) Az árukat vámeljárás alá vonni kívánó importőröknek, exportőröknek és az eljárás jogosultjainak az érintett eljáráshoz szükséges adatokat haladéktalanul meg kell

adniuk vagy rendelkezésre kell bocsátaniuk, amint a szóban forgó adatok rendelkezésre állnak, de mindenképpen az áruk átengedését megelőzően.

- (2) A vélelmezett importőröknek legkésőbb a fizetés elfogadásának időpontját követő napon, de mindenképpen az áruk átengedését megelőzően meg kell adniuk vagy rendelkezésre kell bocsátaniuk az Unió vámterületére behozandó áruk távértékesítésére vonatkozó információkat.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve, az alátámasztó okmányokhoz vagy az áruk végső értékének meghatározásához kapcsolódó, kellően indokolt körülmények fennállása esetén a vámhatóságok engedélyezhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára, hogy az előzetes rakományinformációkon kívüli egyéb adatokat az áruk átengedését követően adják meg. A kihagyott információkat az importőrnek vagy az exportőrnek meghatározott határidőn belül rendelkezésre kell bocsátania.
- (4) Az árukat átengedésük pillanatában kell vámeljárást alá vonni. Eltérő rendelkezés hiányában az átengedés napja az adott áru kapcsán lefolytatandó vámeljárással irányadó rendelkezések és minden egyéb behozatali vagy kiviteli alakísághoz alkalmazásához használandó nap.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatok és információk, valamint az e cikk (3) bekezdésében említett, az áruk átengedését követően rendelkezésre bocsátható meghatározott adatok és a vonatkozó adatszolgáltatási határidők meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

60. cikk

Az áruk átengedése

- (1) Az áruk vámeljárást alá vonásáért a 42. cikk (3) bekezdése szerint felelős vámhatóságok az importőr vagy exportőr által szolgáltatott adatok tekintetében végzett kockázatelemzés és adott esetben bármely ellenőrzés eredményeinek figyelembevételével döntenek az áruk átengedéséről.
- (2) Az áruk a következő feltételek teljesülése esetén engedhetők át:
 - a) az árukért valamely importőr vagy exportőr felelős;
 - b) a vámhatóságok által kért minden információt és az adott eljárásához szükséges minimális információkat megadták vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották;
 - c) teljesülnek az áruknak a [88.](#), a [118.](#), a [132.](#) és a [135.](#) cikk szerinti érintett eljárás alá vonására vonatkozó feltételek;
 - d) az árukat nem választották ki ellenőrzésre.
- (3) A vámhatóságoknak meg kell tagadniuk az átengedést, ha az alábbi esetek bármelyike fennáll:
 - a) ha az áruk érintett eljárás alá vonásának feltételei nem teljesülnek, beleértve az árukra vonatkozó, az (EU) 2022/2399 rendelet 2. cikkének 11. pontjában meghatározott, vámalakíságtól eltérő uniós alakíságokat;

- b) ha bármilyen bizonyítékuk van arra, hogy az áruk nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, kivéve, ha az érintett jogszabály előírja az előzetes konzultációt más hatóságokkal;
 - c) ha bizonyítékuk van arra, hogy a szolgáltatott adatok nem pontosak.
- (4) A vámhatóságoknak fel kell függeszteniük az átengedést, ha az alábbi esetek bármelyike fennáll:
- a) ha okkal feltételezik, hogy az áruk nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, vagy hogy az áruk súlyos kockázatot jelentenek az emberek, az állatok vagy a növények egészségére és életére, a környezetre vagy bármely más közérdekre, beleértve a pénzügyi érdekeket is; vagy
 - b) ha másik hatóságok a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak megfelelően ezt kérték.
- (5) Ha az átengedést a (4) bekezdéssel összhangban felfüggesztették, a vámhatóságoknak konzultálniuk kell a másik hatóságokkal, ha a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok ezt előírják, és:
- a) meg kell tagadniuk az átengedést, ha a másik hatóságok a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak megfelelően ezt kérték; vagy
 - b) át kell engedniük az árukat, ha nincs okuk azt feltételezni, hogy a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok által előírt egyéb követelmények és alakiságok nem teljesültek az ilyen átengedéssel kapcsolatban, és:
 - i. a másik hatóságok jóváhagyták az átengedést; vagy
 - ii. a másik hatóságok nem válaszoltak a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályokban meghatározott határidőn belül; vagy
 - iii. a másik hatóságok értesítik a vámhatóságokat arról, hogy több időre van szükség annak értékeléséhez, hogy az áruk megfelelnek-e a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, azzal a feltétellel, hogy nem kérték a felfüggesztés fenntartását, és az importőr vagy az exportőr biztosítja a vámhatóságok számára az áruk teljes nyomomonkövethetőségét a másik hatóságok értesítésétől számított 15 napig, vagy – attól függően, hogy melyik következik be előbb – addig, amíg a másik hatóságok nem értékelték és közölték az ellenőrzéseinek eredményét az importőrrel vagy az exportőrrel. A vámhatóságoknak biztosítaniuk kell a nyomomonkövethetőséget a másik hatóságok számára.
- (6) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok átengedték az árukat, ha azokat semmiféle ellenőrzésre sem választották ki készszerű időn belül azt követően, hogy:
- a) a vélelmezett importőrök áruai megérkeztek az Unió vámterületére; vagy
 - b) az importőrök áruai megérkeztek a végső rendeltetési helyükre; vagy
 - c) az exportőr elküldte az indulás előtti információkat.
- (7) Amennyiben a vámhatóságok a (4) bekezdésnek megfelelően felfüggesztették az áruk átengedését, vagy a (3) bekezdésnek vagy az (5) bekezdés a) pontjának megfelelően megtagadták az áruk átengedését, döntésüket és adott esetben az uniós

jog által előírt minden egyéb információt rögzíteniük kell az uniós vámügyi adatközpontban. Ezt az információt a többi vámhatóság rendelkezésére kell bocsátani.

- (8) Amennyiben a vámhatóságok a (3) vagy az (5) bekezdésnek megfelelően megtagadták az áruk átengedését:
- a) ha a másik hatóságok nem emeltek kifogást, az áruk ezt követően egy másik vámeljáráshoz alá vonhatók, de jelezni kell, hogy az áruk másik vámeljáráshoz alá vonását korábban megtagadták;
 - b) ha a másik hatóságok kifogást emeltek az áruk egy vagy több vámeljáráshoz alá vonása ellen, a vámhatóságok rögzítik ezt az információt az uniós vámügyi adatközpontban, és ennek megfelelően járnak el.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (6) bekezdésében említett észszerű idő meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

61. cikk

Az áruknak a vámhatóságok nevében, megbízható ellenőrzött gazdálkodók által történő átengedése

- (1) A 60. cikk (1) bekezdésétől eltérve a vámhatóságok engedélyezhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodóknak, hogy a nevükben átengedjék az árukat azoknak az importőr, a tulajdonos vagy a címzett telephelyén történő átvételekor vagy az exportőr, a tulajdonos vagy a feladó telephelyéről történő feladásakor, feltéve, hogy az adott eljáráshoz szükséges adatokat és az áruk megérkezésére vagy feladására vonatkozó valós idejű információkat megadják a vámhatóságoknak, illetve a vámhatóságok rendelkezésére bocsátják.
- (2) A 43. cikk sérelme nélkül a vámhatóságok engedélyezhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodóknak, hogy bizonyos ellenőrzéseket elvégezzenek a vámfelügyelet alatt álló árukon. Azokban az esetekben, amikor az áruk a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá tartoznak, a vámhatóságoknak az engedély megadása előtt konzultálniuk kell a másik érintett hatóságokkal, és megállapodhatnak velük egy ellenőrzési tervről.
- (3) Amennyiben a (2) bekezdésben említett megbízható ellenőrzött gazdálkodó okkal feltételezi, hogy az áruk nem felelnek meg a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak, erről haladéktalanul értesítenie kell a vámhatóságokat és adott esetben a másik hatóságokat. Ebben az esetben a vámhatóságok döntenek az átengedésről.
- (4) A vámhatóságok bármikor megkövetelhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodótól, hogy az árukat ellenőrzés céljából bemutassa valamely vámhivatalnál vagy azon a helyen, ahol az áruk átengedését tervezte.
- (5) Ha a vámhatóságok új súlyos pénzügyi kockázatot vagy más egyedi helyzetet tártak fel a nevükben történő átengedés engedélyezésével kapcsolatban, jogukban áll meghatározott időtartamra felfüggeszteni a nevükben történő átengedésre vonatkozó engedélyt és erről tájékoztatni a megbízható ellenőrzött gazdálkodót. Ilyen esetekben a vámhatóságok döntenek az áruk átengedéséről.

Az áruk vámeljárási alá vonására vonatkozó információk módosítása és érvénytelenítése

- (1) Az importőrnek és az exportőrnek módosítania kell egy vagy több, az áruk vámeljárási alá vonásához megadott adatot, ha tudomásukra jut, hogy a vonatkozó információk megváltoztak a nyilvántartásaikban, vagy ha a vámhatóság erre utasítja őket, vagy értesíti őket az adatok pontosságával, teljességével vagy minőségével kapcsolatos problémáról, kivéve, ha a vámhatóságok arról tájékoztatták őket, hogy meg kívánják vizsgálni az árukat, vagy megállapították, hogy a megadott adatok helytelenek, vagy az árukat már vám elé állították.
- (2) Az importőrnek és az exportőrnek érvénytelenítenie kell az áruk vámeljárási alá vonására vonatkozóan megadott adatokat, amint tudomást szereznek arról, hogy az árukat nem szállítják be az Unió vámterületére vagy nem szállítják ki onnan. A vámhatóságoknak érvényteleníteniük kell az áruk vámeljárási alá vonására vonatkozóan megadott adatokat, ha az információk megadásának vagy rendelkezésre bocsátásának napjától számított 200 nap elteltével az árukat nem szállították be az Unió vámterületére, vagy nem szállították ki onnan.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az információk (1) és (2) bekezdésben említett módosítására és érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. fejezet

Átmeneti rendelkezések

Az árukra vonatkozó vám-árunyilatkozat

- (1) A 265. cikk (4) bekezdésében meghatározott időpontig minden olyan áru vonatkozóan, amelyet vámeljárási alá kívánnak vonni, az adott eljárásnak megfelelő vám-árunyilatkozatot kell benyújtani.
- (2) A 265. cikk (4) bekezdésében meghatározott időponttól kezdve az importőrök, az exportőrök és az árutovábbítási eljárás jogosultjai az áruk vámeljárási alá vonása céljából az uniós vámügyi adatközpont használatával is benyújthatják a vonatkozó vám-árunyilatkozatot, illetve rendelkezésre bocsáthatják az adott eljárás szempontjából releváns információkat. A 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időponttól kezdve az importőröknek, az exportőröknek és az árutovábbítási eljárás jogosultjainak az áruk vámeljárási alá vonása céljából az uniós vámügyi adatközpontot kell használniuk az adott eljárás szempontjából megfelelő információk megadásához vagy rendelkezésre bocsátásához.
- (3) Meghatározott esetekben a vám-árunyilatkozat elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon is benyújtható.
- (4) A vám-árunyilatkozatot a körülményektől függően a következők egyikéhez kell benyújtani:
 - a) az áruk uniós vámterületre történő megérkezésének első helyéért felelős vámhivatal; vagy
 - b) a tengeri vagy légi úton érkező áruk kirakodási helyéért felelős vámhivatal;

- c) az árutovábbítási eljárás rendeltetési helye szerinti vámhivatal, ha az áruk árutovábbítási eljárás alá vonva léptek be az Unió vámterületére;
 - d) az azon helyért felelős vámhivatal, ahol az árutovábbítási eljárás alá vonandó áruk találhatóak;
 - e) a központi vámkezelés alkalmazására engedéllyel rendelkező, „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó letelepedési helyéért felelős vámhivatal;
 - f) az azon helyért felelős vámhivatal, ahol az Unió vámterületéről való kiszállításra szánt áruk találhatóak.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon meghatározott esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, amikor a vám-árunyilatkozat az e cikk (2) bekezdésével összhangban elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon is benyújtható.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakat:
- a) a vám-árunyilatkozatnak a (3) bekezdésben említett esetekben történő benyújtására vonatkozó eljárás;
 - b) a (4) bekezdésben említettektől eltérő illetékes vámhivatalok meghatározásának szabályai, beleértve a belépési és kilépési vámhivatalokat is.
- E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

64. cikk

Normál vám-árunyilatkozat

- (1) A normál vám-árunyilatkozatnak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amely az azon vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges, amelyre az árut bejelentik.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az (1) bekezdésben említett normál vám-árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

65. cikk

Egyszerűsített árunyilatkozat

- (1) A 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig a vámhatóságok elfogadhatják, hogy egy személy az árut olyan egyszerűsített árunyilatkozat alapján vonja vámeljárás alá, amely adott esetben nem tartalmazza a [40.](#) cikkben említett adatok vagy alátámasztó okmányok mindegyikét.
- (2) A 265. cikk (4) bekezdésében meghatározott időpontig a vámhatóságok engedélyezhetik az egyszerűsített árunyilatkozat rendszeres használatát.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk

(2) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az egyszerűsített árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

66. cikk

Kiegészítő árunyilatkozat

- (1) A 65. cikk szerinti egyszerűsített árunyilatkozat vagy a nyilatkozattevő nyilvántartásaiba a 73. cikk alapján tett bejegyzés esetében a nyilatkozattevőnek megadott határidőn belül be kell nyújtania az illetékes vámhivatalhoz egy kiegészítő árunyilatkozatot, amelyben az érintett vámeljáráshoz szükséges adatok szerepelnek.

A 65. cikk szerinti egyszerűsített árunyilatkozat esetében a szükséges alátámasztó okmányoknak a megadott határidőn belül a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk.

A kiegészítő árunyilatkozat lehet általános, időszakos vagy összegző jellegű.

- (2) A kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

- a) amennyiben az árukat vámraktározási eljárás alá vonták;
- b) egyéb meghatározott esetekben.

- (3) A vámhatóságok eltekinthetnek a kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó követelménytől, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) az egyszerűsített árunyilatkozat olyan árukra vonatkozik, amelyek értéke és mennyisége nem éri el a statisztikai küszöböt;
- b) az egyszerűsített árunyilatkozat már tartalmazza a szóban forgó vámeljáráshoz szükséges összes információt;
- c) az egyszerűsített árunyilatkozatot nem a nyilatkozattevő nyilvántartásába történő bejegyzés révén nyújtják be.

- (4) A 65. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat, illetve a nyilatkozattevő nyilvántartásaiba a 73. cikk alapján történő bejegyzés és a kiegészítő árunyilatkozat egyetlen, egymástól elválaszthatatlan okiratnak tekintendő, amely – az adott esetben megfelelően – azon a napon lép hatályba, amelyen az egyszerűsített árunyilatkozatot a 69. cikknek megfelelően elfogadják, illetve amelyen az árukat a nyilatkozattevő nyilvántartásába bejegyzik.

- (5) A 169. cikk alkalmazásában az a hely tekintendő a vám-árunyilatkozat benyújtási helyének, ahol a kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani.

- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:

- a) az (1) bekezdés első albekezdésében említett azon megadott határidő, amelyen belül a kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani;

- b) az (1) bekezdés második albekezdésében említett azon megadott határidő, amelyen belül az alátámasztó okmányoknak a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk;
 - c) azon meghatározott esetek, amelyekben a (2) bekezdés b) pontjának megfelelően a nyilatkozattevő mentesül a kiegészítő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége alól.
- (7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

67. cikk

A vám-árunyilatkozat benyújtása

- (1) A 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig, a 66. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, vám-árunyilatkozatot bármely olyan személy benyújthat, aki vagy amely az árura vonatkozóan az árunyilatkozatban kért vámeljárássra irányadó rendelkezések alkalmazásához megkövetelt valamennyi információt biztosítani tudja. Ennek a személynek arra is képesnek kell lennie, hogy a szóban forgó árukat vám elé állítsa vagy állíttassa.
- Ha azonban a vám-árunyilatkozat elfogadása különös kötelezettségeket ró egy adott személyre, a kérdéses árunyilatkozatot ennek a személynek vagy képviselőjének kell benyújtania.
- (2) Az (1) bekezdés első albekezdésétől eltérve az Unió vámterületére a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott, távértékesítésre vonatkozó különös szabályozás keretében behozandó áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozatot a vélelmezett importőrnek vagy annak nevében kell benyújtani.
- (3) A nyilatkozattevőnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.
- (4) A (3) bekezdéstől eltérve az Unió vámterületén való letelepedés követelménye nem vonatkozik a következő nyilatkozattevőkre:
- a) azok a személyek, akik vagy amelyek árutovábbítási eljárásra vagy ideiglenes behozatalra nyújtanak be vám-árunyilatkozatot;
 - b) azok a személyek, akik vagy amelyek alkalmilag nyújtanak be vám-árunyilatkozatot, többek között aktív feldolgozási vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás céljából, amennyiben a vámhatóságok azt indokoltnak találják;
 - c) az Unió vámterületével határos ország területén letelepedett azon személyek, akik vagy amelyek a vám-árunyilatkozatban hivatkozott árukat az említett ország határán fekvő uniós határvámhivatalnál állítják vám elé, feltéve, hogy az adott ország viszonyosság alapján szintén megadja a kapcsolódó kedvezményeket az Unió vámterületén letelepedett személyeknek;
 - d) a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás alá tartozó, az Unió vámterületére behozandó termékek távértékesítésében részt vevő vélelmezett importőrök, feltéve, hogy közvetett képviselőt jelölnek ki.

- (5) A vám-árnyilatkozatokat hitelesíteni kell.

68. cikk

Vám-árnyilatkozat benyújtása az áruk vám elé állítását megelőzően

- (1) A vám-árnyilatkozat az áruk vám elé állításának várható időpontja előtt is benyújtható. Ha az árukat nem állítják vám elé a vám-árnyilatkozat benyújtásának napját követő 30 napon belül, a vám-árnyilatkozat be nem nyújtottnak minősül.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vám-árnyilatkozatnak az (1) bekezdés szerinti benyújtására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

69. cikk

A vám-árnyilatkozat elfogadása

- (1) Az e fejezetben megállapított feltételeknek és a 40. cikknek megfelelő vám-árnyilatkozatokat a vámhatóságoknak azonnal el kell fogadniuk, amennyiben azokat az árukat, amelyekre a szóban forgó vám-árnyilatkozatok vonatkoznak, vám elé állították.
- (2) Eltérő rendelkezés hiányában a bejelentett árura vonatkozó vámeljárássra irányadó rendelkezések és minden egyéb behozatali vagy kiviteli alaktság alkalmazásakor figyelembe veendő nap a vám-árnyilatkozat vámhatóság által történő elfogadásának napja.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vám-árnyilatkozat elfogadására vonatkozó eljárási szabályokat, beleértve a szóban forgó szabályoknak a [72.](#) cikkben említett esetekben történő alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket is. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

70. cikk

A vám-árnyilatkozat módosítása

- (1) Kérelemre engedélyezni kell a nyilatkozattevő számára, hogy a vám-árnyilatkozat egy vagy több adatát módosítsa azt követően, hogy azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem eredményezheti azt, hogy a vám-árnyilatkozat az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.
- (2) Nem engedhető meg ilyen módosítás, ha azt a következő események bármelyike után kérelmezték:
- a vámhatóság tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut;
 - a vámhatóság megállapította, hogy a vám-árnyilatkozat adatai helytelenek;
 - a vámhatóság már átengedte az árut.
- (3) A nyilatkozattevő kérelme esetén a vám-árnyilatkozat elfogadása napjától számított három éven belül engedhető meg a vám-árnyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítása annak érdekében, hogy a nyilatkozattevő megfeleljen az áruknak a szóban forgó vám eljárás alá vonásával kapcsolatos kötelezettségeinek.

- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vám-árunyilatkozatnak a (3) bekezdés szerinti, az áruk átengedését követő módosítására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

71. cikk

A vám-árunyilatkozat érvénytelenítése

- (1) A vámhatóságok a nyilatkozattevő kérelme alapján a már elfogadott vám-árunyilatkozatot a következő esetekben érvénytelenítik:
- a) ha meggyőződnek arról, hogy az árukat azonnal egy másik vám eljárás alá vonják; vagy
 - b) ha meggyőződnek arról, hogy bizonyos különleges körülményekből kifolyólag az áruk azon vám eljárás alá vonása, amelyre bejelentették azokat, többé nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóság már tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról a szándékáról, hogy meg kívánja vizsgálni az árukat, a vám-árunyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve meghatározott esetekben a vámhatóságok a nyilatkozattevő előzetes kérelme nélkül érvényteleníthetik a vám-árunyilatkozatot.
- (3) Eltérő rendelkezés hiányában a vám-árunyilatkozatot nem lehet érvényteleníteni, miután az árukat átengedték.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon meghatározott esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben a vám-árunyilatkozat érvényteleníthető a vámhatóságok által, az e cikk (2) bekezdésében említettek szerint, illetve az áruk átengedését követően, az e cikk (3) bekezdésében említetteknek megfelelően.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vám-árunyilatkozatnak a (3) bekezdésben említett, az áruk átengedését követő érvénytelenítésére vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

72. cikk

Központi vámkezelés

- (1) A 265. cikk (4) bekezdésében meghatározott időpontig a vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik valamely személy számára, hogy a letelepedési helyén illetékes vámhivatalnál nyújtson be vám-árunyilatkozatot olyan árukra vonatkozóan, amelyeket egy másik vámhivatalnál állítanak vám elé.

Az első albekezdésben említett engedélyezési követelmény alól mentesítést lehet adni, amennyiben a vám-árunyilatkozat benyújtására és az áruk vámhivatalnál történő vám elé állítására egyazon vámhatóság felügyelete mellett kerül sor.

- (2) Az (1) bekezdésben említett engedélyt olyan személy kérelmezheti, aki vagy amely a 23. cikk (1) bekezdésének [a\)](#) pontjában említett „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó.

- (3) Az a vámhivatal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, köteles:
- a) felügyelni az áruknak az adott vámeljárás alá vonását;
 - b) elvégezni a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez szükséges vámellenőrzéseket;
 - c) indokolt esetben kérni attól a vámhivataltól, amelynél az árukat vám elé állították, hogy végezzen el a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez szükséges bizonyos vámellenőrzéseket; és
 - d) elvégezni a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok összegének beszedéséhez szükséges vámalakiságokat.
- (4) Az a vámhivatal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, és az a vámhivatal, amelynél az árukat vám elé állították, köteles megosztani egymással a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez és az áruk átengedéséhez szükséges információkat.
- (5) Annak a vámhivatalnak, amelynél az árukat vám elé állították – az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó saját ellenőrzéseinek sérelme nélkül – el kell végeznie a (3) bekezdés c) pontjában említett vámellenőrzéseket, és ezek eredményeit közölnie kell azzal a vámhivatallal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották.
- (6) Annak a vámhivatalnak, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, át kell engednie az árukat, figyelembe véve az alábbiakat:
- a) a vám-árunyilatkozatok megerősítése céljából elvégzett saját ellenőrzéseinek eredményei;
 - b) az azon vámhivatal által a vám-árunyilatkozat megerősítése céljából végzett ellenőrzések eredményei, amelynél az árukat vám elé állították, valamint az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó ellenőrzéseinek eredményei.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett központi vámkezeléssel kapcsolatos eljárást, ideértve a vonatkozó vámalakiságokat és ellenőrzéseket is. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

73. cikk

Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába

- (1) A 265. cikk (4) bekezdésében meghatározott időpontig a vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik, hogy valamely személy a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában nyújtson be vám-árunyilatkozatot – ideértve az egyszerűsített árunyilatkozatot is –, amennyiben az említett árunyilatkozat adatai a nyilatkozattevő elektronikus rendszerében a vám-árunyilatkozatnak a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában történő benyújtásakor a vámhatóságnak is rendelkezésére állnak.
- (2) A vám-árunyilatkozat elfogadottnak tekintendő az áruk nyilvántartásba való bejegyzésének pillanatában.

- (3) A vámhatóságok kérelem alapján eltekinthetnek az áruk vám elé állításának követelményétől. Ebben az esetben az árukat a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés pillanatában átengedettnek kell tekinteni.

Mentesség csak az összes alábbi feltétel teljesülése esetén nyújtható:

- a) a nyilatkozattevő a 23. cikk (1) bekezdésének [a\)](#) pontjában említett „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó;
- b) az adott áruk jellege és áramlása – amely ismeretes a vámhatóság előtt – azt indokolja;
- c) a felügyelő vámhivatal hozzáfér mindazon információkhoz, amelyeket szükségesnek vél ahhoz, hogy szükség esetén élhessen az áruk vizsgálatának elvégzésére vonatkozó jogával; és
- d) a nyilvántartásba való bejegyzéskor az áruk már nem tartoznak a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá, kivéve, ha az engedély másként rendelkezik.

A felügyelő vámhivatal mindazonáltal bizonyos esetekben kérheti az áruk vám elé állítását.

- (4) Az engedélyben fel kell tüntetni azokat a feltételeket, amelyek mellett az áruk átengedhetők.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzéssel kapcsolatos eljárási szabályokat, ideértve a megfelelő vámalakításokat és ellenőrzéseket is, valamint a (3) bekezdésben említett, a vám elé állításra vonatkozó kötelezettség alóli mentességgel kapcsolatos eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

74. cikk

Az érvényesség lejárta

Az egyszerűsített árnyilatkozatokra, a központi vámkezelésre és a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzésre vonatkozó engedélyek a 265. cikk [\(3\)](#) bekezdésében meghatározott napon járnak le.

4. fejezet

Árukról történő rendelkezés

75. cikk

Árukról történő rendelkezés

Ha bármely okból az áruk nem tarthatók átmeneti megőrzésben, a vámhatóságoknak késedelem nélkül minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az árukról a [76.](#), a [77.](#) és a [78.](#) cikkel összhangban történő rendelkezés érdekében.

Az áruk megsemmisítése

- (1) Ha a vámhatóságoknak arra alapos indokaik vannak, megkövetelhetik a náluk vám elé állított áruk megsemmisítését, és erről megfelelően tájékoztatniuk kell az importőrt, az exportőrt és az áruk birtokosát. Az áruk megsemmisítésének költségeit az importőr vagy az exportőr viseli.
- (2) Ha a megsemmisítés valamely, a 608/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ 2. cikkének 13. pontja szerinti – szellemi tulajdon-joggal kapcsolatos – határozat jogosultjának felelőssége mellett történik, azt a vámhatóságok kötelesek végrehajtani vagy felügyelni.
- (3) Ha ezt szükségesnek és arányosnak ítélik, a vámhatóságok lefoglalhatják és megsemmisíthetik vagy egyéb módon működésképtelenné tehetik azt a terméket, amelyet nem mutattak be nekik, és amely kockázatot jelent a végfelhasználók egészségére és biztonságára nézve. Az ilyen intézkedés költségét az importőr vagy az exportőr viseli.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az áruk megsemmisítésére vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A vámhatóságok által foganatosítandó intézkedések

- (1) A vámhatóságoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk – beleértve az elkobzást, az értékesítést, a humanitárius célokra való adományozást vagy a megsemmisítést is – az árukról történő rendelkezés érdekében a következő esetekben:
 - a) ha a vámjogszabályok által a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával kapcsolatban megállapított kötelezettségek egyikét nem teljesítették, vagy az árukat a vámfelügyelet alól kivonták;
 - b) ha az áruk az alábbi okok bármelyike miatt nem engedhetők át:
 - i. a gazdálkodónak felróható okok miatt nem volt lehetőség az áruvizsgálat elvégzésére vagy folytatására a vámhatóság által előírt időtartamon belül;
 - ii. nem bocsátották rendelkezésre azokat az okmányokat, amelyeket be kell nyújtani, mielőtt az árukat a kért vám eljárás alá lehet vonni, vagy arra át lehet engedni;
 - iii. nem teljesítették azokat a kifizetéseket, vagy nem nyújtottak olyan biztosítékot az előírt időtartamon belül, amelyeket a behozatali vagy kiviteli vám tekintetében teljesíteni vagy nyújtani kellett volna;
 - iv. az áruk nem felelnek meg a 60. cikkben meghatározott, átengedésre vonatkozó feltételeknek;

³⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 608/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről (HL L 181., 2013.6.29., 15. o.).

- a) ha az árukat nem szállították el az átengedésüket követő észszerű időtartamon belül;
 - b) ha átengedésük után az árukról megállapítást nyer, hogy nem teljesítették az átengedés feltételeit; vagy
 - c) ha az árukat a 78. cikknek megfelelően az államnak felajánlották.
- (2) Azon nem uniós árukat, amelyeket felajánlottak az államnak, lefoglaltak vagy elkoboztak, vámraktározási eljárás alá vontnak kell tekinteni. Ezeket az árukat be kell jegyezni a vámraktár üzemeltetőjének a nyilvántartásába, vagy ha az árukat a vámhatóságok tárolják, akkor ez utóbbiak nyilvántartásába.
- Amennyiben a vámhatóságok már megkapták a megsemmisítendő, államnak felajánlandó, lefoglalandó vagy elkobzandó árukra vonatkozó adatokat, a nyilvántartásokban hivatkozni kell ezekre az adatokra.
- (3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések költségeit a következők viselik:
- a) az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja, vagy aki az árukat a vámfelügyelet alól kivonta;
 - b) az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett esetekben az importőr, az exportőr vagy az árutovábbítási eljárás jogosultja;
 - c) az (1) bekezdés e) pontjában említett esetben az a személy, aki vagy amely az árukat felajánlja az államnak.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az áruk elkobzására vonatkozó feltételek és eljárás meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az (1) bekezdésben említett, az áruk vámhatóságok által történő értékesítésére vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

78. cikk

Felajánlás

- (1) A vám eljárás jogosultja vagy – adott esetben – az áruk birtokosa a vámhatóságok előzetes engedélyével felajánlhat az államnak nem uniós árukat és meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő árukat.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az áruk államnak történő felajánlására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VI. cím

AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK

1. fejezet

Előzetes rakományinformációk

79. cikk

Az áruk belépése

Az áruk csak akkor léphetnek be az Unió vámterületére, ha a fuvarozó vagy más személyek megadták az illetékes vámhatóságoknak, illetve e hatóságok rendelkezésére bocsátották a [80.](#) cikkben említett előzetes rakományinformációkat.

80. cikk

Előzetes rakományinformációk

- (1) Az Unió vámterületére árut beszállító fuvarozóknak meghatározott határidőn belül minden szállítmányra vonatkozóan meg kell adniuk az előzetes rakományinformációkat azon vámhivatalnak, amely várhatóan az első belépési vámhivatal lesz, illetve az előzetes rakományinformációkat e vámhivatal rendelkezésére kell bocsátaniuk.
- (2) Az előzetes rakományinformációknak tartalmazniuk kell legalább az árukért felelős importőr megnevezését, a szállítmányra vonatkozó egyedi hivatkozást, a feladó, a címzett és az áruk megnevezését, a tarifális besorolást, az értéket, az útvonalra vonatkozó adatokat, az áruk szállításához használt szállítóeszköz jellegét és azonosítását, valamint a szállítási költséget. Az előzetes rakományinformációkat az áruknak az Unió vámterületére való megérkezése előtt kell megadni.
- (3) Az előzetes rakományinformációk egy részét az importőr is megadhatja az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott határidőn belül. Amennyiben az importőr már megadta vagy rendelkezésre bocsátotta az előírt előzetes rakományinformációk egy részét, a fuvarozónak a saját kiegészítő információit hozzá kell kapcsolnia az importőr információihoz.
- (4) Az importőrt értesíteni kell, ha a fuvarozó valamely szállítmányra vonatkozóan információkat kapcsol a korábbi adataihoz.
- (5) Meghatározott esetekben, amikor nem szerezhető be az (1) és a (2) bekezdésben említett összes előzetes rakományinformáció a fuvarozótól vagy az importőrtől, az információk szolgáltatása megkövetelhető az ezen információkkal és az információk közlésére vonatkozó megfelelő jogokkal rendelkező más személyektől.
- (6) Az (1) bekezdésben lefektetett kötelezettség teljesítése alól mentességet kell biztosítani:
 - a) az olyan szállítóeszközök és az ezeken fuvarozott olyan áruk esetében, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légtérén megállás nélkül haladnak át;
 - b) azon áruk esetében, amelyeket azután szállítottak be az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül; és

- c) azon egyéb esetekben, amikor az áruk vagy a forgalom jellege ezt kellőképpen indokolja, vagy nemzetközi megállapodások ezt megkövetelik.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) az (1) bekezdésben említett azon vámhivatal, amely várhatóan az első belépési vámhivatal lesz;
 - b) a (2) bekezdésben említett előzetes rakományinformációként megadandó további adatok;
 - c) az (1) és a (3) bekezdésben említett határidők;
 - d) az (5) bekezdésben említett meghatározott esetek és azon egyéb személyek, akiktől vagy amelyektől megkövetelhető, hogy előzetes rakományinformációkat szolgáltatassanak;
 - e) azok az esetek, amelyekben a (6) bekezdés c) pontjában említettek szerint nem alkalmazandó az előzetes rakományinformációk megadásának vagy rendelkezésre bocsátásának kötelezettsége amiatt, hogy a szóban forgó mentesítést az áruk vagy a forgalom jellege kellőképpen indokolja;
 - f) azok a feltételek, amelyek mellett az információt szolgáltató vagy rendelkezésre bocsátó személy korlátozhatja személyazonosságának láthatóságát egy vagy több, szintén adatokat benyújtó személy számára, az összes adat vámfelügyelet céljából történő felhasználásának sérelme nélkül.
- (8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az előzetes rakományinformációk (1)–(5) bekezdésben említett megadására és fogadására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (9) A 265. cikk (3) bekezdésében említett időpontig a belépési gyűjtő árunyilatkozatot kell előzetes rakományinformációnak tekinteni.

81. cikk

Az előzetes rakományinformációk tekintetében végzett kockázatelemzés

- (1) Az uniós vámhatóság [XII.](#) címben meghatározott tevékenységeinek sérelme nélkül az első belépési vámhivatalnak meghatározott határidőkön belül gondoskodnia kell kockázatelemzés elvégzéséről, elsősorban biztonsági és védelmi célból, és amennyiben lehetséges, egyéb célból, az előzetes rakományinformációkra és az uniós vámügyi adatközponton keresztül megadott vagy rendelkezésre bocsátott egyéb információkra támaszkodva, és az említett kockázatelemzés eredményei alapján meg kell tennie a szükséges intézkedéseket.
- (2) Az első belépési vámhivatal megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket hozhat, amelyek magukban foglalhatják a következőket:
- a) a fuvarozónak arra vonatkozóan adott utasítás, hogy ne kerüljön sor az áruk berakodására vagy szállítására;
 - b) további információk vagy intézkedés kérése;
 - c) azon helyzetek azonosítása, amelyekben helyénvaló lehet egy másik vámhatóság intézkedése;

- d) javaslatként a valamely ellenőrzés elvégzéséhez legmegfelelőbb helyre és intézkedésekre.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett, a kockázatelemzés elvégzésére és a szükséges intézkedések meghozatalára vonatkozó határidők, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kockázatcsökkentő intézkedések meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (4) A 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig a kockázatelemzést a belépési gyűjtő árunyilatkozat alapján kell elvégezni.

82. cikk

Az előzetes rakományinformációk módosítása és érvénytelenítése

- (1) A fuvarozónak tájékoztatnia kell az érintett vámhatóságokat a rakomány előzetes rakományinformációkban bejelentett útvonalát érintő eltérésekről.
- (2) Az importőrnek és a fuvarozónak módosítania kell egy vagy több, az előzetes rakományinformációkhoz tartozó adatot, ha tudomásukra jut, hogy a vonatkozó információk megváltoztak a nyilvántartásaikban, vagy ha a vámhatóság erre kéri vagy utasítja őket az adatok pontosságával, teljességével vagy minőségével kapcsolatos probléma miatt, kivéve, ha a vámhatóságok arról tájékoztatták a fuvarozót, hogy meg kívánják vizsgálni az árukat, vagy megállapították, hogy az előzetes rakományinformáció helytelen, vagy az árukat már vám elé állították.
- (3) A fuvarozónak a lehető leghamarabb érvénytelenítenie kell az Unió vámterületére be nem szállított árukra vonatkozó előzetes rakományinformációkat. A vámhatóságoknak a szóban forgó árukra vonatkozó előzetes rakományinformációk megadásának vagy rendelkezésre bocsátásának napjától számított 200 nap elteltével érvényteleníteniük kell az említett információkat.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az előzetes rakományinformációk (2) bekezdésben említett módosítására és (3) bekezdésben említett érvénytelenítésére vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

83. cikk

Érkezési értesítés

- (1) A fuvarozónak értesítenie kell a tényleges első belépési vámhivatalt az Unió vámterületére belépő szállítóeszköz és az abban található szállítmányok érkezéséről.
- (2) Meghatározott esetekben, amikor nem szerezhető be a fuvarozótól a szállítmányokra vonatkozó valamennyi adat, egy későbbi fuvarozótól vagy az ezen adatokkal és az azok közlésére vonatkozó megfelelő jogokkal rendelkező más személyektől megkövetelhető, hogy értesítsék a tényleges első belépési vámhivatalt a szállítmányok érkezéséről.
- (3) A szállítóeszköz és a szállítmányok érkezésére vonatkozó információk az uniós vámügyi adatközponttól eltérő eszközön keresztül is megadhatók a vámhatóságoknak, illetve a vámhatóságok rendelkezésére bocsáthatók. Ilyen

esetekben az ezen egyéb eszközön keresztül megadott vagy rendelkezésre bocsátott információkat továbbítani kell az uniós vámügyi adatközpontba.

- (4) Amennyiben a szállítóeszköz és az abban található szállítmányok érkezésére nem vonatkozik az (1) bekezdésben említett értesítés, a fuvarozónak az Unió vámterületére tengeri vagy légi úton beszállított áruk érkezéséről azt a kikötőt vagy repülőteret kell értesítenie, ahol kirakják vagy átrakják az árukat.
- (5) A (4) bekezdéstől eltérve a fuvarozónak nem kell bejelentenie az Unió vámterületére beszállított azon árukat, amelyeket az adott út során más áruk ki- és berakodásának lehetővé tétele érdekében kiraknak, majd újból felraknak ugyanazon szállítóeszköz fedélzetére ugyanabban a kikötőben vagy repülőtéren.
- (6) A fuvarozó nem rakhatja ki az Unió vámterületén azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan nem adták meg a vámhatóságoknak vagy nem bocsátották a vámhatóságok rendelkezésére a minimális előzetes rakományinformációkat, kivéve, ha a vámhatóságok a 85. cikknek megfelelően felkérték a fuvarozót a szóban forgó áruk vám elé állítására.
- (7) A (6) bekezdéstől eltérve az áruk egészének vagy egy részének azonnali kirakodását szükségessé tevő közvetlen veszély esetén a vámhatóságok engedélyezhetik a fuvarozónak az áruk kirakodását.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a (2) bekezdésben említett meghatározott esetek és azon egyéb személyek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, akiktől vagy amelyektől megkövetelhető, hogy értesítsék a tényleges első belépési vámhivatalt a szállítmányok érkezéséről.
- (9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett érkezési értesítésre vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

84. cikk

A megfelelő helyre történő szállítás

- (1) Az Unió vámterületére árut beszállító fuvarozónak azt haladéktalanul tovább kell szállítania a vámhatóságok által kijelölt útvonalon és az általuk kiadott utasításoknak – ha vannak ilyenek – megfelelően, a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalhoz vagy bármely más, az említett hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott helyre.
- (2) Ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* következtében a fuvarozók nem tudják teljesíteni az (1) bekezdésben megállapított kötelezettségüket, haladéktalanul tájékoztatniuk kell a vámhatóságokat az előállt helyzetről és az áru pontos helyéről.
- (3) A vámhatóságok meghatározzák azokat az intézkedéseket, amelyeket meg kell hozni az (1) bekezdésben említett áru, valamint a (2) bekezdésben meghatározott körülmények között a hajó vagy repülőgép és az ezeken lévő bármilyen áru vámfelügyeletének lehetővé tételére és – adott esetben – annak biztosítására, hogy ezt követően elszállításra kerüljenek valamelyik vámhivatalhoz vagy a hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre, vagy vámszabad területre.
- (4) A vámszabad területre beszállított árukat közvetlenül erre a vámszabad területre kell beszállítani, tengeri vagy légi úton, vagy – ha szárazföldön történik a szállítás – az Unió vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül, amennyiben a

vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral.

- (5) Az érintett harmadik országgal kötött megállapodás eredményeként a vámhatóság vámellenőrzésnek vetheti alá a még az Unió vámterületén kívül lévő árukat. A vámhatóságoknak ugyanúgy kell kezelniük ezeket az árukat, mint az Unió vámterületére beszállított árukat.
- (6) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve különleges szabályok vonatkozhatnak a határövezeteken belül vagy csővezetéken és vezetéken szállított árukra, az elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra vagy az utasok által szállított árukra, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.
- (7) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó olyan szállítóeszközökre és az ezeken fuvarozott olyan árukra, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légtérén megállás nélkül haladnak át.
- (8) A [83.](#) és a [85.](#) cikk nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor az olyan uniós árukat, amelyeket az 58. cikk [\(2\)](#) bekezdésével összhangban vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállítanak, azután szállítják be az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.

85. cikk

Vám elé állítás

- (1) Ha a vámhatóságok, illetve a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok úgy kívánják, a fuvarozónak az Unió vámterületére beszállított árukat megérkezésükkor vám elé kell állítania a kijelölt vámhivatalnál vagy a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott bármilyen egyéb helyen vagy a vámszabad területen.
- (2) A vámhatóságoknak elő kell írniuk a fuvarozó számára az áruk vám elé állítását és a [80.](#) cikkben említett előzetes rakományinformációk rendelkezésre bocsátását, amennyiben ezeket az információkat korábban nem adták meg.
- (3) A vám elé állított áruk a vámhatóság engedélye nélkül nem szállíthatók el a vám elé állításuk helyéről.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az (1) bekezdésben említett, a kijelölt vámhivaltól eltérő helyek kijelölésére vagy jóváhagyására vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az áruk e cikkben említett vám elé állítására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

86. cikk

Áruk átmeneti megőrzése

- (9) A nem uniós áruknak átmeneti megőrzésben kell lenniük attól a pillanattól kezdve, hogy a fuvarozó bejelenti az Unió vámterületére való megérkezésüket, mindaddig, amíg azokat vám eljárás alá nem vonják, illetve a vámhatóságok a (6) bekezdéssel összhangban nem rendezik az áruk helyzetét.

- (10) A vámterületre árutovábbítási eljárás alatt érkező áruknak átmeneti megőrzésben kell lenniük, miután azokat a VIII. cím 2. fejezetében foglalt, az árutovábbítási eljárásra irányadó szabályoknak megfelelően vám elé állították az Unió vámterületén lévő rendeltetési vámhivatalnál, mindaddig, amíg azokat másik vámeljárás alá nem vonják, illetve a vámhatóságok a (6) bekezdéssel összhangban nem rendezik az áruk helyzetét.
- (11) Az átmeneti megőrzésben lévő áruk csak vámraktárakban vagy indokolt esetben a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott más helyeken tárolhatók.
- (12) Az átmeneti megőrzési létesítmény vagy a vámraktár üzemeltetőjének átmeneti megőrzésben kell tartania az árukat, de nem változtathatja meg az árukat, azok megjelenését vagy műszaki jellemzőit.
- (13) Az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós árukat az érkezésükről szóló értesítést követő 3 napon belül, illetve a 116. cikk (4) bekezdésének [b\)](#) pontjában említett engedélyezett címzett esetében az áruk érkezéséről szóló értesítéstől számított 6 napon belül vámeljárás alá kell vonni, kivéve, ha a vámhatóságok előírják az áruk vám elé állítását. Kivételes esetekben ez a határidő meghosszabbítható.
- (14) Ha megfelelően alátámasztott indokból az áruk nem tarthatók átmeneti megőrzésben, a vámhatóságoknak késedelem nélkül minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az árukról az e cím 4. fejezetével összhangban történő rendelkezés érdekében.
- (15) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (3) bekezdésében említett helyek kijelölésére vagy jóváhagyására vonatkozó feltételek, valamint azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az e cikk (5) bekezdésében említett határidő meghosszabbítható.

87. cikk

Az átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésére vonatkozó engedélyekkel kapcsolatos átmeneti rendelkezés

A 265. cikk [\(3\)](#) bekezdésében megállapított időpontig a vámhatóságoknak újra értékelniük kell az átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésére vonatkozó engedélyeket annak ellenőrzése érdekében, hogy jogosultjaik megkaphatják-e a vámraktározási engedélyt. Amennyiben nem, az átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésére vonatkozó engedélyeket vissza kell vonni.

2. fejezet Szabad forgalomba bocsátás

88. cikk

Alkalmazási kör és hatály

- (1) Az uniós piacon való forgalomba hozatalra vagy az Unió vámterületén belüli magáncélú felhasználásra vagy fogyasztásra szánt nem uniós árukat szabad forgalomba bocsátás alá kell vonni.
- (2) A szabad forgalomba bocsátás nem tekinthető a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak való megfelelés bizonyítékának.

- (3) Az áruk szabad forgalomba bocsátás alá vonásának feltételei a következők:
- a) megadták a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották az előírt adatokat, amelyeknek ki kell terjedniük legalább a következőkre: az árukért felelős importőr, az eladó, a vevő, a gyártó, a termékbeszállító, amennyiben ez eltér a gyártótól, az Unióban az (EU) 2019/1020 rendelet 4. cikke és az (EU) 2023/XXXX európai parlamenti és tanácsi rendelet³¹ 16. cikke szerint felelős gazdálkodó, az áruk értéke, származása, tarifális besorolása és leírása, a szállítmány egyedi hivatkozása és helye, valamint a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok jegyzéke;
 - b) minden esedékes behozatali vámot vagy egyéb terhet – beleértve a dömpingellenes vámokat, a kiegyenlítő vámokat és a védintézkedéseket is – meg kell fizetni vagy biztosítékkal fedezni kell, kivéve, ha az áruk vámkontingens igénybevételére vonatkozó kérelem tárgyát képezik, vagy az importőr megbízható ellenőrzött gazdálkodó;
 - c) az áruk megérkeztek az Unió vámterületére; és
 - d) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (3) bekezdésének a) pontjában említettek szerint az áruk szabad forgalomba bocsátás alá vonásához a vámhatóságoknak megadandó vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátandó adatok meghatározása révén történő kiegészítése és módosítása céljából.

89. cikk

Kereskedelempolitikai intézkedések alkalmazása az aktív és passzív feldolgozási eljárásra

- (1) Ha aktív feldolgozási eljárásból származó feldolgozott termékeket szabad forgalomba bocsátanak, és a behozatali vám összegének kiszámítására a 168. cikk (3) bekezdésének megfelelően kerül sor, akkor azok a kereskedelempolitikai intézkedések alkalmazandók, amelyeket azon áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozóan kell alkalmazni, amelyeket az aktív feldolgozási eljárás alá vontak.
- (2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik a hulladéokra és a maradékra.
- (3) Ha aktív feldolgozási eljárásból származó feldolgozott termékeket szabad forgalomba bocsátanak, és a behozatali vám összegének kiszámítására a 167. cikk (1) bekezdésének megfelelően kerül sor, akkor az ilyen árukra vonatkozó kereskedelempolitikai intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az áruk, amelyeket aktív feldolgozási eljárás alá vontak, ezeknek az intézkedéseknek a hatálya alá tartoznak.
- (4) A kereskedelempolitikai intézkedéseket nem kell alkalmazni a passzív feldolgozást követően szabad forgalomba bocsátott feldolgozott termékekre, amennyiben:

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/... rendelete (2023.) az általános termékbiztonságról, az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 87/357/EGK tanácsi irányelv és a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L ...).

- a) a feldolgozott termékek megtartják a [148.](#) cikk értelmében vett uniós származásukat;
- b) a passzív feldolgozás magában foglalja a javítást, beleértve a 143. cikk szerinti szabvány csererendszert is; vagy
- c) a passzív feldolgozás további feldolgozási műveleteket követ, a [139.](#) cikknek megfelelően.

3. fejezet

Behozatalivám-mentesség

90. cikk

Alkalmazási kör és hatály

- (1) Azon nem uniós áruknak, amelyeket – miután eredetileg az Unió vámterületéről uniós áruként kivitték őket – három éven belül az említett vámterületre visszahoznak és szabad forgalomba bocsátásra bejelentenek, az érintett személy kérelmére behozatalivám-mentességet kell biztosítani.

Az első albekezdés még akkor is alkalmazandó, ha a tért áruk csak egy részét képezik az Unió vámterületéről előzőleg kivitt áruknak.

- (2) Az (1) bekezdésben említett hároméves időtartam túlléphető különleges körülmények figyelembevételére érdekében.
- (3) Ha az Unió vámterületéről történő kivitelük előtt a tért árukat meghatározott célra történő felhasználásuk alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett bocsátották szabad forgalomba, az (1) bekezdés értelmében vett vámmentesség csak akkor adható meg, ha azokat ugyanarra a meghatározott célra történő felhasználásra kívánják újra szabad forgalomba bocsátani.

Ha az a meghatározott célra történő felhasználás, amelyre a szóban forgó árukat szabad forgalomba kívánják bocsátani, már nem azonos, a behozatali vám összegét csökkenteni kell minden olyan összeggel, amelyet az adott árukra vonatkozóan akkor szedtek be, amikor azokat először szabad forgalomba bocsátották. Amennyiben az utóbbi összeg túllépi a tértáruk szabad forgalomba bocsátásakor kivetett összeget, semmilyen visszafizetés nem teljesíthető.

- (4) Ha az uniós áruk az [57.](#) cikk alapján elvesztették vámjogi státusukat, és ezt követően azokat szabad forgalomba bocsátották, e cikk (1), (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.
- (5) A behozatalivám-mentességet csak akkor lehet megadni, ha az árukat ugyanabban az állapotban hozzák vissza, mint amelyben kivitték őket.
- (6) A behozatalivám-mentességet alá kell támasztani olyan információkkal, amelyek igazolják, hogy teljesülnek a mentesség feltételei.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek azon esetek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben úgy tekintendő, hogy az e cikk (5) bekezdésében említetteknek megfelelően az áruk visszahozatalukkor ugyanabban az állapotban van, mint amelyben kivitték őket.

- (8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikk (6) bekezdésében említett információnyújtásra vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

91. cikk

A közös agrárpolitika keretében megállapított intézkedések előnyeiből részesülő áruk

- (1) A 90. cikkben meghatározott behozatalivám-mentesség nem adható meg azon áruk esetében, amelyek a közös agrárpolitika keretében hozott és az Unió vámterületéről való kivitelüket magában foglaló intézkedések által nyújtott kedvezményekben részesültek, kivéve, ha meghatározott esetekben e tekintetben eltérő rendelkezések alkalmazandók.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett meghatározott esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából.

92. cikk

Áruk, amelyeket korábban aktív feldolgozási eljárás alá vontak

- (1) A 90. cikket kell alkalmazni az olyan feldolgozott termékekre, amelyeket aktív feldolgozási eljárást követően eredetileg az Unió vámterületéről újra kivittek.
- (2) Az importőr által benyújtott kérelem alapján és a szükséges információk megadását követően az (1) bekezdés szerinti árukra vonatkozó behozatali vám összegét a 168. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni. Az újrakivitel napját kell a szabad forgalomba bocsátás időpontjának tekinteni.
- (3) A 90. cikkben megállapított behozatalivám-mentesség nem adható meg azon feldolgozott termékekre, amelyeket a 109. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban vittek ki, kivéve, ha biztosított, hogy nem vonnak árukat aktív feldolgozási eljárás alá.

93. cikk

A tengeri halászati termékek és a tengerből nyert egyéb termékek

- (1) A 148. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, szabad forgalomba bocsátásukkor mentességet kell biztosítani a behozatali vám alól a következőknek:
- a) a kizárólag valamely tagállamban lajstromozott vagy bejegyzett és ennek az államnak a lobogója alatt hajózó hajókkal valamely harmadik ország parti tengeréből nyert tengeri halászati és egyéb termékek;
 - b) az a) pontban megállapított feltételeket kielégítő feldolgozóhajók fedélzetén az ugyanabban a pontban említett termékekből előállított termékek.
- (2) Az (1) bekezdésben említett behozatalivám-mentességet alá kell támasztani az arra vonatkozó bizonyítékkal, hogy teljesülnek az ugyanabban a bekezdésben meghatározott feltételek.

- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a (2) bekezdésben említett bizonyítékok nyújtására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VII. cím

AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRŐL KISZÁLLÍTOTT ÁRUK

1. fejezet

Az áruk kilépése és a kiviteli eljárás

94. cikk

Az áruk kilépése

- (1) Az áruk csak akkor léphetnek ki az Unió vámterületéről, ha az exportőr vagy más személyek megadták az illetékes vámhatóságoknak vagy az illetékes vámhatóságok rendelkezésére bocsátották a [95.](#) cikkben említett indulás előtti információkat.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az áruk kilépése előtt és a kilépéskor elvégzendő alakiságokra vonatkozó szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

95. cikk

Indulás előtti információk

- (1) Az Unió vámterületéről árukat kiszállítani kívánó exportőröknek a szóban forgó áruknak az Unió vámterületéről történő kiszállítását megelőzően egy meghatározott határidőn belül meg kell adniuk bizonyos minimális indulás előtti információkat.
- (2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség teljesítése alól mentességet kell biztosítani:
- a) az olyan szállítóeszközök és az ezeken fuvarozott olyan áruk esetében, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légtérén megállás nélkül haladnak át;
 - b) azon meghatározott esetekben, amikor az áruk vagy a forgalom jellege kellőképpen indokolja vagy nemzetközi megállapodások ezt megkövetelik;
 - c) az 58. cikknek megfelelően az Unió vámterületéről ideiglenesen kiszállított áruk esetében.
- (3) Az (1) bekezdésben említett minimális indulás előtti információk között fel kell tüntetni, ha az áruk:
- a) a kiviteli eljárás alá vonandó uniós áruk;
 - b) a passzív feldolgozási eljárás alá vonandó uniós áruk;
 - c) az Unió vámterületéről azt követően kiszállítandó áruk, hogy azokat a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták;
 - d) a héa- vagy jövedékiadó-mentesen, repülési és hajózási készletekként szállítandó uniós áruk, függetlenül a légi járat vagy a hajó úti céljától, amelyek esetében az áruk ilyen jellegét bizonyítani kell;

- e) a belső árutovábbítási eljárás alá vonandó uniós áruk; vagy
 - f) átmeneti megőrzés vagy vám eljárás alá vonás után exportálandó nem uniós áruk.
- (4) A fuvarozó az Unió vámterületén csak azokat az árukat rakodhatja be, amelyekre vonatkozóan a minimális indulás előtti információkat megadták a kilépési vámhivatalnak, illetve e vámhivatal rendelkezésére bocsátották.
- (5) A fuvarozónak ugyanabban az állapotban kell kiszállítania az árukat az Unió vámterületéről, mint amelyben azok az indulás előtti információk megadásakor vagy rendelkezésre bocsátásakor voltak.
- (6) Amennyiben az exportőr nem adta meg az indulás előtti információkat, vagy az indulás előtti információk nem felelnek meg az érintett áruknak, a fuvarozónak a szóban forgó információkat meghatározott határidőn belül be kell nyújtania a kilépési vámhivatalnál, mielőtt az árukat kiszállítja az Unió vámterületéről.
- (7) Az indulás előtti információk szükséges adatait haladéktalanul meg kell adni a kilépési vámhivatalnak, illetve e vámhivatal rendelkezésére kell bocsátani.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése vagy módosítása céljából:
- a) a megadandó minimális indulás előtti információk, figyelembe véve azt az eljárást, amely alá az árukat vonni kívánják, valamint azt, hogy az áruk uniós vagy nem uniós áruk-e;
 - b) az (1) és a (6) bekezdésben említett azon meghatározott határidő, amelyen belül az indulás előtti információkat meg kell adni vagy rendelkezésre kell bocsátani, mielőtt az árukat kiszállítják az Unió vámterületéről, figyelembe véve a forgalom jellegét és a szállítóeszközt;
 - c) azok a meghatározott esetek, amelyekben a (2) bekezdés b) pontjában említettek szerint mentességet kell biztosítani az indulás előtti információk megadásának vagy rendelkezésre bocsátásának kötelezettsége alól;
 - d) a (8) bekezdésben említett, az áruk kilépésekor bejelentendő információk.
- (10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett, az indulás előtti információk megadására és fogadására, valamint a kilépés megerősítésére vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (11) A 265. cikk [\(3\)](#) bekezdésében megállapított határidőig a kilépési gyűjtő árunyilatkozatot, a kiviteli árunyilatkozatot, az újrakiviteli árunyilatkozatot és az újrakiviteli értesítést kell az indulás előtti információnak tekinteni.

96. cikk

Az indulás előtti információk módosítása és érvénytelenítése

- (1) Az exportőr vagy a fuvarozó módosíthat egy vagy több, az indulás előtti információkhoz tartozó adatot azok megadása vagy rendelkezésre bocsátása után.
- Nem lehetséges a módosítás a következő események bármelyike után:
- a) a vámhatóság tájékoztatást adott arról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut;

- b) a vámhatóság megállapította, hogy egy vagy több, az információkhoz tartozó adat pontatlan vagy hiányos;
 - c) a vámhatóság már engedélyezte az áru kilépésre történő átengedését.
- (2) Az exportőrnek vagy a fuvarozónak a lehető leghamarabb érvénytelenítenie kell az Unió vámterületéről ki nem szállított árukra vonatkozó indulás előtti információkat. A vámhatóságoknak a szóban forgó árukra vonatkozó indulás előtti információk megadásának vagy rendelkezésre bocsátásának napjától számított 150 nap elteltével érvényteleníteniük kell az említett információkat.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az indulás előtti információknak az (1) bekezdés első albekezdésében említett módosítására és a (2) bekezdésben említett érvénytelenítésére vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

97. cikk

Az indulás előtti információk tekintetében végzett kockázatelemzés

- (1) Az uniós vámhatóság IV. címben meghatározott tevékenységeinek sérelme nélkül a kilépési vámhivatalnak meghatározott határidőn belül gondoskodnia kell kockázatelemzés elvégzéséről, elsősorban biztonsági és védelmi célból, és amennyiben lehetséges, egyéb célból, az indulás előtti információkra és az uniós vámügyi adatközponton keresztül megadott vagy rendelkezésre bocsátott egyéb információkra támaszkodva, és az említett kockázatelemzés eredményei alapján meg kell tennie a szükséges intézkedéseket.
- (2) Az exportőr letelepedési helyéért felelős vámhivatal megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket tehet, amelyek magukban foglalhatják a következőket:
- a) az exportőrnek vagy a fuvarozónak arra vonatkozóan adott utasítás, hogy ne kerüljön sor az áruk berakodására vagy szállítására;
 - b) további információk vagy intézkedés kérése;
 - c) azon helyzetek azonosítása, amelyekben helyénvaló lehet egy másik hatóság intézkedése;
 - d) javaslattétel a valamely ellenőrzés elvégzéséhez legmegfelelőbb helyre és intézkedésekre;
 - e) az áruknak az Unió vámterületéről történő kiszállításakor használandó útvonal és betartandó határidő meghatározása.
- (3) A kilépési vámhivatalnak akkor is végeznie kell kockázatelemzést, ha a 95. cikk [\(6\)](#) bekezdésének megfelelően a fuvarozó adja meg az árukra vonatkozó információkat.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett, a kockázatelemzés elvégzésére és a kockázatelemzés eredményei alapján szükséges intézkedések meghozatalára vonatkozó határidők, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kockázatcsökkentő intézkedések meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

98. cikk

Vám elé állítás és a kilépés megerősítése

- (1) Amennyiben az indulás előtti információkat a meghatározott határidőn belül nem nyújtották be, vagy ha a vámhatóságok, illetve a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok úgy kívánják, a fuvarozónak az indulás előtt be kell mutatnia az Unió vámterületéről kiszállítandó árukat a kilépési vámhivatalnak.
- (2) A fuvarozónak meg kell erősítenie a vámhatóságok felé az áruknak az Unió vámterületéről való kilépését.

99. cikk

Kiviteli eljárás

- (1) Az Unió vámterületéről kiszállítani kívánt uniós és nem uniós árukat kiviteli eljárás alá kell vonni.
- (2) Az áruk kiviteli eljárás alá vonásának feltételei a következők:
 - a) megadták a vámhatóságoknak, illetve a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották a minimális információkat, amelyeknek tartalmazniuk kell legalább az árukért felelős exportőr, az eladó és a vevő megnevezését, valamint az áruk értékét, származását, tarifális besorolását, leírását és helyét;
 - b) megfizettek vagy biztosítékkal fedeztek minden esedékes kiviteli vámot vagy egyéb terhet; és
 - c) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak.
- (3) Az Unió vámterületéről kiszállításra szánt árukra adott esetben az alábbiak vonatkoznak:
 - a) behozatali vám visszafizetése vagy elengedése;
 - b) az export-visszatérítések kifizetése;
 - c) az egyéb terhekre vonatkozó hatályos rendelkezések szerint megkövetelt alakítások.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említettek szerint az áruk kiviteli eljárás alá vonásához a vámhatóságoknak megadandó vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátandó adatok meghatározása révén történő kiegészítése és módosítása céljából.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a (3) bekezdés b) pontja szerinti, az Unió területén nem letelepedett természetes személyek részére történő héa-visszatérítésre vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

100. cikk

Ideiglenesen kivitt uniós áruk kivitelivám-mentessége

A [140.](#) cikk sérelme nélkül az Unió vámterületéről ideiglenesen kivitt uniós áruk újrabehozataluk feltétele mellett kivitelivám-mentességben részesülnek.

VIII. cím

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

1. fejezet

Általános rendelkezések

101. cikk

Alkalmazási kör

- (1) Az áruk a különleges eljárások bármely következő kategóriái alá vonhatók:
- a) árutovábbítás, amely a külső és a belső árutovábbítást foglalja magában;
 - b) tárolás, amely a vámraktározást és a vámszabad területeket foglalja magában;
 - c) különleges felhasználás, amely az ideiglenes behozatalt és a meghatározott célra történő felhasználást foglalja magában;
 - d) feldolgozás, amely az aktív és a passzív feldolgozást foglalja magában.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az áruk különleges eljárások alá vonásához a vámhatóságoknak megadott vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátott adatok meghatározása révén történő kiegészítése és módosítása céljából.

102. cikk

Engedélyezés

- (1) Az árukat különleges vám eljárás alá vonni kívánó importőröknek vagy exportőröknek rendelkezniük kell a vámhatóságok engedélyével a következő tekintetében:
- a) az aktív, illetve a passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása;
 - b) az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetése, kivéve, ha a raktározási létesítmény üzemeltetője maga a vámhatóság.
- Az engedélyben meg kell határozni az említett eljárások alkalmazásának vagy a raktározási létesítmények üzemeltetésének feltételeit.
- (2) Eltérő rendelkezés hiányában a vámhatóságok az (1) bekezdésben említett engedélyt csak a következő feltételek teljesülése esetén adhatják meg:
- a) az engedélyes az Unió vámterületén letelepedett személy, kivéve, ha jogszabály az ideiglenes behozatali, illetve – kivételes esetekben – a meghatározott célra történő felhasználási vagy az aktív feldolgozási eljárás tekintetében eltérően rendelkezik;
 - b) az engedélyes megadja a műveletek megfelelő lefolytatásához szükséges garanciát; a megbízható ellenőrzött gazdálkodók esetében e feltétel teljesítettnek tekintendő, amennyiben a [25. cikkben](#) említett engedély megadására a vonatkozó különleges eljárás alá tartozó tevékenység figyelembevételével került sor;

- c) a vámhatóságok azt szükségesnek ítélték meg, amennyiben az engedélyes nem megbízható ellenőrzött gazdálkodó; biztosítékot nyújtanak az esetleges vámtartozásra vagy a különleges eljárás alá vont árukkal kapcsolatos egyéb terhekre;
 - d) a vámhatóság anélkül képes gyakorolni a vámfelügyeletet, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági szükségletekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetnie;
 - e) ha az engedély ideiglenes behozatalra vonatkozik, az engedélyes felhasználja az árukat, vagy megszervezi azok felhasználását;
 - f) ha az engedély feldolgozási eljárásra vonatkozik, az engedélyes az árukon feldolgozási műveleteket végez vagy megszervezi azok elvégzését;
 - g) az uniós termelők alapvető érdekeit nem érintené hátrányosan a feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély (a gazdasági feltételek vizsgálata).
- (3) Amennyiben a feldolgozás gazdasági jellege másként nem indokolja, annak értékelése céljából, hogy az aktív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása hátrányosan érinti-e az uniós termelők alapvető érdekeit, az engedélyt kiadó vámhatóságoknak az engedélyről szóló határozatuk meghozatala előtt ki kell kérniük az uniós vámhatóság véleményét, ha:
- a) a feldolgozott termékek szabad forgalomba bocsátásakor alkalmazandó behozatali vámot az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk tarifális besorolása, vámértéke, mennyisége, jellege és származása alapján határozzák meg, a 168. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban; és
 - b) bizonyíték van arra, hogy az uniós termelők alapvető érdekei valószínűleg hátrányt szenvednének. Úgy kell tekinteni, hogy létezik ilyen bizonyíték, amennyiben az aktív feldolgozási eljárás alá vonandó áruk agrárpolitikai intézkedés, ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vám, kiegyenlítő vám, védintézkedés vagy engedmények felfüggesztése miatti kiegészítő vám tárgyát képeznék, ha szabad forgalomba bocsátanák őket.
- (4) Annak értékelése céljából, hogy a passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása hátrányosan érinti-e az uniós termelők alapvető érdekeit, a vámhatóságoknak az engedélyről szóló határozatuk meghozatala előtt ki kell kérniük az uniós vámhatóság véleményét, amennyiben bizonyíték van arra, hogy az érzékenynek tekintett áruk uniós termelőinek alapvető érdekei valószínűleg hátrányt szenvednének, és az árukat nem szándékoznak kijavítani.
- (5) A (3) és a (4) bekezdéssel összhangban benyújtott, véleménynyilvánítás iránti kérelem esetén az uniós vámhatóság a következő vélemények valamelyikére juthat:
- a) az engedély megadása nem érinti hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit;
 - b) az engedély megadása hátrányosan érinti az uniós termelők alapvető érdekeit;
 - c) a véleményben meghatározott, kellően indokolt és ellenőrzött árumennyiségre vonatkozó engedély megadása nem érinti hátrányosan az uniós termelők alapvető érdekeit.

Az engedélyeket kiadó vámhatóságoknak, valamint a hasonló engedélyekkel foglalkozó bármely más vámhatóságnak figyelembe kell vennie az uniós vámhatóság véleményét. Az engedélyt kiadó vámhatóságok figyelmen kívül hagyhatják az uniós

vámhatóság által elfogadott véleményt, feltéve, hogy erre vonatkozó határozatukat megindokolják.

- (6) Az engedélyt megadó vámhatóságoknak az uniós vámügyi adatközpontban rendelkezésre kell bocsátaniuk az engedélyeket. Amennyiben a különleges eljárásokra vonatkozó engedélyek bizalmas üzleti adatokat tartalmaznak, a bennük szereplő adatokhoz való hozzáférést korlátozni kell.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása érdekében történő kiegészítése céljából:
- a) az (2) bekezdésben említett feltételek alóli kivételek;
 - b) a (3) bekezdésben említett azon esetek, amelyekben a feldolgozás gazdasági jellege indokolja, hogy a vámhatóságok az uniós vámhatóság véleménye nélkül értékeljék, hogy az aktív feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély megadása hátrányosan érinti-e az uniós termelők alapvető érdekeit;
 - c) a (4) bekezdésben említett, érzékenynek tekintett áruk jegyzéke.
- (8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakat:
- a) az (1) bekezdésben említett eljárásokhoz kapcsolódó engedély megadására vonatkozó eljárási szabályok;
 - b) az uniós vámhatóság véleménynyilvánítására vonatkozó eljárási szabályok; és
 - c) az (5) bekezdésben említett mennyiség és a küszöb nyomon követésére vonatkozó szabályok.
- E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (9) A 265. cikk [\(1\)](#) bekezdésében meghatározott időpontig a gazdasági feltételek (2) bekezdés f) pontjában említett vizsgálatára uniós szinten, a Bizottság szervezésében kell sort keríteni. Az említett időpontig az uniós vámhatóság e fejezet szerinti véleményére történő hivatkozás az e cikk (5) bekezdésében előírt uniós szintű vizsgálatra utal.

103. cikk

Visszamenőleges hatályú engedélyezés

- (1) A vámhatóságok az összes alábbi feltétel teljesülése esetén visszamenőleges hatályú engedélyt adnak ki:
- a) bizonyított gazdasági igény áll fenn;
 - b) a kérelem nem kapcsolódik csalási kísérlethez;
 - c) a kérelmező számlákkal vagy nyilvántartásokkal bizonyította, hogy:
 - i. az eljárás valamennyi feltétele teljesül;
 - ii. adott esetben az áru beazonosítható az érintett időszakban;
 - iii. az említett számlák vagy nyilvántartások lehetővé teszik az eljárás ellenőrzését;

- d) az áru helyzetének szabályossá tételéhez szükséges összes alakítás elvégezhető, ideértve szükség esetén az érintett korábbi nyilvántartások érvénytelenítését;
 - e) a kérelmező a kérelem elfogadásának időpontjától számított három éven belül nem kapott visszamenőleges hatályú engedélyt;
 - f) nincs szükség az uniós vámhatóság véleményére annak értékeléséhez, hogy az engedély megadása hátrányosan érintené-e az uniós termelők alapvető érdekeit, kivéve, ha a kérelem azonos jellegű műveletre és árukra vonatkozó engedély megújítására irányul;
 - g) a kérelem nem érinti az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetését;
 - h) ha a kérelem azonos jellegű műveletre és árukra vonatkozó engedély megújítására irányul, akkor a kérelmet az eredeti engedély lejártát követő három éven belül nyújtják be.
- (2) A vámhatóságok visszamenőleges hatályú engedélyt adhatnak ki továbbá akkor, ha a vámeljárást alá vont áruk nem állnak többé rendelkezésre abban az időpontban, amikor az ilyen engedély iránti kérelmet elfogadták.

104. cikk

Nyilvántartások

- (1) Az engedélyesnek, az importőrnek vagy az exportőrnek, valamint a vámszabad területen áruk tárolásával, megmunkálásával vagy feldolgozásával, illetve az áruk eladásával vagy vételével járó tevékenységet végző valamennyi személynek a vámhatóságok által jóváhagyott formában megfelelő nyilvántartást kell vezetnie, és a nyilvántartásokat rendelkezésre kell bocsátania az uniós vámügyi adatközpontban.
- A nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell mindazokat az információkat és adatokat, amelyek alapján a vámhatóságok el tudják látni az érintett eljárás felügyeletét, különösen az eljárás alá vont áruk, azok vámjogi státusa és szállításaik azonosítására tekintettel.
- (2) Úgy kell tekinteni, hogy a megbízható ellenőrzött gazdálkodó eleget tesz az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségnek.

105. cikk

A különleges eljárás lezárása

- (1) Az árutovábbítási eljárástól eltérő esetekben és a [135.](#) cikkben szabályozott meghatározott célra történő felhasználáshoz kapcsolódó vámfelügyelet sérelme nélkül, a különleges eljárás akkor kerül lezárásra, amikor az eljárás alá vont árukat vagy a feldolgozott termékeket valamely következő vámeljárást alá vonták, vagy az Unió vámterületéről kiszállították, vagy megsemmisítették oly módon, hogy nem maradt utánuk hulladék, vagy a [78.](#) cikknek megfelelően felajánlották az államnak.
- (2) A vámhatóságoknak le kell zárniuk az árutovábbítási eljárást, ha meg tudják állapítani az indító vámhivatal és a rendeltetési vámhivatal számára megadott vagy rendelkezésre bocsátott adatok összehasonlítása alapján, hogy az eljárás szabályosan befejeződött.

- (3) A vámhatóságoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk azon áruk helyzetének rendezésére, amelyek tekintetében az előírt feltételek alapján az eljárás nem zárult le.
- (4) Eltérő rendelkezés hiányában az eljárást megadott határidőn belül le kell zárni.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a (4) bekezdésben említett határidő meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a különleges eljárás e cikkben említett lezárására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

106. cikk

Jogok és kötelezettségek átruházása

- (1) A vámhatóságok engedélyezhetik az árutovábbítástól eltérő különleges eljárásra vonatkozó engedély jogosultjának, hogy az adott különleges eljárás alá vont árukkal kapcsolatos jogait és kötelezettségeit részben vagy egészben átruházza egy olyan importőrre vagy exportőrre, aki vagy amely szintén megfelel az érintett eljárás feltételeinek.
- (2) A jogait és kötelezettségeit átruházó engedélyesnek tájékoztatnia kell a vámhatóságokat az átruházásról és az eljárás lezárásáról, kivéve, ha a vámhatóságok annak az importőrnek vagy exportőrnek is adtak engedélyt, akire vagy amelyre a jogokat és kötelezettségeket átruházzák.
- (3) Ha a jogok és kötelezettségek átruházása egynél több tagállamot érint, az átruházást engedélyező vámhatóságoknak konzultálniuk kell a többi érintett tagállammal.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az engedélyes árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont árukkal kapcsolatos jogainak és kötelezettségeinek átruházására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

107. cikk

Az áruk szállítása

- (1) Meghatározott esetekben az importőrök és az exportőrök az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen lévő árukat az Unió vámterületén található különböző helyek között szállíthatják.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett azon esetek és feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az importőrök és az exportőrök az árukat szállíthatják.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az (1) bekezdésben említett, az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk szállítására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi

aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

108. cikk

Szokásos kezelési módok

- (1) A vámraktározás vagy feldolgozási eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk esetében alkalmazhatók a szokásos kezelési módok, amelyek az állaguk megóvását, a külső megjelenésük vagy eladhatóságuk javítását, illetve a forgalmazásuk vagy viszonteladásuk előkészítését szolgálják.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az áruk e cikk (1) bekezdésében említett szokásos kezelési módjainak meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

109. cikk

Helyettesítő áruk

- (1) Helyettesítő áruk az olyan uniós áruk, amelyeket a különleges eljárás alá vont áruk helyett tárolnak, használnak vagy dolgoznak fel.

A passzív feldolgozási eljárásban helyettesítő áruk az olyan nem uniós áruk, amelyeket a passzív feldolgozási eljárás alá vont uniós áruk helyett dolgoznak fel.

Ezzel ellentétes rendelkezés hiányában a helyettesítő áruknak ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nomenklátúra-kóddal, valamint ugyanolyan kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkezniük, mint azoknak az áruknak, amelyeket helyettesítenek.

- (2) A vámhatóságoknak kérelemre engedélyezniük kell a következőket, feltéve, hogy biztosított az eljárás megfelelő lefolytatása, különösen a vámfelügyelet vonatkozásában:

- a) a helyettesítő áruk vámraktározási, vámszabad területi, meghatározott célra történő felhasználási és feldolgozási eljárás keretében történő használata;
- b) meghatározott esetekben a helyettesítő áruk ideiglenes behozatali eljárás keretében történő használata;
- c) az aktív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek kivitele azoknak az áruknak a behozatalát megelőzően, amelyeket helyettesítenek;
- d) a passzív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek behozatala azoknak az áruknak a kivitelét megelőzően, amelyeket helyettesítenek.

A megbízható ellenőrzött gazdálkodók esetében biztosítottnak tekintendő az eljárás megfelelő lefolytatása, amennyiben a [25.](#) cikkben említett engedély megadására a helyettesítő áruknak az adott eljáráshoz való használatával kapcsolatos tevékenység figyelembevételével került sor.

- (3) Helyettesítő áruk felhasználása a következő esetek egyikében sem engedélyezhető:

- a) amennyiben az aktív feldolgozási eljárásban kizárólag a [108.](#) cikkben meghatározott szokásos kezelési módokat alkalmazzák;
 - b) amennyiben a behozatalivám-visszatérítés vagy a behozatalivám-fizetés alóli kivétel tilalma olyan, nem származó árukra vonatkozik, amelyeket olyan feldolgozott termékek aktív feldolgozási eljárás keretében történő előállítás során használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki az Unió és bizonyos harmadik országok vagy ilyen országok csoportjai között kötött preferenciális megállapodás keretében;
 - c) amennyiben ez indokolatlan behozatalivám-előnyhöz vezetne, illetve ha azt az uniós jog előírja.
- (4) A (2) bekezdés c) pontjában említett esetben és ha a feldolgozott termékek kivitelivám-kötelesek lennének, amennyiben nem az aktív feldolgozási eljárás keretében kerülnének kivitelre, az engedélyesnek biztosítékot kell nyújtania a kiviteli vám megfizetésének biztosítására arra az esetre, ha a nem uniós áru behozatala nem történik meg a 138. cikk [\(3\)](#) bekezdésében említett időtartamon belül.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása érdekében történő kiegészítése céljából:
- a) az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett kivételek;
 - b) azok a feltételek, amelyek mellett a (2) bekezdésnek megfelelően helyettesítő áruk használhatók;
 - c) azon meghatározott esetek, amelyekben helyettesítő áruk a (2) bekezdés b) pontjában említett ideiglenes behozatali eljárás alá vonhatók;
 - d) azon esetek, amelyekben a helyettesítő áruk használata a (3) bekezdés c) pontja szerint nem megengedett.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a helyettesítő áruknak a (2) bekezdés szerint engedélyezett használatára vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. fejezet

Árutovábbítás

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

110. cikk

Alkalmazási kör

- (1) Az árukat a vámterületre való belépésükkor árutovábbítási eljárás alá kell vonni, kivéve, ha azokat már a [111.](#) és a [112.](#) cikkben meghatározott árutovábbítási eljárás alá vonták, vagy a 86. cikk [\(4\)](#) bekezdésében meghatározott határidőn belül más vámeljárás alá vonják.

- (2) Az áruk birtokosát kell az áruk importőrének vagy exportőrének tekinteni, és ő felelős a vámok, egyéb adók és terhek megfizetéséért, kivéve, ha a vámhatóságok más importőrre vagy exportőrre vonatkozó adatokkal rendelkeznek.
- (3) Az uniós árutovábbítási eljárás alá vont áruk addig maradnak az említett eljárás alatt, amíg azokat egy másik vámeljárás alá nem vonják.

111. cikk

Külső árutovábbítás

- (1) A külső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi a nem uniós áruknak az Unió vámterületén belül egy adott pontról egy másikra történő szállítását, anélkül, hogy a következők bármelyike alkalmazandó lenne az érintett árukra:
 - a) behozatali vám vagy egyéb teher, beleértve a dömpingellenes vámokat, a kiegyenlítő vámokat és a védintézkedéseket is;
 - b) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését.
- (2) Meghatározott esetekben uniós árukat külső árutovábbítási eljárás alá kell vonni.
- (3) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők valamelyike alapján kerülhet sor:
 - a) uniós külső árutovábbítási eljárás keretében;
 - b) a TIR-egyezménynek megfelelően, amennyiben az említett szállítás:
 - i. az Unió vámterületén kívül kezdődött vagy fejeződik be;
 - ii. az Unió vámterületének két pontja között, harmadik országon keresztül valósul meg;
 - c) az ATA-egyezménynek vagy az Isztambuli Egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;
 - d) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erőik jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvánnyal és a 302. sz. EU-formanyomtatvánnyal;
 - e) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon meghatározott esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben az uniós árukat a külső árutovábbítási eljárás alá kell vonni.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a (3) bekezdés b)–e) pontjának az Unió vámterületén belüli alkalmazására vonatkozó eljárási szabályokat, figyelembe véve az Unió igényeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

112. cikk

Belső árutovábbítás

- (1) A belső árutovábbítási eljárás a (2) bekezdésben megállapított feltételek mellett lehetővé teszi uniós áruknak az Unió vámterületének egyik pontjáról a másikra harmadik országon keresztül történő szállítását anélkül, hogy az áruk vámjogi státusában változás állna be.
- (2) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők alapján kerülhet sor:
 - a) uniós belső árutovábbítási eljárás keretében, amennyiben valamely nemzetközi megállapodás ilyen lehetőségről rendelkezik;
 - b) a TIR-egyezménynek megfelelően;
 - c) az ATA-egyezménynek vagy az Isztambuli Egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;
 - d) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erők jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvánnyal és a 302. sz. EU-formanyomtatvánnyal;
 - e) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a (2) bekezdés b)–e) pontjának az Unió vámterületén belüli alkalmazására vonatkozó eljárási szabályokat, figyelembe véve az Unió igényeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

113. cikk

Az árutovábbítás szempontjából egységes terület

Ha a TIR-egyezménynek, az ATA-egyezménynek vagy az Isztambuli Egyezménynek megfelelően, a 302. formanyomtatvány alapján, a 302. sz. EU-formanyomtatvány alapján vagy a postarendszeren keresztül árukat szállítanak az Unió vámterületének egyik pontjáról egy másik pontjára, akkor az Unió vámterületét az ilyen áruszállítás szempontjából egységes területet képező területnek kell tekinteni.

114. cikk

Személyek kizárása a TIR-műveletek folytatásából

- (1) Ha a tagállamok vámhatóságai úgy határoznak, hogy a TIR-egyezmény 38. cikke alapján egy személyt kizárnak a TIR-műveletek folytatásából, a határozatot az Unió teljes vámterületén alkalmazni kell, és egyetlen vámhivatal sem fogadhatja el az e személy által benyújtott TIR-igazolványokat.
- (2) A tagállam értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot, valamint az uniós vámhatóságot az (1) bekezdésben említett határozatról, valamint a határozat alkalmazásának kezdőnapjáról.

115. cikk

Engedélyezett feladó és engedélyezett címzett a TIR-egyezmény alkalmazásában

- (1) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik az „engedélyezett címzettként” megnevezett személy számára, hogy valamely engedélyezett helyen a TIR-

egyezménynek megfelelően szállított árukat fogadjon az eljárásnak a TIR-egyezmény (1) cikkének d) pontja szerinti befejezése érdekében.

- (2) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik az „engedélyezett feladóként” megnevezett személy számára, hogy valamely engedélyezett helyen a TIR-egyezménynek megfelelően szállítandó árukat küldjön az eljárásnak a TIR-egyezmény (1) cikkének c) pontja szerinti elindítása érdekében.

Az első albekezdés alkalmazásában az engedélyezett feladó a 116. cikk (4) bekezdésének c) pontjával összhangban különleges záruk használatára jogosult.

- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az (1) és a (2) bekezdésben említett engedélyek megadására vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

3. SZAKASZ UNIÓS ÁRUTOVÁBBÍTÁS

116. cikk

Az uniós árutovábbítási eljárás jogosultjának, valamint az uniós árutovábbítási eljárás keretében szállított áruk fuvarozójának és címzettjének kötelezettségei

- (1) Az uniós árutovábbítási eljárás jogosultja felel a következő kötelezettségek mindegyikének teljesítéséért:
- a) a vámhatóságok számára az áruk felügyeletét lehetővé tevő adatok szolgáltatása, beleértve legalább az adott eljárás alá vont áruk, a szállítóeszköz, az importőr vagy az exportőr, a vámjogi státus és a szállítások azonosítását;
 - b) az áruk sértetlen állapotban történő vám elé állítása és a megkövetelt adatok rendelkezésre bocsátása a rendeltetési vámhivatalnál az előírt határidőn belül és a vámhatóság által az azonosítás biztosítására hozott intézkedések betartásával;
 - c) az eljárásra vonatkozó vámügyi rendelkezések betartása;
 - d) ha a vámjogszabályok másként nem rendelkeznek, biztosíték nyújtása az árukkal összefüggésben esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének vagy egyéb terheknek a megfizetésére.
- (2) A vámeljárás jogosultjának kötelezettségei akkor teljesülnek és az árutovábbítási eljárás akkor fejeződik be, amikor az eljárás alá vont áruk és a megkövetelt információk a rendeltetési vámhivatalnál a vámszabályoknak megfelelően elérhetőek.
- (3) Az áruk fuvarozója vagy címzettje, aki vagy amely abban a tudatban veszi át az árukat, hogy azokat uniós árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felel azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott intézkedések megfelelő betartásával, a rendeltetési vámhivatalnál vám elé állítsák.
- (4) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik bármely következő egyszerűsítést az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonása vagy az eljárás lezárása tekintetében:

- a) az engedélyezett feladó státusa, amely lehetővé teszi az engedélyes számára, hogy anélkül vonjon árukat uniós árutovábbítási eljárás alá, hogy azokat vám elé állítaná;
 - b) az engedélyezett címzett státusa, amely lehetővé teszi az engedélyes számára, hogy engedélyezett helyen uniós árutovábbítási eljárás keretében szállított árukat fogadjon az eljárás (2) bekezdésnek megfelelő lezárása érdekében;
 - c) különleges záruk használata, ha zárva van szükség az uniós árutovábbítási eljárás alá vont áruk azonosításának biztosításához;
 - d) elektronikus fuvarokmány használata az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához, feltéve, hogy a szóban forgó okmány tartalmazza a szükséges információkat, és az indulási és a rendeltetési helyen a vámhatóságok rendelkezésére áll az áruk vámfelügyeletének és az eljárás lezárásának lehetővé tétele érdekében.
- (5) A vámhatóságoknak legalább háromévente el kell végezniük az engedélyezett feladók és címzettek tevékenységeinek részletes nyomon követését annak érdekében, hogy felmérjék az engedélyezési követelményeknek való megfelelésüket.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az (1) bekezdés a) és b) pontjában megállapított adatkövetelmények és az engedélyezésre vonatkozó, a (4) bekezdésben említett feltételek részletesebb meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:
- a) az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonása és ennek az eljárásnak a lezárása;
 - b) a (4) bekezdésben említett egyszerűsítések alkalmazása.
- E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

117. cikk

A valamely harmadik ország területén az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk

- (1) Az uniós külső árutovábbítási eljárás alkalmazandó a harmadik országon áthaladó árukra, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:
- a) valamely nemzetközi megállapodás az ilyen lehetőségről rendelkezik;
 - b) a szóban forgó harmadik országon keresztül történő fuvarozás az Unió vámterületén kiállított egyetlen fuvarokmány fedezete mellett történik.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben az uniós külső árutovábbítási eljárást fel kell függeszteni arra az időre, amíg az áruk az Unió vámterületén kívül vannak.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a harmadik ország területén az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk vámfelügyeletére vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. fejezet Tárolás

1. SZAKASZ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

118. cikk

Alkalmazási kör

- (1) A tárolási eljárás során a nem uniós áruk az Unió vámterületén tárolhatók anélkül, hogy a következők bármelyike alkalmazandó lenne rájuk:
 - a) behozatali vám;
 - b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
 - c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését.
- (2) Az áruk tárolási eljárás alá vonásának feltételei a következők:
 - a) megadták a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották a minimális adatokat, amelyeknek eltérő rendelkezés hiányában tartalmazniuk kell legalább az árukért felelős importőr és a gyártó megnevezését, az áruk értékét, származását, tarifális besorolását és leírását, valamint a vámhatóságok által az érintett árukra alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok jegyzékét; és
 - b) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak.
- (3) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályoknak megfelelően, illetve a behozatali vám visszafizetését vagy elengedését megengedő határozat előnyeinek kiaknázása érdekében az uniós áruk vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonhatók. Uniós áruk beléptethetők valamely vámraktárba vagy vámszabad területre, valamint ott tárolhatók, szállíthatók, felhasználhatók, feldolgozhatók vagy elfogyaszthatók. Az ilyen esetekben az áruk nem tekinthetők tárolási eljárás alatt levőeknek.
- (4) Az importőrnek a megfelelő tárolási eljárás alá kell helyeznie a vámraktárba vagy vámszabad területre beszállított nem uniós árukat.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az uniós áruknak a (2) bekezdésben említettek szerinti vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

119. cikk

Tárolással kapcsolatos információk

- (1) A vámraktár vagy vámszabad terület üzemeltetőjének meg kell adnia a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátania az adott vámraktárban vagy vámszabad területen található áruk tárolására irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges minimális adatokat, különösen a 118. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett adatokat, a tárolási eljárás alá vont áruk

vámjogi státusát és a szóban forgó áruk ezt követő mozgására vonatkozó információkat.

- (2) Amennyiben az importőr vagy a fuvarozó már megadta vagy rendelkezésre bocsátotta az (1) bekezdésben említett információkat vagy azok egy részét, a vámraktár vagy a vámszabad terület üzemeltetőjének a saját kiegészítő információit hozzá kell kapcsolnia az importőr vagy a fuvarozó információihoz.
- (3) Az üzemeltető nem fogadhat el olyan árut, amelyekre vonatkozóan a minimális információkat nem adták meg a vámhatóságoknak vagy nem bocsátották a vámhatóságok rendelkezésére.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett minimális információk meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

120. cikk

A tárolással kapcsolatos információk módosítása és érvénytelenítése

- (1) A vámraktár vagy vámszabad terület üzemeltetője az információ megadását vagy rendelkezésre bocsátását követően módosíthat egy vagy több, a létesítményében lévő árukra vonatkozó információkhoz tartozó adatot, kivéve, ha a vámhatóságok arról tájékoztatták az üzemeltetőt, hogy meg kívánják vizsgálni az árut, vagy megállapították, hogy az árukra vonatkozó információk helytelenek.
- (2) Az importőrnek, a fuvarozónak vagy a vámraktár vagy vámszabad terület üzemeltetőjének a lehető leghamarabb érvénytelenítenie kell az Unió vámterületére be nem szállított árukra vonatkozó információkat. A vámhatóságoknak az információ megadásának vagy rendelkezésre bocsátásának napjától számított 30 nap elteltével érvényteleníteniük kell az említett árukra vonatkozó információkat.

121. cikk

A tárolási eljárás időtartama

- (1) Nincs időbeli korlátozás arra vonatkozóan, hogy az áruk meddig maradhatnak tárolási eljárás alatt.
- (2) Kivételes körülmények között a vámhatóságok határidőt állapíthatnak meg a tárolási eljárás lezárására vonatkozóan, különösen akkor, ha az áru típusa és jellege hosszú távú tárolás esetén veszélyt jelenthet az emberek, az állatok vagy a növények egészségére és életére vagy a környezetre.

2. SZAKASZ

VÁMRAKTÁROZÁS

122. cikk

Tárolás vámraktárakban

- (1) A vámraktározási eljárás keretében a nem uniós áruk az ezen eljárás céljára a vámhatóságok által engedélyezett helyiségekben vagy bármilyen egyéb helyen vámfelügyelet alatt tárolhatók (vámraktárak).

- (2) A vámraktárakat áruk vámraktározására használhatja bármely importőr (közvámraktár), illetve a behozott áruk tárolására a vámraktározás engedélyese (magánvámraktár).

123. cikk

Vámraktárak üzemeltetésére vonatkozó engedély

- (1) Vámraktár üzemeltetéséhez a vámhatóságok engedélyre szükséges, kivéve, ha a vámraktárt maga a vámhatóság üzemelteti. Az engedélyben meg kell határozni a vámraktár üzemeltetésének feltételeit.
- (2) Az (1) bekezdésben említett engedély csak olyan személyeknek adható meg, akik vagy amelyek esetében teljesülnek a következő feltételek:
- a) az Unió vámterületén letelepedettek;
 - b) megadják a műveletek megfelelő lefolytatásához szükséges garanciát;
 - c) a megbízható ellenőrzött gazdálkodók esetében e feltétel teljesítettnek tekintendő, amennyiben a [25. cikkben](#) említett engedély megadására a vámraktár üzemeltetésének figyelembevételével került sor;
 - d) biztosítékot nyújtanak az esetleges vámtartozásra.
- (3) Az (1) bekezdésben említett engedély csak akkor adható meg, ha a vámhatóság anélkül képes gyakorolni a vámfelügyeletet, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági szükségletekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetnie.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

124. cikk

Vámraktárba helyezett áruk szállítása

- (1) A vámhatóságok engedélyezhetik a vámraktár üzemeltetőjének, hogy az alábbi feltételek mellett árukat szállítson:
- a) az áruszállítás lehetőségéről a vámraktári engedély rendelkezik;
 - b) a vámraktár üzemeltetője engedélyezett gazdálkodó vagy megbízható ellenőrzött gazdálkodó;
 - c) a szállításra vonatkozó információkat rögzítik az üzemeltető nyilvántartásaiban, és azokat megadják az áruk indító és érkezési vámhatóságainak, illetve e vámhatóságok rendelkezésére bocsátják.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vámraktárba helyezett áruk (1) bekezdésben említett szállítására vonatkozó eljárást. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

125. cikk

Feldolgozás vámraktárban

Ha erre gazdasági igény mutatkozik és amennyiben a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan, a vámhatóságok engedélyezhetik, hogy a vámraktározási eljárás alá vont árukat később aktív feldolgozási vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonják a vámraktárban való feldolgozás érdekében, az említett eljárásokhoz előírt feltételektől függően.

126. cikk

Vámfelügyelet

Az engedélyes felelős annak biztosításáért, hogy a vámraktározási eljárás alá vont árukat ne vonják ki a vámfelügyelet alól.

3. SZAKASZ VÁMSZABAD TERÜLETEK

127. cikk

A vámszabad területek kijelölése

- (1) A tagállamok az Unió vámterületének egyes részeit vámszabad területnek jelölhetik ki.
Mindegyik vámszabad területre a tagállam állapítja meg az ahhoz tartozó területet és határozza meg a belépési és kilépési pontokat.
- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a területükön működő vámszabad területekre vonatkozó információkat.
- (3) A vámszabad területeknek körülkerítetteknek kell lenniük.
A vámszabad területek határai, illetve be- és kilépési pontjai vámfelügyelet alatt állnak.
- (4) A vámszabad területre belépő vagy ezeket elhagyó személyek, áruk és szállítóeszközök vámellenőrzés alá vonhatók.

128. cikk

Épületek és tevékenységek a vámszabad területeken

- (1) Vámszabad területen bármely épület építéséhez a vámhatóságok előzetes jóváhagyása szükséges.
- (2) A vámjogszabályoktól függően bármely ipari, kereskedelmi vagy szolgáltatási tevékenység megengedett a vámszabad területen. Ilyen tevékenységek végzéséről a vámhatóságokat előzetesen értesíteni kell.
- (3) A vámhatóságok a szóban forgó áru jellegére, illetve a vámfelügyelet követelményeire vagy a biztonsági és védelmi követelményekre tekintettel tilthatják vagy korlátozhatják a (2) bekezdésben említett tevékenységeket.
- (4) A vámhatóságok azoknak a személyeknek, akik vagy amelyek nem biztosítják a szükséges garanciákat a vámjogszabályok betartása tekintetében, megtilthatja, hogy a vámszabad területen tevékenységet végezzenek.

129. cikk

Nem uniós áruk vámszabad területeken

- (1) Azalatt az idő alatt, amíg vámszabad területen maradnak, a nem uniós áruk szabad forgalomba bocsáthatók vagy aktív feldolgozási, ideiglenes behozatali vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonhatók, az ezen eljárásokra megállapított feltételek szerint.

Az ilyen esetekben az áruk nem tekinthetők vámszabad területi eljárás alatt levőknek.

- (2) A készletekre vagy az élelmiszer-tárolásra alkalmazandó rendelkezések sérelme nélkül, amennyiben az érintett eljárás így rendelkezik, az (1) bekezdés nem zárja ki az olyan áru felhasználását vagy elfogyasztását, amelynek szabad forgalomba bocsátása vagy ideiglenes behozatala nem vonná maga után behozatali vám vagy a közös agrárpolitikában vagy kereskedelempolitikában meghatározott intézkedések vagy az említett áruk Unióban történő felhasználását tiltó intézkedések alkalmazását.

Az ilyen felhasználás vagy elfogyasztás előfeltétele, hogy a megfelelő információkat megadják a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsássák.

130. cikk

Áruk vámszabad területről való kiszállítása

Áruk csak akkor szállíthatók ki vámszabad területről, ha azokat más vámeljárással alá vonták.

131. cikk

Vámjogi státus

- (1) Az érintett személy kérelmére a vámhatóságoknak meg kell állapítaniuk a következő áruk uniós vámjogi státusát:
- a) uniós áruk, amelyek belépnek valamely vámszabad területre;
 - b) uniós áruk, amelyek feldolgozási műveleteken mentek át valamely vámszabad területen;
 - c) áruk, amelyeket szabad forgalomba bocsátottak valamely vámszabad területen belül.
- (2) Ha az árut vámszabad területről az Unió vámterületének egy másik részére szállítják ki vagy vámeljárással alá vonják, azt nem uniós árunak kell tekinteni, kivéve, ha uniós vámjogi státusa bizonyítást nyert.
- (3) A kiviteli vám és a kiviteli engedélyek, illetve a közös agrárpolitika vagy a közös kereskedelempolitika értelmében megállapított kiviteli ellenőrzési intézkedések alkalmazása céljából azonban ezeket az árukat uniós áruknak kell tekinteni, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy ezek nem rendelkeznek uniós vámjogi státussal.

4. fejezet

Különleges felhasználás

1. SZAKASZ

IDEIGLENES BEHOZATAL

132. cikk

Alkalmazási kör

- (1) Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi a kivitelre szánt nem uniós áruk különleges felhasználását az Unió vámterületén a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentesség mellett, anélkül, hogy az alábbiak bármelyike alkalmazandó lenne az érintett árukra:
- a) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
 - b) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését.
- (2) Az ideiglenes behozatali eljárás csak akkor alkalmazható, ha a következő feltételek teljesülnek:
- a) a tervezett eljárás nem jár az áruk megváltozásával, kivéve a használatból eredő szokásos értékcsökkenést;
 - b) biztosítható az eljárás alá vont áruk azonosíthatósága, kivéve, ha az azonosításra szolgáló intézkedések hiánya – tekintettel az áru vagy a tervezett használat jellegére – nem teremt alapot az eljárással való valamiféle visszaélésre, vagy a 109. cikkben említett esetben, amikor a helyettesítő árukra vonatkozóan megállapított feltételeknek való megfelelés megerősíthető;
 - c) szükség esetén a 102. cikknek megfelelően megadták az engedélyt, és az áruk átengedése előtt megadták a vámhatóságnak vagy a vámhatóság rendelkezésére bocsátották a minimális adatokat, amelyeknek tartalmazniuk kell legalább az árukért felelős importőr megnevezését, az áruk értékét, származását, tarifális besorolását, leírását és tervezett felhasználását;
 - d) az uniós vámjogszabályokban meghatározott teljes vagy részleges vámmmentességre vonatkozó követelmények teljesülnek;
 - e) az áruk megérkeztek az Unió vámterületére;
 - f) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) az e cikk (1) bekezdésében említett különleges felhasználás;
 - b) az e cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett, a behozatali vám alóli teljes mentességre vonatkozó követelmények.

Időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak

- (1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenes behozatali eljárás alá vont árut egy következő vámeljáráshoz kell vonni. Ennek az időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.
- (2) Az a maximális időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak ugyanazzal a céllal és ugyanazon engedélyes felelőssége mellett, 24 hónap, még akkor is, ha az eljárás az áruk egy másik különleges vámeljáráshoz vonásával lezárult, majd a szóban forgó árut ismét ideiglenes behozatali eljárás alá vonták.
- (3) Ha – kivételes körülmények között – az engedélyezett felhasználás nem valósulhat meg az (1) és a (2) bekezdésben említett időtartamon belül, a vámhatóság az importőr indokolt kérelme alapján észszerű időtartammal meghosszabbíthatja az időtartamot.
- (4) Az a teljes időtartam, ameddig az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt állhatnak, nem haladhatja meg a 10 évet, kivéve, ha valamilyen előre nem látható esemény következik be.

A behozatali vám összege a behozatali vám alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatal esetén

- (1) A behozatali vám összegét a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk tekintetében a behozatali vám azon összegének 3 %-ában kell megállapítani, amelyet akkor kellett volna megfizetni az érintett áruk után, ha azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba őket, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonásukra sor került.
Ez az összeg minden olyan hónapban vagy töredékhónapban fizetendő, amelynek során az áruk a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alatt voltak.
- (2) A behozatali vám összege nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a szóban forgó árut azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonásukra sor került.

2. SZAKASZ**MEGHATÁROZOTT CÉLRA TÖRTÉNŐ FELHASZNÁLÁS****Meghatározott célra történő felhasználási eljárás**

- (1) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás keretében az áruk szabad forgalomba bocsáthatók az uniós jogszabályokban előírt nulla vagy csökkentett vámtétel mellett, feltéve, hogy az importőr az árut valamely különleges felhasználásra bocsátja.
- (2) Az áruk meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonásának feltételei a következők:

- a) szükség esetén a [102.](#) cikknek megfelelően megadták az engedélyt;
 - b) megadták a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották a minimális adatokat, amelyeknek ki kell terjedniük legalább a következőkre: az árukért felelős importőr, az eladó, a vevő, a gyártó, a termékbeszállító, amennyiben ez eltér a gyártótól, az Unióban az (EU) 2019/1020 rendelet 4. cikke és az (EU) 2023/XXXX rendelet³² 16. cikke szerint felelős gazdálkodó, az áruk értéke, származása, tarifális besorolása és leírása, a szállítmány egyedi hivatkozása és helye, valamint a vámhatóságok által az adott árukra alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok jegyzéke;
 - c) minden esedékes behozatali vámot vagy egyéb terhet – beleértve a dömpingellenes vámokat, a kiegyenlítő vámokat vagy a védintézkedéseket is – meg kell fizetni vagy biztosítékkal fedezni kell, kivéve, ha az áruk vámkontingens igénybevételeire vonatkozó kérelem tárgyát képezik;
 - d) az áruk megérkeztek az Unió vámterületére;
 - e) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak.
- (3) Ha az áruk olyan termelési szakaszban vannak, amelyben kizárólag az előírt meghatározott célú felhasználás érhető el költséghatékony módon, a vámhatóságok az engedélyben meghatározhatják azokat a feltételeket, amelyek alapján úgy tekintendő, hogy az árukat felhasználták arra a célra, amelyet a nulla vagy a csökkentett vámtételt előíró uniós jogszabályokban meghatároztak.
- (4) Ha az áruk ismételt felhasználásra alkalmasak, és a vámhatóságok a visszaélések elkerülésére azt célszerűnek tartják, a vámfelügyeletet tovább kell folytatni az azon időpontot követő legfeljebb két évig, amikor az árukat a nulla vagy a csökkentett vámtételt előíró uniós jogszabályokban meghatározott célokra először felhasználták.
- (5) A vámfelügyelet a meghatározott célra történő felhasználási eljárásban a következő esetek bármelyikében véget ér:
- a) ha az árut felhasználták a nulla vagy a csökkentett vámtételt előíró uniós jogszabályokban meghatározott célra;
 - b) ha az árut kiszállították az Unió vámterületéről, megsemmisítették vagy az államnak felajánlották;
 - c) ha az árut felhasználták valamely, a nulla vagy a csökkentett vámtételt előíró uniós jogszabályokban meghatározottól eltérő célra, és a vonatkozó behozatali vámot megfizették.
- (6) Amennyiben elszámolási kulcsra van szükség, a meghatározott célra történő felhasználási eljárásra a [136.](#) cikket kell alkalmazni.
- (7) Az áruknak az előírt meghatározott célú megmunkálásából vagy feldolgozásából származó hulladék és maradék, valamint a természetes súlyvesztésnek tulajdonítható veszteség az előírt meghatározott célú felhasználásra bocsátott áruknak tekintendő.
- (8) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vont áruk megsemmisítéséből keletkező hulladék és maradék vámraktározási eljárás alá vontnak tekintendő.

³²

[Kiadóhivatal: kérjük a végleges hivatkozás beillesztését a szövegbe – lásd a 19. lábjegyzetet].

5. fejezet Feldolgozás

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

136. cikk

Elszámolási kulcs

Azon eseteket kivéve, amelyekben az elszámolási kulcsot különleges tárgykörökre vonatkozó uniós jogszabályok határozzák meg, a feldolgozási művelet elszámolási kulcsát vagy átlagos elszámolási kulcsát, illetve adott esetben annak meghatározási módszerét a vámhatóságoknak kell megállapítaniuk.

Az elszámolási kulcsot vagy az átlagos elszámolási kulcsot azon tényleges körülmények alapján kell meghatározni, amelyek mellett a feldolgozási műveletet végzik vagy végezni fogják. Ezt a kulcsot indokolt esetben a [10.](#) cikknek megfelelően ki lehet igazítani.

2. SZAKASZ AKTÍV FELDOLGOZÁS

137. cikk

Alkalmazási kör

- (1) A [109.](#) cikk sérelme nélkül, az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy a nem uniós árukat az Unió vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá, anélkül, hogy az alábbiak bármelyike alkalmazandó lenne az érintett árukra:
 - a) behozatali vám vagy egyéb teher, beleértve a dömpingellenes vámokat, a kiegyenlítő vámokat és a védintézkedéseket is;
 - b) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való belépését, illetve onnan való kilépését.
- (2) Az áruk aktív feldolgozási eljárás alá vonásának feltételei a következők:
 - a) szükség esetén a [102.](#) cikknek megfelelően megadták az engedélyt az e cikk (3) bekezdésében említett felhasználások valamelyikére;
 - b) megadták a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották a minimális adatokat, amelyeknek tartalmazniuk kell legalább az árukért felelős importőr, az eladó, a vevő és a gyártó megnevezését, az áruk értékét, származását, tarifális besorolását, leírását és helyét, valamint a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályok jegyzékét;
 - c) az áruk megérkeztek az Unió vámterületére.
- (3) Az importőrök a következők bármelyikére alkalmazhatják az aktív feldolgozási eljárást:
 - a) azon áruk javítása, amelyeket aktív feldolgozási eljárás alá kívánnak vonni;
 - b) azon áruk megsemmisítése, amelyeket aktív feldolgozási eljárás alá kívánnak vonni;

- c) olyan feldolgozott termékek előállítása, amelyekben az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk beazonosíthatók, a gyártási segédanyagok felhasználását nem érintve;
- d) olyan műveletek elvégzése az aktív feldolgozási eljárás alá vont árukon, amelyek biztosítják, hogy az érintett áruk megfeleljenek a szabad forgalomba bocsátásukhoz szükséges műszaki követelményeknek;
- e) az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk szokásos kezelési módok szerinti kezelése a 108. cikkel összhangban;
- f) feldolgozott termékek előállítása az aktív feldolgozási eljárás alá vont árukat helyettesítő árukkal, a 109. cikkel összhangban.

138. cikk

A vám eljárás lezárásának időtartama

- (1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az aktív feldolgozási eljárást le kell zárni a [105.](#) cikkel összhangban.
Ezt az időtartamot a nem uniós áru eljárás alá vonásának napjától kell számítani, továbbá a feldolgozási műveletek elvégzéséhez és az eljárás lezárásához szükséges idő figyelembevételével kell megállapítani.
- (2) A vámhatóságok az (1) bekezdés alapján meghatározott időtartamot észszerű időtartammal meghosszabbíthatják, amennyiben az engedélyes indokolt kérelmet nyújt be.
Az engedély meghatározhatja, hogy a valamely naptári hónap, negyedév vagy félév során kezdődő időtartam a következő naptári hónap, negyedév vagy félév utolsó napján járjon le.
- (3) A 109. cikk (2) bekezdése [c\)](#) pontjának megfelelő előzetes kivitel esetén az engedélyben meg kell határozni azt az időtartamot, amelyen belül a nem uniós árukat be kell jelenteni az aktív feldolgozási eljárásra, figyelembe véve a beszerzéshez és az Unió vámterületére szállításhoz szükséges időt.
Az első albekezdésben említett időtartamot hónapokban kell meghatározni, és az időtartam hossza nem haladhatja meg a hat hónapot. Ez az időtartam a megfelelő helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékekre vonatkozó kiviteli árnyilatkozat elfogadásának napjától kezdődik.
- (4) Az engedélyes kérésére a (3) bekezdésben említett hat hónapos időtartam – lejárta után is – meghosszabbítható, feltéve, hogy a teljes időtartam nem haladja meg a 12 hónapot.

139. cikk

Ideiglenes kivitel további feldolgozásra

A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik, hogy az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk vagy a feldolgozott termékek egy része vagy egésze ideiglenesen kivihető legyen az Unió vámterületén kívülre további feldolgozás céljából, a passzív feldolgozási eljárásra meghatározott feltételeknek megfelelően.

3. SZAKASZ

PASSZÍV FELDOLGOZÁS

140. cikk

Alkalmazási kör

- (1) A passzív feldolgozási eljárás keretében uniós áruk ideiglenesen kivihetők az Unió vámterületéről annak érdekében, hogy azokat feldolgozási műveleteknek vessék alá. Az ezekből az árukból eredő feldolgozott termékek szabad forgalomba bocsáthatók a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentesség mellett az engedélyes vagy az Unió vámterületén letelepedett bármely egyéb személy kérelmére, feltéve, hogy e személy megszerezte az engedélyes hozzájárulását, és az engedélyezés feltételei teljesülnek.
- (2) Az áruk passzív feldolgozási eljárás alá vonásának feltételei a következők:
 - a) szükség esetén a [102.](#) cikknek és e cikknek megfelelően megadták az engedélyt;
 - b) megadták a vámhatóságoknak vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátották a minimális adatokat, amelyeknek tartalmazniuk kell legalább az árukért felelős exportőr, az eladó és a vevő megnevezését, valamint az áruk értékét, származását, tarifális besorolását és leírását;
 - c) megfizettek vagy biztosítékkal fedeztek minden esedékes kiviteli vámot vagy egyéb terhet;
 - d) az áruk megfelelnek a vámhatóságok által alkalmazott egyéb vonatkozó jogszabályoknak.
- (3) A vámhatóságok a következő uniós áruk egyikére vonatkozóan sem adhatnak engedélyt passzív feldolgozási eljárás alkalmazására:
 - a) azon áruk, amelyek kivitele behozatali vám visszafizetésével vagy elengedésével jár;
 - b) azon áruk, amelyeket a kivitel előtt nulla vagy csökkentett vámtétel mellett bocsátottak szabad forgalomba meghatározott célra történő felhasználásukra figyelemmel, mindaddig, amíg az ilyen meghatározott célra történő felhasználás céljai nem teljesültek, kivéve, ha ezeket az árukat javítási műveleteknek kell alávetni;
 - c) azon áruk, amelyek kivitele export-visszatérítéssel jár;
 - d) azon áruk, amelyek vonatkozásában a c) pontban említett visszatérítéstől eltérő, a közös agrárpolitika szerinti, az említett áruk kivitele alapján járó pénzügyi előny megadására kerül sor.
- (4) A vámhatóság meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenesen kivitt árukat feldolgozott termékek formájában újra be kell hozni az Unió vámterületére és szabad forgalomba kell bocsátani annak érdekében, hogy a behozatali vám alól teljesen vagy részlegesen mentesüljenek. Ezt az időtartamot a vámhatóság az engedélyes által benyújtott, indokolt kérelem alapján észszerű időtartammal meghosszabbíthatja.

Díjmentesen megjavított vagy kicserélt áruk

- (1) Amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy az árukat díjmentesen megjavították vagy kicserélték, akár valamely szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár gyártási vagy anyaghiba miatt, vagy amiatt, hogy az áruk nem feleltek meg a vevő által az áru eladójától kért jellemzőknek, akkor a szóban forgó áruk vonatkozásában biztosítani kell a behozatali vám alóli teljes mentességet.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a gyártási vagy anyaghibát a szóban forgó áru első szabad forgalomba bocsátásakor már figyelembe vették.

Nemzetközi megállapodások keretében megjavított vagy módosított áruk

- (1) Teljes mentességet kell biztosítani a behozatali vám alól a passzív feldolgozási eljárás alá vont árukból származó feldolgozott termékek vonatkozásában, amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy:
 - a) az áruk javítására vagy módosítására olyan harmadik országban került sor, amellyel az Unió ilyen mentességet előíró nemzetközi megállapodást kötött; és
 - b) az a) pontban említett megállapodásban a behozatali vám alóli mentességre vonatkozóan megállapított feltételek teljesülnek.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a [109.](#) cikk szerinti helyettesítő árukból származó feldolgozott termékekre, valamint a [143.](#) és a [144.](#) cikkben említett helyettesítő termékekre.

Szabvány csererendszer

- (1) A szabvány csererendszer keretében az importtermék (helyettesítő termék) a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően a feldolgozott termék helyébe léphet.
- (2) A vámhatóságok kérelemre engedélyezik a szabvány csererendszer alkalmazását, ha a feldolgozási művelet a közös agrárpolitikában meghatározott intézkedések vagy mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra alkalmazandó különleges rendelkezések hatálya alá tartozó áruktól eltérő hibás uniós áruk javítását foglalja magában.
- (3) A helyettesítő terméknek ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nomenklátúra-kóddal, valamint ugyanolyan kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkeznie, mint amellyel, illetve amilyenekkel a hibás áru rendelkezne, amennyiben az javításon ment volna keresztül.
- (4) Ha a hibás áruk a kivitel előtt használtak voltak, a helyettesítő termékeknek is használtaknak kell lenniük.

A vámhatóságok azonban mentességet biztosítanak az első albekezdésben megállapított követelmény alól, ha a helyettesítő termék rendelkezésre bocsátása díjmentesen történt, akár szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár anyag- vagy gyártási hiba miatt.

- (5) A feldolgozott termékekre vonatkozó rendelkezések a helyettesítő termékekre is vonatkoznak.

144. cikk

A helyettesítő termékek előzetes behozatala

- (1) A vámhatóságok az általuk megállapításra kerülő feltételek mellett és az érintett személy kérelmére engedélyezik a helyettesítő termékek behozatalát a hibás áru kivitele előtt.
- Valamely helyettesítő termék ilyen előzetes behozatala esetén biztosítékot kell nyújtani a behozatali vám azon összegének fedezetére, amely akkor lenne fizetendő, ha a hibás áru kivitelére nem kerülne sor a (2) bekezdésnek megfelelően.
- (2) A hibás árukat az attól a naptól számított két hónapon belül kell kivinni, amikor a vámhatóság a helyettesítő termék szabad forgalomba bocsátására vonatkozó árnyilatkozatot elfogadta.
- (3) Ha – rendkívüli körülmények között – a hibás áru nem vihető ki a (2) bekezdésben említett határidőn belül, a vámhatóság az engedélyes indokolt kérelme esetén a határidőt észszerű időtartammal meghosszabbíthatja.

IX. cím

AZ ÁRUK TARIFÁLIS BESOROLÁSA, SZÁRMAZÁSA ÉS ÉRTÉKE

1. fejezet

Közös Vámtarifa és az áruk tarifális besorolása

145. cikk

Közös Vámtarifa és vámügyi megfigyelés

- (1) Az esedékes behozatali és kiviteli vám a Közös Vámtarifán alapul.
- Az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által előírt egyéb intézkedéseket adott esetben az érintett áruk tarifális besorolásának megfelelően kell alkalmazni.
- (2) A Közös Vámtarifa magában foglalja:
- a) a 2658/87/EGK rendelet által megállapított Kombinált Nómenklatúrát;
 - b) minden más nómenklatúrát, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet a különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedések alkalmazására tekintettel;
 - c) a Kombinált Nómenklatúra hatálya alá tartozó árukra alkalmazandó szerződéses vagy normál, autonóm vámot;
 - d) az Unió és bizonyos harmadik országok vagy ilyen harmadik országok csoportjai között megkötött megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket;

- e) bizonyos harmadik országokra vagy harmadik országok csoportjaira vonatkozóan az Unió által egyoldalúan elfogadott kedvezményes tarifális intézkedéseket;
 - f) azokat az autonóm intézkedéseket, amelyek bizonyos árukra vonatkozó vám csökkentéséről vagy az annak megfizetése alóli kivételről rendelkeznek;
 - g) a bizonyos árukra – jellegük vagy meghatározott célra történő felhasználásuk folytán – megadott kedvezményes tarifális elbánást, a c)–f) vagy a h) pontban említett intézkedések keretén belül;
 - h) a mezőgazdasági, kereskedelmi vagy más uniós jogszabályok által megállapított egyéb olyan intézkedéseket, amelyek az áruk tarifális besorolásán alapulnak, különös tekintettel az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámra, a kiegyenlítő vámra vagy a védintézkedésre.
- (3) Ha az érintett áru kielégíti a (2) bekezdés d)–g) pontjában meghatározott intézkedésekben foglalt feltételeket, akkor ezek az intézkedések alkalmazhatók az adott bekezdés c) pontjában megállapítottak helyett. Az ilyen intézkedések visszamenőlegesen alkalmazhatók, feltéve, hogy a vonatkozó intézkedésben vagy az e rendeletben megállapított határidőket és feltételeket betartják, és a következők teljesülnek:
- a) ami a d) és az e) pontban meghatározott intézkedéseket illeti, azok rendelkeznek az ilyen visszamenőleges hatályú alkalmazás lehetőségéről;
 - b) ami a d) pontban meghatározott intézkedéseket illeti, a harmadik ország vagy harmadik országok csoportja szintén lehetővé teszi az ilyen visszamenőleges hatályú alkalmazást.
- (4) Ha a (2) bekezdés d)–g) pontjában említett intézkedések alkalmazása, vagy az ugyanazon bekezdés h) pontjában említett intézkedések alóli kivétel a behozatal vagy a kivitel egy bizonyos mennyiségére korlátozódik, az ilyen alkalmazás vagy kivétel a vám- vagy egyéb kontingensek esetében megszűnik, amint a megadott behozatali vagy kiviteli mennyiséget elérték.
- A vámplafonok esetében az ilyen alkalmazás az Unió egy jogi aktusával szűnik meg.
- (5) A vámhatóságoknak el kell utasítaniuk a távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánás alkalmazását, ha releváns és objektív adatok alapján megállapítják, hogy a harmadik országokból importált áruk távértékesítését a héaírányelv 14. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett személyektől eltérő személyeknek szánták.
- (6) A Bizottság a 31. cikk (4) bekezdésében említett célokból vámügyi megfigyelésnek vetheti alá az áruk szabad forgalomba bocsátását, kivitelét és bizonyos különleges eljárások alá vonását.
- (7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a (4) bekezdésben említett vám- és egyéb kontingensek, illetve vám- és egyéb plafonok egységes kezelésére, valamint a (6) bekezdésben említett vámügyi megfigyelés irányítására vonatkozó intézkedéseket. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

146. cikk

Az áruk tarifális besorolása

- (1) A Közös Vámtarifa alkalmazásában az áru „tarifális besorolása” a Kombinált Nomenklatúra azon alszámának vagy valamely további albontásának meghatározását jelenti, amely alá az adott árut be kell sorolni.
- (2) A nem tarifális intézkedések alkalmazásában az áru „tarifális besorolása” a Kombinált Nomenklatúra, illetve bármely más, az uniós rendelkezések által megállapított, teljes egészében vagy részben a Kombinált Nomenklatúrán alapuló, vagy ahhoz további albontásokat megadó nomenklatúra azon alszámának vagy valamely további albontásának meghatározását jelenti, amely alá az adott árut be kell sorolni.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően meghatározott alszámot vagy további albontást kell alkalmazni az adott alszámhoz tartozó intézkedések alkalmazásának céljára.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározhatja az áruk tarifális besorolását az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Kombinált Nomenklatúra helyes és egységes alkalmazásáról való gyors gondoskodás szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 262. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

2. fejezet

Az áruk származása

147. cikk

Nem preferenciális származás

Az áruk nem preferenciális származásának meghatározására vonatkozóan a [148.](#) és a [149.](#) cikkben előírt szabályok érvényesek a következők alkalmazására:

- a) a Közös Vámtarifa, a 145. cikk (2) bekezdésének [d\)](#) és [e\)](#) pontjában említett intézkedések kivételével;
- b) az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által megállapított, a tarifális intézkedésektől eltérő intézkedések; valamint
- c) egyéb, az áruk származásával kapcsolatos uniós intézkedések.

148. cikk

A származás megszerzése

- (1) A teljes egészében egyetlen országban vagy területen létrejött vagy előállított árut az abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni.
- (2) Az olyan árut, amelynek előállítása egynél több országot vagy területet érint, abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni, ahol az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozása vagy megmunkálása történt – egy e célra felszerelt vállalkozás területén –, és az említett feldolgozás vagy megmunkálás új termék előállítását eredményezi vagy az előállítás fontos szakaszát képezi.

- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon szabályok meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyek alapján úgy kell tekinteni, hogy az áru – amely tekintetében a nem preferenciális származás megállapítása a [147.](#) cikkben említett uniós intézkedések alkalmazásához szükséges – teljes egészében egyetlen országban vagy területen jött létre vagy került előállításra, vagy az e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozása vagy megmunkálása egy adott országban vagy területen – egy e célra felszerelt vállalkozás területén – történt, és az említett feldolgozás vagy megmunkálás új termék előállítását eredményezi vagy az előállítás fontos szakaszát képezi.

149. cikk

A nem preferenciális származás igazolása

- (1) Ha az importőr a vámjogszabályoknak megfelelően megjelölte az áruk származását, a vámhatóságok megkövetelhetik az áruk származásának igazolását.
- (2) Amikor az áru származásának igazolását a vámjogszabályok vagy más, különleges tárgykörökre vonatkozó uniós jogszabályok alapján megadták, a vámhatóságok megalapozott kétség esetén további bizonyítékot kérhetnek annak biztosítására, hogy a feltüntetett származás összhangban van a vonatkozó uniós jogszabályok által megállapított szabályokkal.
- (3) Amennyiben a kereskedelem szükségletei azt megkövetelik, az Unióban származást igazoló okmány adható ki a rendeltetési hely szerinti országban vagy területen hatályos származási szabályokkal vagy bármely egyéb olyan módszerrel összhangban, amely alapján azonosítható az az ország, ahol az áru teljes egészében létrejött vagy előállításra került, illetve ahol az utolsó lényeges átalakítása történt.
- (4) Ha az importőr úgy döntött, hogy a [156.](#) cikk (2) bekezdésében említett, távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánást alkalmazza, a vámhatóságok nem követelhetik meg az importőrtől az áruk származásának igazolását.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a származási igazolás benyújtására és megerősítésére vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

150. cikk

Az áruk preferenciális származása

- (1) Ahhoz, hogy egy adott áru esetében élni lehessen a 145. cikk (2) bekezdésének [d\)](#) vagy [e\)](#) pontjában említett intézkedésekből vagy nem tarifális preferenciális intézkedésekből származó előnyökkel, az árunak meg kell felelnie a preferenciális származás e cikk (2)–(5) bekezdésében említett szabályainak.
- (2) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek olyan megállapodásokban szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, amelyeket az Unió kötött bizonyos harmadik országokkal vagy ilyen országok csoportjaival, a preferenciális származás szabályait az említett megállapodások határozzák meg.

- (3) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek bizonyos harmadik országok vagy ilyen országok csoportjai tekintetében – az (5) bekezdésben említettek kivételével – az Unió által egyoldalúan alkalmazott preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a Bizottság a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek a preferenciális származás szabályainak meghatározása révén történő kiegészítése céljából. E szabályoknak vagy azon a kritériumon kell alapulniuk, hogy az áru teljes egészében létrejött vagy előállításra került, vagy pedig azon, hogy az kielégítő feldolgozás vagy megmunkálás eredménye.
- (4) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek az Unió vámterülete, illetve Ceuta és Melilla közötti kereskedelemre alkalmazandó, az 1985. évi csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvében szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait az említett jegyzőkönyv 9. cikkével összhangban kell elfogadni.
- (5) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek az Unióval társult tengerentúli országok és területek javát szolgáló preferenciális rendelkezésekben szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait az EUMSZ 203. cikkének megfelelően kell meghatározni.
- (6) Saját kezdeményezésére vagy valamely kedvezményezett ország vagy terület kérelmére a Bizottság az említett országnak vagy területnek bizonyos áruk tekintetében átmeneti eltérést engedélyezhet a preferenciális származás (3) bekezdésben említett szabályai alól.
- Az átmeneti eltérés a következő okok egyikével is indokolható:
- a) olyan belső vagy külső tényezők, amelyek ideiglenesen meggátolják a kedvezményezett országot vagy területet abban, hogy megfelelhessen a preferenciális származás szabályainak;
 - b) a kedvezményezett országnak vagy területnek időre van szüksége ahhoz, hogy felkészüljön az említett szabályoknak való megfelelésre.
- (7) Az eltérés iránti kérelmet az érintett kedvezményezett országnak vagy területnek kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelem megjelöli a második albekezdés szerinti, az eltérést szükségessé tevő okokat, és magában foglalja a megfelelő alátámasztó okmányokat.
- (8) Az átmeneti eltérésnek az eltérés engedélyezését megalapozó belső vagy külső tényezők időtartamára, illetőleg arra az időtartamra kell korlátozódnia, amelyre a kedvezményezett országnak vagy területnek szüksége van ahhoz, hogy meg tudjon felelni a szabályoknak.
- (9) Eltérés engedélyezése esetén az érintett kedvezményezett országnak vagy területnek teljesítenie kell az eltérés felhasználásáról a Bizottság felé teljesítendő információszolgáltatással és az eltérés tárgyát képező mennyiségek kezelésével kapcsolatban megállapított követelményeket.
- (10) Ha az importőr úgy döntött, hogy a távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánást alkalmazza, az importőr nem részesülhet a 145. cikk (2) bekezdésének [d\)](#) és [e\)](#) pontjában említett intézkedések vagy nem tarifális preferenciális intézkedések előnyeiből.
- (11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásában az áruk preferenciális származására vonatkozó eljárási szabályok;
- b) a kedvezményezett országnak vagy területnek a (6) bekezdésben említett átmeneti eltérést engedélyező intézkedés.

E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

151. cikk

Egyes áruk származásának meghatározása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogadhat el egyes áruk származásának az adott árukra vonatkozó származási szabályokkal összhangban történő megállapítására. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az ilyen intézkedésekkel összefüggő, a származási szabályok helyes és egységes alkalmazásáról való gyors gondoskodás szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 262. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

3. fejezet

Az áruk vámértéke

152. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk vámértékét a Közös Vámtarifa, valamint az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából a [153.](#) és a [157.](#) cikknek megfelelően kell meghatározni.

153. cikk

A vámérték megállapításának az ügyleti értéken alapuló módszere

- (1) Az áru vámértékének elsődleges alapja az ügyleti érték, azaz az áruért az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő – a 154. és a 155. cikkel összhangban kiigazított – ár.
- (2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában kell foglalnia.
- (3) Az ügyleti értéket kell alkalmazni valamennyi következő feltétel teljesülése esetén:
 - a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az áru általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint az alábbiak valamelyike:
 - i. olyan korlátozások, amelyeket az Unió jogszabályai vagy hatóságai írnak elő vagy követelnek meg;

- ii. azon földrajzi terület behatárolása, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek;
 - iii. olyan korlátozások, amelyek az áru vámértékét jelentősen nem befolyásolják;
- b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;
- c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy használatából származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve, ha a megfelelő kiigazítás elvégezhető;
- d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy a kapcsolat nem befolyásolta az árat.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vámérték (1) és (2) bekezdés szerinti megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat, beleértve a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár kiigazítására, valamint a (3) bekezdésben említett feltételek alkalmazására vonatkozó szabályokat is. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

154. cikk

Az üzleti érték elemei

- (1) A vámértéknek a [153.](#) cikk alapján történő megállapításakor a behozott áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árat ki kell egészíteni:
- a) a következőkkel, olyan mértékben, ahogyan ezek a vevő számára felmerülnek, de nem szerepelnek az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:
- i. jutalék és ügynöki jutalék, a vételi jutalékok kivételével;
 - ii. azoknak a tárolóeszközöknek a költsége, amelyek vámszempontról a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek; és
 - iii. a becsomagolás költsége, beleértve a munkabért és az anyagköltséget egyaránt;
- b) az alábbi áruk és szolgáltatások értékével, megfelelően megosztva, ha azokat közvetlenül vagy közvetve a vevő biztosítja ingyenesen vagy kedvezményesen a behozott áruk előállításával és kivitelre történő eladásával kapcsolatban történő felhasználásra, olyan mértékben, amennyiben ez az érték nem szerepel a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:
- i. a behozott áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló tételek;
 - ii. a behozott áru előállításában használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló tételek;
 - iii. a behozott áru előállítása során elhasznált anyagok; és
 - iv. az Unió területén kívül végzett és a behozott áru előállításához szükséges mérnöki munka, fejlesztés, művészmunka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok;

- c) az értékelendő árukhoz kapcsolódó azon jogdíjakkal és licencdíjakkal, amelyeket közvetve vagy közvetlenül, az értékelendő áruk eladásának feltételeként a vevő köteles kiegyenlíteni, olyan mértékben, amennyiben az ilyen jogdíjakat és licencdíjakat a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele;
 - d) a behozott áru későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy felhasználásából származó bevétel azon részének értékével, amely közvetve vagy közvetlenül az eladóhoz kerül; és
 - e) az árunak az Unió vámterületére való beszállítása helyéig felmerülő alábbi költségekkel:
 - i. a behozott áru szállításának és biztosításának költsége; és
 - ii. a behozott áru szállításával kapcsolatos rakodási és anyagmozgatási költségek.
- (2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz az (1) bekezdéssel összhangban történő hozzászámítás kizárólag objektív és számszerűsíthető adatok alapján történhet.
- (3) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzászámítás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vámérték e cikk szerinti megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat, beleértve a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár kiigazítására vonatkozó szabályokat is. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

155. cikk

A vámértékbe nem beszámítandó elemek

- (1) A vámértéknek a [153.](#) cikk alapján történő megállapításakor az alábbiak egyike sem számítandó be:
- a) a behozott áruk szállítási költsége az Unió vámterületére történő belépésüket követően;
 - b) a behozott áruk, így például ipari üzemnek, gépnek vagy berendezésnek az Unió vámterületére történő belépése után végrehajtott építés, létesítés, szerelés, karbantartás vagy technikai segítségnyújtás költsége;
 - c) a vevő által megkötött és a behozott áru vásárlásával kapcsolatos finanszírozási megállapodások szerinti kamatterhek, függetlenül attól, hogy a pénzügyi fedezetet az eladó vagy más személy biztosítja-e, feltéve, hogy a finanszírozási megállapodást írásban kötötték, és amennyiben ezt számára előírják, a vevő bizonyítani tudja, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:
 - i. az említett árut valóban a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árként bejelentett áron értékesítették; és
 - ii. a megjelölt kamatláb nem lépi túl azt a szintet, amelyet az ilyen ügyletekre szokásosan alkalmaznak abban az országban, ahol, és abban az időpontban, amikor a finanszírozást biztosítják;

- d) az Unió területén a behozott áru újraelőállításához való jogért fizetett díjak; vételi jutalékok;
 - e) behozatali vámok vagy az Unióban az áru behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő egyéb terhek;
 - f) a 154. cikk (1) bekezdésének c) pontja ellenére a behozott áru forgalmazási vagy viszonteladási jogáért a vevő által teljesített kifizetések, amennyiben az ilyen kifizetések nem képezik feltételét az áru Unióba irányuló kivitelre történő eladásának.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vámérték e cikk szerinti megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat, beleértve a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár kiigazítására vonatkozó szabályokat is. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

156. cikk

Egyszerűsítések

- (1) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik, hogy az alábbi összegeket egyedi kritériumok alapján állapítsák meg, amennyiben ezek a vám-árunyilatkozat elfogadásának napján nem számszerűsíthetők:
- a) a 153. cikk (2) bekezdésével összhangban az áru vámértékébe beszámítandó összegek; és
 - b) a 154. és a 155. cikkben említett összegek.
- (2) Ha az importőr úgy döntött, hogy a távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánást alkalmazza, a 155. cikk (1) bekezdésének [a\)](#) pontja nem alkalmazandó, és az importált áruk szállításának költségeit mind az Unió vámterületére való beszállítás helyéig történő szállítás, mind az Unió vámterületére való belépést követő szállítás vonatkozásában bele kell számítani a vámértékbe.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az (1) bekezdésben említett engedély megadására vonatkozó feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

157. cikk

A vámérték megállapításának másodlagos módszerei

- (1) Ha az áru vámértéke a [153.](#) cikk alapján nem állapítható meg, akkor a (2) bekezdés a)–d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – az első olyan pontig, amely szerint az áru vámértéke megállapítható.
- A (2) bekezdés c) és d) pontjának alkalmazási sorrendjét meg kell fordítani, ha azt az importőr, az exportőr vagy adott esetben a nyilatkozattevő kéri.
- (2) Az (1) bekezdés értelmében a vámérték:
- a) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott és az értékelés tárgyát képező áru kivitelének időpontjával azonos vagy közel azonos időpontban kivitt azonos áru üzleti értéke;

- b) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott és az értékelés tárgyát képező áru kivitelének időpontjával azonos vagy közel azonos időpontban kivitt hasonló áru ügyleti értéke;
 - c) azon az egységaron alapuló érték, amelyen a behozott árut, vagy az azonos vagy hasonló behozott árut a legnagyobb összmenyiségben értékesítették az Unió vámterületén belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára; vagy
 - d) a számított érték, amely az alábbiak összegéből áll:
 - i. az anyagok, illetve a gyártás vagy a behozott áru előállításában alkalmazott más feldolgozás költsége vagy értéke;
 - ii. az értékelendő áruval azonos típusú vagy fajtájú, a kivitel országában az Unióba irányuló kivitelre előállított áru gyártóinál az eladáskor rendszerint jelentkező nyereséggel és általános költségekkel egyenlő összeg;
 - iii. a 154. cikk (1) bekezdésének [e](#)) pontjában említett elemek költsége vagy értéke.
- (3) Ha a vámérték az (1) bekezdés alapján nem állapítható meg, azt az Unió vámterületén rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbiak mindegyikének elveivel és általános rendelkezéseivel összhangban lévő észszerű eszközök felhasználásával kell megállapítani:
- a) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás;
 - b) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke;
 - c) ez a fejezet.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a vámérték e cikkben említett megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

158. cikk

Az áruk értékének megállapítása konkrét helyzetekben

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhat olyan intézkedéseket, amelyek konkrét helyzetekre vonatkozóan meghatározzák a vámérték-megállapítás megfelelő módszerét vagy az áruk vámértékének megállapításához alkalmazandó kritériumokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az ilyen intézkedésekkel összefüggő, az áruk vámértékének megállapítására vonatkozó szabályok helyes és egységes alkalmazásáról való gyors gondoskodás szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 262. cikk [\(5\)](#) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

X. cím

VÁMTARTOZÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK

1. fejezet

Vámtartozás keletkezése

1. SZAKASZ

BEHOZATALIVÁM-TARTOZÁS

159. cikk

Szabad forgalomba bocsátás és ideiglenes behozatal

- (1) Az importőrnél vámtartozás keletkezik az áruk szabad forgalomba bocsátásának időpontjában, a meghatározott célra történő felhasználási eljárás vagy a behozatali vám alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás során.
- (2) Az importőr az adós. Közvetett képviselő esetén az importőr és az a személy, akinek vagy amelynek a nevében az importőr eljár, egyaránt adósnak tekintendő, és egyetemlegesen felelősek a vámtartozásért.

Ha az (1) bekezdésben említett valamelyik eljárás vonatkozásában megadott vagy rendelkezésre bocsátott információ ahhoz vezet, hogy a behozatali vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki vagy amely az említett információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adósnak tekintendő.

- (3) Ha a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakasza alkalmazandó a harmadik országokból vagy területekről az Unió vámterületén lévő vevő részére történő távértékesítésre, a vélelmezett importőrnél a távértékesítésért történő fizetés elfogadásakor vámtartozás keletkezik, és a vélelmezett importőr lesz az adós.

160. cikk

A nem származó árukra vonatkozó különös rendelkezések

- (1) Az exportőrnél vámtartozás keletkezik a termékek kivitelre történő átengedésekor, amennyiben:
 - a) az Unió és egyes harmadik országok vagy ilyen országok csoportjai közötti preferenciális megállapodás előírja, hogy az Unióból származó termékek akkor részesülnek preferenciális tarifális elbánásban, ha az előállításuk során felhasznált nem származó árukra a behozatali vámokat meg kell fizetni; valamint
 - b) ezekre a termékekre származási igazolást adtak ki vagy állítottak ki.
- (2) Az exportőr úgy számítja ki a tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét, mintha az export termékek előállítása során felhasznált nem származó árut ugyanazon a napon bocsátották volna szabad forgalomba.
- (3) Közvetett képviselő esetén az exportőr és az a személy, akinek vagy amelynek a nevében az exportőr eljár, egyaránt adóssá válik, és egyetemlegesen felelősek a vámtartozásért.

Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás

- (1) Behozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:
- a) valamely olyan kötelezettség, amelyet a vámjogszabályok a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával, vámfelügyelet alóli elvonásával, vagy ezen áruknak azon a területen való szállításával, feldolgozásával, tárolásával, átmeneti megőrzésével, ideiglenes behozatalával vagy az azokról történő rendelkezéssel kapcsolatban állapítanak meg;
 - b) valamely, az áruknak az Unió vámterületén belüli meghatározott célra történő felhasználásával kapcsolatosan a vámjogszabályokban megállapított kötelezettség;
 - c) valamely olyan feltétel, amely a nem uniós áruk vámeljáráss alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik.
- (2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők valamelyike:
- a) az az időpont, amikor annak a kötelezettségnek, amelynek a nemteljesítése vámtartozást keletkeztet, nem tettek eleget, vagy már nem tesznek eleget;
 - b) az az időpont, amikor az árukat vámeljáráss alá vonják, amennyiben ezt követően megállapítják, hogy egy olyan feltétel, amely az áruk ilyen eljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik, valójában nem teljesült.
- (3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:
- a) olyan személy, akinek vagy amelynek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;
 - b) olyan személy, akinek vagy amelynek tudomása volt vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vámjogszabályok szerinti kötelezettséget nem teljesítették, és aki vagy amely annak a személynek az érdekében járt el, akinek vagy amelynek a kötelezettséget teljesítenie kellett, illetve aki vagy amely részt vett a kötelezettség nemteljesítéséhez vezető cselekményben;
 - c) olyan személy, aki vagy amely a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vámjogszabályok szerinti valamely kötelezettséget nem teljesítettek.
- (4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben az adós az a személy, akinek vagy amelynek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek az árunak a vámeljáráss alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkoznak.
- Ha a vámjogszabályok szerint megkövetelt információt adtak át a vámhatóságoknak az árunak az említett vámeljáráss alá vonására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban, és az ilyen információ ahhoz vezet, hogy a behozatali vám egy részét vagy teljes

egészét nem szedik be, adós az a személy is, aki vagy amely az információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan.

162. cikk

A már megfizetett behozatali vám összegének levonása

- (1) Ha a 161. cikk (1) bekezdésének megfelelően vámtartozás keletkezik a meghatározott célra történő felhasználás miatt csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni az áru szabad forgalomba bocsátásakor megfizetett behozatali vám összegét.

Az első albekezdést alkalmazni kell, ha az ilyen áru megsemmisítéséből származó maradék és hulladék vonatkozásában vámtartozás keletkezik.

- (2) Ha a 159. cikk (1) bekezdése vagy a 161. cikk (1) bekezdése alapján vámtartozás keletkezik a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatal alá vont áruk vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni a részleges mentesség szerint megfizetett behozatali vám összegét.

2. SZAKASZ

KIVITELIVÁM-TARTOZÁS

163. cikk

Kivitel és passzív feldolgozás

- (1) Az exportőrnél vámtartozás keletkezik a kivitelivám-köteles áruknak a kiviteli eljárás vagy a passzív feldolgozási eljárás keretében történő átengedésekor.
- (2) Az exportőr az adós. Közvetett képviselő esetén az exportőr és az a személy, akinek vagy amelynek a nevében az exportőr eljár, egyaránt adóssá válik, és egyetemlegesen felelősek a vámtartozásért.
- (3) Ha az áruk kiviteli eljárás alá vonásával kapcsolatban szolgáltatott információ ahhoz vezet, hogy a kiviteli vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki vagy amely az információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adósnak tekintendő.

164. cikk

Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás

- (1) Kivitelivám-köteles áruk esetében kivitelivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:
- a) az áruk kilépésével kapcsolatos, a vámjogszabályban megállapított valamely kötelezettség;
 - b) azok a feltételek, amelyek teljesülése esetén az áru az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett volt kiszállítható.
- (2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők bármelyike:
- a) az az időpont, amikor az árut az Unió vámterületéről kiszállítják anélkül, hogy a vámhatóságoknak a szóban forgó kivitelről információt szolgáltatott volna;

- b) az az időpont, amikor az áru az attól eltérő rendeltetési helyre ér, mint az, amelyre megengedték, hogy az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett kiszállítsák;
 - c) amennyiben a vámhatóság nem tudja megállapítani a b) pontban említett időpontot, annak a határidőnek a lejártá, amelyet az áruk ilyen mentességre jogosító feltételek teljesítésének igazolására állapítottak meg.
- (3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:
- a) olyan személy, akinek vagy amelynek az érintett kötelezettséget teljesítenie kellett;
 - b) olyan személy, akinek vagy amelynek tudomása volt vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy az adott kötelezettséget nem teljesítették, és aki vagy amely annak a személynek az érdekében járt el, akinek vagy amelynek a kötelezettséget teljesítenie kellett;
 - c) olyan személy, aki vagy amely részt vett abban a cselekményben, amely a kötelezettség nem teljesítéséhez vezetett, és tudott arról, vagy tudnia kellett volna arról, hogy a megkövetelt információkat nem adták meg, illetve adott esetben nem nyújtottak be vámáru-nyilatkozatot, holott be kellett volna.
- (4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetekben az adós olyan személy, akinek vagy amelynek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek teljesülése esetén az áru az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett volt kiszállítható.

3. SZAKASZ

A BEHOZATALLAL ÉS A KIVITELLEL KAPCSOLATBAN KELETKEZETT VÁMTARTOZÁSRA VONATKOZÓ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

165. cikk

Vámtartozás tilalmak és korlátozások esetén

- (1) Behozatalivám-, illetve kivitelivám-tartozás keletkezik akkor is, ha az a bármilyen típusú behozatal vagy kivitel tekintetében a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá tartozó árra vonatkozik.
- (2) Ugyanakkor vámtartozás nem keletkezik a következő esetek egyikében sem:
 - a) hamis pénznek az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatásakor;
 - b) kábítószereknek és pszichotrop anyagoknak az Unió vámterületére történő bejuttatásakor, kivéve, ha az ilyen anyagok behozatalát – azok orvosi és tudományos célra való felhasználására való tekintettel – az illetékes hatóságok szigorúan felügyelik.
- (3) A szankcióknak vámjogszabálysértésekre történő alkalmazásában mindenestre úgy kell tekinteni, hogy vámtartozás keletkezett, ha e rendelet vagy valamely tagállam jogrendje szerint a behozatali vagy kiviteli vám vagy a vámtartozás megléte képezi a szankciók meghatározásának alapját.

166. cikk

Több adós

Ha több személy felel egyetlen vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetéséért, egyetemlegesen felelősek az említett összeg megfizetéséért.

167. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó általános szabályok

- (1) A behozatali vagy kiviteli vám összegét az áruk tarifális besorolása, vámértéke, mennyisége, jellege és származása alapján kell meghatározni. A vám kiszámítására vonatkozó szabályok azok a szabályok, amelyek az érintett árura a vámtartozás keletkezésének időpontjában alkalmazandók.
- (2) Ha azt az időpontot, amikor a vámtartozás keletkezett, nem lehet pontosan meghatározni, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban az időpontban keletkezett, amikor a vámhatóságok megállapították, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.

Amikor azonban a vámhatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik számukra annak megállapítását, hogy a vámtartozás ennek a megállapításnak az időpontját megelőzően keletkezett, a vámtartozást abban a legkorábbi időpontban keletkezettnek kell tekinteni, amelynél egy ilyen helyzet megállapítható.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon e rendeletnek az e cikkben említett, a különleges eljárás keretében vámtartozást keletkeztető árukra alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó szabályok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

168. cikk

A behozatali vám összegének kiszámítására vonatkozó különleges szabályok

- (1) Ha valamely vámeljárást alá vont vagy átmeneti megőrzésben lévő áru tekintetében tárolásra vagy szokásos kezelési módokra vonatkozó költségek merültek fel az Unió vámterületén, az ilyen költségeket vagy értéknövekedést nem lehet figyelembe venni a behozatali vám összegének kiszámításához, ha az importőr vagy az exportőr, illetve adott esetben a nyilatkozattevő kielégítő igazolást ad ezekről a költségekről.

A műveletek során felhasznált nem uniós áruk vámértékét, mennyiségét, jellegét és származását azonban figyelembe kell venni a behozatali vám összegének kiszámításához.
- (2) Ha a vámeljárást alá vont áruk tarifális besorolása a szokásos kezelési módok eredményeként az Unió vámterületén belül megváltozik, az importőr vagy adott esetben a nyilatkozattevő kérésére a vámeljárást alá vont áru eredeti tarifális besorolását kell alkalmazni.
- (3) Ha a vámtartozás aktív feldolgozási eljárásból eredő feldolgozott termékeknél keletkezik, az ilyen tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét – az importőr kérésére – az aktív feldolgozási eljárás alá vont árura alkalmazandó tarifális besorolás, vámérték, mennyiség, jelleg és származás alapján kell meghatározni.
- (4) Amennyiben a feldolgozott termékek későbbi aktív feldolgozási eljárásokból származnak, az importőr csak az első aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk tarifális besorolása, vámértéke, mennyisége, jellege és származása alapján kérheti a tartozás megállapítását.

- (5) Azonban meghatározott esetekben a behozatali vám összegét az importőr vagy az exportőr, illetve adott esetben a nyilatkozattevő kérése nélkül e cikk (2), (3), és (4) bekezdésének megfelelően kell meghatározni a 145. cikk (2) bekezdésének [h](#)) pontjában említett tarifális intézkedések megkerülésének kivédésére.
- (6) Ha a vámtartozás passzív feldolgozási eljárásból eredő feldolgozott termékeknel vagy helyettesítő termékeknel keletkezik a 143. cikk [\(1\)](#) bekezdése szerint, a behozatali vám összegét az Unió vámterületén kívül elvégzett feldolgozási művelet költsége alapján kell kiszámítani.
- (7) Amennyiben vámtartozás keletkezik e rendelet [161.](#) vagy [164.](#) cikke alapján, ha a vámtartozás keletkezéséhez vezető mulasztás nem jelentett megtevesztési kísérletet, a következőket is alkalmazni kell:
- a) a vámjogszabályok szerinti kedvezményes tarifális elbánás; vagy
 - b) a behozatali vagy kiviteli vám alóli mentesség, illetve teljes vagy részleges kivétel a 145. cikk (2) bekezdésének d), e), f) és g) pontja, vagy a 90., 91., 92. és 93. cikk vagy a 140., 141., 142., 143. és 144. cikk alapján; vagy
 - c) az 1186/2009/EK rendelet szerinti mentesség.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az e cikkben említett, a különleges eljárás keretében és az (5) bekezdésben említett meghatározott esetekben vámtartozást keletkeztető árukra alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó szabályok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

169. cikk

A vámtartozás keletkezésének helye

- (1) Vámtartozás az importőr vagy exportőr letelepedési helyén keletkezik.
- Az első albekezdéstől eltérve, a megbízható ellenőrzött gazdálkodóktól és a vélelmezett importőröktől eltérő importőrök és exportőrök esetében a vámtartozás azon a helyen keletkezik, ahol a vámáru-nyilatkozatot a 63. cikk (4) bekezdésének megfelelően benyújtották vagy az adatszolgáltatás módjának a 63. cikk (2) bekezdése szerinti megváltoztatása hiányában benyújtották volna.
- Minden más esetben a vámtartozás keletkezésének helye az a hely, ahol az azt eredményező esemény történik.
- Ha ezt a helyet nem lehet meghatározni, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás azon a helyen keletkezett, ahol a vámhatóság megállapította, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.
- (2) Ha az árura vonatkozóan a vámeljárás még nem zárult le vagy amennyiben az átmeneti megőrzést nem megfelelően fejezték be, és a vámtartozás keletkezésének helyét az (1) bekezdés második és harmadik albekezdése alapján nem lehet megállapítani egy meghatározott időtartamon belül, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás vagy azon a helyen keletkezett, ahol az árut az érintett eljárás alá vonták, vagy ahol az Unió vámterületére annak az eljárásnak az alapján bejuttatták, vagy azon a helyen, ahol az áru átmeneti megőrzésben volt.

- (3) Ha a vámhatóságok számára a rendelkezésükre álló információk lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a vámtartozás több helyen keletkezhetett, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás keletkezési helye az a hely, ahol először keletkezett.
- (4) Ha valamely vámhatóság megállapítja, hogy a [161.](#) cikk vagy a [164.](#) cikk értelmében egy másik tagállamban vámtartozás keletkezett és a tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összege 10 000 EUR-nál alacsonyabb, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban a tagállamban keletkezett, ahol a megállapítást tették.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a (2) bekezdésben említett időtartamok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

2. fejezet

Biztosíték a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra

170. cikk

Általános rendelkezések

- (1) Eltérő rendelkezés hiányában ez a fejezet alkalmazandó egyrészt azokra a biztosítékokra, amelyek már keletkezett olyan vámtartozásokra vonatkoznak, amelyek megfizetését elhalasztották (a továbbiakban: meglévő vámtartozások), másrészt azokra a biztosítékokra, amelyekre valamely esetlegesen keletkező vámtartozás (a továbbiakban: lehetséges vámtartozás) esetében van szükség.
- (2) Ha a vámhatóságok lehetséges vagy meglévő vámtartozásra vonatkozóan biztosíték nyújtását követelik meg, akkor a biztosítéknak legalább a behozatali vagy a kiviteli vám összegét, valamint az áru behozatalával vagy kivitelével kapcsolatos egyéb terheket fedeznie kell amennyiben:

- a) a biztosítékot az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához használják fel; vagy
- b) a biztosíték egynél több tagállamban is felhasználható.

A vámhatóságok által elfogadott vagy engedélyezett biztosíték az Unió egész vámterületén érvényes azokra a célokra, amelyekre nyújtották.

- (3) A biztosítékot az adós vagy az a személy, aki vagy amely adóssá válhat, illetve a vámhatóság engedélyével bármely más személy nyújtja.
- (4) A [178.](#) cikk sérelme nélkül a vámhatóság adott áruk tekintetében csak egyetlen biztosíték nyújtását követeli meg.

Az adott áruk tekintetében nyújtott biztosíték a szóban forgó áruk esetében – az azok tekintetében szolgáltatott vagy elérhetővé tett információk helyességétől függetlenül – a vámtartozásnak megfelelő behozatali és kiviteli vámok és az egyéb terhek összegére vonatkozik.

Amennyiben a biztosítékot még nem szabadították fel, az a biztosított összeg erejéig felhasználható az érintett áruk áruátengedést követő ellenőrzése után fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a beszedésére is.

- (5) A (3) bekezdésben említett személy által benyújtott kérelem alapján a vámhatóság a 176. cikk [\(1\)](#) és [\(2\)](#) bekezdésével összhangban összekészesség nyújtását engedélyezheti

a két vagy több művelethez vagy vámeljáráshoz kapcsolódó vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének fedezésére.

- (6) A vámhatóságok ellenőrzik a biztosítékot.
- (7) Nem követelhető biztosíték a következő esetek egyikében sem:
- a) államoktól, regionális és helyi hatóságoktól vagy más, közjogi szabályozás alá eső szervektől azoknak a tevékenységeknek a tekintetében, amelyekben közszférabeli szervezetként vesznek részt;
 - b) a Rajnán, a rajnai vízi utakon, a Dunán vagy a dunai vízi utakon szállított áruk tekintetében;
 - c) helyhez kötött szállítóberendezéssel szállított áruk tekintetében;
 - d) meghatározott esetekben, amikor az árut ideiglenes behozatali eljárás alá vonták;
 - e) tengeri vagy légi úton uniós kikötők között vagy uniós repülőterek között szállított áruk esetében.
- (8) A vámhatóságok eltekinthetnek a biztosítéknyújtás követelményétől, ha a biztosítandó behozatali vagy kiviteli vám összege nem haladja meg az 1 000 EUR statisztikai értékküszöböt.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az azon meghatározott esetek megállapítása révén történő kiegészítése céljából, amelyekben ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk esetében, a (7) bekezdés d) pontja értelmében nincs szükség biztosítékra.
- (10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett biztosíték nyújtására és ellenőrzésére vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

171. cikk

A kötelező biztosíték referenciaösszege

- (1) Ha a vámhatóságok kötelesek biztosíték nyújtását kérni, és a biztosíték megkövetelésének időpontjában meg tudják állapítani a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és egyéb terhek pontos összegét, a biztosítéknak ezt a pontos összeget kell fedeznie.
- Amennyiben a pontos összeget nem lehet megállapítani, a biztosíték összegét a keletkezett vagy esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámnak és egyéb terheknek a vámhatóság által becsült maximális összegében kell meghatározni.
- (2) A [176.](#) cikk sérelme nélkül, amennyiben összkézességet nyújtanak olyan vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére és egyéb terhekre, amelyek nagysága idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegét.

172. cikk

Az elővigyázatossági biztosíték referenciaösszege

Ha nem kötelező a biztosíték nyújtása, de a vámhatóságok nem biztosak abban, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegét az előírt időtartamon belül megfizetik, biztosítékot kérnek, amelynek összege nem haladhatja meg a 171. cikkben említett szintet.

173. cikk

Biztosítéknyújtás

- (1) A biztosíték a következő formák bármelyikében nyújtható:
 - a) a vámhatóság által elismert bármely fizetési móddal, amely euróban vagy annak a tagállamnak a pénznemében fizetendő, amelyben a biztosítékot megkövetelik;
 - b) kezes által nyújtott kezességvállalással;
 - c) bármely más formájú biztosítékkal, ha az egyenértékű garanciát ad arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és az egyéb terhek összegét meg fogják fizetni.
- (2) A készpénzletét formájában vagy bármely más azzal egyenértékű fizetési eszközzel nyújtott biztosítékot az abban a tagállamban hatályos rendelkezéseknek megfelelően kell nyújtani, ahol a biztosítékot megkövetelik.

Amennyiben a biztosíték a vámhatóság által elismert bármely fizetési eszköz, akkor a vámhatóság ezen összeg után nem fizet kamatot.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a biztosíték (1) bekezdés c) pontjában említett formájának meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

174. cikk

A biztosíték megválasztása

A biztosíték nyújtására kötelezett személy választhat a 173. cikk [\(1\)](#) bekezdésében meghatározott biztosítéki formák között.

A vámhatóság azonban elutasíthatja a választott biztosítéki forma elfogadását, ha az összeegyeztethetetlen az adott vámeljárás megfelelő lefolytatásával.

A vámhatóság megkövetelheti, hogy a választott biztosítéktípus meghatározott ideig változatlan maradjon.

175. cikk

Kezes

- (1) A 173. cikk (1) bekezdésének [b\)](#) pontjában említett kezesnek az Unió vámterületén illetőséggel rendelkező, nyilvántartásba vett vagy letelepedett harmadik személynek kell lennie. A kezes a biztosítékot megkövetelő vámhatóságnak jóvá kell hagynia, kivéve, ha a kezes a hatályos uniós rendelkezésekkel összhangban az Unióban engedélyezett hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság.

- (2) A kezes írásban kötelezettséget vállal arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek biztosított összegét megfizeti.
- (3) A vámhatóság elutasíthatja a kezes vagy a javasolt biztosítéki forma elfogadását, ha azok bármelyike nem látszik egyértelműen biztosítani a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a biztosítéknyújtási formákra vonatkozó, valamint az e cikkben említett kezesre alkalmazandó szabályok meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett kezes által nyújtott kezességvállalás visszavonására és törlésére vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

176. cikk

Összkezeesség

- (1) A vámhatóságok csak olyan személyeknek adhatják meg a 170. cikk [\(5\)](#) bekezdésében említett engedélyt, akik vagy amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:
 - a) az Unió vámterületén letelepedettek;
 - b) teljesítik a 24. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumokat;
 - c) rendszeresen alkalmazzák a vonatkozó vámeljárásokat, átmeneti megőrzési létesítményt üzemeltetnek vagy teljesítik a 24. cikk (1) bekezdése d) pontjában meghatározott kritériumokat.
- (2) A vámhatóságok engedélyezhetik a 24. cikk (1) bekezdésének [b\)](#) és [c\)](#) pontjában meghatározott kritériumokat teljesítő gazdálkodónak, valamint a megbízható ellenőrzött gazdálkodónak, hogy a lehetséges vámtartozásokra és egyéb terhekre csökkentett összegű összekezeességet nyújtsanak, vagy mentesüljenek a biztosítéknyújtás alól.
- (3) A vámhatóságok engedélyezhetik a vámügyi egyszerűsítések alkalmazására engedéllyel rendelkező gazdálkodók, valamint a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára, hogy a meglévő vámtartozásokra és egyéb terhekre kérelem alapján csökkentett összegű összekezeességet nyújtsanak.
- (4) A (3) bekezdésben említett, csökkentett összegű összekezeesség egyenértékű a biztosítéknyújtással.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek azon feltételek meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyek mellett megadható a 2. bekezdés szerinti csökkentett összegű összekezeesség, illetve a biztosítéknyújtás alóli mentesség alkalmazására vonatkozó engedély
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a biztosíték összegének – beleértve a 2. bekezdésben említett csökkentett összeget is – meghatározására

vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

177. cikk

Az összekezeesség alkalmazásával kapcsolatos átmeneti tilalmak

- (1) Különleges eljárások, illetve átmeneti megőrzés keretében a Bizottság dönthet az alábbiak közül bármelyik alkalmazásának ideiglenes megtiltásáról:
 - a) a 176. cikk (2) bekezdésében említett, csökkentett összegre vonatkozó összekezeesség vagy biztosítéknyújtás alóli mentesség;
 - b) a 176. cikkben említett összekezeesség azon áruk tekintetében, amelyekről megállapították, hogy nagymértékű csalás tárgyát képezték.
- (2) Az (1) bekezdés a) vagy b) pontjának alkalmazása esetén engedélyezhető a 176. cikkben említett csökkentett összegű összekezeesség vagy biztosítéknyújtás alóli mentesség, illetve összekezeesség alkalmazása, amennyiben az érintett személy teljesíti valamelyik alábbi feltételt:
 - a) az adott személy bizonyítani tudja, hogy a szóban forgó áruk vonatkozásában az (1) bekezdésben említett határozatot megelőző két évben általa lebonyolított műveletek keretében semmiféle vámtartozás nem keletkezett;
 - b) abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett határozatot megelőző két évben vámtartozás keletkezett, az adott személy bizonyítani tudja, hogy a vámtartozást az adós vagy adósok vagy a kezes az előírt határidőn belül kiegyenlítette.

Az átmeneti tilalom hatálya alatt álló összekezeesség alkalmazását lehetővé tevő engedély megszerzéséhez az érintett személynek szintén teljesítenie kell a 24. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott feltételeket.

- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az összekezeesség alkalmazásával kapcsolatos, az (1) bekezdésben említett átmeneti tilalmakra vonatkozó szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az ilyen intézkedésekkel összefüggő, az Unió és tagállamai pénzügyi érdekei védelmének gyors megerősítése által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 262. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

178. cikk

Kiegészítő vagy helyettesítő biztosíték

Ha a vámhatóság megállapítja, hogy a nyújtott biztosíték nem biztosítja, vagy a továbbiakban nem bizonyos vagy nem elégséges ahhoz, hogy biztosítsa a vámtartozásnak megfelelő behozatali, vagy kiviteli vám és egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését, akkor előírja a 170. cikk (3) bekezdésében említett személynek, hogy saját választása szerint nyújtson kiegészítő biztosítékot, vagy az eredeti biztosítékot új biztosítékkal helyettesítse.

A biztosíték felszabadítása

- (1) A vámhatóságoknak a biztosítékot haladéktalanul fel kell szabadítaniuk, ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel.
- (2) Ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség részben szűnt meg, vagy a biztosított összegnek csak egy részére vonatkozóan merülhet fel, az érintett személy kérésére a biztosíték megfelelő részét fel kell szabadítani, kivéve, ha a szóban forgó összeg ezt az intézkedést nem indokolja.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a biztosíték felszabadítására vonatkozó határidők meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikkben említett biztosíték felszabadítására vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. fejezet**A behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedése, megfizetése, visszafizetése és elengedése****1. SZAKASZ****A BEHOZATALI VAGY KIVITELI VÁM ÖSSZEGÉNEK MEGHATÁROZÁSA, A VÁMTARTOZÁS KÖZLÉSE ÉS KÖNYVELÉSBE VÉTEL****A behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározása**

- (1) Az importőr és az exportőr kiszámítja a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét. Az áruk átengedésekor – az áruátengedést követő ellenőrzések sérelme nélkül – úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok elfogadják a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámnak az importőr és az exportőr által kiszámított összegét. Ha az érintett személy nem számítja ki az összeget, vagy a vámhatóságok nem értenek egyet az érintett személy által kiszámított összeggel, úgy a vámtartozásnak a [169. cikk](#) szerinti keletkezési helye vagy vélelmezett keletkezési helye szerint illetékes vámhatóságok meghatározzák a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, amint rendelkezésükre állnak a szükséges információk.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 265. cikk [\(3\)](#) bekezdésében meghatározott időpontig, amennyiben vám-árunyilatkozatot nyújtottak be, a vámhatóságok – az áruátengedést követő ellenőrzések sérelme nélkül – elfogadhatják a vám-árunyilatkozatban meghatározott fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét. Ha a vámhatóságok nem értenek egyet ezzel az összeggel, meghatározzák a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, amint rendelkezésükre állnak a szükséges információk.
- (3) Amennyiben a behozatali vagy kiviteli vám fizetendő összege nem egész szám, akkor az összeget kerekíteni lehet.

Amennyiben az első albekezdésben említett összeget euróban adják meg, azt legfeljebb a legközelebb eső egész számra lehet fel- vagy lekerekíteni.

Az azokban a tagállamokban letelepedett importőrök és exportőrök, amely tagállamok pénzneme nem az euro, értelemszerűen alkalmazhatják a második albekezdés rendelkezéseit, vagy eltérhetnek az említett albekezdéstől, amennyiben a kerekítésre alkalmazandó szabályok nem járnak a második albekezdésben meghatározott szabályokból eredőnél nagyobb pénzügyi hatással.

181. cikk

A vámtartozás közlése

- (1) Az áruk átengedésekor úgy kell tekinteni, hogy a vámhatóságok közölték a vámtartozást az importőrrel vagy az exportőrrel.
- (2) Amennyiben a vámhatóságok meghatározták a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, a vámtartozást az azon a helyen előírt formában kell közölniük az adóssal, ahol a vámtartozás keletkezett, vagy a [169.](#) cikknek megfelelően keletkezettnek tekintendő.

Az első albekezdésben említett közlést az alábbi esetek egyikében sem kell megtenni:

- a) amikor a behozatali vagy kiviteli vám összegének végleges meghatározásáig átmeneti dömpingellenes vám, átmeneti kiegyenlítő vám vagy átmeneti védintézkedés került bevezetésre;
 - b) amikor a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege meghaladja a 13. cikknek megfelelően hozott határozat alapján megállapított összeget;
 - c) amikor az eredeti döntést, amely szerint a vámtartozást egyáltalán nem kell közölni, vagy a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegénél kisebb behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg mellett kellett közölni, olyan általános rendelkezések alapján hozták meg, amelyeket bírósági határozat később érvénytelenített;
 - d) amikor a vámhatóságok a vámjogszabályok értelmében mentesülnek a vámtartozás közlése alól.
- (3) Ha a vámhatóságoknak a (2) bekezdésnek megfelelően közölniük kell a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, a vámhatóságok akkor közlik a vámtartozást az adóssal, amikor meg tudják állapítani annak összegét, és erről határozatot tudnak hozni.

Mindazonáltal, amennyiben a vámtartozás közlése valamely nyomozás érdekeit sértené, a vámhatóságok elhalaszthatják a közlést arra az időre, amikor az már nem sérti a nyomozás érdekeit.

- (4) A vámhatóságok engedélyezhetik a megbízható ellenőrzött gazdálkodó számára, hogy az általa a vámhatóságok nevében 31 naptári napot meg nem haladó időtartam alatt átengedett valamennyi árura vonatkozóan kiszámolja a behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozást, és azt az egyes konkrét áruszállítmányokhoz kapcsolódó összegek szerinti bontással együtt közölje a vámhatóságokkal. Ha a vámhatóságok nem értenek egyet a kiszámított és közölt összeggel, meghatározzák a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét.

- (5) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 4. szakasza alkalmazandó a harmadik országokból az Unió vámterületén lévő vevő részére történő távértékesítésre, a vámhatóságok engedélyezhetik a vélelmezett importőr számára, hogy az adott vélelmezett importőrnek egy hónap alatt átengedett összes árura vonatkozó behozatali vám teljes összegének megfelelő vámtartozást az egyes konkrét áruszállítmányokhoz kapcsolódó összegek bontásával együtt a következő hónap végéig kiszámítsa és közölje. Ez a közlés módosíthatja vagy érvénytelenítheti a vélelmezett importőr által az 59. cikk (2) bekezdésével összhangban korábban szolgáltatott információkat. Ha a vámhatóságok nem értenek egyet a kiszámított és közölt összeggel, meghatározzák a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét. A vámtartozást a vámhatóság által közöltnek kell tekinteni, ha a vámhatóság a vele közölt adatokat a gazdálkodó általi közlést követő észszerű határidőn belül nem kifogásolta.
- (6) A 265. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig, amennyiben vám-árunyilatkozatot nyújtanak be, feltéve, hogy a fizetést biztosítékkal fedezték, a vámhatóságok engedélyezhetik, hogy az egy és ugyanazon személy részére egy meghatározott időszak alatt átengedett összes árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozást az említett időszak végén közöljék. A vámhatóság által megállapított időtartam nem haladhatja meg a 31 napot.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők meghatározása révén történő kiegészítése céljából:
- a) a (2) bekezdés második albekezdésének d) pontjában említett esetek, amikor a vámhatóságok mentesülnek a vámtartozás közlése alól;
 - b) az (5) bekezdésben említett kifogásolástól való eltekintés mérlegelésére rendelkezésre álló észszerű idő;
 - c) a vélelmezett importőr (5) bekezdés szerinti közlésben megadandó információk.

182. cikk

A vámtartozás elévülése

- (1) A vámhatóságok a vámtartozás keletkezésének napjától számított három év eltelte a vámtartozást már nem közlik az adóssal.
- (2) Ha a vámtartozás olyan cselekmény eredményeként keletkezett, amely elkövetése időpontjában alkalmas volt arra, hogy büntető eljárás megindítását eredményezze, az (1) bekezdésben meghatározott három éves időtartam a nemzeti joggal összhangban legalább 5, de legfeljebb 10 évre növekszik.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdésben előírt időszakokat fel kell függeszteni, amennyiben:
- a) jogorvoslat iránti kérelmet nyújtanak be a 16. cikkel összhangban;
 - b) ez a felfüggesztés a jogorvoslat iránti kérelem benyújtásának napjától kezdődően alkalmazandó és a jogorvoslati eljárás időtartamára szól; vagy
 - c) a vámhatóságok a 6. cikk (6) bekezdésének megfelelően közlik az adóssal azokat az okokat, amelyek alapján értesíteni kívánják a vámtartozásról; ez a felfüggesztés a közlés időpontjától kezdődően és azon időszak végéig alkalmazandó, amíg az adósnak lehetősége van álláspontjának kifejtésére.

- (4) Ha a vámtartozás a 193. cikk [\(7\)](#) bekezdése szerint ismét érvényessé válik, az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott időtartamokat felfüggesztettnek kell tekinteni attól a naptól számítva, amikor a visszafizetési vagy elengedési kérelmet a [198.](#) cikknek megfelelően benyújtották, addig a napig, amikor a visszafizetésről vagy elengedésről szóló határozatot meghozták.

183. cikk

Könyvelésbe vétel

- (1) A [180.](#) cikkben említett vámhatóságok a nemzeti jogszabályoknak megfelelően veszik könyvelésbe a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámnak a [181.](#) cikkel összhangban közölt összegét.

A vámhatóságok első albekezdésben említett kötelezettsége nem alkalmazandó a 181. cikk (2) bekezdésének [második](#) albekezdésében említett esetekben.

- (2) A vámhatóságoknak nem kell könyvelésbe venniük azokat a behozatalivám- vagy kivitelivám-összegeket, amelyek olyan vámtartozást jelentenek, amelyet a [182.](#) cikk alapján már nem lehet közölni az adóssal.
- (3) A tagállamok meghatározzák a behozatali, illetve kiviteli vám összegének könyvelésbe vételére vonatkozó gyakorlati eljárásokat. Ezek az eljárások eltérhetnek annak megfelelően, hogy a vámtartozás keletkezésének körülményeire tekintettel, a vámhatóság megbizonyosodik-e arról, hogy az említett összegeket megfizetik.

184. cikk

A könyvelésbe vétel időpontja

- (1) A vámhatóságok a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az áruk átengedését követő 14 napon belül veszik könyvelésbe, kivéve, ha az árukat a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatali eljárás alá vonják.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a vámhatóságok – a [181.](#) cikk (4) bekezdésének megfelelően – a megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára egy meghatározott időszak alatt átengedett összes árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegét az említett időszak végén összevontan vehetik könyvelésbe.

Az ilyen könyvelésbe vételnek a szóban forgó időtartam lejártát követő 14 napon belül kell megtörténnie.

- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve – a 181. cikk [\(5\)](#) bekezdésével összhangban – a vélelmezett importőrök számára egy hónap alatt átengedett összes árura vonatkozó behozatali vám teljes összegét a következő hónap végéig összevontan – az egyes konkrét áruszállítmányokhoz kapcsolódó összegek szerinti bontás feltüntetésével együtt – lehet könyvelésbe venni.
- (4) A 265. cikk [\(3\)](#) bekezdésében meghatározott időpontig, amennyiben vám-árnyilatkozatot nyújtanak be, feltéve, hogy a fizetést biztosítékkal fedezték, a vámhatóságok engedélyezhetik, hogy az egy és ugyanazon személy részére egy meghatározott időszak, de legfeljebb 31 nap alatt átengedett összes árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozást az említett időszak végén közöljék.

Az ilyen könyvelésbe vételnek a szóban forgó időtartam lejártát követő 14 napon belül kell megtörténnie.

- (5) Ha az áru a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítását vagy beszedését érintő bizonyos feltételektől függően engedhető át, a könyvelésbe vételnek attól a naptól számított 14 napon belül kell megtörténnie, amelyen a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, vagy a vámfizetési kötelezettséget megállapították.

Ha azonban a vámtartozás átmeneti dömpingellenes vámhoz, átmeneti kiegyenlítő vámhoz vagy átmeneti védintézkedéshez kapcsolódik, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét a végleges vámot megállapító rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő két hónapon belül kell könyvelésbe venni.

- (6) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő körülmények között keletkezik vámtartozás, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét attól a naptól számított 14 napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vám összegét meg tudja határozni, és határozatot tud hozni.
- (7) A (6) bekezdést kell alkalmazni a beszedendő behozatali vagy kiviteli vám összegére vagy annak még beszedendő részére, ha a fizetendő behozatali- vagy kivitelivám-összeget még nem vették könyvelésbe az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően, vagy ha annak megállapítása és könyvelésbe vétele a fizetendőnél alacsonyabb összegben történt.
- (8) Az (1)–(6) bekezdésben megállapított könyvelésbevételi határidők nem alkalmazhatók előre nem látható körülmények vagy *vis maior* esetén.
- (9) A könyvelésbe vétel a 181. cikk (3) bekezdésének [második](#) albekezdésében említett esetben elhalasztható arra az időre, amikor a vámtartozás közlése már nem sérti a nyomozás érdekeit.

185. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a vámhatóságok közötti, vámtartozás keletkezése esetén biztosítandó kölcsönös segítségnyújtás vonatkozásában.

E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk [\(4\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. SZAKASZ

A BEHOZATALI VAGY KIVITELI VÁM ÖSSZEGÉNEK MEGFIZETÉSE

186. cikk

Általános fizetési határidők és a fizetési határidő felfüggesztése

- (1) A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám [181.](#) cikk szerint közölt összegét az adós a vámhatóság által előírt időtartamon belül fizeti meg.

A 17. cikk [\(2\)](#) bekezdésének sérelme nélkül ez az időtartam nem haladhatja meg a vámtartozás adóssal történő közlésétől számított tíz napot.

A vámhatóság az adós által benyújtott kérelem alapján meghosszabbíthatja a határidőt, ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítása a [48.](#) cikkben említett áruátengedést követő ellenőrzések folyamán történt. A 190. cikk [\(2\)](#) bekezdésének sérelme nélkül az ilyen hosszabbítások nem haladhatják meg az adós számára ahhoz szükséges időt, hogy megtegye az indokolt lépéseket kötelezettségének rendezésére.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 181. cikk [\(5\)](#) bekezdésének megfelelően közölt vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegét az adósnak legkésőbb azon határidő lejártakor kell megfizetnie, ameddig a vámtartozást közölni kell.
- (3) Ha az adós a [188–190.](#) cikkben megállapított fizetési könnyítések valamelyikére jogosult, a fizetést legkésőbb az e könnyítésekre vonatkozóan előírt időtartamon vagy időtartamokon belül kell teljesíteni.
- (4) Az alábbi esetek bármelyikében a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésre kerül:
 - a) ha a vám elengedését a [198.](#) cikknek megfelelően kérelmezik;
 - b) ha az árut elkobozzák, megsemmisítik, vagy az államnak felajánlják;
 - c) ha a vámtartozás a 161. cikk alapján keletkezett, és egynél több adós van.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a (3) bekezdésben említett vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésével kapcsolatos szabályok meghatározása, továbbá a felfüggesztés időtartamának meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

187. cikk

Fizetés

- (1) A fizetés – a nemzeti jogszabályokkal összhangban – történhet készpénzben vagy bármely más, teljesítésre alkalmas módon, ideértve az egyenlegbeszámítást is.
- (2) A fizetés történhet az adós helyett egy harmadik személy által.
- (3) Az adós bármikor megfizetheti a behozatali vagy kiviteli vám összegének egészét vagy egy részét azon időtartam lejártát megelőzően, amely a megfizetésre rendelkezésre áll.

188. cikk

Halasztott fizetés

A vámhatóság az érintett személy által benyújtott kérelem alapján és biztosíték nyújtása mellett, engedélyezi a fizetendő vám megfizetésének halasztását, a következő módok valamelyike szerint:

- a) a 184. cikk [\(1\)](#) bekezdésének vagy a 184. cikk [\(7\)](#) bekezdésének megfelelően könyvelésbe vett minden egyes behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában külön-külön;

- b) a 184. cikk (1) bekezdésének megfelelően, a vámhatóság által megállapított, 31 napot nem meghaladó időtartam során könyvelésbe vett valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen;
- c) a 184. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének megfelelően egyetlen bejegyzést képező valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen.

189. cikk

A fizetési halasztás időtartamai

- (1) A [188.](#) cikk szerinti fizetési halasztás időtartama 30 nap.
- (2) Ha a halasztott fizetés a 188. cikk [a\)](#) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen a vámtartozást az adóssal közölték.
- (3) Ha a halasztott fizetés a 188. cikk [b\)](#) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen az összevonásra nyitva álló időtartam lejár. Ebből az időtartamból le kell vonni az összevonásra nyitva álló időtartam felének megfelelő napok számát.
- (4) Ha a halasztott fizetés a 188. cikk [c\)](#) pontjának megfelelően történik, az időtartamot annak az időtartamnak a végét követő naptól kell számítani, amelyet a szóban forgó áru átengedésére előírtak. Ebből az időtartamból le kell vonni az érintett időtartam felének megfelelő napok számát.
- (5) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamokban a napok száma páratlan szám, az e bekezdések alapján a 30 napos időtartamból levonandó napok száma a szomszédos kisebbik páros szám felével egyenlő.
- (6) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamok naptári hetek, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, legkésőbb a szóban forgó naptári hét után következő negyedik hét péntekén kell megfizetni.

Ha ezek az időszakok naptári hónapok, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, a szóban forgó naptári hónap utáni hónap tizenhatodik napjáig kell megfizetni. E határidők akkor sem hosszabbíthatók meg, ha a határidő vége munkaszüneti napra esik.

190. cikk

Egyéb fizetési könnyítések

- (1) A vámhatóság az adósnak a halasztott fizetéstől eltérő fizetési könnyítést is adhat, azzal a feltétellel, hogy ehhez az adós biztosítékot nyújt.
- (2) Ha a könnyítéseket az (1) bekezdés alapján adják meg, a behozatali vagy kiviteli vám összegét hitelkammattal kell megterhelni.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, a hitelkamatláb megegyezik az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az Európai Központi Bank által az esedékesség hónapjának első napján a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, a hitelkamatláb megegyezik az adott hónap első napján a nemzeti központi bank által a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével, illetve ha egy tagállam esetében nem áll rendelkezésre a nemzeti központi bank kamatlába, az ezzel leginkább egyenértékű, a tagállam pénzpiacán az adott hónap első napján alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével.

- (3) A vámhatóság eltekinthet biztosíték megkövetelésétől vagy a hitelkamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ez súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.
- (4) A vámhatóságok nem számíthatnak fel hitelkamatot, amennyiben az egyes beszedési intézkedésekhez tartozó összeg kevesebb 10 EUR-nál.

191. cikk

A fizetés végrehajtása

Ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az előírt időtartam alatt nem fizették meg, a vámhatóságoknak az összeg megfizetését minden, az érintett tagállam jogszabályai szerint rendelkezésükre álló eszközzel biztosítaniuk kell.

192. cikk

Késedelmi kamat

- (1) Késedelmi kamatot kell felszámítani a behozatali vagy kiviteli vám összegére az előírt időtartam lejártának napjától a megfizetés napjáig.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, a késedelmi kamatláb megegyezik az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az Európai Központi Bank által az esedékesség hónapjának első napján a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, a késedelmi kamatláb megegyezik az adott hónap első napján a nemzeti központi bank által a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével, illetve ha egy tagállam esetében nem áll rendelkezésre a nemzeti központi bank kamatlába, az ezzel leginkább egyenértékű, a tagállam pénzpiacán a kérdéses hónap első napján alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével.

- (2) Ha a vámtartozás a [161.](#) vagy a [164.](#) cikk alapján merült fel, vagy ha a vámtartozás közlése egy áruátengedést követő ellenőrzés eredménye, a behozatali vagy kiviteli vám összegén felül a vámtartozás keletkezésének napjától a közlés napjáig késedelmi kamatot kell felszámítani.

A késedelmi kamatlábat az (1) bekezdésnek megfelelően kell megállapítani.

- (3) A vámhatóság eltekinthet a késedelmi kamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ennek felszámítása súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

- (4) A vámhatóságok nem számíthatnak fel késedelmi kamatot, amennyiben az egyes beszedési intézkedésekhez tartozó összeg kevesebb 10 EUR-nál.

3. SZAKASZ

VISSZAFIZETÉS ÉS ELENGEDÉS

193. cikk

Visszafizetés és elengedés

- (1) Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel a vámhatóságok a következő okok bármelyike esetén visszafizetik vagy elengedik a behozatali vagy kiviteli vám összegét:
- a) a behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összege;
 - b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;
 - c) az illetékes hatóságok hibája;
 - d) méltányosság;
 - e) azon adatok érvénytelenítése, amelyek alapján a vámtartozást az érintett árukra vonatkozóan megállapították, vagy adott esetben a megfelelő vám-árnyilatkozat érvénytelenítése.
- (2) A vámhatóságok kötelesek visszafizetni vagy elengedni a behozatali vagy kiviteli vám (1) bekezdésben említett összegét, amennyiben az eléri vagy meghaladja a 10 EUR-t, kivéve, ha az érintett személy kéri az ennél alacsonyabb összeg visszafizetését vagy elengedését.
- (3) Amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a [196.](#) és a [197.](#) cikk alapján meg kell adni a visszafizetést vagy az elengedést, az érintett tagállam határozathozatal céljából továbbítja az ügyet a Bizottságnak az alábbi esetekben:
- a) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a különleges körülmények abból adódnak, hogy a Bizottság nem teljesítette kötelezettségeit;
 - b) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a Bizottság a 196. cikk értelmében hibát követett el;
 - c) amennyiben az ügy körülményei az 515/97/EK rendelet vagy bármely más uniós jogszabály, illetve az Unió által olyan országokkal vagy olyan országok csoportjaival kötött bármely megállapodás alapján végrehajtott uniós vizsgálat eredményeivel függenek össze, amely országokban vagy országok csoportjaiban rendelkezést hoztak az ilyen irányú uniós vizsgálatok végrehajtásáról;
 - d) amennyiben azon összeg, amelynek megfizetésére az adott személy egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében kötelezhető, hiba vagy különleges körülmények eredményeképpen legalább 500 000 EUR.
- Az első albekezdés ellenére az említett ügyeket az alábbi esetekben nem szabad továbbítani:
- a) amennyiben a Bizottság korábban határozatot fogadott el egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügyben;
 - b) amennyiben a Bizottság előtt egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügy elbírálása már folyamatban van.

- (4) A határozat meghozatalára vonatkozó illetékességi szabályokra is figyelemmel, ha a vámhatóságok a 198. cikk (1) bekezdésében említett időtartamokon belül saját maguk fedik fel, hogy a behozatali vagy kiviteli vám adott összege a [194.](#), [196.](#) és [197.](#) cikk alapján visszafizetendő vagy elengedendő, azt saját kezdeményezésükre visszafizetik vagy elengedik.
- (5) Nem adható meg a visszafizetés vagy az elengedés, ha a vámtartozás közlését eredményező helyzet az adós általi megtévesztésből ered.
- (6) A visszafizetés nem keletkeztet kamatfizetést az érintett vámhatóságok részéről, kivéve az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett eseteket.

Ezekben az esetekben azonban – ha a vámhatóságok indokolatlan késedelem nélkül visszafizetik a behozatali vagy kiviteli vám összegét, miután kiderült, hogy az összeg visszafizetendő – a visszafizetés szintén nem vonja maga után az érintett vámhatóságok általi kamatfizetést. Abban az esetben, ha az említett összeget a vámhatóságok nem fizetik vissza indokolatlan késedelem nélkül, és az adós eljárást kezdeményez a visszafizetés érdekében, a kamatot a szóban forgó vámok megfizetésének napjától a visszafizetésük napjáig tartó időszakra kell megfizetni.

Ezen túlmenően kamatot kell fizetni akkor, ha a visszafizetés megadására vonatkozó határozatot nem hajtják végre a határozat meghozatalának napjától számított három hónapon belül, kivéve, ha a határidő betartásának elmulasztása a vámhatóságokon kívül álló okokból történt.

Ilyen esetekben a kamat a három hónapos időszak lejáratí napjától a visszafizetés napjáig fizetendő. A kamatlábat a [190.](#) cikknek megfelelően kell meghatározni.

- (7) Ha a vámhatóságok a visszafizetést vagy elengedést tévedésből adták meg, az eredeti vámtartozás válik ismét érvényessé, amennyiben az a [182.](#) cikk értelmében még nem évült el.

Ilyen esetekben a (6) bekezdés második albekezdése szerint fizetett kamat visszatérítendő.

- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikkel összhangban az e rendeletet kiegészítő felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyekben megállapítja a Bizottság által követendő, a (3) bekezdésben említett bizottsági határozat meghozatalára vonatkozó, különösen a következőkre irányadó szabályokat:

- a) az ügy elfogadásának feltételei;
- b) a határozathozatal határideje és e határidő felfüggesztése;
- c) az érintett személyt hátrányosan érintő határozat meghozatala előtt azon indokok közlése, amelyekre a Bizottság alapozni kívánja a határozatát;
- d) a határozatról való értesítés;
- e) a határozathozatal vagy az ilyen határozatról való értesítés elmulasztásának következményei.

- (9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a visszafizetésre és elengedésre, valamint a (3) bekezdésben említett határozatra vonatkozó eljárási szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Amennyiben a 262. cikk (1) bekezdésében említett bizottság írásbeli eljárás útján nyilvánít véleményt, a 262. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

A behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összegei

- (1) A behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő vámtartozás összege meghaladja a fizetendő összeget, vagy a vámtartozást az adóssal a 181. cikk (1) bekezdésének [c\)](#) és [d\)](#) pontjába ütközően közölték.
- (2) Ha a visszafizetésre vagy az elengedésre vonatkozó kérelem vámkontingens, vámplafon vagy egyéb preferenciális tarifális szabály szerint az árura a szabad forgalomba bocsátás időpontjában alkalmazott csökkentett vagy nulla behozatali vámtételen alapul, a visszafizetés vagy elengedés csak akkor adható meg, ha a szükséges okmányokkal együtt beadott kérelem benyújtásának időpontjában az alábbi feltételek valamelyike teljesül:
 - a) vámkontingens esetén annak kerete még nem merült ki;
 - b) egyéb esetekben az egyébként fizetendő vámtételt nem állították vissza.

Hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk

- (1) A vámhatóságoknak vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vám összegét, ha a következő feltételek teljesülnek:
 - a) a vámtartozás közlése olyan árukra vonatkozik, amelyeket az importőr visszautasított, mivel azok az átengedés időpontjában hibásak voltak, vagy nem feleltek meg a behozatal alapjául szolgáló szerződés feltételeinek;
 - b) az árut még nem használták, kivéve az olyan kezdeti használatot, amelyre azért lehetett szükség, hogy meg lehessen állapítani, hogy hibás-e, illetve hogy megfelel-e a szerződés feltételeinek;
 - c) az árut az érintett személy által benyújtott kérelem alapján kiszállították az Unió vámterületéről, a vámhatóság engedélyezte az áru aktív feldolgozási eljárás alá vonását – a megsemmisítési célút is beleértve – vagy külső árutovábbítási eljárás, vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonását.
- (2) A vámhatóságok nem fizetik vissza, illetve nem engedik el a behozatali vám összegét az alábbi esetekben:
 - a) az árut szabad forgalomba bocsátása előtt tesztelés céljából különleges eljárásnak vetették alá, kivéve, ha megállapítható, hogy az a tény, hogy az áru hibás volt, vagy nem felelt meg a szerződés feltételeinek, szokásos körülmények között nem lett volna észlelhető a tesztek során;
 - b) az áruk hibás voltát a szerződés feltételei – különösen az ár – meghatározásakor figyelembe vették, mielőtt az árut vámtartozást keletkeztető vámeljárás alá vonták;
 - c) az árut a kérelmező azután értékesíti, miután megállapította, hogy azok hibásak, vagy nem felelnek meg a szerződés feltételeinek.
- (3) Hibás áruknak azokat az árut kell tekinteni, amelyek az átengedésük előtt károsodottak voltak.

A vámhatóságok által elkövetett hibák

- (1) A 193. cikk (1) bekezdésének [e](#)) pontjában, valamint a [194.](#), [195.](#) és [197.](#) cikkben említettektől eltérő esetekben a vámhatóságoknak vissza kell fizetniük vagy el kell engedniük a behozatali vagy kiviteli vám összegét, ha tévedésük eredményeként a vámtartozásnak megfelelő összegről szóló közlésükben a fizetendő összegnél alacsonyabb összeg szerepelt, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:
- a) az adós észszerűen nem vehette észre a hibát;
 - b) az adós jóhiszeműen járt el.
- (2) Ha a 194. cikk [\(2\)](#) bekezdésében megállapított feltételek nem teljesülnek, a vámhatóságok visszafizetik vagy elengedik a szóban forgó összeget, ha az árukra a vámhatóság hibájából és az áruk átengedésének alapjául szolgáló hibás adatok miatt nem alkalmazták a csökkentett vagy nulla vámtételt, illetve adott esetben a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árnyilatkozat minden adatot tartalmazott, és csatoltak hozzá a csökkentett vagy nulla vámtétel alkalmazásához szükséges minden okmányt.
- (3) Ha az árukra vonatkozó preferenciális elbánást olyan igazgatási együttműködési rendszer alapján adják meg, amelyben harmadik ország hatóságai is részt vesznek, a harmadik ország hatóságai által kiadott igazolás, amennyiben helytelennek bizonyul, olyan hibának minősül, amelyről az (1) bekezdés a) pontjának értelmében nem tételezhető fel, hogy észre kellett volna venni.

A helytelen igazolás kiadása azonban nem jelent hibát, ha az igazolás a tények exportőr általi helytelen bemutatásán alapul, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságoknak tudomásuk volt, vagy tudomásuknak kellett lennie arról, hogy az áru nem felel meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

Az adós jóhiszeműnek tekintendő, ha bizonyítani tudja, hogy az érintett kereskedelmi műveletek időtartama alatt kellő figyelmet fordított arra, hogy a preferenciális elbánás valamennyi feltétele teljesüljön.

Az adós nem hivatkozhat jóhiszeműsége, ha a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közleményt jelentetett meg, amelyben kijelenti, hogy kétségek merültek fel a preferenciális rendelkezéseknek a kedvezményezett ország vagy terület részéről történő alkalmazásának helyességével kapcsolatban.

Méltányosság

- (1) A 193. cikk (1) bekezdésének [e](#)) pontjában és a [194.](#), [195.](#) és [196.](#) cikkben említettektől eltérő esetekben a vámhatóságok méltányosságból visszafizetik vagy elengedik a behozatali vagy kiviteli vám összegét, ha a vámtartozás olyan különleges körülmények között keletkezett, amelyek között az adósnak megtevesztés vagy nyilvánvaló hanyagság nem tulajdonítható.
- (2) Az (1) bekezdésben említett különleges körülmények akkor állnak fenn, ha az eset körülményei alapján egyértelmű, hogy az adós kivételes helyzetben van az ugyanazon üzletágban tevékenykedő más gazdálkodókhoz képest, és hogy ilyen körülmények hiányában nem szenvedte volna el a behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedéséből adódó hátrányt.

Visszafizetési és elengedési eljárás

- (1) A [193.](#) cikknek megfelelő visszafizetési vagy elengedési kérelmeket a vámhatóságokhoz kell benyújtani a következő időtartamokon belül:
- a) a túlzott mértékben felszámított behozatalivám- vagy kivitelivám-összegek, az illetékes hatóságok hibája vagy méltányosság esetében a vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül;
 - b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk esetében a vámtartozás közlésének napjától számított egy éven belül;
 - c) az áruk átengedésének alapjául szolgáló adatok vagy adott esetben vám-árnyilatkozat érvénytelenítése esetén az adatok vagy a vám-árnyilatkozat érvénytelenítésétől számított egy éven belül, kivéve, ha az érvénytelenítésre alkalmazandó szabályok másként rendelkeznek.
- Az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott időtartamot meg kell hosszabbítani, ha a kérelmező igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy *vis maior* miatt akadályoztatva volt a kérelem előírt időtartamon belüli benyújtásában.
- (2) Amennyiben a vámhatóságoknak az előadott indokok alapján nem áll módjukban megadni a behozatali- vagy kivitelivám-összeg visszafizetését vagy elengedését, el kell végezniük a visszafizetésre vagy elengedésre vonatkozó kérelem érdemi vizsgálatát a [193.](#) cikkben a visszafizetésre vagy elengedésre vonatkozóan említett egyéb okok tekintetében.
- (3) Ha a [16.](#) cikk szerint jogorvoslat iránti kérelmet nyújtanak be a vámtartozás közlésével szemben, a jogorvoslati eljárások időtartamára az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott időtartamot, az elengedésre és visszafizetésre vonatkozó kérelmek vizsgálatát és a kapcsolódó határidőket fel kell függeszteni attól a naptól számítva, amikor a jogorvoslat iránti kérelem benyújtása megtörtént.
- (4) Amennyiben a vámhatóság a [196.](#) és a [197.](#) cikknek megfelelően visszafizetést vagy elengedést ad, arról az érintett tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a Bizottság (4) bekezdés szerinti tájékoztatására vonatkozó eljárási szabályokat és a nyújtandó információkat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4. fejezet**A vámtartozás megszűnése****Megszűnés**

- (1) A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének az adós igazságszolgáltatási szerv által megállapított fizetéseképtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás valamely következő módon szűnik meg:
- a) ha az adóst a [181.](#) cikkben foglaltak szerint már nem lehet értesíteni a vámtartozásról;

- b) a behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésével;
 - c) az (5) bekezdéstől függően, a behozatali vagy kiviteli vám összegének elengedésével;
 - d) ha a behozatali vagy kiviteli vám megfizetésének kötelezettségével járó vámeljárássra bocsátott áru tekintetében az eljárásra bocsátás alapjául szolgáló adatokat vagy a vámáru-nyilatkozatot érvénytelenítik;
 - e) ha a behozatali- vagy kivitelivám-köteles árukat elkobozzák, vagy lefoglalják és a lefoglalással egyidejűleg vagy azt követően elkobozzák;
 - f) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles áruk a vámfelügyelet alatt megsemmisülnek vagy azokat az államnak felajánlják;
 - g) ha az áruk eltűnése vagy a vámjogszabályokból származó kötelezettségek nemteljesítése azért következett be, mert az említett áru az áruk tényleges jellege, előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként, illetve a vámhatóságok utasítása eredményeként teljesen megsemmisült vagy helyrehozhatatlanul károsodott; e pont alkalmazásában az árukat helyrehozhatatlanul károsodottnak kell tekinteni, ha azok emberi használatra alkalmatlanná váltak;
 - h) ha a vámtartozás a 161. vagy a 164. cikk alapján keletkezett, és a következő feltételek teljesülnek:
 - i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljáráss helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtevesztési kísérletet;
 - ii. minden, az áruk helyzetének rendezéséhez szükséges alakiságot ezt követően elvégeznek;
 - i) ha a meghatározott célra történő felhasználásuk alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott árut a vámhatóságok engedélyével kivitték;
 - j) ha a 160. cikk alapján keletkezett és az abban a cikkben említett, a preferenciális tarifális elbánás megadásának lehetővé tétele érdekében elvégzett alakiságokat érvénytelenítik;
 - k) ha a (6) bekezdéstől függően a vámtartozás a 161. cikk alapján keletkezett, és a vámhatóságok számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az árukat nem használták fel vagy fogyasztották el, és az Unió vámterületéről kiszállították azokat.
- (2) A vámtartozást – az (1) bekezdés e) pontjában említett esetekben – a vámjogszabálysértések esetén kiszabásra kerülő szankciók alkalmazásában nem lehet megszüntnek tekinteni, ha e rendelet és valamely tagállam jogrendje értelmében a kiviteli vagy behozatali vám vagy a vámtartozás fennállása képezi az alapot a szankciók meghatározásához.
- (3) Ha az (1) bekezdés g) pontjával összhangban a vámtartozás megszűnik a meghatározott célra történő felhasználása alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, az ezek megsemmisüléséből származó minden maradékot vagy hulladékot nem uniós árunak kell tekinteni.

- (4) Az áruk természetéből eredő helyrehozhatatlan veszteségek veszteségnormájára vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók abban az esetben, ha az érintett személy nem tudja igazolni, hogy a tényleges veszteség meghaladja az adott árura vonatkozó veszteségnorma alkalmazásával kiszámított veszteséget.
- (5) Ha több személy kötelezett a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére, és az elengedést megadták, a vámtartozás csak annak a személynek vagy azoknak a személyeknek a tekintetében szűnik meg, aki(k)nek vagy amely(ek)nek az elengedést megadták.
- (6) Az (1) bekezdés k) pontjában említett esetben a vámtartozás nem szűnik meg a megtévesztést megkísérlő személlyel vagy személyekkel szemben.
- (7) Ha a vámtartozás a [161.](#) cikk alapján keletkezett, akkor azon személy tekintetében szűnik meg, akinek magatartása nem foglalt magában semmiféle megtévesztési kísérletet, és aki hozzájárult a csalás elleni küzdelemhez.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a [261.](#) cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek azon, az (1) bekezdés h) pontjának i. alpontjában említett mulasztások meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyek nincsenek jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárási helyes lefolytatására.

200. cikk

Szankciók alkalmazása

Ha a vámtartozás a 199. cikk (1) bekezdésének [h\)](#) pontja alapján szűnt meg, az nem zárja ki azt, hogy a tagállamok a vámjogszabályok betartásának elmulasztásáért szankciókat alkalmazzanak.

XI. cím

KORLÁTOZÓ INTÉZKEDÉSEK ÉS VÁLSÁGKEZELÉSI MECHANIZMUS

1. fejezet

Korlátozó intézkedések

201. cikk

Az uniós vámhatóság és a vámhatóságok szerepe

- (1) Az uniós vámhatóság hozzájárul az EUMSZ 215. cikkével összhangban elfogadott korlátozó intézkedések helyes alkalmazásához azáltal, hogy nyomon követi azok végrehajtását a hatáskörébe tartozó területeken, és – a Bizottság általi felülvizsgálat és engedélyezés függvényében – megfelelő iránymutatást nyújt a vámhatóságoknak.
- (2) A vámhatóságok minden szükséges lépést megtesznek a korlátozó intézkedéseknek való megfelelés érdekében, figyelembe véve az uniós vámhatóság iránymutatását.

202. cikk

Jelentéstétel

- (1) Az uniós vámhatóság rendszeresen és szükség szerint jelentést tesz a Bizottságnak a korlátozó intézkedések vámhatóságok általi végrehajtásáról és a korlátozó intézkedések megsértéséről.
- (2) A vámhatóságok tájékoztatják az uniós vámhatóságot, a Bizottságot és a szankciók végrehajtására hatáskörrel rendelkező tagállami nemzeti hatóságokat a korlátozó intézkedések kijátszásának gyanújáról és előfordulásáról, valamint az e tekintetben hozott enyhítő intézkedéseikről.

2. fejezet

Válságkezelési mechanizmus

203. cikk

Protokollok és eljárások kidolgozása

- (1) Az uniós vámhatóság eljárásokat és protokollokat dolgoz ki, amelyek a 204. cikk (1) bekezdésével összhangban aktiválhatók az alábbi esetekben:
 - a) egy vagy több tagállam határán jelentkező válság, amely hatással van a vámeljárásokra;
 - b) olyan válság egy másik ágazatban, amely a vámhatóságoknak az illetékes hatóságokkal együttműködésben történő fellépését teszi szükségessé;
 - c) az adott helyzetre való gyors, hatékony és arányos reagálás biztosítása érdekében.
- (2) A protokollok és eljárások különösen a következőkre terjedhetnek ki:
 - a) közös kockázati kritériumok, közös kiemelt ellenőrzési területek és kockázati profilok, megfelelő enyhítő intézkedések és vámellenőrzések alkalmazása;
 - b) olyan együttműködési keret, amely lehetővé teszi valamely tagállam vámügyi tisztviselőinek és vámellenőrzési berendezéseinek egy másik tagállam számára történő ideiglenes rendelkezésre bocsátását.

204. cikk

A válságkezelési mechanizmus aktiválása

- (1) A Bizottság saját kezdeményezésére, illetve egy vagy több tagállam vagy az uniós vámhatóság kérésére az e rendelet 262. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően végrehajtási jogi aktust fogadhat el, figyelembe véve a 203. cikkben említett protokollokat és eljárásokat; elfogadhatja továbbá azokat a megfelelő és szükséges intézkedéseket és fellépéseket, amelyeket a válsághelyzet kezelése vagy negatív hatásainak enyhítése érdekében alkalmazni kell.
- (2) Az uniós vámhatóság koordinálja és felügyeli a megfelelő intézkedések és fellépések vámhatóságok általi alkalmazását és végrehajtását, és a végrehajtás eredményeiről jelentést tesz a Bizottságnak.
- (3) Az uniós vámhatóság létrehoz egy válságközpontot, amely a válság teljes időtartama alatt állandó jelleggel rendelkezésre áll.
- (4) A vámhatóságok végrehajtják és alkalmazzák az e cikk alapján elfogadott intézkedéseket és fellépéseket, és azok végrehajtásáról és alkalmazásáról jelentést tesznek az uniós vámhatóságnak.

XII. cím

AZ EURÓPAI UNIÓ VÁMCHATÓSÁGA

1. fejezet

Alapelvek

205. cikk

Jogállás

- (1) Az uniós vámhatóság az Unió szerve, és jogi személyiséggel rendelkezik.
- (2) Az uniós vámhatóság minden egyes tagállamban a nemzeti jogszabályaik szerint a jogi személyeket megillető legteljesebb jogképességgel rendelkezik. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.
- (3) Az uniós vámhatóságot az ügyvezető igazgató képviseli.

206. cikk

Székhely

Az uniós vámhatóság székhelye [...].

207. cikk

Az uniós vámhatóság küldetése és célkitűzései

- (1) Az uniós vámhatóság hozzájárul a vámhatóságok [2.](#) cikkben meghatározott küldetésének megvalósításához.
- (2) A Bizottság, az OLAF és a tagállamok hatásköreinek sérelme nélkül az uniós vámhatóság a következő célkitűzéseket követi:
 - a) az uniós vámhatóság részt vesz a vámunió operatív irányításában, és ezáltal koordinálja és felügyeli a vámhatóságok közötti operatív együttműködést, továbbá a hatékonyság növelése és az eredményesség érdekében összegyűjti és rendelkezésre bocsátja a technikai szakismereteket;
 - b) az uniós vámhatóság információs technológiákat fejleszt ki, működtet és tart fenn az e rendeletben meghatározott eljárások végrehajtása érdekében, és hozzájárul a rendelkezésre álló adatok vámfelügyeleti, ellenőrzési és kockázatkezelési célokra történő optimális felhasználásához;
 - c) az uniós vámhatóság segíti a vámhatóságokat a vámjogszabályok egységes végrehajtásában, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a vámellenőrzéseket és a kockázatkezelést összehangolt módon végezzék;
 - d) az uniós vámhatóság hozzájárul a vámhatóságok által alkalmazott egyéb uniós jogszabályok végrehajtásához.

2. fejezet Feladatok

208. cikk

Alapvető feladatok

- (1) Az uniós vámhatóság a IV. cím [3.](#) fejezetével összhangban kockázatkezelési feladatokat lát el.
- (2) Az uniós vámhatóság a XI. címmel összhangban korlátozó intézkedésekkel és válságkezelési mechanizmussal kapcsolatos feladatokat hajt végre.
- (3) Az uniós vámhatóság kapacitásépítési tevékenységeket végez, valamint operatív támogatást és koordinációt biztosít a vámhatóságok számára. Feladatai közé tartozik különösen:
 - a) a határátkelőhelyek és más ellenőrzési pontok diagnosztikájának és nyomon követésének elvégzése, közös szabványok kidolgozása és ajánlások kiadása a bevált gyakorlatokra vonatkozóan;
 - b) a XV. cím 1. fejezetével összhangban a vámunió teljesítménymérésének elvégzése és a Bizottság támogatása a vámunió teljesítményének értékelésében;
 - c) az Unióban dolgozó vámtisztviselők közös minimális képzési tananyagának kidolgozása és a tananyag vámhatóságok általi használatának nyomon követése;
 - d) hozzájárulás a vámügyi területen képzési és oktatási programokat kínáló egyetemek és egyéb iskolák uniós elismerési rendszerének létrehozásához;
 - e) az érintett vámterületeken uniós szintű célokra szakosodott kiválósági központok tagállamok általi létrehozásának koordinálása és támogatása, különös tekintettel a képzésre és a vámlaboratóriumokra;
 - f) a vámügyi kutatási és innovációs tevékenységek megkönnyítése és koordinálása;
 - g) a vámeljárássok és munkamódszerek gyakorlati alkalmazására vonatkozó operatív kézikönyvek kidolgozása és terjesztése, valamint közös szabványok kidolgozása e tekintetben;
 - h) a 102. cikk (3), (4) és (5) bekezdésével összhangban annak véleményezése, hogy a különleges eljárásokra vonatkozó engedély megadása sértené-e az uniós termelők érdekeit;
 - i) a 240. cikk (9) bekezdésével összhangban együttműködés az uniós szervekkel és a vámhatóságoktól eltérő nemzeti hatóságokkal;
 - j) a XIII. címmel összhangban a vámhatóságok közötti, valamint a vámhatóságok és más nemzeti szintű hatóságok közötti operatív együttműködés koordinálása és támogatása;
 - k) a 241. cikkben említett közös ellenőrzések megszervezése és koordinálása;
 - l) támogatás és szakértelem biztosítása a Bizottságnak az összetett osztályozási, értékelési és származási esetek megoldásához, valamint e tekintetben a határozatok nyomon követése és alkalmazása.

- (4) Az uniós vámhatóság elvégzi a feladatai ellátásához és az e rendelet 30. cikkében említett nemzeti alkalmazások fejlesztéséhez szükséges adatkezelési és -feldolgozási tevékenységeket.

209. cikk

Egyéb feladatok

A Bizottság a vámügyekkel kapcsolatos finanszírozási programok végrehajtása érdekében a következő feladatokkal bízhatja meg az uniós vámhatóságot:

- a) a vámunió megvalósításához használatos információtechnológiai rendszerek, például az uniós vámügyi adatközpont fejlesztéséhez, működtetéséhez és karbantartásához kapcsolódó tevékenységek, a [III.](#) címben meghatározottak szerint;
- b) támogatás nyújtása a Bizottságnak az ellenőrzési berendezések elosztásával, finanszírozásával és beszerzésével kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó operatív stratégia kidolgozásához és végrehajtásához, beleértve az igények felmérését, a közös beszerzést és a berendezések közös megosztását.

210. cikk

További feladatok

A vonatkozó uniós jogi aktusok rendelkezései alapján az uniós vámhatóságot a harmadik országbeli áruk szabad áramlása, behozatala és kivitele terén további feladatokkal is meg lehet bízni. Amennyiben az uniós vámhatóságot ilyen feladatokkal bízzák meg, e feladatok elvégzéséhez megfelelő pénzügyi és emberi erőforrásokat kell biztosítani.

3. fejezet

Az uniós vámhatóság felépítése

211. cikk

Igazgatási és irányítási szerkezet

Az uniós vámhatóság igazgatási és irányítási szerkezete az alábbiakból épül fel:

- a) az igazgatótanács, amely a [215.](#) cikkben meghatározott feladatokat látja el;
- b) a végrehajtó testület, amely a 217. cikkben meghatározott feladatokat látja el;
- c) az ügyvezető igazgató, aki a 219. cikkben meghatározott hatásköröket gyakorolja;
- d) az ügyvezetőigazgató-helyettes, aki a 221. cikkben meghatározott hatásköröket gyakorolja, amennyiben az igazgatótanács ilyen funkció létrehozása mellett dönt.

1. SZAKASZ

IGAZGATÓTANÁCS

212. cikk

Az igazgatótanács összetétele

- (1) Az igazgatótanács a tagállamok egy-egy képviselőjéből és a Bizottság két képviselőjéből áll, és valamennyi képviselő szavazati joggal rendelkezik.
- (2) Az igazgatótanácsba az Európai Parlament is delegál egy tagot, aki nem rendelkezik szavazati joggal.
- (3) Az igazgatótanács minden tagjának van egy póttagja. A tagot távollétében a póttag képviseli.
- (4) Az igazgatótanács tagjait és a póttagokat a vámügyek terén szerzett ismereteik alapján nevezik ki, a kapcsolódó vezetői, igazgatási és költségvetési készségek figyelembevételével. Az igazgatótanácsban képviselt valamennyi fél törekszik arra, hogy képviselőinek személyét az igazgatótanács munkája folyamatosságának biztosítása érdekében ne változtassa gyakran. Valamennyi fél törekszik a nemek kiegyensúlyozott képviseletére az igazgatótanácsban.
- (5) A tagok és a póttagok hivatali ideje négy év. A hivatali idő meghosszabbítható.

213. cikk

Az igazgatótanács elnöke

- (1) Az igazgatótanács a Bizottság képviselői közül elnököt, szavazati joggal rendelkező egyéb tagjai közül pedig alelnököt választ.
- (2) Az alelnök hivatalból helyettesíti az elnököt, amennyiben ez utóbbi nem tudja ellátni feladatait.
- (3) Az elnök és az alelnök hivatali ideje négy év. Hivatali idejük egy alkalommal megújítható. Ha igazgatótanács tagjuk a hivatali idejük alatt bármikor megszűnik, azon időpontban hivatali tisztségük is automatikusan megszűnik.

214. cikk

Az igazgatótanács ülései

- (1) Az igazgatótanács üléseit az elnök hívja össze.
- (2) Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül vesz részt a tanácskozásban.
- (3) Az igazgatótanácsnak évente legalább két rendes ülést kell tartania. Ezenkívül elnöke kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy tagjai legalább egyharmadának kérésére is összeül.
- (4) Az igazgatótanács üléseire megfigyelőként meghívhat bármely egyéb olyan személyt, akinek véleménye releváns lehet.
- (5) Az igazgatótanács tagjai és a póttagok – az eljárási szabályzatra figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik az üléseken.
- (6) Amennyiben a napirenden titoktartási vagy összeférhetetlenségi kérdés szerepel, az igazgatótanács az ügyet az érintett tag jelenléte nélkül vitatja meg és határoz róla. Az

e rendelkezés alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat az eljárási szabályzatban lehet megállapítani.

- (7) Az igazgatótanács számára az uniós vámhatóság biztosítja a titkárságot.

215. cikk

Az igazgatótanács feladatköre

- (1) Az igazgatótanács:

- a) meghatározza az uniós vámhatóság tevékenységeinek általános irányát;
- b) a szavazásra jogosult tagok kétharmadának szavazatával elfogadja az uniós vámhatóság éves költségvetését és ellátja a költségvetéshez kapcsolódó, a 4. fejezet szerinti egyéb feladatokat;
- c) értékeli és elfogadja az uniós vámhatóság tevékenységeiről szóló konszolidált éves tevékenységi jelentést, beleértve a feladatai teljesítésének és a vámpolitikai célkitűzések megvalósítása terén elért általános teljesítményének áttekintését, és minden év július 1-jéig megküldi a jelentést és az értékelést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek. A konszolidált éves tevékenységi jelentést közzé kell tenni;
- d) a 222. cikknek megfelelően elfogadja az uniós vámhatóságra vonatkozó pénzügyi szabályokat;
- e) a csalással kapcsolatos kockázatokkal arányos csalás elleni stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és előnyeit;
- f) a tagokkal kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére vonatkozó szabályokat fogad el; és a honlapján évente közzéteszi az igazgatótanács tagjainak érdekeltségi nyilatkozatát;
- g) a szükségletek elemzése alapján elfogadja és rendszeres időközönként naprakésszé teszi a 232. cikkben említett kommunikációs és információterjesztési terveket;
- h) elfogadja eljárási szabályzatát;
- i) a (2) bekezdésnek megfelelően az uniós vámhatóság személyzete vonatkozásában gyakorolja a személyzeti szabályzatban a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket³³ (a továbbiakban: a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei);
- j) a személyzeti szabályzat 110. cikkének (2) bekezdésével összhangban végrehajtási szabályokat fogad el a tisztviselők személyzeti szabályzata és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek érvényre juttatása céljából;
- k) adott esetben belső ellenőrzési részleget alakít ki;

³³

A Tanács 259/68/EGK, Euratom, ESZAK rendelete (1968. február 29.) az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről (HL L 56., 1968.3.4., 1. o.).

- l) elfogadja az uniós vámhatóság 233. cikk szerinti biztonsági szabályait;
 - m) kinevezi az ügyvezető igazgatót és az ügyvezetőigazgató-helyettest, amennyiben ilyen tisztséget hoznak létre, és adott esetben a 217. cikkel összhangban meghosszabbítja hivatali idejüket vagy felmenti őket a hivatalukból;
 - n) számvitelért felelős – a tisztviselők személyzeti szabályzata és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek hatálya alatt álló – tisztviselőt nevez ki (aki lehet a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője), aki feladatai ellátása során teljes mértékben függetlenül jár el;
 - o) az uniós vámhatóság tevékenységével kapcsolatos igényekre figyelemmel, valamint a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodást szem előtt tartva meghozza az uniós vámhatóság belső szervezetének kialakításával és szükség szerint annak módosításával kapcsolatos összes határozatot.
 - p) a 240. cikk (9) bekezdésével összhangban engedélyezi a munkamegállapodások megkötését;
 - q) munkacsoportokat és szakértői bizottságokat hoz létre, és elfogadja azok eljárási szabályzatát;
 - r) elfogadja a 223. cikkben említett egységes programozási dokumentum tervezetét, mielőtt a dokumentumot benyújtánák a Bizottsághoz véleményezésre;
 - s) a Bizottság véleményét figyelembe véve a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmados többségével és a 216. cikkel összhangban elfogadja az uniós vámhatóság egységes programozási dokumentumát;
 - t) hatékonyságnövelésre és szinergiákra vonatkozó stratégiát fogad el;
 - u) harmadik országokkal és/vagy nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködésre irányuló stratégiát fogad el;
 - v) a szervezeti irányításra és a belső ellenőrzési rendszerekre vonatkozó stratégiát fogad el.
- (2) Az igazgatótanács a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban, a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdése és az alkalmazási feltételek 6. cikke alapján határozat elfogadása útján a kinevezésre jogosult hatóságot megillető vonatkozó hatásköröket az ügyvezető igazgatóra ruházza, és meghatározza azon feltételeket, amelyek mellett a hatáskör-átruházás felfüggeszthető. Az ügyvezető igazgató jogosult e hatáskörök további átruházására.
- (3) Amennyiben rendkívüli körülmények szükségessé teszik, az igazgatótanács határozatban ideiglenesen felfüggesztheti a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek az ügyvezető igazgatóra történő átruházását és azoknak az ügyvezető igazgató általi további átruházását, és azokat maga gyakorolhatja, illetve valamelyik tagjára vagy a személyzetnek az ügyvezető igazgatótól eltérő tagjára ruházhatja.

216. cikk

Az igazgatótanács szavazási szabályai

- (1) A 215. cikk (1) bekezdése b), m) és s) pontjának sérelme nélkül az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak abszolút többségével hozza meg határozatait.

- (2) A 215. cikk (1) bekezdésének b), c), e), f), j), m), n), o) és s) pontjában említett határozat csak akkor hozható meg, ha a Bizottság képviselői mellette szavaznak. A 215. cikk (1) bekezdésének s) pontjában említett határozat meghozatalához a Bizottság képviselőinek hozzájárulása csak a határozat azon elemei tekintetében szükséges, amelyek nem kapcsolódnak az uniós vámhatóság éves és többéves munkaprogramjához.
- (3) Minden szavazati joggal rendelkező tag egy szavazattal rendelkezik. A szavazati joggal rendelkező valamely tag távollétében annak póttagja jogosult szavazati jogának gyakorlására.
- (4) Az elnök részt vesz a szavazásban.
- (5) Az ügyvezető igazgató nem vesz részt a szavazásban.
- (6) Az igazgatótanács eljárási szabályzata meghatározza a szavazás részletes szabályait, különösen azokat a körülményeket, amelyek esetében egy tag egy másik tag nevében eljárhat.

2. SZAKASZ

A VÉGREHAJTÓ TESTÜLET

217. cikk

Végrehajtó testület

- (1) Az igazgatótanácsot végrehajtó testület segíti.
- (2) A végrehajtó testület:
 - a) felügyeli az igazgatótanács által elfogadandó határozatok előkészítő munkáját;
 - b) az igazgatótanáccsal együtt biztosítja a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, illetve az OLAF és az EPPO vizsgálataiból származó megállapítások és ajánlások nyomán megtett intézkedések megfelelőségét;
 - c) az igazgatási és költségvetési irányítás felügyeletének megerősítése céljából felügyeli az igazgatótanács határozatainak végrehajtását.
- (3) Sürgős szükség esetén a végrehajtó testület meghozhat bizonyos ideiglenes határozatokat az igazgatótanács helyett, különösen a következő ügyekben:
 - a) adminisztratív irányítási ügyekben, beleértve a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei átruházásának felfüggesztését és a költségvetési kérdéseket;
 - b) ha a XI. címben meghatározottak szerint olyan válsághelyzetet állapítottak meg, amely azonnali intézkedést indokol, vagy az uniós vámhatóság tevékenységeinek kiigazítását teszi szükségessé.
- (5) A végrehajtó testület a Bizottságnak az igazgatótanácsba delegált két képviselőjéből és az igazgatótanács által a szavazati joggal rendelkező tagjai közül kinevezett három másik tagból áll. Az igazgatótanács elnöke egyben a végrehajtó testület elnöke is. Az ügyvezető igazgató részt vesz a végrehajtó testület ülésein, de szavazati joggal nem rendelkezik. A végrehajtó testület a határozatait egyszerű többséggel hozza meg. A (2) bekezdés b) pontja tekintetében határozatok csak akkor fogadhatók el, ha a Bizottság egyik képviselője mellette szavaz.

- (6) A végrehajtó testület tagjainak hivatali ideje négy év, amely megújítható. A végrehajtó testület tagjainak hivatali ideje az igazgatótanácsi tagságuk megszűntével megszűnik.
- (7) A végrehajtó testület háromhavonta legalább egy rendes ülést tart. Ezenkívül az elnöke kezdeményezésére vagy a tagjai kérésére is összeül.
- (8) A végrehajtó testület eljárási szabályzatát az igazgatótanács állapítja meg.

3. SZAKASZ

AZ ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ

218. cikk

Kinevezés, felmentés, illetve a hivatali idő meghosszabbítása

- (1) Az ügyvezető igazgató az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontjával összhangban az uniós vámhatóság ideiglenes alkalmazottjaként látja el feladatkörét.

Az ügyvezető igazgatót – a Bizottság által javasolt legalább három jelöltet tartalmazó listáról, nyílt és átlátható kiválasztási eljárást követően – érdemei, dokumentált igazgatási és vezetői képességei, valamint vonatkozó szakértelme és tapasztalata alapján az igazgatótanács nevezi ki.

Az ügyvezető igazgatóval történő szerződéskötés céljából az uniós vámhatóságot az igazgatótanács elnöke képviseli.

- (2) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Az említett időszak lejártá előtt megfelelő időben a Bizottság értékelést végez, amelynek során megvizsgálja az ügyvezető igazgató teljesítményét, valamint az uniós vámhatóság jövőbeni feladatait és az előtte álló kihívásokat.
- (3) Az igazgatótanács a Bizottságnak a (2) bekezdésben említett értékelést figyelembe vevő javaslata alapján eljárva egyszer, legfeljebb öt évre meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.
- (4) Az az ügyvezető igazgató, akinek hivatali idejét meghosszabbították, a teljes hivatali idő lejártát követően nem vehet részt az ugyanezen munkakör betöltésére irányuló új kiválasztási eljárásban.
- (5) Az ügyvezető igazgatót kizárólag az igazgatótanács által a Bizottság javaslata alapján hozott határozattal lehet felmenteni hivatalából.
- (6) Az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettes kinevezéséhez, hivatali idejének meghosszabbításához vagy felmentéséhez az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados szavazattöbbségére van szükség.

219. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai és felelősségi köre

- (1) Az ügyvezető igazgató irányítja az uniós vámhatóságot. Az ügyvezető igazgató az igazgatótanácsnak tartozik felelősséggel.
- (2) A Bizottság és az igazgatótanács hatásköreinek sérelme nélkül az ügyvezető igazgátónak a feladatai teljesítése során függetlenül kell eljárnia, utasításokat sem kormányoktól, sem egyéb szervtől nem kérhet és nem fogadhat el.

- (3) Az ügyvezető igazgató beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a feladatai ellátásáról és az uniós vámhatóság általános teljesítményéről, amennyiben erre felkérést kap.
- (4) Az ügyvezető igazgató az uniós vámhatóság törvényes képviselője.
- (5) Az ügyvezető igazgató felel az uniós vámhatóság e rendelet szerinti feladatainak végrehajtásáért. Az ügyvezető igazgató feladatkörébe különösen a következők tartoznak:
- a) az uniós vámhatóság napi szintű igazgatásának biztosítása;
 - b) az igazgatótanács által elfogadott határozatok végrehajtása;
 - c) a 223. cikkben említett egységes programozási dokumentum tervezetének elkészítése és benyújtása az igazgatótanácsnak a Bizottsággal folytatott konzultációt követően;
 - d) a 223. cikkben említett egységes programozási dokumentum végrehajtása, és jelentéstétel a végrehajtásról a végrehajtó testületnek és az igazgatótanácsnak;
 - e) összevont éves jelentés készítése az uniós vámhatóság tevékenységéről, és a jelentés benyújtása az igazgatótanácshoz értékelésre és elfogadásra;
 - f) a belső vagy külső ellenőrzési jelentések és értékelések következtetéseinek, továbbá az OLAF és az EPPO vizsgálatainak nyomon követésére cselekvési terv készítése, valamint a Bizottságnak évente kétszer, a végrehajtó testületnek és az igazgatótanácsnak pedig rendszeres időközönként történő jelentéstétel az előrehaladásról;
 - g) az EPPO és az OLAF vizsgálati hatáskörét nem érintve, az Unió pénzügyi érdekeinek védelme a csalás, vesztegetés és egyéb illegális tevékenységek elleni belső megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, valamint szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtásával és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű igazgatási és pénzügyi szankciókkal;
 - h) csalás elleni belső stratégia, hatékonyságnövelési és szinergiastratégia, a harmadik országokkal és/vagy nemzetközi szervezetekkel való együttműködésre vonatkozó stratégia, valamint a szervezeti irányítási és belső ellenőrzési rendszerekre vonatkozó stratégia kidolgozása az uniós vámhatóság számára és jóváhagyás céljából az igazgatótanács elé terjesztése;
 - i) az uniós vámhatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályok tervezetének elkészítése, és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadás céljából az igazgatótanács elé terjesztése;
 - j) a 224. cikkel összhangban az uniós vámhatóság tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó előzetes kimutatástervezetek elkészítése, továbbá költségvetésének végrehajtása;
 - k) az uniós vámhatóság személyzete tekintetében a 215. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek gyakorlása, amennyiben ezeket a hatásköröket a 215. cikk (2) bekezdésével összhangban ráruházták;
 - l) az uniós vámhatóság belső struktúráira vonatkozó határozatok meghozatala, beleértve szükség esetén az uniós vámhatóság napi irányítását érintő

munkaköri helyettesítéseket, és adott esetben e határozatok módosítása, figyelembe véve az uniós vámhatóság tevékenységeivel, valamint a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodással kapcsolatos igényeket;

- m) tárgyalások folytatása az uniós vámhatóság székhelyére vonatkozó megállapodásról, valamint adott esetben a vámhatóság helyi irodáit fogadó tagállamokkal megkötendő hasonló megállapodásokról, és – az igazgatótanács jóváhagyását követően – a megállapodások aláírása;
- n) az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁴ végrehajtására vonatkozó gyakorlati szabályok kidolgozása és elfogadás céljából az igazgatótanács elé terjesztése;
- o) az uniós vámhatóság személyzetének felvétele tekintetében a sokszínűség előmozdítása, és törekvés a nemek közötti egyensúly biztosítására;
- p) törekvés a személyzet lehető legszélesebb földrajzi alapon történő felvételére, szem előtt tartva, hogy a felvételi kritériumoknak kizárólag az érdemeken kell alapulniuk.

220. cikk

Ügyvezetőigazgató-helyettes

- (1) Az igazgatótanács dönthet úgy, hogy az ügyvezető igazgatót segítő ügyvezetőigazgató-helyettesi funkciót hoz létre.
- (2) Amennyiben az igazgatótanács úgy dönt, hogy ügyvezetőigazgató-helyettesi funkciót hoz létre, a 217. cikk rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók az ügyvezetőigazgató-helyettesre.

221. cikk

Az ügyvezetőigazgató-helyettes feladatai és felelősségi köre

Amennyiben sor kerül ügyvezetőigazgató-helyettes funkció létrehozására, az ügyvezetőigazgató-helyettes segíti az ügyvezető igazgatót az uniós vámhatóság irányításában és a 218. cikkben említett feladatok végrehajtásában. Az ügyvezető igazgatót a távollétében vagy akadályoztatása esetén, illetve ha az ügyvezető igazgatói pozíció nincs betöltve, az ügyvezetőigazgató-helyettes helyettesíti.

4. fejezet

Az uniós vámhatóság költségvetésének megállapítása és szerkezete

222. cikk

Általános rendelkezések

Az uniós vámhatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. Ezek a szabályok nem térhetnek el az

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

(EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet³⁵, kivéve, ha az eltérés az uniós vámhatóság működéséhez kifejezetten szükséges, és ahhoz a Bizottság előzetesen hozzájárult.

223. cikk

Egységes programozási dokumentum

- (1) Az ügyvezető igazgató évente elkészíti az egységes programozási dokumentum tervezetét, amely különösen a többéves és éves programozást tartalmazza az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben megállapított rendelkezésekkel, valamint az uniós vámhatóság e rendelet 222. cikke alapján elfogadott pénzügyi szabályainak vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, figyelembe véve a Bizottság iránymutatásait. Az éves és többéves programozásnak összhangban kell lennie a vámpolitikával és a vámunió általános prioritásaival.
- (2) Az igazgatótanács a programozási időszakot megelőző év január 31-ig továbbítja az egységes programozási dokumentum tervezetét a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint az Európai Számvevőszéknek.
- (3) Az igazgatótanács minden év november 30-ig elfogadja az egységes programozási dokumentumot. Az egységes programozási dokumentumot, valamint annak bármely későbbi aktualizált változatát továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Az egységes programozási dokumentum az Európai Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé, és szükség esetén annak megfelelően ki kell igazítani.
- (4) Az éves munkaprogramban meg kell határozni a részletes célkitűzéseket és a várt eredményeket, valamint a kapcsolódó teljesítménymutatókat. Emellett ismertetni kell benne a finanszírozandó fellépéseket, és meg kell jelölni az egyes fellépésekhez rendelt pénzügyi és humán erőforrásokat. Az éves munkaprogram összhangban áll az (5) bekezdésben említett többéves munkaprogrammal. Egyértelműen jelzi, hogy az előző pénzügyi évhez képest mely feladatok újak, változtak vagy szűntek meg. Ha e rendelet alapján az uniós vámhatóság feladatköre bővül, az igazgatótanács módosítja az elfogadott éves munkaprogramot. Az éves munkaprogram minden lényeges módosítását az eredeti éves munkaprogramra vonatkozó eljárással összhangban kell elfogadni. Az igazgatótanács az éves munkaprogram nem lényegi módosítására vonatkozó hatáskörét átruházhatja az ügyvezető igazgatóra.
- (5) A többéves munkaprogramnak átfogó stratégiai programozást kell meghatároznia, ideértve a célkitűzéseket, az elvárt eredményeket és a teljesítménymutatókat is. A többéves munkaprogramban indikatív jelleggel minden tevékenység esetében fel kell tüntetni a kitűzött célkitűzések eléréséhez szükséges pénzügyi és humán erőforrásokat. A stratégiai programozást adott esetben aktualizálni kell, továbbá a stratégiai programozásnak bizonyítania kell, hogy az uniós vámhatóság hozzájárul az Unió politikai prioritásainak megvalósításához.

224. cikk

A költségvetés megállapítása

³⁵

A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o.).

- (1) Az ügyvezető igazgató évente elkészíti az uniós vámhatóság következő költségvetési évre tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó előzetes tervezetet, ideértve a létszámtervet is, és azt megküldi az igazgatótanácsnak. Az előzetes tervezetben szereplő információknak összhangban kell lenniük a 223. cikk (1) bekezdésében említett egységes programozási dokumentum tervezetével.
- (2) Az igazgatótanács az (1) bekezdésben említett, a tervezett bevételekre és kiadásokra vonatkozó előzetes tervezet alapján elfogadja az uniós vámhatóság következő pénzügyi évre tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatás tervezetét.
- (3) Az igazgatótanács minden év január 31-ig megküldi a Bizottság számára az uniós vámhatóság tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatás tervezetét.
- (4) A Bizottság a tervezett bevételekre és kiadásokra vonatkozó kimutatás tervezetét az Európai Unió általános költségvetésének tervezetével együtt megküldi a költségvetési hatóságnak.
- (5) A Bizottság a kimutatás-tervezet alapján az Unió általános költségvetésének tervezetében – amelyet az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban a költségvetési hatóság elé terjeszt – feltünteti a létszámtervhez szükségesnek ítélt előirányzatokat, valamint az általános költségvetést terhelő hozzájárulás összegét.
- (6) A költségvetési hatóság engedélyezi az Unió általános költségvetéséből az uniós vámhatóságnak nyújtandó hozzájárulás előirányzatait.
- (7) A költségvetési hatóság elfogadja az uniós vámhatóság létszámtervét.
- (8) Az igazgatótanács elfogadja az uniós vámhatóság költségvetését. Ez a költségvetés az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé, és amennyiben szükséges, az uniós vámhatóság költségvetését ennek megfelelően ki kell igazítani.

225. cikk

A költségvetés szerkezete

- (1) Minden pénzügyi évben el kell készíteni az uniós vámhatóság bevételeinek és kiadásainak tervezetét, és azt fel kell tüntetni az uniós vámhatóság költségvetésében. A pénzügyi év a naptári évnek felel meg.
- (2) Az uniós vámhatóság költségvetésében a bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.
- (3) Az egyéb források sérelme nélkül az uniós vámhatóság bevételei a következőkből származnak:
 - a) az Unió általános költségvetésében előirányzott uniós hozzájárulás;
 - b) a tagállamok bármilyen önkéntes pénzügyi hozzájárulása;
 - c) hozzájárulási megállapodások vagy vissza nem térítendő támogatások formájában biztosított lehetséges uniós finanszírozás, az uniós vámhatóság 222. cikkben említett pénzügyi szabályaival és az Unió szakpolitikáit támogató vonatkozó eszközök rendelkezéseivel összhangban;
 - d) az uniós vámhatóság által készített kiadványokért, illetve az általa nyújtott szolgáltatásokért felszámított díjak.

- (4) Az uniós vámhatóság kiadásai magukban foglalják a személyzet díjazását, az igazgatási költségeket, az infrastruktúra költségeit, valamint a működési kiadásokat.
- (5) A nagyprojektekkel kapcsolatos, több pénzügyi évre kiterjedő intézkedésekre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalások felbonthatók több éves részletre.

226. cikk

Az uniós vámhatóság költségvetésének végrehajtása

- (1) Az uniós vámhatóság költségvetését az ügyvezető igazgató hajtja végre.
- (2) Az ügyvezető igazgató minden évben megküldi a költségvetési hatóságnak az értékelési feladatai gyakorlásához szükséges összes információt.

227. cikk

A beszámolók benyújtása és a mentesítés

- (1) Az uniós vámhatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő pénzügyi év (N+1. év) március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az adott pénzügyi évre (N. év) vonatkozó előzetes beszámolókat.
- (2) Az uniós vámhatóság az N+1. év március 31-ig megküldi az N. évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról és a pénzgazdálkodásról szóló jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.
- (3) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője az N+1. év március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az uniós vámhatóság előzetes beszámolójának a Bizottság elszámolásával konszolidált változatát.
- (4) Az uniós vámhatóság előzetes beszámolójára vonatkozó – az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁶ 246. cikke szerinti – számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az uniós vámhatóság számvitelért felelős tisztviselője elkészíti az uniós vámhatóságnak adott évi végleges beszámolóját. Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót véleményezésre a végrehajtó testület elé terjeszti. A testületi véleményt az igazgatótanács fogadja el.
- (5) Az uniós vámhatóság számvitelért felelős tisztviselője az N+1. év július 1-jéig megküldi az N. évre vonatkozó végleges beszámolót – az igazgatótanácsi véleménnyel együtt – az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (6) Az N. évre vonatkozó végleges beszámolót az N+1. év november 15-ig ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (7) Az ügyvezető igazgató az N+1. év szeptember 30-ig választ ad a Számvevőszék észrevételeire. Az ügyvezető igazgató ezt a választ az igazgatótanácsnak is megküldi.

³⁶

Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

- (8) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlament kérésére az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 261. cikke (3) bekezdésével összhangban benyújt az Európai Parlamentnek minden, a mentesítési eljárás N. pénzügyi évre történő szabályszerű alkalmazásához szükséges információt.
- (9) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján eljárva az N+2. év május 15-e előtt mentesíti az ügyvezető igazgatót az N. évi költségvetés végrehajtására vonatkozó felelőssége alól.

228. cikk

Csalás elleni küzdelem

- (1) Az uniós vámhatóságon belüli csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem érdekében a 883/2013/EU, Euratom rendelet rendelkezései korlátozás nélkül alkalmazandók.
- (2) Az uniós vámhatóság [XXX]-tól/-től számított hat hónapon belül csatlakozik az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága közötti, az OLAF belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz³⁷, és az említett megállapodás mellékletében található minta felhasználásával elfogadja a személyzetére alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.
- (3) Az Európai Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni vizsgálatokat végezni a vissza nem térítendő támogatások összes kedvezményezettjénél, valamint az uniós vámhatóságon keresztül uniós forrásokban részesülő vállalkozóknál és alvállalkozóknál.
- (4) Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben³⁸ meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzést és felülvizsgálatokat végezhet annak megállapítása céljából, hogy az uniós vámhatóság által finanszírozott valamely vissza nem térítendő támogatással vagy szerződéssel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy egyéb, az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenység.
- (5) Az (1), (2), (3) és (4) bekezdés sérelme nélkül, az uniós vámhatóság szerződéseinek, támogatási megállapodásainak és támogatás-odaítelési határozatainak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák az Európai Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és vizsgálatokat. A harmadik országok illetékes hatóságaival és a nemzetközi szervezetekkel kötött munkamegállapodásoknak ki kell terjedniük a Számvevőszék és az OLAF által végzett ellenőrzésekkel és vizsgálatokkal kapcsolatban az említett hatóságok és nemzetközi szervezetek részéről nyújtott segítségre és együttműködésre.

³⁷ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

³⁸ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Községek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

- (6) Az EPPO az (EU) 2017/1939 rendelettel összhangban nyomozást és vádhatósági eljárást folytathat az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁹ értelmében az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás és más jogellenes cselekmények esetében.

5. fejezet

A személyzetre vonatkozó rendelkezések

229. cikk

Általános rendelkezés

Az uniós vámhatóság személyzetére a személyzeti szabályzatot és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket, valamint a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek végrehajtása céljából az uniós intézmények közötti megállapodással elfogadott szabályokat kell alkalmazni.

230. cikk

Kirendelt nemzeti szakértők és egyéb személyzet

- (1) Az uniós vámhatóság igénybe vehet kirendelt nemzeti szakértőket vagy az uniós vámhatóság alkalmazásában nem álló egyéb személyzetet.
- (2) Az igazgatótanács határozatot fogad el a nemzeti szakértőknek az uniós vámhatósághoz történő kirendelésére vonatkozó szabályok megállapításáról.

231. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az uniós vámhatóságra és annak személyi állományára az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyvet kell alkalmazni.

6. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

232. cikk

Átláthatóság és tájékoztatás

- (1) Az uniós vámhatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó. Az igazgatótanács az első ülése napjától számított hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat.
- (2) A személyes adatoknak az uniós vámhatóság általi kezelésére az (EU) 2018/1725 rendeletet kell alkalmazni. Az igazgatótanács az első ülését követő hat hónapon belül intézkedéseket állapít meg az (EU) 2018/1725 rendeletnek az uniós vámhatóság általi alkalmazására vonatkozóan, beleértve az uniós vámhatóság adatvédelmi

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

tisztviselőjének kinevezésére vonatkozó intézkedéseket is. Ezeket az intézkedéseket az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően állapítják meg.

- (3) Az uniós vámhatóság hatáskörébe tartozó területeken saját kezdeményezésére kommunikációs tevékenységeket folytathat. Az erőforrások kommunikációs tevékenységekhez való hozzárendelése nem befolyásolhatja hátrányosan az uniós vámhatóság feladatainak eredményes végrehajtását. A kommunikációs tevékenységeket az igazgatótanács által elfogadott, vonatkozó kommunikációs és információterjesztési tervekkel összhangban kell végrehajtani.

233. cikk

A minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó biztonsági szabályok

- (1) Az uniós vámhatóság az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó bizottsági biztonsági szabályokban megállapított elveken és szabályokon alapuló saját biztonsági szabályokat fogad el, ideértve többek között az ilyen adatok harmadik országokkal való cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkozó, az (EU, Euratom) 2015/443⁴⁰ és az (EU, Euratom) 2015/444 bizottsági határozatban⁴¹ foglaltak szerinti rendelkezéseket is. A minősített adatoknak valamely harmadik ország érintett hatóságaival való cseréjére vonatkozó igazgatási megállapodásokhoz, illetve ilyen megállapodások hiányában az EU-minősített adatok ilyen hatóságokkal való kivételes eseti megosztásához szükség van a Bizottság előzetes jóváhagyására.
- (2) Az uniós vámhatóság biztonsági szabályait – a Bizottság jóváhagyását követően – az igazgatótanács fogadja el. A Bizottság a javasolt biztonsági szabályok értékelése során biztosítja, hogy azok összeegyeztethetők legyenek az (EU, Euratom) 2015/443 és az (EU, Euratom) 2015/444 határozattal.
- (3) Az igazgatótanács tagjainak, az ügyvezető igazgatónak, az ad hoc munkacsoportok tevékenységében részt vevő külső szakértőknek és az uniós vámhatóság személyzete tagjainak – feladataik megszűnését követően is – meg kell felelniük az EUMSZ 339. cikke szerinti titoktartási kötelezettségeknek.
- (4) Az uniós vámhatóság megteheti az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges adatoknak a Bizottsággal és a tagállamokkal, és adott esetben az érintett uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel történő megosztását. Az említett célból az EU-minősített adatok megosztására vonatkozóan kötött igazgatási megállapodásokhoz vagy ilyen megállapodások hiányában az EU-minősített adatok rendkívüli, eseti átadásához minden esetben meg kell szerezni a Bizottság előzetes jóváhagyását.

234. cikk

Nyelvhasználat

⁴⁰ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o.).

⁴¹ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).

- (1) Az uniós vámhatóságra az 1. tanácsi rendeletben⁴² megállapított rendelkezések alkalmazandók.
- (2) Az uniós vámhatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az igazgatótanács határoz.
- (3) Az uniós vámhatóság működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

235. cikk

Értékelés

- (1) A Bizottság legkésőbb [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 év]-ig, majd azt követően ötévente biztosítja, hogy az uniós vámhatóság teljesítménye annak célkitűzései, megbízatása, feladatai, irányítása és helyszíne(i) tekintetében a Bizottság iránymutatásaival összhangban értékelésre kerüljön.
- (2) Az értékelés különösen azt vizsgálja meg, hogy kell-e esetleg módosítani az uniós vámhatóság megbízatását, és hogy milyen költségvetési vonzatai lennének egy ilyen módosításnak.
- (3) Az (1) bekezdésben említett minden második értékelés alkalmával értékelni kell az uniós vámhatóság által elért eredményeket, tekintettel annak célkitűzéseire, megbízatására, feladataira és irányítására, beleértve annak értékelését is, hogy e célkitűzések, megbízatás, irányítás és feladatok tekintetében továbbra is indokolt-e az uniós vámhatóság fenntartása.
- (4) A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a (2) bekezdésben említett értékelés megállapításairól. Az értékelés megállapításait közzé kell tenni.

236. cikk

Az uniós vámhatóság felelőssége

- (1) Az uniós vámhatóság szerződéses felelősségére a szóban forgó szerződésre vonatkozó jog az irányadó.
- (2) Az uniós vámhatóság által megkötött szerződések választottbírói rendelkezései értelmében a felmerülő jogvitákban ítélethozatalra az Európai Unió Bírósága rendelkezik joghatósággal.
- (3) Szerződésen kívüli felelősség esetén az uniós vámhatóság a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti a szervezeti egységei vagy alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott károkat.
- (4) A (3) bekezdésben említett károk megtérítésével kapcsolatos jogviták elbírálására az Európai Unió Bírósága rendelkezik joghatósággal.
- (5) Az uniós vámhatóság alkalmazottainak a vámhatósággal szembeni személyes felelősségét a személyzeti szabályzat vagy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó, az

⁴² A Tanács 1. rendelete (1958. április 15.) az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL 17., 1958.10.6., 385. o.).

érintett alkalmazottakra alkalmazandó alkalmazási feltételek rendelkezései szabályozzák.

- (6) Az Uniónak és a tagállamoknak az uniós vámhatóság adósságaiért viselt pénzügyi felelőssége nem haladja meg az igazgatási költségekhez való, már befizetett hozzájárulásaik összegét.

237. cikk

Székhely-megállapodás és működési feltételek

- (1) Az uniós vámhatóság fogadó tagállambeli elhelyezésével kapcsolatos rendelkezéseket, a tagállam által rendelkezésre bocsátandó létesítményeket, továbbá az ügyvezető igazgatóra, az igazgatótanács tagjaira, valamint az uniós vámhatóság személyi állományára és családtagjaikra a fogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat az uniós vámhatóság és az annak otthont adó tagállam által – az igazgatótanács jóváhagyásának megszerzése után és legkésőbb [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = az e rendelet hatálybalépését követő két év] – megkötött székhely-megállapodás rögzíti.
- (2) A fogadó tagállam a lehető legjobb körülményeket biztosítja az uniós vámhatóság megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai irányultságú iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési összeköttetéseket is.
- (3) Amennyiben rendkívüli körülmények ezt szükségessé teszik, az ügyvezető igazgató dönthet úgy, hogy helyi irodát létesít egy másik tagállamban abból a célból, hogy az uniós vámhatóság feladatainak ellátása hatékonyabb, eredményesebb és koherensebb lehessen.

A helyi irodára vonatkozó döntést megelőzően az ügyvezető igazgató megszerzi a Bizottság, az igazgatótanács és az érintett tagállam előzetes hozzájárulását. A döntésnek megfelelő költség-haszon elemzésen kell alapulnia, amely különösen az ilyen döntés hozzáadott értékét mutatja be. A döntés során oly módon kell megállapítani a helyi iroda által ellátandó tevékenységek körét, hogy megelőzhetők legyenek a szükségtelen költségek és uniós vámhatóság igazgatási feladatköreivel való indokolatlan átfedések.

238. cikk

Az uniós vámhatóság tevékenységeinek megkezdése

- (1) Az uniós vámhatóság 2026-ban jön létre, és 2028-ig válik teljes mértékben működőképessé.
- (2) Az uniós vámhatóság létrehozásáért és kezdeti működtetéséért a Bizottság felelős mindaddig, amíg az előbbi nem rendelkezik a saját költségvetésének végrehajtásához szükséges működési kapacitással. Ebből a célból:
- a) mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató az igazgatótanács általi, a [218. cikk](#)kel összhangban történő kinevezését követően hivatalba nem lép, a Bizottság kijelölhet egy bizottsági tisztviselőt, aki ideiglenes ügyvezető igazgatóként jár el és ellátja az ügyvezető igazgató feladatait;
- b) a [215. cikk](#) (1) bekezdésének i) pontjától eltérve és a [215. cikk](#) (2) bekezdésében említett határozat elfogadásáig az ideiglenes ügyvezető igazgató gyakorolja a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreit;

- c) a Bizottság segítséget nyújthat az uniós vámhatóságnak, különösen azáltal, hogy bizottsági tisztviselőket bocsát rendelkezésre az uniós vámhatóság tevékenységeinek az ideiglenes ügyvezető igazgató vagy az ügyvezető igazgató felelőssége mellett történő végrehajtására;
- d) az ideiglenes ügyvezető igazgató engedélyezheti az uniós vámhatóság költségvetésében előírányzott kifizetéseket, és szerződéseket köthet, többek között személyi állomány felvételére, az uniós vámhatóság létszámtervének elfogadását követően.

XIII. cím

VÁMÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS

239. cikk

Belső vámügyi együttműködés

- (1) Az 515/97/EK rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül, a vámhatóságok együttműködnek egymással, a Bizottsággal és az uniós vámhatósággal a vámjogszabályoknak és bármely más, ilyen együttműködést előíró uniós jogszabálynak megfelelően annak érdekében, hogy biztosítsák e jogszabályok helyes és egységes alkalmazását, valamint támogassák a 2. cikkben meghatározott küldetésük teljesítését.
- (2) A vámhatóságok ideiglenesen lehetővé tehetik, hogy vámtisztviselők más tagállamok vámhatóságainál végezzenek munkát. Az ilyen megbízatásokról az uniós vámhatóságot tájékoztatni kell, és az uniós vámhatóság koordinálhatja ezeket a megbízatásokat.
- (3) A vámhatóságok a 241. cikkben előírtakon túlmenően is végezhetnek közös ellenőrzéseket. A vámhatóságok tájékoztatják az uniós vámhatóságot az ilyen közös ellenőrzésekről.
- (4) A Bizottság, az OLAF és az uniós vámhatóság információcserét folytathatnak az e címben említett együttműködés szempontjából releváns adatok tekintetében, ideértve a kockázatokra vonatkozó információkat is. Az uniós vámhatóság e címmel és a [XII.](#) címmel összhangban a kockázatkezelési tevékenységei során biztosítja ezen információk hatékony felhasználását.

240. cikk

A más hatóságokkal való együttműködés kerete

- (1) A vámhatóságok együttműködnek más nemzeti szintű hatóságokkal – beleértve többek között a piacfelügyeleti hatóságokat, az egészségügyi és növényegészségügyi hatóságokat, a bűnüldöző hatóságokat és az adóhatóságokat – a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok tekintetében, a vámok és adók beszedése terén, valamint az együttműködés egyéb releváns területein. A vámhatóságok adott esetben együttműködnek a más hatóságok tevékenységeit uniós szinten koordináló érintett szervekkel, szakértői csoportokkal, ügynökségekkel, hivatalokkal, illetve hálózatokkal is. Adott esetben a vámhatóságoknak a (9) bekezdésben említettek szerint más uniós szintű érintett felekkel is együtt kell működniük, és erről az érintett vámhatóságoknak értesíteniük kell az uniós vámhatóságot.

- (2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés rendszeresen és strukturált módon valósul meg. Célja különösen a következő célkitűzések megvalósítása:
- a) a vámügyi szempontból releváns szakpolitikai területeken hozzájárulás a jogalkotáshoz és a jogalkotás nyomán követése;
 - b) az adatcsere, különösen a IV. cím 3. fejezetével összhangban a kockázatkezelés szempontjából releváns adatok cseréje;
 - c) a IV. cím 3. fejezetével összhangban koherens és összehangolt felügyeleti stratégiák kidolgozása az áruk kockázatkezelésére a vámhatóságok és más hatóságok felelősségi körébe tartozó területeken;
 - d) az operatív végrehajtás, beleértve a 241. cikkel összhangban a közös ellenőrzések elvégzését.
- (3) Az uniós vámhatóság – a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül és a Bizottság előzetes jóváhagyásának függvényében – az (1) bekezdésben említett együttműködés keretének kidolgozására és aktualizálására olyan munkamegállapodásokat köt, amelyeknek a (9) bekezdésben említett egyéb érintett felek is a részesei, és amelyek e cikk (2) bekezdésével és e rendelet III. címével összhangban iránymutatást nyújtanak az együttműködési keret gyakorlati végrehajtásához, céljaihoz és a kulcsfontosságú együttműködési területekhez.
- (4) Ha egy vámhatóság egy másik tagállam más hatóságával is együttműködik, erről értesítenie kell az adott tagállam vámhatóságát. Amennyiben az együttműködés kettőnél több tagállamot érint, az érintett vámhatóságok értesítik az uniós vámhatóságot, amely a 208. cikkel összhangban operatív és koordinációs támogatást nyújthat.
- (5) A tagállamok évente jelentést tesznek az uniós vámhatóságnak az együttműködési keret alkalmazásáról. E jelentések megállapításait az uniós vámhatóság figyelembe veszi a 208. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett nyomonkövetési tevékenységei és a 208. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett teljesítménymérési feladatai során.
- (6) A 238. cikk (1) bekezdésében megjelölt időpontig a Bizottság elláthatja az uniós vámhatóság (3) bekezdésben említett feladatait.
- (7) Az uniós vámhatóság együttműködhet más nemzeti szintű hatóságokkal, a Bizottsággal és más uniós intézményekkel, hivatalokkal, ügynökségekkel, hálózatokkal és szervekkel annak érdekében, hogy hozzájáruljon a (2) bekezdésben említett célkitűzésekhez és a (3) bekezdésben említett együttműködési kerethez.
- E célból az uniós vámhatóság – az igazgatótanács engedélyével és a Bizottság jóváhagyását követően – munkamegállapodásokat köthet az uniós szervekkel vagy más nemzeti szintű hatóságokkal. Ezek az igazgatási megállapodások nem keletkeztethetnek jogi kötelezettségeket, és meg kell határozniuk a tervezett együttműködés jellegét, mértékét és módját.
- (8) Az uniós vámhatóságnak szorosan együtt kell működnie az OLAF-fal, ha bármely együttműködési tevékenysége során csalás vagy csalás gyanúja merül fel.
- (9) Az uniós vámhatóság a (2), (4) és (5) bekezdéssel összhangban kidolgozhatja a más uniós szervekkel – többek között az Europollal és a Frontexszel – folytatott operatív együttműködés keretét, továbbá részt vehet stratégiai elemzésekben és fenyegetésvértékelésekben, szakpolitikai ciklusokban, innovációs programokban,

képzési tevékenységekben, hálózatokban és a feladatai elvégzéséhez szükséges, valamint az említett más szervek által szervezett egyéb tevékenységekben, és hozzájárulhat azokhoz.

241. cikk

Közös ellenőrzések

- (1) Az uniós vámhatóság megtervezi, megszervezi és koordinálja a vámhatóságok által végzett közös ellenőrzéseket, adott esetben a 240. cikk (9) bekezdésével összhangban más hatóságokkal, szervekkel és ügynökségekkel együttműködve.
- (2) E célból az uniós vámhatóságnak szem előtt kell tartania a vámpolitikai prioritásokat, és biztosítani kell az OLAF és az EPPO csalás elleni küzdelméhez, valamint a nemzeti vámügyi vizsgálatokhoz szükséges kapcsolatokat és koordinációt.
- (3) Annak érdekében, hogy az uniós vámhatóság jelentést készíthessen és értékelést végezhesen, a vámhatóságok visszajelzést adnak számára a közös ellenőrzés keretében végzett tevékenységeikről és ellenőrzéseikről.

242. cikk

A vámhatóságok által fogatosítandó intézkedések

- (1) A vámhatóságok az általuk alkalmazott egyéb jogszabályokkal összhangban a következő intézkedések bármelyikét megtehetik:
 - a) konkrét adatok gyűjtése valamennyi szállítmányra vonatkozóan, beleértve a vámalakíságoktól eltérő uniós alakíságok automatizált ellenőrzését is, feltéve, hogy azokat uniós központi nyilvántartásban tárolják;
 - b) statisztikák, elemzések és tendenciák közzététele, különösen a kockázatok vonatkozásában;
 - c) a más hatóságok által végzett ellenőrzések megkönnyítése és koordinálása;
 - d) a IV. címmel összhangban kockázatkezelés alapján és a b) pontban említett elemzés figyelembevételével kiválasztott bizonyos szállítmányok ellenőrzése;
 - e) az áruknak a 60. cikkel összhangban történő átengedése előtt konzultáció más hatóságokkal;
 - f) bármely szükséges intézkedés a nem megfelelő árukkal kapcsolatban, beleértve ezen áruk elkobzását, értékesítését vagy megsemmisítését;
 - g) a 240. cikkben említett együttműködési keret végrehajtása;
 - h) a többi hatóság figyelmének felhívása a munkájuk szempontjából releváns kockázatokra;
 - i) nyomon követés, ha az áruk mozgása a vámhatóságok által alkalmazott más jogszabályok előírásaiba ütközik;
 - j) bármely egyéb kiegészítő intézkedés.
- (2) A tagállamok a vámhatóságok által alkalmazott bizonyos egyéb jogszabályokkal összefüggésben különleges vámügyi határátkelőhelyeket jelölhetnek ki. A kijelölt különleges vámügyi határátkelőhelyeken keresztül történő áthaladásból származó korlátoknak a gazdálkodók szempontjából arányosnak kell lenniük a kitűzött céllal, figyelembe véve a fenti kötelezettséget indokoló tényleges körülményeket.

- (3) A (2) bekezdésben említett kijelölésről a tagállam értesíti az uniós vámhatóságot, amely naprakész jegyzéket vezet és tesz közzé az említett különleges vámügyi határátkelőhelyekről.
- (4) A vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok azonosításának, alkalmazásának és végrehajtásának megkönnyítése érdekében a Bizottság összesített jegyzéket készít azokról az uniós jogszabályokról, amelyek a közérdek védelmét szolgáló vámellenőrzés alá tartozó árukra alkalmazandó követelményeket határozzák meg, és ezt a jegyzéket rendszeresen frissíti és a honlapján közzéteszi.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikknek megfelelően kiegészítő felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az (1) bekezdés j) pontjában említett egyéb kiegészítő intézkedések meghatározása révén történő kiegészítése céljából.

243. cikk

Nemzetközi vámügyi együttműködés

Az uniós vámhatóság – a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül és a Bizottság előzetes jóváhagyásának függvényében – munkamegállapodásokat köthet harmadik országok hatóságaival és nemzetközi szervezetekkel. Ezek a megállapodások nem keletkeztethetnek jogi kötelezettségeket az Unió számára.

244. cikk

Információcsere harmadik országokkal

- (1) A Bizottság, a vámhatóságok és az uniós vámhatóság vámügyi együttműködés céljából információkat cserélhetnek és oszthatnak meg harmadik országok vámhatóságaival és egyéb hatóságaival, amennyiben ilyen információcseréről valamely uniós nemzetközi megállapodás, vámjogszabályok, a közös kereskedelempolitika vagy a közös kül- és biztonságpolitika területére vonatkozó uniós jogszabályok, valamint a vámhatóságok által alkalmazott egyéb uniós jogszabályok rendelkeznek, és biztosított, hogy a személyes adatok továbbítása összhangban legyen az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetében, illetve az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetében foglalt rendelkezésekkel.

A Bizottságot tájékoztatni kell a vámhatóságok és az uniós vámhatóság által harmadik országok vámhatóságaival és egyéb hatóságaival folytatott információcseréről.

- (2) Az (1) bekezdésben említett információcsere különösen a következő adatkategóriákra vonatkozhat:
- a) a vámhatóságok által hozott határozatokban vagy harmadik országokban hozott hasonló határozatokban szereplő, a kötelező tájékoztatásra, az engedélyezett gazdálkodói státusra, a vámérték-megállapításra, az áruk vámjogi státusára vagy a különleges eljárásokra vonatkozó adatelemek;
 - b) az egyrészt a tagállamok vámhatóságaihoz vagy a Bizottsághoz, másrészt a harmadik országok vámügyekben illetékes hatóságaihoz benyújtott, vagy az említett hatóságok által kibocsátott nyilatkozatokban, értesítésekben, az áruk vámjogi státusának igazolásában, valamint az igazoló okmányokban szereplő adatelemek;

- c) az egyrészről a tagállami vámhatóságok vagy a Bizottság, másrészről a harmadik országok vámügyekben illetékes hatóságai által a kockázatelemzés és az ellenőrzések során azonosított kockázatokra, illetve az ilyen tevékenységek során tett megállapításokra és elért eredményekre vonatkozó adatok.
- (3) Az (1) bekezdésben említett információcserét kérésre vagy saját kezdeményezésre megfelelő biztonságos kommunikáció útján kell lebonyolítani, továbbá a 31. és [35. cikk](#), valamint [e cikk \(1\) bekezdésével](#) összhangban be kell tartani a bizalmas adatokkal és a személyes adatok védelmével kapcsolatos előírásokat.
- (4) Az (1) bekezdésben említett információcsere nem érinti az Unió és harmadik országok közötti megállapodásokban foglalt kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási rendelkezések alapján folytatott információcserét és az 517/97/EK rendelet rendelkezéseit.
- (5) A tagállamok a (6) bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított eljárásoknak és feltételeknek megfelelően felhatalmazást kaphatnak arra, hogy az (1) bekezdésben említett információcseréről szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy meglévő megállapodás fenntartása céljából harmadik országokkal tárgyalásokat kezdjenek. Az ilyen kétoldalú megállapodás hatályát veszti, ha az Unió és az érintett harmadik ország között vámügyi információcseréről szóló megállapodás lép hatályba.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendeletnek azon feltételek és eljárások meghatározása révén történő kiegészítése céljából, amelyek alapján a tagállamok felhatalmazást kaphatnak az (5) bekezdésben említett tárgyalások megkezdésére. E feltételek és eljárások közé tartozik a kétoldalú megállapodás lehetséges tartalmáról az érintett tagállam által a Bizottságnak és az összes többi tagállamnak küldött értesítés, valamint annak a Bizottság általi értékelése, hogy a megállapodás milyen hatást gyakorol az uniós jogra és a jövőbeli uniós szintű tárgyalásokra, beleértve azt is, hogy a megállapodás tartalma az uniós vagy nemzetközi jogi kötelezettségek végrehajtására korlátozódik-e. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak rendelkeznie kell az említett megállapodások végrehajtásának nyomon követéséről is.
- (8) A Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított 90 napon belül végrehajtási jogi aktus útján határoz arról, hogy engedélyezi-e a tagállam számára a kétoldalú megállapodás megkötését. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- Az ilyen engedéllyezéssel összefüggő, az igényelt információcsere gyors engedélyezéséről való gondoskodás szükségessége által kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 262. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

XIV. cím

A VÁMJOGSZABÁLYSÉRTÉSEKRE ÉS A NEM BÜNTETŐJOGI SZANKCIÓKRA VONATKOZÓ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

1. fejezet

Általános rendelkezések

245. cikk

Tárgy

Ez a cím megállapítja a vámjogszabályok megsértésének és az e jogsértésekre vonatkozó nem büntetőjogi szankcióknak a jegyzékét. Nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti jogukkal összhangban közigazgatási vagy büntetőjogi szankciókat előírva szigorúbb intézkedéseket hozzanak. Nem érinti továbbá az uniós jogszabályokban meghatározott egyéb jogsértéseket sem.

246. cikk

Általános követelmények

- (1) A [252.](#) cikkben említett cselekmények vagy mulasztások a vámjogszabályok megsértésének minősülnek.
- (2) A [252.](#) cikkben említett cselekményekben vagy mulasztásokban felbujtóként és bűnségdként való részvétel a vámjogszabályok megsértésének minősül.
A 252. cikkben említett cselekmények vagy mulasztások elkövetésére tett kísérlet a vámjogszabályok megsértésének minősül.
- (3) A tagállamok meghatározzák, hogy a [252.](#) cikkben említett jogsértéseket szándékosan, nyilvánvaló gondatlanságból vagy nyilvánvaló tévedésből követték-e el.
- (4) Az elírási vagy kisebb hibák nem minősülnek a vámjogszabályok megsértésének, kivéve, ha a vámhatóság bizonyítani tudja, hogy azokat szándékosan, illetve nyilvánvaló gondatlanságból vagy nyilvánvaló tévedésből követték el.
- (5) Olyan, a [252.](#) cikkben említett vámjogszabálysértést eredményező cselekmény vagy mulasztás esetén, amelyet az érintett személytől független, olyan rendkívüli és előre nem látható körülményekre válaszul követtek el, amelyek következményeit a kellő gondosság ellenére sem lehetett volna elkerülni, az azt elkövető személy felelőssége kizárt.

247. cikk

Enyhítő és mérséklő körülmények

- (1) Ha a [252.](#) cikkben említett vámjogszabálysértést eredményező cselekményért vagy mulasztásért felelős személy bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy jóhiszeműen járt el, azt figyelembe veszik a 254. cikkben említett szankció meghatározásakor.

- (2) A vámjogszabályok megsértése esetén alkalmazandó szankció mérséklése tekintetében a következő körülményeket kell figyelembe venni:
- a) az érintett áruk nem tartoznak a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályok hatálya alá;
 - b) a vámjogszabályok megsértése nincs hatással a fizetendő vámok és egyéb adók összegének meghatározására;
 - c) a vámjogszabályok megsértéséért felelős személy hatékonyan együttműködik a vámhatósággal.

248. cikk

Súlyosító körülmények

A vámjogszabályok megsértése esetén a 254. cikkben említett szankció szigorítása tekintetében a következő körülményeket kell figyelembe venni:

- a) a vámjogszabályok megsértéséért felelős személyt korábban már szankcionálták vámjogszabálysértés miatt, vagy folytatólagosan és ismétlődően vámjogszabálysértést követett el;
- b) a vámjogszabályok megsértése jelentős hatással van a vámhatóságok által alkalmazott egyéb jogszabályokra;
- c) a vámjogszabályok megsértése jelentős pénzügyi hatással van a vámok vagy egyéb terhek beszedésére;
- d) a vámjogszabályok megsértése veszélyt jelent az Unió és lakosai biztonságára és védelmére.

249. cikk

Elévülés

- (1) A tagállamok a cselekmény vagy a mulasztás elkövetésének időpontjától számított 5 és 10 év közötti időtartamban állapítják meg a [252.](#) cikkben említett vámjogszabálysértésekre vonatkozó eljárások megindításának elévülési idejét.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a vámjogszabályok folytatólagos vagy ismétlődő megsértése esetében az elévülési idő a vámjogszabályok megsértését képező cselekmény vagy mulasztás megszűnésének napján kezdődjön.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az elévülési időt az illetékes hatóság minden olyan cselekménye megszakítsa, amelyről a szóban forgó személyt értesítették, és amely az ugyanazon vámjogszabálysértést érintő nyomozáshoz vagy jogi eljáráshoz kapcsolódik. Az elévülési idő a megszakító cselekmény napján kezdődik.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben említett naptól számított nyolc év elteltével ne legyen lehetőség a 252. cikkben említett vámjogszabálysértések miatt indított eljárások megindítására vagy folytatására.
- (5) A tagállamok a szankció kiszabásáról szóló határozatok végrehajtására vonatkozóan három éves elévülési időt biztosítanak. Az említett időszak a határozat jogerőre emelkedésének napján kezdődik.
- (6) A tagállamok megállapítják az (1), (4) és (5) bekezdésben említett elévülési időszak felfüggesztésének eseteit.

Joghatóság

A [252.](#) cikkben említett vámjogszabálysértések tekintetében a tagállamok a nemzeti joggal összhangban joghatósággal rendelkeznek, amennyiben a jogsértést részben vagy egészben az adott tagállam területén követik el.

A tagállamok közötti együttműködés

- (1) Amennyiben a [252.](#) cikkben említett vámjogszabálysértéseket egynél több tagállamban követik el, és az egyik tagállam illetékes hatósága először indít eljárást az adott jogsértéssel kapcsolatban, ez az illetékes hatóság az ugyanazon személy ellen ugyanazon cselekmények tekintetében folytatott eljárásban az adott vámjogszabálysértés által érintett tagállamok illetékes hatóságaival együttműködve jár el.
- (2) A Bizottság figyelemmel kíséri a tagállamok (1) bekezdés szerinti együttműködését.

2. fejezet

Az uniós vámjogszabályok megsértése és nem büntetőjogi szankciók

Az uniós vámjogszabályok megsértése

- (1) Vámjogszabálysértésnek minősülnek a következő cselekmények vagy mulasztások:
 - a) a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó határozat jogosultja az I. és II. címnek megfelelően nem tesz eleget az e határozatból eredő kötelezettségeinek, és nem tájékoztatja haladéktalanul a vámhatóságokat bármely olyan tényezőről, amely a szóban forgó hatóságok által hozott határozatot követően merült fel, és amely befolyásolja a határozat további alkalmazását vagy tartalmát;
 - b) a vámhatóságok e rendelet szerinti tájékoztatására vonatkozó kötelezettség elmulasztása, beleértve a vám-árunyilatkozat benyújtásának elmulasztását is;
 - c) hiányos, pontatlan, érvénytelen, nem valódi, hamis vagy meghamisított információk vagy okmányok vámhatóságok részére történő átadása;
 - d) a felelős személy nem őrzi meg a vámalakiságok elvégzésével kapcsolatos okmányokat és információkat;
 - e) az áruk vámfelügyelet alóli kivonása;
 - f) a felelős személy nem teljesíti a vámeljárásokkal kapcsolatos kötelezettségeit;
 - g) a fizetésre kötelezett személy a behozatali vagy kiviteli vámot a X. cím 3. fejezetével összhangban előírt időtartamon belül nem fizeti meg.
- (2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok a vámjogszabályok megsértésének minősülő további cselekményekről és mulasztásokról is rendelkezhetnek.
- (3) A tagállamok az e cikk alkalmazásának kezdőnapjától számított 180 napon belül értesítik a Bizottságot az e cikk (2) bekezdésében előírt, hatályban lévő nemzeti

rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik a rendelkezéseket érintő bármiféle későbbi módosításról.

253. cikk

A szankciókra vonatkozó általános követelmények

- (1) A 254. cikkben megállapított szankciók sérelme nélkül a tagállamok további szankciókat írhatnak elő a 252. cikkben említett vámjogszabálysértések esetére, valamint intézkedéseket tehetnek a szóban forgó szankciók végrehajtásának biztosítása érdekében. Az ilyen szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (2) A tagállamok az e cikk alkalmazásának kezdőnapjától számított 180 napon belül értesítik a Bizottságot az e cikk (1) bekezdésében előírt, hatályban lévő nemzeti rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik a rendelkezéseket érintő bármiféle későbbi módosításról.

254. cikk

A minimálisan alkalmazandó nem büntetőjogi szankciók

A vámjogszabályok [252.](#) cikkben említett megsértése esetén az alábbiak közül legalább egy vagy több szankciót kell alkalmazni, biztosítva ugyanakkor, hogy a szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek, továbbá figyelembe kell venni a 247. cikkben említett enyhítő és mérséklő körülményeket és a 248. cikkben említett súlyosító körülményeket:

- a) a vámhatóságok által kiszabandó pénzbírság, beleértve adott esetben a büntetőjogi szankció helyébe lépő perbeli egyezség nyomán fizetendő és az alábbi minimális összegek vagy százalékarányok alapján kiszámított bírságot:
 - i. ha a vámjogszabálysértés hatással van a vámokra és egyéb terhekre, a pénzbírságot az elkerült vámok és egyéb terhek összege alapján kell kiszámítani, a következők szerint:
 1. ha a vámjogszabálysértést szándékosan követték el, a pénzbírság az elkerült vámok és egyéb terhek összegének 100 %-a és 200 %-a közötti összeg;
 2. egyéb esetekben a pénzbírság az elkerült vámok és egyéb terhek összegének 30 %-a és 100 %-a közötti összeg;
 - ii. ha a pénzbírságot az i. alpontnak megfelelően nem lehet kiszámítani, akkor a számítás alapja az áru vámértéke, a következők szerint:
 1. ha a vámjogszabálysértést szándékosan követték el, a pénzbírság az áruk vámértékének 100 %-a és 200 %-a közötti összeg;
 2. egyéb esetekben a pénzbírság az áruk vámértékének 30 %-a és 100 %-a közötti összeg;
 - iii. ha a vámjogszabálysértés nem meghatározott árukkal függ össze, a pénzbírság 150 EUR és 150 000 EUR közötti összeg;
- b) az érintett személy birtokában lévő vámhatósági határozatok visszavonása, felfüggesztése vagy módosítása, amennyiben a jogsértés hatással van az ilyen határozatra;

c) az áruk és a szállítóeszközök elkobzása.

A vámjogszabályok megsértése esetén alkalmazott szankciókra vonatkozó jogi aktusokat vagy határozatokat a vámellenőrzések eredményeivel együtt az uniós vámügyi adatközpontban rögzíteni kell.

XV. cím

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. fejezet

A vámunió teljesítményének mérése

255. cikk

Alkalmazási kör és célkitűzések

- (1) A Bizottság legalább évente megvizsgálja és értékeli a vámunió teljesítményét. Ennek keretében megvizsgálja a tagállamok és lehetőség szerint a tagjelölt országok vámhatóságai által nemzeti szinten és a határátkelőhelyeken végzett vámügyi tevékenységeket. Ez a teljesítménymérés a Bizottság és a tagállamok által e célból kidolgozott, meglévő eszközök segítségével végezhető el.
- (2) E feladat ellátásában az uniós vámhatóság segíti a Bizottságot. Az uniós vámhatóság, annak érdekében, hogy támogassa a Bizottságot a vámunió teljesítményének értékelésében, megállapítja, hogy a vámügyi tevékenységek és műveletek miként támogatják a vámunió stratégiai célkitűzéseinek és prioritásainak elérését, és hogyan járulnak hozzá a vámhatóságok [2.](#) cikkben meghatározott küldetéséhez. Az uniós vámhatóság azonosítja elsősorban a fő tendenciákat, erősségeket, gyengeségeket, hiányosságokat és lehetséges kockázatokat, valamint javító célú ajánlásokat fogalmaz meg a Bizottság számára.

256. cikk

A keret meghatározása és éves jelentéstétel

- (1) Az uniós vámhatóság a vámhatóságokkal együttműködve – a [255.](#) cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében – jelentéseket és más típusú dokumentumokat állít össze.
- (2) A tagállamok nemzeti szintű és a határátkelőhelyek szintjére vonatkozó adatokat egyaránt szolgáltatnak az uniós vámhatóságnak. Az uniós vámhatóság a vámhatóságoktól kapott adatok alapján éves jelentést készít, amely minden egyes vámhatóságra vonatkozóan nemzeti szinten és határátkelőhelyenkénti bontásban is tartalmazza az elmúlt évre vonatkozó tényeket és számadatokat.
- (3) Az uniós vámhatóság az éves jelentés tervezetét jóváhagyás céljából továbbítja a Bizottságnak.
- (4) A Bizottság ellenőrzi a jelentést, majd tájékoztatás céljából továbbítja azt a tagállamoknak.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a (2) bekezdésben említett adatokat és azok bizalmassági szintjét, valamint a teljesítménymérési keret kialakítását. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. fejezet

Nyomon követés, értékelés és jelentéstétel

257. cikk

Nyomon követés

A Bizottság rendszeresen nyomon követi e rendelet végrehajtását, figyelembe véve többek között azokat a nyomon követés szempontjából releváns információkat és elemzéseket, amelyeket a vámhatóságok és az uniós vámhatóság az uniós vámügyi adatközpontban bocsátanak rendelkezésre vagy tesznek elérhetővé.

258. cikk

Értékelés és jelentéstétel

- (1) A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: a hatálybalépés napját követő 5 év]-ig, majd azt követően ötévente az elérni kívánt célkitűzések alapján értékeli e rendeletet, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

A jelentésnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a tagállamok által az e rendelet végrehajtása terén elért előrehaladás áttekintése;
 - b) e rendelet eredményességének, hatékonyságának, koherenciájának, relevanciájának és uniós hozzáadott értékének értékelése, különös tekintettel a 2. cikkben említett célkitűzésekre.
- (2) A Bizottság kérésére és e cím [1.](#) fejezetével összhangban a tagállamok rendelkezésre bocsátják a (2) bekezdésben említett jelentés elkészítéséhez szükséges, az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos információkat.

3. fejezet

Valutaátszámítás és határidők

259. cikk

Valutaátszámítás

- (1) Az illetékes hatóságok közzéteszik és/vagy az interneten hozzáférhetővé teszik az alkalmazandó átváltási árfolyamot, amikor a valuta átszámítása szükséges az alábbi okok valamelyike miatt:
- a) az áru vámértékének meghatározásához használt tényezők annak a tagállamnak a pénznemétől eltérő pénznemben vannak kifejezve, mint ahol a vámérték megállapítása történik;
 - b) szükség van az euro értékére nemzeti pénznemekben kifejezve az áruk tarifális besorolása és a behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározásához, beleértve a Közös Vámtarifában szereplő értékküszöböket.
- (2) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő okokból szükséges a valutaátszámítás, az eurónak a nemzeti pénznemekben kifejezett, a vámjogszabályok keretén belül alkalmazandó értékét legalább évente egyszer rögzíteni kell.

- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén fogadja el az (1) és (2) bekezdésben említett célokból szükséges valutaátszámításokra vonatkozó szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 262. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

260. cikk

Időtartamok, időpontok és határidők

- (1) Amikor a vámjogszabályok egy időtartamot, időpontot vagy határidőt állapítanak meg, kivéve, ha arról másképp rendelkeznek, az ilyen időtartam nem hosszabbítható meg és nem csökkenthető, illetve az ilyen időpont vagy határidő nem halasztható el vagy hozható előbbre.
- (2) Az időtartamra, időpontokra és határidőkre vonatkozóan az 1182/71/EGK, EURATOM tanácsi rendeletben⁴³ megállapított szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a vámjogszabályok erről eltérően rendelkeznek.

4. fejezet

Felhatalmazás és bizottsági eljárás

261. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap a 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244, 265 cikkekben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244, 265. cikkekben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁴³ A Tanács 1182/71/EGK, Euratom rendelete (1971. június 3.) az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.
- (6) A 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244, 265. cikkek értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

262. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek a 4. cikkével összefüggésben értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.
- (4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével összefüggésben értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.
- (6) Ha a Vámkódexbizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania és erre a bekezdésre történik hivatkozás, az ilyen eljárást csak akkor zárják le eredmény nélkül, ha a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz.

5. fejezet

Záró rendelkezések

263. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A 952/2013/EU rendelet hatályát veszti.
- (2) A 952/2013/EU rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre vonatkozó hivatkozásokként kell értelmezni, a mellékletben található megfelelési táblázat szerint.
- (3) A 265. cikk (4) bekezdésében meghatározott időponttól kezdve a vám-árnyilatkozatra való hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok magukban foglalják azon adatok megadását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az árukat az uniós vámadatközpont képességeinek igénybevételével vám eljárás alá lehessen vonni.

- (4) A 265. cikk (4) bekezdésében meghatározott időponttól kezdve a nyilatkozattevőre történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok adott esetben a fuvarozóra, az importőrre, az exportőrre, illetve az árutovábbítási eljárás jogosultjára vonatkoznak.

264. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

265. cikk

Alkalmazás

- (1) A 205–237. cikket 2028. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (2) A következő rendelkezések 2028. március 1-jétől alkalmazandók:
- a) a 145. cikk (5), (6) és (7) bekezdésében és a 147. cikk a) pontjának ii. alpontjában meghatározott egyszerűsített tarifális elbánással kapcsolatos rendelkezések;
 - b) a 149. cikk (4) bekezdésében, a 150. cikk (10) bekezdésében és a 156. cikk (2) bekezdésében meghatározott, a távértékesítésre vonatkozó egyszerűsített tarifális elbánással kapcsolatos rendelkezések;
 - c) a 20. cikk (3) bekezdésének e) pontjában, a 21. cikkben, az 59. cikk (2) bekezdésében, a 60. cikk (6) bekezdésének a) pontjában, a 67. cikk (2) bekezdésében, a 67. cikk (4) bekezdésének d) pontjában, valamint a 159. cikk (2) bekezdésében, a 181. cikk (5) bekezdésében és a 184. cikk (3) bekezdésében meghatározott, a vélelmezett importőrökkel kapcsolatos rendelkezések.
- (3) Az uniós vámügyi adatközpont 29. cikkben meghatározott funkcióinak 2037. december 31-ig teljes mértékben működőképesnek kell lenniük.
- (4) A gazdálkodók az e rendelet szerinti jelentéstételi kötelezettségüknek az uniós vámügyi adatközpont használatával történő teljesítését 2032. március 1-jétől kezdhetik meg.
- (5) A vámhatóságok a 952/2013/EU rendelet alapján kiadott engedélyeket 2035. január 1-jétől 2037. december 31-ig újraértékelik.
- (6) 2027. december 31-e előtt a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a 72. cikkben említett központi vámkezelést. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszthet elő a behozatali vámtartozás megállapításával és az azzal kapcsolatos felelősséggel kapcsolatos tagállami jogok és kötelezettségek méltányos elosztásának biztosítása céljából.
- (7) A Bizottság 2035. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben különösen azt értékeli, hogy:
- a) mennyire hatékony a megbízható ellenőrzött gazdálkodóknak a letelepedés helye szerinti tagállam vámhatóságai általi vámfelügyelete, valamint a vámtartozás keletkezésének helyére vonatkozó rendelkezések végrehajtása;
 - b) mennyire hatékony a megbízható ellenőrzött gazdálkodóktól eltérő gazdálkodók vámfelügyelete;

- c) milyen hatása lehet a (8) bekezdésben előírányzott módosításoknak.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 261. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján – adott esetben a (7) bekezdésben említett jelentés alapján – a 42. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében és a 169. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében előírt eltérések törlésével, illetve módosításával módosítsa ezt a rendeletet.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
[...]

a Tanács részéről
az elnök
[...]

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Uniós Vámkódexnek és az Európai Unió vámhatóságának a létrehozásáról, valamint a 952/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

Szakpolitikai terület: Egységes piac, innováció és digitális gazdaság – 1. fejezet

Tevékenység:

Vámügyi együttműködés (Vám) – 03 05 01 alfejezet

Uniós vámhatóság (új alfejezet – 03 05 XX)

1.3. A javaslat a következőre irányul:

X új intézkedés

☐ kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés¹

X egy jelenlegi intézkedés meghosszabbítása

☐ egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzések

Annak lehetővé tétele, hogy a vámhatóságok Uniós-szerte **egységesen járjanak el** a következők érdekében:

- a) az egységes piac, a polgárok és az EU értékeinek hatékony és eredményes védelme az egyre több nem pénzügyi követelménynek való megfelelés biztosítása révén;
- b) a fizetendő vámok és adók megfelelő, hatékony és időben történő beszedésének biztosítása, beleértve a vámok kijátszásától való elrettentést, és ezáltal annak megelőzését, hogy az uniós költségvetés és a tagállamok számára bevételekiesés következzen be;
- c) a jogszerű kereskedelem elősegítése, megfelelő egyensúlyt teremtve a könnyítés és a különböző típusú kockázatok hatékony ellenőrzésének biztosítása között, a lehető legkisebb költséggel és adminisztratív teherrel.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

- 1. **Az uniós vámügyi kockázatkezelés megerősítése.**
- 2. A gazdasági szereplők, a fogyasztók és a vámhatóságok **adminisztratív terheinek csökkentése** és az eljárások egyszerűsítése, a hatékony vámfelügyelet veszélyeztetése nélkül.
- 3. **Egyenlő versenyfeltételek biztosítása az e-kereskedelem és a hagyományos kereskedelem között** a vámügyek tekintetében, a héaszabályokkal összhangban.

¹ A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

4. A stratégiai vámügyi fellépéshez szükséges **adatokhoz való hozzáférés és azok felhasználásának javítása** annak érdekében, hogy javuljon a kockázatkezelés, a válságreakálás és a vámunió teljesítményének mérése, valamint egyszerűbbé váljanak a kereskedelmi szabályok.
5. A **vámunió egységes fellépésének lehetővé tétele** hatékony uniós szintű védelem biztosítása révén, függetlenül attól, hogy az áruk hol lépik át a határt, ideértve a válságforgatókönyvek esetében biztosítandó védelmet is.

Kiadási szempontból ezek a célkitűzések a vámeljárások reformja révén valósulnak meg, amelyet a következő két fő eredmény támaszt alá: egy **új uniós vámügyi adatközpont** és egy **új uniós vámhatóság (az Európai Unió Vámhatósága)**.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

EU-szolgáltatások:

A reform részeként jelentős változás következne be az Európai Bizottság vámügyi informatikai rendszerének működésében. A Bizottság kifejleszti, bevezeti és fenntartja az új uniós vámügyi adatközpontot, amely feladatot a Bizottság átruházhatja az uniós vámhatóságra. Emellett az uniós vámhatóságnak jelentős részben át kell vennie a Bizottságtól a meglévő, határokon átnyúló informatikai rendszerek fejlesztésének és üzleti üzemeltetésének feladatát². A Bizottság által a vámhatóságok egymással és az egyéb hatóságokkal folytatott együttműködésének támogatása, az operatív támogatás és koordináció, valamint az operatív kapacitásépítés terén betöltött jelenlegi szerepet jelentős részben átvenné és elmélyítené az uniós vámhatóság. A Bizottság feladata maradna a szakpolitika kialakítása és a jogalkotás.

Az uniós vámhatóság segítene a (hatóságok közötti) stratégiák kidolgozásában és észszerűsítésében, beleértve az információszerzést, az innovációt, a válságra való felkészülést, valamint az uniós elemzések és a szinkronizált műveletek végrehajtását. Az uniós vámhatóság az új adatközpont segítségével kiegészítő uniós szintű erőfeszítéseket tenne olyan kulcsfontosságú területeken, mint a kockázatkezelés, a képzés, valamint a teljesítmény-ellenőrzés és -értékelés, ugyanakkor a rendelkezésére álló kritikus tömeget, összpontosító képességet és szervezeti/koordinációs feladatát az egységesen kezelendő kulcsfontosságú feladatok érdekében mozgósítaná. Továbbá az uniós vámhatóság nyomon követné a gazdasági szereplőkre – beleértve a „megbízható ellenőrzött” („Trust and Check”) minősítésűeket is – vonatkozó egyszerűsítések közös végrehajtását, és minialkalmazásokat készítené a kereskedelemkönnyítési szolgáltatások támogatása, valamint a vámunióval való általános kereskedelmi kapcsolódási pontok kezelése érdekében.

Az uniós vámhatóság ezért kulcsfontosságú és mélyebb szerepet töltene be a vámszabályok és -eljárások hatékonyabb és egységesebb végrehajtásában. Így valódi stratégiai képesség birtokába kerülne. Ez a polgárok, a vállalkozások, valamint az összes érintett uniós szakpolitika és szolgáltatás érdekében elősegítené az uniós szintű védelem és könnyítések szisztematikus biztosítását. Az EU számára előnyös

² Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által működtetett több mint 120 vámrendszer legtöbbje teljes mértékben átkerülne az uniós vámhatósághoz; ezek elvben a vámhatóságok eljárási és operatív tevékenységeit végrehajtó vagy támogató rendszerek (például: vámhatósági határozatok, ICS2, NCTS, EBTI, SMS stb.). Másrészt a szakpolitika- vagy programirányítást támogató alkalmazások továbbra is a TAXUD hatáskörébe tartoznának (TARIC, ART, CN, Surveillance 3 stb.).

lenne, hogy hatékonyabban lehetne megelőzni a bevételkiesést, valamint a 150 EUR-s küszöbérték eltörléséből eredően megnövekedne a vámokból származó bevétel.

Tagállami vámigazgatási szervek:

Az új uniós vámügyi adatközpont paradigmájának köszönhetően a tagállamok vámügyi informatikai munkaterhelése évről évre jelentősen csökkenne, mivel a tagállamoknak nem kellene az alapvető vámügyi informatikai rendszereket fenntartaniuk. Nemzeti szinten csak azok az informatikai rendszerek maradnának fenn, amelyek esetében a nemzeti sajátosságok vagy az integráció testre szabást tesz szükségessé, és még ezekben az esetekben is az uniós vámügyi adatközpont képességeit használnák, ami megkönnyítené a feladatot.

A tagállamok kiaknázhathatják a vámügyi adatoknak és a kockázatoknak az uniós vámhatóság által központi szinten végzett elemzésére irányuló új tevékenység eredményeiből, és egyben hozzá is járulhatnak e tevékenységhez.

A tagállamok számára előnyös lenne, ha csökkennének a teljes munkaidős egyenértékben kifejezett személyizetre vonatkozó követelmények, mivel az uniós vámhatóság keretében közösen hajtják végre a feladatokat, különösen a kockázatkezelés, az informatika és az általános vámügyi igazgatási funkciók területén. Ez önmagában még nem csökkenti a számokat, de a nemzeti vámigazgatási szervek hatékonyabban használhatnák fel erőforrásaikat.

A tagállamok számára előnyös lenne a vámügyekből és az uniós szakpolitikákból származó értékek jobb érvényesítése. A termékszabványokkal, a biztonsággal, a védelemmel, az egészséggel stb. kapcsolatos közös politikákban tükröződő, a polgárok, a fogyasztók, a kereskedelem és a vállalkozások védelmével kapcsolatos közös érdekek eredményesebben, hatékonyabban és módszeresebben jutnának érvényre valamennyi belépési ponton, csökkentve a tiltott kereskedelem azon lehetőségeit, hogy valamely tagállamban meg lehessen kerülni a szabályok végrehajtását egy másik külső határon keresztül történő belépés révén.

A tagállamok számára előnyös lenne az is, hogy hatékonyabban lehetne megelőzni a bevételkiesést (a vámok kijátszását), valamint hogy a 150 EUR-s küszöbérték eltörléséből eredően megnövekedne a fizetendő vámok összege.

Vállalkozások és kereskedelem:

A gazdálkodóknak a vámeljáráások alapvető változásából jelentős előnyük származna, amely közvetlenül az uniós vámügyi adatközponton keresztül érvényesülhetne.

Minden gazdasági szereplő számára előnyös lenne a vámeljáráások egyszerűsítése és észszerűsítése. Az adatszolgáltatási pontok száma csökken, és az adatszolgáltatás egyetlen uniós interfészen keresztül történik, nem pedig 27 nemzeti interfészen és folyamaton keresztül. Az adatok előre rendelkezésre bocsáthatók és újrafelhasználhatók, ahelyett, hogy azokat többször meg kellene adni. Az adatszolgáltatási követelmények újragondolása biztosítja a kereskedelmi gyakorlatoknak való jobb megfelelést: az adatokat főszabály szerint azoknak kell megadniuk, akik a helyzetükből adódóan erre a leginkább alkalmasak, az adatokat többféle formátumban is elfogadják, a nyilatkozattevő szerepe pedig megszűnik. Az uniós vámhatóság a határon is megerősíti a nemzeti vámhatóságok közötti helyszíni együttműködést, és támogatja az egyszerűbb eljárások egységes végrehajtását.

További információkat is meg kellene adni (nevezetesen az áruk gyártóját). A további információk rendelkezésre bocsátásának kötelezettségével szemben azonban a vámeljáráások egyszerűsítése és csökkentése sokkal nagyobb előnyt jelentene.

A vámcélok javítása következtében javulna a jogszerű vállalkozások védelme a jogszabályokat be nem tartó ellátási láncokkal és az ellátási lánc biztonságát fenyegető veszélyekkel szemben, továbbá a szabályozási intézkedések jobb végrehajtása csökkentené a tisztességtelen versenyt. Ez javítja a munkahelyek, az innováció és a beruházások védelmét. Ezen túlmenően a válságforgatókönyvek – például járványkitörések vagy biztonsági incidensek – bekövetkeztekor az ellátási láncok sokkal ellenállóbbak lennének, mivel egyrészt biztosított lenne a kockázatos árumozgások azonnali, konkrét és egységes kezelése, miközben csak minimális mértékű és kiterjedésű torzulással kellene számolni, másrészt – az érintett egyéb hatóságokkal folytatott hosszú távú együttműködés alapján – folyamatos lenne a válságra való felkészültség.

A megbízható ellenőrzött gazdálkodók szempontjából előnyös lenne a vámhatóságokkal való jobb partnerség. Ezek a gazdasági szereplők az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó jelenlegi követelményekhez hasonló feltételeket teljesítenének, és további átláthatóságot biztosítanának azáltal, hogy szisztematikusan elérhetővé teszik az adatokat a vámrendszerek számára. Ezeket az adatokat a fuvarozók az előzetes rakományinformációs folyamatok során újra felhasználhatnák, és lehetővé válna az áruforgalom „önálló átengedése” érkezéskor (főszabály szerint az áruk továbbhaladnának, és az előzetes rakományinformációs folyamatok lehetővé tennék a vámhatóságok számára, hogy szükség esetén beavatkozzanak). A megbízható ellenőrzött gazdálkodók számára előnyös lenne a kevesebb és célzottabb vámellenőrzés, általában előzetes figyelmeztetéseket kapnának, továbbá az ellenőrzéseket és az alakíságot lehetőség szerint számukra megfelelő helyszíneken bonyolítanák le. Más hatóságokkal való megállapodás esetén a határon el lehetne tekinteni egyes nem pénzügyi ellenőrzésektől is, amelyeket a megbízható ellenőrzött gazdálkodók végezhetnének el. A biztosítéki követelmények csökkennének.

Az e-kereskedelem esetében a vámmentességi küszöb eltörlése azt jelentené, hogy több váminformációt kellene megadni, figyelembe véve, hogy 2021 júliusától az e-kereskedelemre vonatkozó új héaszabályoknak megfelelően már minden importált áruva vonatkozóan rendelkezésre állnak adatok. Az uniós vámügyi adatközpont egységes interfészt biztosítana, amely megkönnyítené mind az információk e-kereskedelmi közvetítők általi szolgáltatását, mind pedig ezen információk vámhatóságok általi feldolgozását.

A vámszabályoknak való megfelelés közvetlen kezelése révén az e-kereskedelmi platformok számára kedvező lesz, hogy végső árat fognak kínálni ügyfeleiknek, és nagy valószínűséggel csökkenni fognak a határokon felmerülő váratlan megfelelési költségek miatti panaszok és visszaküldések, ami csökkenti az ellátási láncokban jelenleg tapasztalt sűrűdéseket. Összességében az előnyben részesített alternatívának alacsonyabb megfelelési költségeket kell eredményeznie a gazdálkodók számára, különösen a behozatal esetében. Szinte teljesen feleslegessé válna a jelenlegi „belső árutovábbítási” eljárás megindítása és a kapcsolódó vámáru-nyilatkozatok használata azokban az esetekben, amikor az árukat a beléptető tagállamból az átengedés helye szerinti tagállamba szállítják.

Polgárok – fogyasztók:

A 150 EUR-s vámküszöb eltörlése az ezen érték alatti értékű áruk fogyasztói számára enyhén felfelé irányuló árnyomást idézhet elő; a folyamatok egyszerűsítése és stabilizálása azonban hatékonyabbá teszi az ellátási láncokat, a költségekre és az árakra gyakorolt hatást pedig a versenytényezők határozzák meg.

A polgárok és a fogyasztók számára előnyös lesz, hogy az EU-n kívülről történő e-kereskedelmi vásárlások folyamata átláthatóbbá és kiszámíthatóbbá válik, az ilyen vásárlásokhoz kapcsolódóan – az alapforgatókönyvhöz képest – kevesebb meglepetésszerűen jelentkező vám-és logisztikai szolgáltatási díjfizetésre, illetve postahivatali ügyintézésre lesz szükség, ami a váratlan díjakkal és késedelmekkel kapcsolatos jelenlegi tapasztalatok tükrében kedvező fejlemény. A káros ellátási láncok felderítésének uniós szintű szisztematikus javulása miatt jelentős mértékben javul és láthatóbbá válik a polgárok és a fogyasztók számára az uniós szakpolitikák keretében a káros és csalárd termékek következményeivel szemben biztosított védelem.

1.4.4. Teljesítménymutatók

A mutatók az alábbi felsorolásban szerepelnek. A reform megerősíti a vámunió teljesítményértékelésének alapját is azáltal, hogy lehetővé teszi az uniós szintű működési adatok e célból történő feldolgozását.

1. A bevételek beszédésének javítása a működési kockázatok uniós szintű kezelése révén:

- A 150 EUR-t meghaladó értékű árukhoz kapcsolódó bevételek beszédése
- A meg nem fizetett vámok mértéke
- Azon kockázatkezelési stratégiák száma, amelyek alkalmazása más hatóságokkal (pl. az adóügyekért és a csalás elleni küzdelemért felelős hatóságokkal) közösen történik
- Lefoglalások

2. A nem szabályszerűen importált termékek felderítésének javítása a működési kockázatok uniós szintű kezelése révén:

- A más hatóságokkal (pl. a csalás elleni küzdelemért, a piacfelügyeletért, az élelmiszer-biztonságért, az állatok és az emberek egészségének védelméért, a termékbiztonságért felelős) hatóságokkal együtt alkalmazott felügyeleti stratégiák száma
- Lefoglalások

3. A kereskedelmi forgalom gördülékenyebbé tétele a megbízható gazdálkodók számára:

- A megbízható ellenőrzött gazdálkodók száma
- A megbízható ellenőrzött gazdálkodók által lebonyolított kereskedelem százalékos aránya
- Az árukereskedelemhez szükséges eljárások száma
- A megbízható ellenőrzött gazdálkodók körében elvégzett auditvizsgálatok száma
- A megbízható ellenőrzött gazdálkodók körében felfüggesztett engedélyek száma

4. Az e-kereskedelemhez kapcsolódó bevételek beszédése:

- A legfeljebb 150 EUR értékű küldeményekhez kapcsolódó bevételek beszedése
 - A legfeljebb 150 EUR értékű küldemények száma
- 5. Adatok kinyerése stratégiai vámügyi fellépés céljából:**
- A rendelkezésre álló adatok mennyisége és típusa
 - Az adathibák és beavatkozások száma
 - Interoperabilitás további adatforrásokkal (idő és hatókör)
- 6. (Egységes fellépés) Az egységes végrehajtás és gyakorlatok előmozdítása („a kedvezőbb feltételeket kínáló kikötő/vámhivatal kiválasztásának elkerülése”):**
- Az ellenőrzések és az ellenőrzésekkel kapcsolatos visszajelzések száma
 - A kockázatkezelésre vonatkozó minimumstandardok
 - Az uniós kockázati profilok és ellenőrzési eredmények száma
 - Az ellenőrzések során tett ajánlások száma
- 7. (Egységes fellépés) Annak lehetővé tétele a vámhatóságok számára, hogy azonos módon járjanak el:**
- A képzések száma és minősége
 - A közös tevékenységek, projektek, workshopok száma

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A javaslat magában foglalja a vámeljáráások reformját, és különösen a következőket:

- a) közös adatkezelési környezet (uniós vámügyi adatközpont) előkészítése és kiépítése az uniós szintű vámügyi műveletekhez;
- b) az uniós vámhatóság létrehozása, amely hatóság operatív megbízatással rendelkezik a kulcsfontosságú feladatok – nevezetesen az adatközpont folyamatos fejlesztése és irányítása, közös kockázatkezelési, válságkezelési és együttműködési tevékenységek – uniós szintű elvégzésére annak érdekében, hogy a vámunió egységesen el tudja látni feladatait és érvényesíteni tudja a közös szakpolitikai értékét, függetlenül attól, hogy az áruk hol lépik át az EU külső határait.

A reform a tervek szerint a következőképpen valósul meg:

Első szakasz, 2024–2027:

Informatika/uniós adatközpont

- az uniós adatközpont struktúrája kezdeti elemeinek előkészítése, beleértve az e-kereskedelmi adatgyűjtésre és az interoperabilitás kezdeti felhasználási eseteire való felkészülést;
- az adatközpont képességeinek és üzleti alkalmazásainak teljes kiépítésére vonatkozó jövőkép, ütemterv, költségszámítás és beszerzési stratégia;
- az Unió Vámkódex meglévő informatikai rendszereinek folytonossága és az átmenet megtervezése.

Az uniós vámhatóság

- az uniós vámhatóság 2026-ban jön létre, és várhatóan 2028-tól működőképes lesz; ideiglenes ügyvezető igazgató és kis létszámú személyzet felvétele a toborzás, valamint az elhelyezés biztosítása, továbbá a működésre kész állapot 2028-ban történő eléréséhez szükséges adminisztratív eljárások lebonyolítása érdekében;
- az átadás kezdeti tevékenységeinek előkészítése, amelynek során egy bizottsági munkacsoport létrehozza a kockázatkezelési hálózatokat és folyamatokat annak érdekében, hogy azok készen álljanak az uniós adatkörrel kapcsolatos munkára, amint az uniós vámhatóság megkezdí működését.

Második szakasz, 2028–2034:

Informatika/uniós adatközpont

- az adatközpont alapját képező kezdeti elemek és a kapcsolódó központi rendszerek (pl. ICS2, az e-kereskedelemhez kapcsolódó rendszer, egyablakos rendszer) Bizottságról az uniós vámhatóságra történő átruházásának esetleges megkezdése; e folyamatot 2030-ig be kell fejezni; az uniós vámhatóság meg tudja kezdeni a működését, és a Bizottság egy hároméves időszak alatt átadja az informatikai beszerzésekre és irányításra vonatkozó kapacitást;
- az infrastruktúra és az adatközpont képességeinek 2031-ig történő kiteljesítése;
- a (központi és tagállami) vámrendszerek áthelyezése az adatközpontba.

Az uniós vámhatóság

- a Bizottság fokozatosan átad bizonyos tevékenységeket az uniós vámhatóságnak; az uniós vámhatóság fokozatosan fejleszti az e javaslatban említett új tevékenységeket;
- hozzájárulási megállapodások révén bizonyos végrehajtási feladatok átruházása a Bizottságról az uniós vámhatóságra.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az európai szintű fellépés indokai (előzetes):

Amint az e jogalkotási javaslatot kísérő hatásvizsgálat elemzéséből kiderül, a megoldandó problémák a következők: a vámhatóságok nehezen tudják teljesíteni az EU védelmére irányuló küldetésüket (a pénzügyi és a nem pénzügyi kockázatok tekintetében egyaránt); a jogszerű kereskedelem vámalakiságai nagy terhet jelentenek; nincs összhangban a vámmmodell és az új e-kereskedelmi üzleti modell; az adatok a vámeljárások céljára (beleértve a hatékony kockázatkezelést is) korlátozottan állnak rendelkezésre és korlátozottan használhatók fel; valamint a vámszabályokat az egyes tagállamok eltérően alkalmazzák. E problémák következményei közé tartozik a tagállamok és az Unió bevételekiesése; nem megfelelő és veszélyes termékek belépése az egységes piacra, és ennek következtében az uniós fogyasztókra és vállalkozásokra, valamint a környezetre háruló veszélyek; továbbá az ellátási láncok bűncselekményekre való felhasználása.

A reform olyan problémákkal foglalkozik, amelyeket a tagállamok önmagukban nem tudnak megoldani. A vámunió keretében megvalósuló folyamatoknak, adatkezelésnek és irányításnak az azonosított problémák kezelése érdekében történő megreformálásához elengedhetetlen az uniós szintű fellépés. A jogi aktus (rendelet) megválasztása alapvető fontosságú, mivel a vámuniónak jogbiztonságot kell nyújtania a kereskedelem és a hatóságok számára, valamint biztosítania kell a

jogszerű kereskedelmi folyamat zökkenőmentességét, ugyanakkor azt is lehetővé kell tennie, hogy a hatóságok hatékonyan, kockázatalapú módon avatkozhasanak be az uniós vívmányok jelentős elemeinek végrehajtása érdekében, különösen az egységes piac, a biztonság és a saját források területén.

A várható uniós hozzáadott érték (utólagos):

A javaslat a probléma alábbi mozgatórugóival foglalkozik: a vámeljáráások elégtelensége és túlzott összetettsége, többek között az e-kereskedelmi forgalom vonatkozásában, a szétagolt és összetett vámügyi digitalizáció, valamint a vámunió irányítási struktúrájának szétagoltsága. Rendelkezik a vámeljáráások reformjáról, többek között az e-kereskedelmi forgalom kezeléséről, a közös adatkezelési környezettel (uniós vámügyi adattér) együtt, valamint egy operatív irányítási réteget biztosító uniós vámhatóság létrehozásáról. Ezek az elemek kölcsönösen erősítik egymást, lehetővé téve mind a hatóságokra, mind a magánszektor szereplőire nehezedő terhek jelentős csökkentését, valamint az uniós szakpolitikák vámunió keresztlü egységes végrehajtásának jelentős javulását, amint azt a hatásvizsgálat is elemelte.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A [Vám 2020 program értékelése](#) megállapítja, hogy a program jelentősen hozzájárult a vámunió működésének javításához és korszerűsítéséhez. A konvergencia stratégiai szintű megkönnyítésétől egészen a szemléletek, az értelmezések, az igazgatási eljárások, a bevált gyakorlatok és a szabályok operatív szintű közelítéséig számos területen segítette az együttműködést és az információcserét. A program különösen fontos szerepet játszott a papírmmentes vámkörnyezetre való átállásban. Az értékelés ugyanakkor azonosította azokat a területeket is, ahol javításokra van szükség, nevezetesen i. a vámellenőrzések alkalmazásában tapasztalható eltéréseket, ii. az e-kereskedelemben tapasztalható csalásokat, iii. azt, hogy a gazdasági szereplők nem érzékelik az Unió Vámkódex előnyeit, valamint iv. a vámügyi informatikai környezet összetettségével, a vámjogszabályokkal és a vámeljáráásokkal kapcsolatos aggályokat. A program értékelése rámutatott, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak érdemes lenne több vámügyi adatot megosztaniuk egymással. Ez a megvalósított beruházások költségeinek és hasznának jobb mérése szempontjából is hasznos lenne.

E tekintetben további bizonyítékok találhatók az [Unió Vámkódex időközi értékelésében](#), amely felhívja a figyelmet a vámjogszabályok be nem tartásának kezelésére szolgáló módszerekkel és szankciókkal, valamint a megbízhatónak tekintett gazdálkodók (engedélyezett gazdálkodók) nyomon követésével kapcsolatos eltérésekre.

A vállalkozások szintén megerősítik az Unió Vámkódex alkalmazásában tapasztalható eltéréseket. Az engedélyezett gazdálkodók körében végzett külső tanulmányhoz kapcsolódó széles körű felmérés (közel 2 000 válasz) szerint az egynél több tagállamban tevékenykedő 900 megbízható piaci szereplő 28 %-a úgy véli, hogy egyes előnyök tagállamonként jelentősen eltérően érvényesülhetnek³.

Ami a pénzügyi kockázatokat illeti, az Európai Számvevőszék a pénzügyi kockázatok kezelése terén strukturális kihívásokat tárt fel, és megállapította, hogy a

³ Study on the Authorised Economic Operator Programme (Tanulmány az engedélyezett gazdálkodói programról), Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies and Economisti Associati, 2022.

vámellenőrzések egységes alkalmazásának, valamint a harmonizált kockázatkezelésnek és -elemzésnek a hiánya veszélyezteti az Unió pénzügyi érdekeit, és figyelmeztetett arra, hogy a jelenlegi hiányosságok „*lehetővé tehetik, hogy a szabályokat be nem tartó gazdasági szereplők azokat az uniós belépési pontokat vegyék igénybe, ahol alacsonyabb szintű ellenőrzés érvényesül*”. (Lásd még: [04/2021. számú különjelentés: Vámellenőrzések: az elégtelen harmonizáció árt az Unió pénzügyi érdekeinek](#)).

Ami a nem pénzügyi kockázatokat illeti, a jelenlegi kockázatkezelési keret nem foglalkozik megfelelően azzal, hogy a vámügy potenciálisan mennyire tud hozzájárulni az uniós polgárokat érintő egyre növekvő számú nem pénzügyi követelmény teljesítéséhez, ideértve az emberi jogokat, a munkavállalói jogokat, a fenntarthatóságot, a környezetvédelmet, az egészséget, a biztonságot és a védelmet.

A vámügyi folyamatok digitalizálásával és az információcserével kapcsolatos tapasztalatok pozitívak, de az adatgyűjtés, -elemzés és -megosztás továbbra is kihívást jelent. A jelenlegi vámeljárások szerint az adatokat a különböző nemzeti és közös rendszerekbe, valamint a kapcsolódó tagállamokhoz kell benyújtani. A „*bölcsek*” munkacsoportja azt is megjegyezte, hogy a különböző informatikai rendszerek gyakran nem kapcsolódnak egymáshoz (lásd még: [A „bölcsek” munkacsoportjának jelentése az EU vámuniójának reformjáról](#)). Az adatokat nem továbbítják egyik vám-árunyilatkozási rendszerből a másikba. Az információk különböző adatbázisokban és rendszerekben, széttagoltan állnak rendelkezésre, ami megnehezíti a koherencia és az adatintegritás biztosítását, ami pedig elengedhetetlen lenne a vámügyi kockázatkezeléshez, különösen az uniós szintű kockázatelemzéshez. Ez csökkenti a vámhatóságok azon képességét, hogy egységesen kezelhessék az alulértékelést, a szabályok be nem tartását vagy a biztonsági kockázatokat. Az Unió Vámkodeks szerinti rendszerek kiépítésének megnövekedett költségei és időszükséglete tekintetében az Európai Számvevőszék több okot is azonosított (lásd még: [26/2018. sz. különjelentés: A vámügyi informatikai rendszerek sorozatos késedelmek: mi okozott problémát?](#)). Az informatikai végrehajtásról az Unió Vámkodeks értékelése vegyes képet mutat, és a központilag kifejlesztett összetevőket pozitívan ítéli meg.

A vámügyi program keretében történő állandóbb vámügyi együttműködés megszervezésére irányuló kísérlet során szerzett tapasztalatok ismét értékesek voltak a szakpolitikák megértése és a fenti konkrét témákban való előrelépés szempontjából, de az ilyen önkéntes együttműködések során nem áll rendelkezésre olyan infrastrukturális kapacitás, illetve irányítási képesség, amely a vámunió egységes végrehajtásához szükséges lenne.

Az egyéb uniós ügynökségek és szervek létrehozásával és működésével kapcsolatos tapasztalatokat is figyelembe vették.

A javaslat nagyrészt a decentralizált ügynökségek jelenlegi modelljét követi, és a kérdések többségét az általános rendelkezéseknek megfelelően kezeli.

Gyakorlati szempontból meg kell jegyezni, hogy az uniós vámhatóságot – a tevékenységének megkezdése előtt – a Bizottság erőforrásainak felhasználásával kell felkészíteni. Az uniós vámhatóság létrehozásához szükséges intézkedéseket – például az adminisztratív eljárások, az irányítási struktúrák és a szervezeti felépítés kidolgozását, valamint az első munkaerő-felvételt – az uniós vámhatóság működésének megkezdése előtt a Bizottság személyzetének erre a célra létrehozott csoportja hajtáná végre. Figyelembe véve a közelmúltban létrehozott más

ügynökségek tapasztalatait, ehhez a tevékenységhez körülbelül 10 teljes munkaidős egyenértéket kell hozzárendelni.

Ami az uniós vámhatóság operatív tevékenységeinek előkészítését illeti, a Bizottság jelentős tapasztalattal rendelkezik a feladatokhoz kapcsolódó szakpolitikák kidolgozásában és a közös projektek önkéntes alapon történő kipróbálásában (lásd az [e-vámügyekről szóló éves jelentéseket](#)). Ez magában foglalta a transzeurópai informatikai rendszerek – köztük a gazdasági szereplők közötti interakciót szolgáló egységes uniós portálok (a megreformált importellenőrzési rendszer – ICS2) fejlesztésének irányítását, az együttműködésen alapuló kockázatelemzési műveletek megszervezését, a vámunió teljesítményének értékelésére vonatkozó közös megközelítés kidolgozását, közös vámügyi képzés kialakítását, a vámhatóságok és más ágazati hatóságok közötti uniós szintű együttműködés megszervezését konkrét témákban (például a légiáru-védelem), a vámügyi válsághelyzetekre való reagálás kezelését, valamint a nemzeti vámhatóságokkal e területeken folytatott szoros és strukturált együttműködést. Ez a tapasztalat jelentősen hozzá fog járulni az uniós vámhatóság induló szervezetének és működésének kialakításához, valamint teljesítményének nyomon követéséhez és értékeléséhez.

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

Az uniós vámhatóság létrehozása miatt új költségvetési sort kell beilleszteni a jelenlegi többéves pénzügyi keretbe. A következő többéves pénzügyi keretet is úgy kell programozni, hogy rendelkezésre álljanak az e jogszabály végrehajtásához szükséges források.

Ami a **más eszközökkel való szinergiákat** illeti, a reform célja, hogy stratégiai kapacitást hozzon létre az Unió számára az árukereskedelemre és az árukereskedelmen keresztül alkalmazott fontos uniós szakpolitikák jobb végrehajtásának és érvényesítésének támogatására, valamint az ellátási láncok szervezett bűnözés és terrorizmus általi kihasználásának kezelésére. A reform közvetlenül hozzá fog járulni a következőkhöz:

- hatékonyabb bevételbeszedés, beleértve a tradicionális saját forrásokat is, egyrészt az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatban a 2028–2034-es időszakra 6,035 milliárd EUR-ra becsült többletbevételek beszedése⁴, másrészt a szabályok be nem tartása miatti bevételkiesés hatékonyabb megelőzése révén;
- az uniós polgárok és vállalkozások olyan uniós szakpolitikákban megfogalmazott védelmének javítása, amelyek bizonyos mértékig a vámügyi végrehajtási munkától függnnek, beleértve a tilalmakat és korlátozásokat, az egységes piacot és a biztonságot; bár ezt pénzügyileg nem lehet számszerűsíteni, a hatásvizsgálat a környezetbarát tervezésre és a termékbiztonságra vonatkozó követelmények teljesítésének javítására vonatkozó szemléltető példával bemutatja, hogy a fogyasztók a 2028–2034-es időszakban miként takaríthatnak meg 7,7 milliárd EUR-t;
- az adminisztratív terhek csökkentése és a versenyképesség támogatása – a hatásvizsgálat a gazdasági szereplők tekintetében 11,6 milliárd EUR-s potenciális megtakarítást is meghatároz, amely elsősorban a behozatali eljárások végrehajtásához szükséges idő általános csökkenésével függ össze.

⁴

Az e becsléseket megalapozó feltételezéseket a hatásvizsgálat és annak mellékletei részletezik.

Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat reprezentatív mintapéldák segítségével értékeli az egyes reformlehetőségek teljesítményét, és arra a hozzáadott értékre összpontosít, amely az ellátási láncban alkalmazott jobb kockázatkezelésből származik. Ezek a példák illusztrálták a más konkrét szakpolitikai területekkel, többek között az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelvvel, a környezetben tartósan megmaradó vegyi anyagokkal és a fogyasztói kibocsátásokkal foglalkozó környezetvédelmi politikákkal, az EU súlyos és szervezett bűnözés általi fenyegetettségének értékelésével (SOCTA), a kábítószer-prekurzorokkal⁵, a polgári légi közlekedés védelmével⁶, a dohánycsempészettel, a játékok biztonságával, a piacfelügyeletről szóló rendelettel, a környezetbarát tervezésről szóló irányelvvel és a fenntartható termékek környezettudatos tervezéséről szóló rendeletjavaslattal, valamint a javasolt általános termékbiztonsági rendelettel való koherenciát.

E szakpolitikai területek többsége változásokon megy keresztül, és a vámügyi intézkedések az uniós egyablakos vámügyintézési környezeten keresztül jelennek meg. Az egyablakos rendszer azonban csak közvetetten foglalkozik a kockázattal kapcsolatos információcserével, mivel fő célja az áruk vámkezeléséhez szükséges információk cseréjének megkönnyítése. A reform az egyablakos rendszerre épül, és hatékonyabbá teszi azt azáltal, hogy a vámhatóságok az összes szükséges adatot vámalakiságoktól eltérő uniós alakiságok szerint központi szinten lekérhetik, és az uniós szintű kockázatkezeléshez felhasználhatják.

Tágabb értelemben a reform stratégiai vámuniós képességet biztosít a más szakpolitikákkal való együttműködés keretének kidolgozására és megvalósítására annak érdekében, hogy támogassa e szakpolitikák határműveletekben történő megvalósítását; biztosítsa az egész EU-ra kiterjedő kereskedelmi forgalom operatív láthatóságát; áttekintést adjon az egész EU-ra kiterjedő szakpolitikai teljesítményről, és részletes képet alkosson az ellenőrzések és az egyszerűsítések alkalmazásának módjáról; lehetővé tegye a jövőbeli igényekhez és a változó üzleti modellekhez való alkalmazkodást, különösen abban a tekintetben, hogy a vámunió információs környezete felkészült legyen a különböző információforrások integrálására, valamint támogassa a kockázatokkal szembeni rugalmas fellépést; és hogy ezáltal lerövidüljön a piacra jutási idő. Emellett biztosítja azt a jelenleg hiányzó „kritikus tömeget”, amely számos prioritás egyidejű kezeléséhez és a válságra való felkészüléshez szükséges.

Ez a stratégiai képesség lehetővé teszi, hogy a vámunió támogassa azokat az egyéb feladatokat, amelyekhez adott esetben hozzá kell járulnia, többek között a széndioxid-kibocsátás határokon történő kiigazítását célzó mechanizmus, a stratégiai kereskedelmi ellenőrzések és szankciók vagy más korlátozó intézkedések területén.

A szinergiák tágabb értelmezését illetően a javaslat adminisztratív megtakarításokat is eredményez a tagállami vámigazgatási szervek számára azáltal, hogy egyszerűsíti a folyamatokat, továbbá olyan közös központi interfészeket és eszközöket biztosít, amelyek tartósan csökkentik a vámügyi megfelelés és az adminisztráció költségeit. Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatban szereplő becslések szerint a tagállamok

⁵ A Tanács 111/2005/EK rendelete (2004. december 22.) a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 22., 2005.1.26., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 300/2008/EK rendelete (2008. március 11.) a polgári légi közlekedés védelmének közös szabályairól és a 2320/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2008.4.9., 72. o.).

számára mindez körülbelül 7,9 milliárd EUR megtakarítást jelent, amely elsősorban az informatikai megtakarításokból származik, de hozzájárul az egyes fontos feladatokhoz szükséges adminisztratív terhek csökkentése is, ami igazgatási kapacitást szabadít fel.

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

Az aktuális többéves pénzügyi keretben az igények a 03 05 01. alfejezet Vámügyi együttműködés (Vámok) költségvetési során belüli, valamint egy új uniós vámhatóság költségvetési sorhoz (03 05 XX. alfejezet) történő átcsoportosítással elégíthetők ki. Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keretben további költség-előirányzatokra nincs szükség.

A 2027 utáni többéves pénzügyi keretre irányuló javaslat szerint az adatközpont és az Európai Unió Vámhatóságának költségei a következő többéves pénzügyi keretből kerülnének finanszírozásra a többéves pénzügyi keretről és a programokról szóló megállapodás korlátozása nélkül.

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

☐ **határozott időtartam**

- ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig

☒ **határozatlan időtartam**

- végrehajtás 2026-tól 2027-ig tartó beindítási időszakkal,
- azt követően: rendes ütem

1.7. Tervezett költségvetés-végrehajtási módszer(ek)

☒ **Közvetlen irányítás** a Bizottság által

- ☐ végrehajtó ügynökségeken keresztül
- ☒ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☒ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

- ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg);
- ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap;

☒ a költségvetési rendelet 70. cikkében említett szervek;

☐ közjogi szervek;

☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkeznek;

☐ valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkező szervek;

- ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban ekként megjelölt szervek vagy személyek.

Megjegyzések:

A hatálybalépés időpontjában a Bizottság továbbra is irányítja a jelenlegi Uniói Vámkódex szerinti rendszerek fejlesztését és karbantartását, és a jelenlegi többéves pénzügyi keretben folytatnia kell az adatközpont kezdeti elemeinek előkészítését.

A jelenlegi többéves pénzügyi keret követő időszakban a Bizottság egyes feladatoknak – nevezetesen az adatközpont megvalósításának – a finanszírozását a saját hatáskörében tartja, és hozzájárulási megállapodás keretében feladatokat ruház át az uniós vámhatóságra. Az Uniói Vámkódex szerinti jelenlegi rendszerekhez szükséges pénzügyi források közvetlen kezelésének fenntartása, valamint az adatközponthoz szükséges pénzügyi forrásoknak az uniós vámhatósággal kötött hozzájárulási megállapodások révén történő közvetett kezelése segíteni fogja az átmeneti időszakban a folytonosság biztosítását és a jövőbeli uniós vámügyi adatkörnyezet hatékony szakpolitikai megvalósítását, amíg az uniós vámhatóság a 2028-as létrehozását követően bővíti képességeit.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Az átfogó reformmal kapcsolatban:

A Bizottság rendszeresen nyomon követi a javasolt rendelet végrehajtását. E célból a javaslat az uniós vámügyi adatközponton keresztül információs és elemzési eszközöket kíván a Bizottság rendelkezésére bocsátani a reform hatálya alá tartozó valamennyi vám eljárásra kiterjedően.

A Bizottság az uniós vámhatóság segítségével legalább évente megvizsgálja és értékeli magának a vámunióknak a teljesítményét is. Az értékelés magában foglalja a tagállamok vámhatóságai által végzett vámügyi tevékenységek értékelését is. Ebből a célból az uniós vámhatóság azonosítja a fő tendenciákat, erősségeket, gyengeségeket, hiányosságokat és lehetséges kockázatokat, valamint javító célú ajánlásokat fogalmaz meg a Bizottság számára.

A Bizottság az uniós vámhatósággal és a nemzeti vámhatóságokkal együttműködve értékelni fogja többek között a **kockázatkezelés** végrehajtását, hogy folyamatosan javítsa annak operatív és stratégiai eredményességét és hatékonyságát. A Bizottság e célból az adatközpontban rendelkezésre álló információkat is felhasználja, és további információkat kérhet az uniós vámhatóságtól, valamint a nemzeti vámhatóságoktól és egyéb hatóságoktól. Ezt az értékelési munka hozzájárul ahhoz, hogy a Bizottság meghatározza a közös kockázatkezelési rendelkezéseket, nevezetesen a közös kockázati kritériumokat és a közös kiemelt ellenőrzési területeket.

Konkrétan az uniós vámhatósággal kapcsolatban:

Valamennyi uniós ügynökség tevékenységét szigorú nyomonkövetési rendszer felügyeli, amelyben részt vesz egy belső ellenőrzési koordinátor, a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálat, az igazgatótanács, a Bizottság, a Számvevőszék és a költségvetési hatóság. Ezt a rendszert a XII. CÍM ismerteti és határozza meg. Az EU

decentralizált ügynökségeivel kapcsolatos közös megközelítés értelmében az uniós vámhatóság éves munkaprogramjának tartalmaznia kell a részletes célkitűzéseket és a várt eredményeket, ideértve a teljesítménymutatókat is. Az uniós vámhatóság tevékenységeinek értékelése ezt követően az éves tevékenységi jelentésben e mutatók alapján fog történni. Az éves munkaprogramnak összhangban kell lennie a többéves munkaprogrammal, és mindkettőt bele kell foglalni egy egységes éves programozási dokumentumba, amelyet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé kell terjeszteni.

Az uniós vámhatóság igazgatótanácsa felel az uniós vámhatóság hatékony igazgatási, működési és költségvetési irányításának felügyeletéért. Munkáját az igazgatótanács határozatainak előkészítéséért felelős végrehajtó testület segíti.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az uniós vámhatóság a célkitűzései, megbízatása, feladatai, irányítása és helyszíne(i) tekintetében rendszeresen értékelésre kerüljön. Az értékelés különösen azt vizsgálja meg, hogy kell-e esetleg módosítani az uniós vámhatóság megbízatását, és hogy milyen költségvetési vonzatai lennének egy ilyen módosításnak. Minden második értékelés alkalmával értékelni kell az uniós vámhatóság által elért eredményeket, tekintettel annak célkitűzéseire, megbízatására, feladataira és irányítására, beleértve annak értékelését is, hogy e célkitűzések, megbízatás, irányítás és feladatok tekintetében továbbra is indokolt-e az uniós vámhatóság fenntartása. A Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az értékelés megállapításairól. Az értékelés megállapításait közzé kell tenni.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

Az uniós vámhatóság gondoskodik arról, hogy a belső kontrollra vonatkozóan megfelelő előírások érvényesüljenek.

Az utólagos ellenőrzéseket illetően az uniós vámhatóság mint decentralizált ügynökség az alábbiak hatálya alá tartozik: i. a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálatát által végzett belső ellenőrzés; ii. az Európai Számvevőszék éves jelentései, amelyek keretében megbízhatósági nyilatkozat igazolja az éves beszámoló megbízhatóságát, valamint az alapul szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét; iii. az Európai Parlament által adott éves mentesítés; iv. az OLAF által végzett esetleges vizsgálatok, amelyek különösen annak biztosítására szolgálnak, hogy az ügynökségek számára elkülönített forrásokat megfelelően használják fel.

Az uniós vámhatóság működését emellett az EUMSZ 228. cikkének rendelkezéseivel összhangban az ombudsman is felügyeli.

Tekintettel az Uniónak a vámügy területén fennálló kizárólagos hatáskörére, valamint arra, hogy az adatközpont fejlesztésére, működtetésére, karbantartására és használatára a javaslat jelentős beruházásokat irányoz elő, helyénvalónak tűnik bizonyos tevékenységekkel kapcsolatban a Bizottság költségvetési felelősségének megtartása, valamint hozzájárulási megállapodások keretében bizonyos végrehajtási feladatoknak az uniós vámhatóságra való átruházása. Ennek keretében olyan rendelkezésekre van szükség, amelyek lehetővé teszik, hogy a Bizottság az átruházott tevékenységek végrehajtását – az e javaslatban foglaltaknak megfelelően – továbbra is szigorúan ellenőrizhesse.

Helyénvaló továbbá, hogy a Bizottság fontos szerepet töltsön be az uniós vámhatóság igazgatótanácsának és végrehajtó testületének programozási és ellenőrzési tevékenységeiben.

2.2.2. *A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk*

Mivel az uniós vámhatóság új szerv lesz, fennáll annak a kockázata, hogy a munkaerő-felvétel és az adminisztratív eljárások terén késedelmek jelentkeznek, ami hatással lesz az uniós vámhatóság működési kapacitására, amikor megkezdí működését. Ezért alapvető fontosságú, hogy a partner-főigazgatóság adminisztratív eljárások, irányítási struktúrák, kezdeti munkaprogramok létrehozásával előkészítse a tevékenységek megkezdését, továbbá lebonyolítsa az első munkaerő-felvételi eljárásokat annak érdekében, hogy az uniós vámhatóság igazgatási szempontból rövid időn belül teljesen önálló lehessen. Ajánlatos, hogy a tagállamok rendszeres véleménycserék révén részt vegyenek az ilyen előkészítő intézkedésekben.

Az uniós vámhatóság működésének első éveiben az uniós vámhatóság teljes körű működésének mielőbbi elérése érdekében gyakori találkozókra és rendszeres kapcsolattartásra lesz szükség a partner-főigazgatóság és az uniós vámhatóság között. Fontolóra lehetne venni tapasztalt bizottsági személyzet kirendelését is.

Az uniós vámhatóságnak olyan belső ellenőrzési keretrendszert kell kiépítenie, amely összhangban van az Európai Bizottság ilyen keretrendszerével. Az uniós vámhatóság belső kontrolljaira vonatkozó információkat tartalmazni fogják az uniós vámhatóság éves jelentései.

Létre kell hozni egy belső ellenőrzési részleget, amely figyelembe veszi az uniós vámhatóság működésére jellemző kockázatokat, továbbá szisztematikus és fegyelmezett megközelítést alkalmaz a kockázatkezelési, az ellenőrzési és az irányítási folyamatok hatékonyságának értékelésére, valamint a javításukra vonatkozó ajánlások kibocsátására.

A TAXUD-alapok tekintetében: A csalásmegelőzés és -felderítés a belső ellenőrzésnek a költségvetési rendeletben meghatározott egyik célkitűzése, és egy kulcsfontosságú irányítási kérdés, amelyet a Bizottságnak a teljes kiadási ciklus során kezelnie kell. Emellett a TAXUD csalás elleni stratégiájának célja elsősorban a csalás megelőzése, felderítése és jóvátétele, biztosítva többek között, hogy a csalás elleni belső ellenőrzései teljes mértékben összhangban legyenek a Bizottság csalás elleni stratégiájával, valamint hogy a csaláskockázat-kezelési megközelítése a csaláskockázati területek azonosítására és a megfelelő válaszlépésekre irányuljon.

2.2.3. *A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása*

A partner-főigazgatóságnak az uniós vámhatóság általános felügyeletével kapcsolatos költségei a becslések szerint az uniós vámhatóság éves költségvetésének 0,5 %-át teszik ki, beleértve az átruházott forrásokat is. Ilyen költségek például – de nem kizárólagosan – az éves programozás és költségvetés értékelésével, a Bizottság képviselőinek az igazgatótanácsban, a végrehajtó testületben és a kapcsolódó előkészítő munkában való részvételével kapcsolatos költségek.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

A csalás elleni intézkedésekről az uniós vámhatóságra vonatkozó rendelkezések rendelkeznek. A decentralizált ügynökségekre vonatkozó közös megközelítéssel összhangban az uniós vámhatóság csalás elleni stratégiát fogad el.

Szabályokat fogad el továbbá az igazgatótanács és a végrehajtó testület tagjai közötti konfliktusok megelőzésére és kezelésére vonatkozóan.

Ezen túlmenően az uniós vámhatóság olyan biztonsági szabályokat fog elfogadni, amelyek az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó bizottsági biztonsági szabályokban meghatározott elveken és szabályokon alapulnak.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

- Jelenlegi költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám: 1	diff./nem diff. ⁷	EFTA-országoktól ⁸	tagjelölt országoktól és potenciális tagjelöltektől ⁹	más harmadik országoktól	egyéb címzett bevétel
01	Egységes piac Vámügyi együttműködés (Vám) – 03 05 01 alfejezet	diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

Várható, hogy egyes harmadik országok az uniós vámügyi adatközpont fejlesztésével és működtetésével összefüggésben biztosítanak hozzájárulást; ezek a hozzájárulások jelenleg az új importellenőrzési rendszerben (ICS2) való részvételhez kapcsolódnak. Ez a kimutatás azonban nem tartalmazza ezeket, mivel az ilyen megállapodások nem képezik a jogalkotási javaslat részét.

- Létrehozandó új költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás
---------------------	-------------------	---------------	--------------

⁷ diff. = differenciált előirányzatok / nem diff. = nem differenciált előirányzatok.

⁸ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁹ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

keret fejezete	Szám: 1	diff./nem diff.	EFTA- országoktól	tagjelölt országoktól és potenciális tagjelöltektől	más harmadik országoktól	egyéb címezett bevétel
	03 XX XX Az uniós vámhatóság	diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

3.2. A kiadásra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

Általános fenntartások: a jogszabály elfogadását követően az éves költségvetési eljárás során a költségvetés a tényleges bérkiigazítási együttható függvényében kiigazítható. Az alábbi számadatok a 2025-ös értékek alapján 2 %-kal indexált értékek. Abban az esetben, ha a 2028–2034-es időszakban kevesebb finanszírozás állna rendelkezésre, úgy a 2027 utáni többéves pénzügyi keret és a 2027 utáni vámügyi program keretében rendelkezésre álló finanszírozáshoz igazodva kevesebb feladatot kell elvégezni. Ha a tervezettnél kevesebb feladatot ruháznak át az uniós vámhatóságra, a személyzet létszáma ennek megfelelően csökken (és nem éri el a 250 főt).

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	[1. fejezet – Egységes piac, innováció és digitális gazdaság..... 03 XX XX Az uniós vámhatóság.....]
------------------------------------	------	---

A 2026–2034-es időszakra vonatkozó becslés:

Az uniós vámhatóság			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	ÖSSZESEN
1. cím: (adminisztratív költségek, beleértve a fizetéseket)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
2. cím: (egyéb adminisztratív költségek, beleértve az infrastruktúrát)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
3. cím: (működési költségek, beleértve a vámügyi együttműködést)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(3a)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561
	Kifizetési előirányzatok	(3b)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561

ÖSSZES előirányzat az uniós vámhatóság számára	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= 1 + 1a + 3a	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452
	Kifizetési előirányzatok	= 2 + 2a + 3b	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452

2026–2027-es időszak – átcsoportosítás:

03 XX XX								2026	2027	ÖSSZESEN
Az uniós vámhatóság	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)						0,928	2,054	2,981
	Kifizetési előirányzatok	(2)						0,928	2,054	2,981
ÖSSZES előirányzat a 03 XX XX alfejezetre	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= 1 + 1a + 3a						0,928	2,054	2,981
	Kifizetési előirányzatok	= 2 + 2a + 3b						0,928	2,054	2,981

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	1. fejezet – Egységes piac, innováció és digitális gazdaság
---	------	---

03 05 01			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	ÖSSZESEN
Vámügyi együttműködés (adatközpont – Bizottság)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
	Kifizetési előirányzatok	(2)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
Vámügyi	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)			25,420	84,677	203,268	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080

együttműködés (adatközpont – az uniós vámhatósággal)	Kifizetési előirányzatok	(2a)			19,065	82,564	211,736	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080
A 03 05 01 alfejezethez tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= 1 + 1a + 3a	23,072	31,946	127,102	211,692	254,085	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613
	Kifizetési előirányzatok	= 2 + 2a + 3b	23,072	31,946	120,747	209,579	262,553	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613

Az uniós vámhatóság esetében feltételezhető, hogy a kifizetések 2028-ban a kötelezettségvállalások 75 %-át, 2029-ben pedig a kötelezettségvállalások 90 %-át teszik ki. A Bizottság esetében feltételezhető, hogy a kifizetések és a kötelezettségvállalások szintje megegyezik, mivel a meglévő programok folytatódnak.

2026–2027-es időszak – átcsoportosítás:

03 05 01									2026	2027	ÖSSZESEN
Vámügyi együttműködés (Vám) – 03 05 01 alfejezet	Kötelezettségvállalási	(1)							23,072	31,946	55,019
	Kifizetési előirányzatok	(2)							23,072	31,946	55,019
A 03 05 01 alfejezethez tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási	= 1 + 1a							23,072	31,946	55,019
	Kifizetési előirányzatok	= 2 + 2a							23,072	31,946	55,019

A jelenlegi többéves pénzügyi keretben a reform 60 165 000 EUR összegű uniós kiadást von maga után, amely részben operatív, részben igazgatási kiadásokat jelent. Ebből a fent említett 55,019 millió EUR összegű **operatív kiadás** az uniós vámügyi adatközpont első strukturális képességeinek fejlesztésére és az uniós vámhatóság működésének elindítására szolgál.

Ezek a kiadások a Vám program meglévő költségvetésében előirányzott tételek. Az eredmények közé tartozik az új e-kereskedelmi vámok 2028-tól kezdődő beszedésére való felkészültség, a Bizottság által vezetett, egyes pénzügyi és nem pénzügyi kockázatkezelési projektekkal kapcsolatos kísérleti munka, valamint az uniós vámhatóság műveleteinek előkészítése.

A következő többéves pénzügyi keret sérelme nélkül elemzés készül a fenti 2028–2034-es időszakról, amely azzal foglalkozik, hogy az uniós költségvetés számára várhatóan milyen költséggel jár majd az uniós adatközpont és az uniós vámhatóság költségvetési kiadásainak fedezése.

Az **operatív kiadások** tekintetében:

- Ez a kimutatás a reformjavaslatból eredő új költségvetési igényeket mutatja be. Nem érinti a Bizottság által a vámügyi együttműködéshez és az Uniós Vámkódex meglévő rendszereihez a 03 05 01 alszámon nyújtott folyamatos támogatást, valamint a vámellenőrzési berendezésekhez kapcsolódó pénzügyi támogatásra szolgáló, a 11 01 02 alszám alatti eszközt. A Bizottság továbbra is irányítja az Uniós Vámkódex meglévő rendszereit, és idővel csökkenteni fogja az ezekkel kapcsolatos működési kiadásait. A Bizottság bizonyos vámügyi együttműködési tevékenységeket is végez, amelyek körét az Európai Unió Vámhatósága e területen folytatott új tevékenységeire tekintettel csökkenteni fogja. Ezek a költségek nem szerepelnek ebben a pénzügyi kimutatásban, mivel nem tartoznak az e javaslattal összefüggő költségek közé.
- Az e javaslat hatálya alá tartozó informatikai költségek az adatközpont fejlesztéséhez kapcsolódnak. A fenti finanszírozási tétel a fenti táblázatonkénti 2 %-os indexálást követően körülbelül 1,63 milliárd EUR-t tesz ki.
- A Bizottság az adatközponttal kapcsolatos feladatokat hozzájárulási megállapodások révén az Európai Unió Vámhatóságára ruházná át. A vonatkozó költségeket ezért a 2027 utáni többéves pénzügyi keretben a Vám program utódprogramja tartalmazza.
- Az Európai Unió Vámhatóságának működési kiadásait, amelyek elsősorban a vámügyi együttműködés megvalósítására irányulnak, a melléklet ismerteti részletesebben. Az Európai Unió Vámhatóságának kezdeti működési szakasza feltételezhetően 2026-ban indul 7 alkalmazottal (5 szerződéses alkalmazott és 2 ideiglenes alkalmazott), a személyzetének létszáma 2027-ben további 7 fővel növekszik, és 2028-ban kezdi meg tényleges működését (ekkorra az alkalmazottainak létszáma 30 főre növekszik).
- Az I. cím szerint az Európai Unió Vámhatóságának becsült személyi állomány 2034-ben 250 fő, amelyből körülbelül 115 munkatárs közvetlen informatikai és adatkezelési feladatokat lát el. Az ezeket az informatikai és adatkezelési álláshelyeket betöltő munkatársak egyrészt az adatközpont platformjának és a hozzájárulási megállapodás alapján kijelölt alkalmazásoknak a fejlesztésével, másrészt az adatközpontnak az adatprojektekkel, az elemzéssel és a vámadatmodell kezelésével kapcsolatos technikai irányításával foglalkoznának.
-

A többéves pénzügyi keret fejezete	7.	„Igazgatási kiadások”
---	-----------	-----------------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

								2026	2027	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság										
• Tisztviselők								0,513	1,197	1,710
• Szerződéses alkalmazottak								0,182	0,273	0,455
Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok							0,695	1,470	2,165

Az **igazgatási kiadások** tekintetében: A jelenlegi többéves pénzügyi keret alapján a TAXUD-nak – teljes munkaidős egyenértékben kifejezve – 2026-ban további 5, 2027-ben pedig még további 5 alkalmazottra lenne szüksége az uniós vámhatósággal kapcsolatos előkészítő munka elvégzéséhez.

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Nettó összesen 2026–2027-re (Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,695	1,470	
---	---	-------	-------	--

Az alábbiakban összefoglaljuk a 2026–2034-es időszakra vonatkozó **valamennyi fejezet** becsült összegét:

		2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	ÖSSZESEN
A többéves	Kötelezettségvállalási	24,695	35,470	145,338	233,238	281,456	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230

pénzügyi keret 1– 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	előirányzatok										
	Kifizetési előirányzatok	24,695	35,470	138,983	231,125	289,924	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230

3.2.2. Az előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☒ A javaslat/kezdemenyezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

A javaslat nem korlátozódik ügynökség létrehozására. Átfogóan megreformálja a vámuniót. A nemzeti hatóságok és a gazdasági szereplők működési folyamatainak felülvizsgálatával és egyszerűsítésével párhuzamosan új stratégiai képességet biztosít (az irányítás tekintetében egy új uniós vámhatóság, a kapacitások tekintetében pedig egy új uniós vámügyi adatközpont formájában). Mivel az „egységesen fellépő” vámunió megvalósítása révén javítja az együttműködést, és a nemzeti hatóságokkal (nem csak az Európai Unió Vámhatóságával) azonos hatásokat ér el, nem lenne helyénvaló kísérletet tenni az outputoknak az uniós vámhatóság tevékenységi mutatóihoz való hozzárendelésére. Helyénvalóbb az alábbi táblázatoknak megfelelően feltérképezni azt a két fő outputot (és kiadási kategóriát) – vagyis az uniós vámügyi adatközpontot és az uniós vámhatóságot – amelyek együttesen biztosítják a reformcélkitűzés megvalósítását.

A **jelenlegi többéves pénzügyi keret** alábbi számadatai csak a Bizottság operatív költségeire vonatkoznak. Ezek az adatközponttal kapcsolatos adatok.

Összegek millió EUR-ban (három tizedesjegyre)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a						2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
	KIMENETEK									

kimeneteket ↓	Típus ¹	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
ÁLTALÁNOS CÉLKITŰZÉS																		
– uniós vámügyi adatközpont														23,072		31,496		55,018
Részösszeg														23,072		31,496		55,018
ÖSSZKÖLTSÉG														23,072		31,496		55,018

Az alábbi, a 2028–2034-es időszakra vonatkozó adatok az uniós vámügyi adatközpont fejlesztésének és az uniós vámhatóság működésének költségeit mutatják be. Ezek működési költségek, 2025-től 2 %-kal indexálva.

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a kimeneteket ↓			2028		2029		2030		2031		2032		2033		2034		ÖSSZESEN	
	KIMENETEK																	
	Típus ²	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesít	Összköltség
ÁLTALÁNOS CÉLKITŰZÉS																		
– uniós vámügyi adatközpont																		
CAPEX uniós adattér				47,424		60,465		61,674		50,326		0		0		0		219,889
OPEX uniós adattér				47,857		113,900		149,371		169,288		172,673		176,127		179,649		1 008,865

¹ A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (például: a finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

² A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (például: a finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

CAPEX átalakítási program			31,822	32,458	33,107	33,770	34,445	35,134	35,837	236,573
OPEX átalakítási program			0	4,869	9,932	15,196	20,667	26,350	32,253	109,268
Részösszeg			127,102	211,692	254,085	268,580	227,785	237,622	247,739	1 574,594
– Az uniós vámhatóság			18,235	21,546	27,371	37,943	48,489	59,169	68,166	280,471
Részösszeg			18,235	21,546	27,371	37,943	48,489	59,169	68,166	280,471
ÖSSZKÖLTSÉG			145,338	233,238	281,457	306,073	276,274	296,780	315,905	1 855,065

Összegek millió EUR-ban (három tizedesjegyig). Adott esetben az összegek az ügynökségnek nyújtott uniós hozzájárulásnak és az ügynökség egyéb bevételeinek (díjak és illetékek) összegét tükrözik.

Kiegészítő magyarázatok az uniós vámügyi adatközpont költségeihez:

CAPEX uniós adattér:

Ez a költségvetési sor irányozza elő az adatközpont platformjának megtervezését és megvalósítását, beleértve az adatcserére, adatfeldolgozásra, alkalmazáskezelésre és adatkatalógusra vonatkozó képességek fejlesztését (vagy engedélyezését/beszerzését), valamint a különböző komponensek integrálását.

OPEX uniós adattér:

Ez a sor a megfelelő szintű és kapacitású szolgáltatásnyújtás biztosításához szükséges infrastruktúra (adatközpontok bérlete, hardver, felhőalapú szolgáltatások, szoftverlicencia stb.) és operatív képességek (irányítópult, technikai támogatás, operatív támogatás stb.) előirányzatát tartalmazza. Magában foglalja továbbá a már létrehozott és üzemelő adatközpont esetleges karbantartásának előirányzatát is.

CAPEX átalakítási program:

Az ezen a soron szereplő előirányzat azoknak a funkcióknak az adatközpont platformján történő fejlesztéséhez és megvalósításához szükséges költségeket tartalmazza, amely funkciók a nemzeti vámrendszerekhez kapcsolódnak, és átadásra kerülnek a reformra vonatkozó jogszabályok szerinti központi végrehajtás szintjére.

OPEX átalakítási program:

Ez a sor irányozza elő annak az elemnek az adatközpont platformján felmerülő működési és karbantartási költségeit, amely elem a nemzeti vámrendszerekhez kapcsolódó, de a reformra vonatkozó jogszabályok szerinti központi végrehajtás szintjére átadásra kerülő funkciókat valósítja meg.

3.2.3. Az uniós vámhatóság humán erőforrásaira gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Az alábbi számadatok azon a feltételezésen alapulnak, hogy az uniós vámhatóság 2034-ben teljesen működőképes, és ettől az időponttól kezdődően a humánerőforrás-szintek stabilak. Feltételezzük, hogy a létszámterv szerinti és a külső személyzet aránya 2:1 lesz. Az adatok becsült értékek, mert ebben a szakaszban nem lehet számszerűsíteni az AST vagy AD besorolási fokozatú munkatársak, illetve a nemzeti közigazgatások által esetleg biztosított kirendelt nemzeti szakértők számát. A költségek 2 %-kal indexáltak.

millió EUR (három tizedesjegyre) Adott esetben az összegek az ügynökségnek nyújtott uniós hozzájárulásnak és az ügynökség egyéb bevételeinek (díjak és illetékek) összegét tükrözik.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	ÖSSZES EN
Ideiglenes alkalmazottak (AD besorolási fokozat)	0,119	0,423	1,542	3,335	5,970	10,018	14,693	19,073	22,234	77,408
Ideiglenes alkalmazottak (AST besorolási fokozat)	0,059	0,212	0,771	1,668	2,985	5,009	7,346	9,537	11,117	38,704
Szerződéses alkalmazottak (SZA)	0,237	0,676	0,749	1,085	1,927	3,220	4,691	6,090	7,099	25,773
Kirendelt nemzeti szakértők (KNSZ)			0,187	0,271	0,482	0,805	1,173	1,523	1,775	6,215
ÖSSZESEN	0,415	1,311	3,249	6,360	11,363	19,051	27,903	36,223	42,226	148,101

Ami a költségeknek a fenti besorolási fokozatok közötti felosztását illeti, az uniós vámhatóság működésének 2028-ban történő megkezdésétől kezdődően a létszámtervben szereplő álláshelyek AD:AST besorolás közötti aránya várhatóan 2:1, a külső álláshelyek esetében a szerződéses alkalmazott/kirendelt nemzeti szakértő közötti arány várhatóan 4:1.¹ Ezek a becslések nem érintik a munkaerő-felvétel esetleges felhasználását.

Személyzettel kapcsolatos követelmények (teljes munkaidős egyenérték):

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Összes en
Ideiglenes alkalmazottak	2	5	14	22	40	62	91	122	111	111

¹ Előfordulhat, hogy néhány titkári álláshely az ideiglenes alkalmazottak (AST/SC) kategóriájába tartozik; ez a munkaerő-felmérés azonban azon a feltételezésen alapul, hogy az említett álláshelyek a szerződéses alkalmazottak kategóriájába tartoznak.

(AD besorolási fokozat)										
Ideiglenes alkalmazottak (AST besorolási fokozat)			6	11	20	31	46	31	56	56
Szerződéses alkalmazottak	5	9	8	16	24	39	50	62	66	66
Kirendelt nemzeti szakértők			2	3	6	8	13	15	17	17
ÖSSZESEN	7	14	30	50	90	140	190	230	250	250

Feltételezhető, hogy minden újonnan felvett alkalmazott a felvétel évében 6 hónapig dolgozik.

Bár a személyzeti adatok profilok szerinti pontos felosztása jelenleg nem határozható meg egyértelműen, az alábbi táblázat általános áttekintést nyújt a várható adatokról:

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Összesen	7	14	30	50	90	140	190	230	250
Igazgatási	6	8	12	20	22	22	22	22	22
Adatok és informatika	1	4	10	18	40	65	90	105	115
Koordináció/Kapacitásépítés		2	8	12	28	53	78	103	113

Az **igazgatási** profilokba tartozó munkatársak olyan kérdésekkel foglalkoznának, mint az emberi erőforrások, a pénzügyek, a számvitel, a jogi ügyek, a kommunikáció, a minőség-ellenőrzés és audit, a felső vezetésnek nyújtott adminisztratív támogatás, az Európai Unió Vámhatóságának saját informatikai rendszere és a logisztika.

Az **adat- és informatikai** profilokba tartozó munkatársak az uniós vámügyi adatközponttal foglalkoznának, beleértve az informatikai fejlesztés irányítását, a műveleteket és az infrastruktúrát, továbbá az adatprojekteket és azok irányítását, valamint az adatkormányzást is.

A **koordinációs és kapacitásépítési** profilokba tartozó munkatársak a tagállamok vámhatóságait bevonó munka operatív koordinációjával és más külső szakértőkkel való együttműködéssel foglalkoznának olyan területeken, mint a kockázatkezelés, a válságkezelés, a nem vámhatóságokkal való együttműködés, a közös munkamódszerekkel és folyamatokkal kapcsolatos képzés és iránymutatás, az operatív munka koordinálása, valamint a teljesítménymérés, a nyomon követés, a kutatás és innováció, a közös ellenőrzések és az ellenőrzési berendezések támogatása.

A teljes munkaidős egyenértékek a legközelebbi egész számra vannak kerekítve.

3.2.3.2. A felügyeletet ellátó főigazgatóság becsült humánerőforrás-szükségei

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humán erőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjeggyel) kell kifejezni

	2026	2027
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)		
20 01 02 01 és 20 01 02 02 (a központban és a bizottsági képviselőket)	+ 3	+ 7
20 01 02 03 (a küldöttségeknél)		
01 01 01 01 (közvetett kutatás)		
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)		
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve¹		
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)	+ 2	+ 3
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)		
Költségvetési sor(ok) (kérjük megnevezni) ²	– a központban ³	
	– a küldöttségeknél	
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)		
10 01 05 02 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)		
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)		
ÖSSZESEN	+ 5	+ 10

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

¹ AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.
² Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).
³ Elsősorban az uniós kohéziós politikai alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap (ETHAA) esetében.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	Az uniós vámhatóság 2028-ban kezdené meg működését, így körülbelül két év telne el az alapító jogi aktus elfogadása és a működés megkezdése között, amelyet az új szerv működésének beindításához szükséges tevékenységekre lehetne fordítani. Az uniós vámhatóság létrehozása a Bizottság felelőssége. Ezért ehhez a folyamathoz forrásokat kell előirányozni, méghozzá a 2026-ban és 2027-ben szükséges, a fenti táblázatban feltüntetett további teljes munkaidős egyenértéket; ezt követően a Bizottság személyzetére vonatkozóan nettó csökkenő hatás várható. Annak érdekében, hogy az uniós vámhatóság működésre kész állapotban legyen, a további teljes munkaidős egyenértékben kifejezett létszámú munkaerő a következő előkészítő tevékenységeket végezné el: 1. Az első költségvetés kidolgozása, beleértve a végrehajtási eszközök (számviteli/költségvetés-irányítási rendszerek) és eljárások létrehozását. 2. Az ügyvezető igazgató (első lépésben a 2026/2027-es időszakra, az uniós vámhatóság működésének megkezdése előtt a Bizottság által biztosított ideiglenes ügyvezető igazgató) kiválasztására irányuló eljárás. 3. Az igazgatótanács és a végrehajtó testület tagjainak kinevezése. 4. Az első ülések és határozatok előkészítése. 5. A székhely épületének előkészítése a fogadó állammal együttműködésben; az elhelyezési megállapodásra irányuló tárgyalások; eszközbeszerzés; IT; biztonság; karbantartás. 6. Munkaerőfelvétel az uniós vámhatóság számára, figyelembe véve a kezdeti rendkívüli igényeket. Kezdetben az alapvető működéshez szükséges funkciók (bérfizetési képesség, munkaidő-szervezés, képzés stb.) elsőbbsége. 7. A szervezeti felépítés, a belső szervezet és eljárások meghatározása. 8. Azon lehetőség feltérképezése, hogy ideiglenesen bizottsági alkalmazottak kerüljenek áthelyezésre az uniós vámhatósághoz. 9. Alapweboldal és vizuális azonosító létrehozása. 10. Az első éves munkaprogram és/vagy egységes programozási dokumentum elkészítése. 11. Hozzájárulási megállapodás(ok) kidolgozása, amennyiben alkalmaznak ilyeneket. 12. Támogatás biztosítása a Vám program keretében az uniós vámhatóság 2026–2027-es első szakértői szintű üléseihez. A közelmúltban létrehozott más ügynökségek tapasztalatai azt mutatják, hogy ezeknek az induló feladatoknak a végrehajtásához a partner-főigazgatóságnál körülbelül 10 főből álló csapatra van szükség. A fent említett feladatok főként adminisztratív jellegű, és konkrét folyamatokhoz kapcsolódó tevékenységek. A 12. pont kivételével nem érintik
---	---

	az uniós vámhatóság jövőbeli munkájának lényegét.
Külső munkatársak	A fenti feladatokkal kapcsolatos, különösen az 1., a 4., az 5., a 9. és a 12. pont szerinti munka.

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

X A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel. A 2026-ban és 2027-ben szükséges 58 millió EUR rendelkezésre bocsátására az egységes piacra vonatkozó következő költségvetési sor keretében kerül sor: *Vámügyi együttműködés (Vám) (03 05 01 alfejezet)*

- ☐ A javaslat/kezdeményezés a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozását teszi szükségessé.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés a Rugalmassági Eszköz alkalmazását vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatát teszi szükségessé⁴.

–

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

X A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

- A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető.			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

⁴

Lásd a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló (EU, Euratom) 2093/2020 tanácsi rendelet (2020. december 17.) 12. és 13. cikkét.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☒ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
 - kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve ☐

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁵							Összesen
		2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
... jogcímcsoport		812	828	845	862	879	896	914	6 035

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett költségvetési kiadási sor(oka)t.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

A 2028–2034-es időszakban a reform az e-kereskedelmi vámokból származó, a 25 %-os nemzeti beszedési költségekkel csökkentett összegű többletbevételt eredményez (nettó tradicionális saját források). Ennek összege a becslések szerint évi 750 millió EUR, 2 %-kal indexálva, ami az említett időszakban körülbelül 6,035 milliárd EUR többletbevételt jelent.

millió EUR (három tizedesjegyig)

⁵ A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a beszedési költségekre levont 20 %-kal csökkentett bruttó összegnek felel meg.

MELLÉKLET – FELTÉTELEZÉSEK:

Az uniós vámhatóság személyzeti létszámának alakulása:

A teljes munkaidős egyenérték várhatóan az alábbiak szerint alakul.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Az uniós vámhatóság	7	14	30	50	90	140	190	230	250

Bár ez nem tartozik e kimutatás hatálya alá, érdemes megjegyezni, hogy a szóban forgó javaslatot kísérő hatásvizsgálat becslést ad arra vonatkozóan, hogy a vám eljárások egyszerűsítése és kiegyensúlyozottabbá tétele nemzeti szinten milyen mértékben csökkenti az adminisztratív terheket. A tagállamok ilyen terhei az adott feladatok tekintetében 2034-re az alapforgatókönyvhöz képest a becslések szerint körülbelül 2 000 teljes munkaidős egyenértékkel csökkennének⁶. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy a tagállamok ennek megfelelően a vámügyi adminisztratív kapacitások csökkentése mellett döntenek vagy kötelesek lennének emellett dönteni.

2028-tól kezdődően a felügyeletet ellátó főigazgatóság személyzetének terhei is fokozatosan csökkennének, mivel a korábban a vámügyi program keretében, illetve az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság irányítása alatt végzett egyes tevékenységeket a Vámhatóság venné át.

⁶ Az e becsléseket megalapozó feltételezéseket a hatásvizsgálat és annak mellékletei részletezik.

III. cím:

III. cím	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Összesen
Vámügyi együttműködés	9 000 000	10 000 000	10 000 000	11 000 000	12 000 000	13 000 000	15 000 000	80 000 000
2 %-kal indexálva	9 741 889	11 040 808	11 261 624	12 635 542	14 059 913	15 536 203	18 284 916	92 560 896

Az uniós vámhatóság operatív kiadásai az operatív vámügyi együttműködéssel függenek össze.

Az uniós vámhatóság hozzájárulási megállapodás keretében az uniós vámügyi adatközpont költségeit is kezeli.

A fenti **vámügyi együttműködési** sorban szereplő előirányzatok fedezik a tagállami vámügyi szakértőkből álló azon munkacsoportok összehívásának költségeit, amelyek intenzíven együttműködnek a javaslat hatálya alá tartozó témákban, beleértve a kockázatkezelést, a közös kockázati kritériumok és standardok, valamint a közös kiemelt ellenőrzési területek végrehajtását és értékelését, a képzést, a technikai kérdésekkel kapcsolatos munkamódszerek és iránymutatások kidolgozását, a *megbízható ellenőrzött* gazdálkodók rendszerének megvalósítását, a közös üzleti folyamatok fejlesztését és az uniós vámadattérrel kapcsolatos interoperabilitást, valamint annak más rendszerekkel való kapcsolatát stb. Idetartozik továbbá olyan különböző szintű (ágazati, nemzeti, nemzetközi) multidiszciplináris szakértői csoportok összehívása, amelyek a javaslat hatálya alá tartozó témákkal foglalkoznak, beleértve a válságokra való felkészülést és reagálást, a közös szakpolitikai prioritások végrehajtását, az együttműködési kereteknek és azok elemeinek (ideértve a felügyeleti stratégiákat is) kidolgozását és végrehajtását. Az uniós vámhatóság által szervezett csoportok elengedhetetlenek lesznek a vámunió hatékony és egységes megvalósításához, mivel az operatív munka nagy része továbbra is a „terepen”, a nemzeti hatóságok tevékenységi körében zajlik majd.